2026/2547

2026.11.16.

A BIZOTTSÁG (EU) 2026/2547 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2026. november 13.)

az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2025. szeptember 18-án az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2025. augusztus 4-én az EUROFER (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be. A panaszt a panaszos a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel foglalkozó, az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) A Bizottság az (EU) 2025/2432 bizottsági végrehajtási rendelettel ([3]) (a továbbiakban: a nyilvántartásba vételt elrendelő rendelet) nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett termék behozatalára vonatkozóan.

1.3. Érdekelt felek

(4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszost, a többi ismert uniós gyártót, az ismert exportáló gyártókat és az indiai, japán, tajvani, törökországi és vietnámi hatóságokat, az ismert importőröket, beszállítókat, felhasználókat és kereskedőket, valamint az érintettként ismert szervezeteket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(5) Valamennyi érdekelt fél lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeket tegyen a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérje a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatását.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Értesítés az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek (a továbbiakban: hidegen síkhengerelt acéltermékek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C, C/2025/5025, 2025.9.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5025/oj).

([3]) A Bizottság (EU) 2025/2432 végrehajtási rendelete (2025. december 3.) az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettségnek a nyilvántartásba vételi kötelezettség által érintett behozatalra vonatkozó dömpingellenes vámok kivetésének lehetővé tétele érdekében történő bevezetéséről (HL L, 2025/2432, 2025.12.4., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2432/oj).

(6) 2025. szeptember 18-án a Daido Steel Co., Ltd (a továbbiakban: Daido), a különböző speciális acéltermékek – köztük hidegen síkhengerelt acéltermékek – előállításával foglalkozó japán gyártó, amelyre állítása szerint hatással van a vizsgálat eredménye, kérelmezte, hogy érdekelt félként részt vehessen a vizsgálatban, előadva, hogy gyártja a vizsgált terméket, a múltban kis mennyiségeket exportált, és a közeljövőben újra kívánja indítani az Unióba irányuló kivitelt. 2025. október 2-án a Bizottság elutasította a Daido kérelmét, mivel az exportáló gyártókra vonatkozó mintavételi űrlapra adott válasz szerint a Daido a vizsgálati időszakban nem exportálta az érintett terméket. 2025. október 9-én a Daido a meghallgató tisztviselő közbenjárását kérte annak érdekében, hogy a Bizottság szolgálatai ismerjék el, hogy érdekelt fél, amelynek egyértelmű érdeke fűződik a vizsgálat eredményéhez, valamint kinyilvánította, hogy termékkizárás iránti kérelmet szándékozik benyújtani. 2025. december 4-én a meghallgató tisztviselő – miután a Bizottság szolgálataival együtt alaposan megvizsgálta az ügyet – ajánlást adott ki a Daido azon kérelmével kapcsolatban, hogy érdekelt félként ismerjék el. Az ajánlást azonban nem kellett figyelembe venni, mivel 2026. február 18-án a Bizottság szolgálatai arról tájékoztatták a Daidót, hogy megállapították róla: kapcsolatban áll a Japán Nippon Steel Corporationnel (a továbbiakban: Nippon Steel), a mintában szereplő exportáló gyártóval, és így a Daido a vizsgálat keretében a Nippon Steel csoportjának részeként ismertetheti állításait. 2026. március 4-én a Daido benyújtotta a termékkizárás iránti kérelmét, amellyel a 2.4. szakasz foglalkozik. 2026. augusztus 24-én a Daido észrevételeket nyújtott be az általános tájékoztatóval kapcsolatban, így teljes mértékben gyakorolhatta az érdekelt félként őt megillető jogokat.

(7) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları Sanayi ve Tic. A.Ş. (a továbbiakban: Tezcan) kérelmezte, hogy a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártónak tekintsék. Előadta, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a konkrét körülményeket, nevezetesen azt, hogy a Tezcan korlátozott mennyiségeket exportált az Unióba, és a szóban forgó vizsgálat során jelentős mértékben részt vett a hatályvesztési felülvizsgálatban.

(8) A Bizottság elutasította a kérelmet. A Tezcant a vizsgálat megindításának napján megfelelően tájékoztatták a vizsgálatról. A vállalat azonban nem adott választ a mintavételi kérdőívre, és nem is vették nyilvántartásba érdekelt félként. A vizsgálat megindításáról a Bizottság által szolgáltatott információkon túlmenően a vállalatot az eljárásról Törökország kormánya (a továbbiakban: török kormány) is tájékoztatta, amely adatokat gyűjtött a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártóitól azzal a céllal, hogy választ tudjon adni a sajátos piaci helyzet törökországi fennállására vonatkozó kérdőívre.

1.4. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

1.4.1. *A sajátos piaci helyzetre vonatkozó állítások*

(9) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a panasz az alaprendelet 5. cikke értelmében véve elegendő bizonyítékot szolgáltatott a vizsgálat megindításának megindokolása céljából arra nézve, hogy a dömping kapcsán nem került sor a sajátos piaci helyzetre tekintettel történő kiigazításra. Amint azt az eljárás megindításáról szóló értesítés 3. szakasza ismerteti, a panasz elegendő bizonyítékkal szolgált a dömpingre vonatkozóan, melynek kiszámítására a belföldi ár és a vizsgált terméknek az Unióba irányuló exportja során alkalmazott (gyártelepi szinten megállapított) exportár összehasonlításának alapján került sor, anélkül, hogy a panaszos szerint fennálló sajátos piaci helyzet miatt kiigazítás történt volna. Az említett összehasonlítás alapján kiszámított dömpingkülönbözetek az összes érintett ország vonatkozásában jelentősek voltak, és így az összes érintett ország tekintetében elegendő bizonyítékul szolgáltak egy vizsgálat megindításához. Emellett az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének a sajátos piaci helyzetre vonatkozó rendelkezései – az említett cikk összes többi rendelkezéséhez hasonlóan – a panaszban benyújtott bizonyítékoktól függetlenül alkalmazandók a rendes érték meghatározása során. Következésképpen a panaszban szereplő, a sajátos piaci helyzetre vonatkozó bizonyítékokkal és állításokkal kapcsolatos kijelentések egyike sem kérdőjelezheti meg a vizsgálat megindítását megalapozó bizonyítékok elegendő mivoltával kapcsolatos következtetést vagy a Bizottság annak kivizsgálására való jogát, hogy a célországokban fennáll-e sajátos piaci helyzet.

1.4.1.1. A kiszorító hatással kapcsolatos állítások

(10) Az úgynevezett kiszorító hatást a 3.1. szakasz ismerteti.

(11) A Posco VIETNAM Co., Ltd (Ho Si Minh-város) (a továbbiakban: POSVIET) és a Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. (Isztambul) (a továbbiakban: Tatmetal) előadta, hogy a Vietnám és Törökország tekintetében a panaszban szereplő és a sajátos piaci helyzetre vonatkozó bizonyítékok nem elegendők ahhoz, hogy a WTO dömpingellenes

megállapodásának (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) 5.2. cikke értelmében *prima facie* bizonyítéknak minősüljenek. A POSVIET és a Tatmetal a WTO-vizsgálóbizottságnak az Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések ([4]) ügyben hozott következtetéseire hivatkozott, amelyek szerint „[a] »sajátos« minősítésből az következik, hogy a piaci helyzetnek »elkülöníthetőnek, egyedinek, sajátosnak, konkrétnak« kell lennie". A POSVIET előadta továbbá, hogy a WTO-vizsgálóbizottság az EU – Költségkiigazítási módszerek II. (Oroszország) ([5]) ügyben kijelentette: a „sajátos" kifejezés kizárja, hogy egy „általános helyzet" sajátos piaci helyzetnek minősüljön. A POSVIET azzal érvelt, hogy bár egy sajátos piaci helyzetnek nem kell feltétlenül egy adott ország belföldi piacára korlátozódnia, mégis lokalizált jelenségnek kell lennie, azaz olyan jelenségnek, amely az adott piacon nyilvánul meg, nem pedig széles körű vagy globális körülményt tükröz. A POSVIET és a Tatmetal arra a következtetésre jutott, hogy mivel a panaszos azzal érvelt, hogy a kínai kapacitásfelesleg gyorsan eljutott a világ többi részére, a továbbiakban már nem az öt célország belföldi piacaira jellemző sajátos helyzetről van szó, hanem egy nehezen körülhatárolható, globális tendenciáról, vagyis az „általános helyzet" típusáról, melyet a WTO-vizsgálóbizottságok kizártak.

(12) A POSVIET előadta továbbá, hogy a panasz túl általános volt a kínai kapacitásfelesleg állítólagos kiszorító hatása által érintett termékpiac tekintetében, mivel „az acél (többek között a hidegen síkhengerelt acéltermékek) tekintetében világszerte fennálló kapacitásfeleslegre" hivatkozott. A POSVIET előadta, hogy ez az állítólagos helyzet világszerte megfigyelhető volt és a hidegen síkhengerelt acéltermékek piacain túl is fennállt, amit a panaszban szereplő azon állítás is bizonyít, amely szerint „a globális kapacitásfelesleg világszerte mesterségesen csökkentette a nemzetközi acélárakat". A POSVIET azzal érvelt, hogy az a piaci feltétel, amely a legtöbb nemzetközi piacon ilyen termékskálát érint, éppen hogy nem „sajátos".

(13) A Tatmetal előadta továbbá, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai exportjának vonatkozásában globális szinten Törökország a tíz legfőbb importáló ország közé tartozik, de a Törökországba irányuló behozatal a vizsgált termék kínai exportjának mindössze 3,5 %-át tette ki. A Tatmetal azt állította, hogy Törökország nem kiszolgáltatott a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalával szemben, mivel Kína csak a harmadik legnagyobb behozatali forrás. A Tatmetal továbbá azt állította, hogy a panasz nem állított fel ok-okozati összefüggést a kínai kapacitásfelesleg és a vizsgált terméket gyártó vállalatok törökországi árképzési magatartása között, és hogy a Tatmetal pénzügyi eredményei ellentmondanak a kiszorító hatásra vonatkozó előfeltevésnek.

(14) A panasz információkat tartalmazott a hidegen síkhengerelt acéltermékek Vietnámba és Törökországba irányuló kínai behozatalának 2019 és 2024 közötti ugrásszerű növekedéséről ([6]). Emellett a panasz információkat tartalmazott a kínai behozatalnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes vietnámi és török behozatalában való részesedéséről ([7]), valamint a Vietnámba és Törökországba irányuló kínai behozatal árának, a Vietnámban és Törökországban 2019 és 2024 között érvényesített belföldi áraknak az összehasonlításáról ([8]), továbbá a kínai behozatal részesedésének a vietnámi és törökországi belföldi árakra gyakorolt hatásairól. Ezen túlmenően ezek az elemek a panaszban elemzett vizsgálati időszakra (azaz 2024-re) is hivatkoztak, amelyre a vállalatok pénzügyi eredményei is vonatkoztak. A panasz elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a vietnámi és a török belföldi piacon sajátos piaci helyzet áll fenn. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(15) A tajvani hatóságok azt állították, hogy a panaszban Tajvan tekintetében előadott, a sajátos piaci helyzetre vonatkozó bizonyítékok nem elegendőek ahhoz, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának 5.2. cikke értelmében *prima facie* bizonyítéknak lehessen őket tekinteni. A tajvani hatóságok szerint a sajátos piaci helyzet fennállásának igazolására benyújtott bizonyítékok többsége nem a tajvani belföldi piacra vonatkozott, mivel a panaszos Tajvannal kapcsolatban csupán két tajvani acélgyártó pénzügyi eredményeit terjesztette elő. A szóban forgó pénzügyi eredmények az egész vállalatra és/vagy csoportra vonatkoztak, és nem kifejezetten a hidegen síkhengerelt acéltermékekre. Hozzá kell tenni azt is, hogy 2024-re vonatkoztak, holott a panaszos a jövedelmezőség kiigazításának meghatározása érdekében a 2015–2020-as időszakot elemezte.

([4]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – Az A4-es másolópapírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS529/R és Add.1, elfogadva: 2020. január 28., DSR 2020:I, 261. o., 7.21. pont.

([5]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Európai Unió – Költségkiigazítási módszerek és az Oroszországból származó behozatalra vonatkozó egyes dömpingellenes intézkedések (második panasz), WT/DS494/R és Add.1, a WTO-tagok részére megküldve 2020. július 24-én; fellebbezés: 2020. augusztus 28., 7.180. pont.

([6]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (234) bekezdés utáni táblázatot és a (237) bekezdést.

([7]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (239) bekezdés utáni táblázatot.

([8]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (241) bekezdés utáni táblázatot.

(16) A panasz információkat tartalmazott a hidegen síkhengerelt acéltermékek Tajvanra irányuló kínai behozatalának 2019 és 2024 közötti ugrásszerű növekedéséről ([9]). Emellett a panasz információkat tartalmazott a kínai behozatalnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes tajvani behozatalában való részesedéséről ([10]), valamint a Tajvanra irányuló kínai behozatal árának, a Tajvanon 2019 és 2024 között érvényesített belföldi áraknak az összehasonlításáról ([11]), valamint a kínai behozatal részesedésének a tajvani belföldi árakra gyakorolt hatásairól. Ezen túlmenően ezek az elemek a panaszban elemzett vizsgálati időszakra (azaz 2024-re) is hivatkoztak, amelyre a vállalatok pénzügyi eredményei is vonatkoztak. A panasz tehát elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a tajvani belföldi piacon sajátos piaci helyzet áll fenn. A panaszban az acélipari vállalatok jövedelmezőségének megállapításához használt referenciaérték (mely érték azt a jövedelmezőséget mutatta, amely a kínai kapacitásfelesleg felszökésének hiányában valósult volna meg) a Kína kivételével a világ országaiban működő acélipari vállalatokra vonatkozott. A referenciaérték tehát a tajvani vállalatokra is vonatkozott. A panaszos 2015-re, 2017-re és 2020-ra hivatkozott, azonban a benyújtott adatok a 2005 és 2020 közötti időszakra vonatkozó adatsorokat tartalmaztak ([12]). Ezeket a jövedelmezőségi adatokat csupán referenciaértékként használták fel annak megállapítására, hogy a Kínán kívüli acélipari vállalatok milyen jövedelmezőséget értek volna el abban az esetben, ha Kína kapacitásfeleslege nem szökik fel oly mértékben, ahogy az történt. A szóban forgó adatok tehát kizárólag azt a célt szolgálták, hogy szemléltessék a nyereség lehetséges kiigazítását, és szimulálják a rendes piaci feltételek mellett keletkező nyereség kiszámítását. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(17) A tajvani hatóságok azt is állították, hogy az egyes vállalatok jövedelmezőségének eltérései nem relevánsak a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapítása szempontjából.

(18) A panaszos két tajvani exportáló gyártó jövedelmezőségét a dömpingszámítás során vette figyelembe, nem pedig a sajátos piaci helyzet bizonyítékaként kezelte. Mindenesetre a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyes vállalatok jövedelmezőségének időbeli változása a panasz céljára valóban elegendő bizonyítékként szolgálhat a sajátos piaci helyzet fennállásának vonatkozásában. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(19) A tajvani hatóságok továbbá azt állították, hogy a panasz szerint fennálló sajátos piaci helyzetnek a WTO-jogban nincs jogalapja, mivel az Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések ügyben eljáró vizsgálóbizottság hangsúlyozta, hogy a sajátos piaci helyzet az érintett ország „belföldi piacán mutatkozik meg”, nem pedig egy másik országban ([13]). A tajvani hatóságok szerint a panasz nem fejtette ki, hogy az érintett országokba irányuló kínai behozatal kiszorító hatásából következő sajátos piaci helyzet miért csak az érintett országokban mutatkozna meg, míg más harmadik országokban (többek között az Unióban) nem.

(20) A sajátos piaci helyzet, amely a panasz szerint Tajvanon fennáll, nem a globális kapacitásfelesleg, és nem is az általában vett kínai kapacitásfelesleg, hanem a kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatása, amely mesterségesen csökkentette a tajvani belföldi árakat. A panasz tehát elegendő bizonyítékot szolgáltatott a kifejezetten Tajvanon fennálló sajátos piaci helyzetre vonatkozóan (amint azt a (16) preambulumbekezdés kifejti), és a másik négy érintett országra vonatkozóan. Az egyéb harmadik országokban, köztük az Unióban fennálló helyzet az eljárás megindítása szempontjából nem volt releváns. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(21) Végezetül a tajvani hatóságok azt állították, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikkével nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a panaszban alkalmazott módszer, amellyel a tajvani belföldi gyártók nyereségét a globális acélgyártóktól származó, külföldre vonatkozó információkkal igazítják ki.

(22) A panaszban alkalmazott módszer azon a tényen alapult, hogy a tajvani belföldi gyártók által elért nyereséget befolyásolta a sajátos piaci helyzet (vagyis a belföldi értékesítési adatok összessége). Ezenkívül a kiigazításhoz felhasznált információk nem külföldre vonatkozó adatok voltak, hanem inkább a globális vállalatok tényleges és hipotetikus nyereségét tükrözték, amelyekbe potenciálisan beletartozott a tajvani gyártók nyomott és hipotetikus jövedelmezősége is. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(23) A japán kormány előadta, hogy nem támasztja alá bizonyíték azt az állítást, miszerint Kína kapacitásfeleslegének hatása miatt a japán piacon sajátos piaci helyzet állt volna fenn.

([9]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (234) bekezdés utáni táblázatot és a (237) bekezdést.
([10]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (239) bekezdés utáni táblázatot.
([11]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (241) bekezdés utáni táblázatot.
([12]) Lásd a panasz nyilvános változatának mellékleteit: „OPEN_Annex_CRF_Profit adjustment dumping_16.09.25” és „OECD_GFSEC_Impacts of global excess capacity…_2024”.
([13]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések, 7.36. pont.

(24) A panasz információkat tartalmazott a hidegen síkhengerelt acéltermékek Japánba irányuló kínai behozatalában 2019 és 2024 között tapasztalt tendenciáról ([14]). Emellett a panasz információkat tartalmazott a kínai behozatalnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes japán behozatalában való részesedéséről ([15]), valamint a Japánba irányuló kínai behozatal árának és a Japánban 2019 és 2024 között érvényesített belföldi áraknak az összehasonlításáról ([16]), továbbá a kínai behozatal részesedésének a japán belföldi árakra gyakorolt hatásairól. A panasz tehát elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a japán belföldi piacon sajátos piaci helyzet áll fenn. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(25) A japán kormány, a Nippon Steel, a JFE Steel Corporation (a továbbiakban: JFE) és a Kobe Steel, Ltd. (a továbbiakban: Kobe) előadta, hogy Japánban nem állt fenn a kínai kiszorító hatás miatti sajátos piaci helyzet. A Nippon Steel, a JFE és a Kobe konkrétabban azt állította, hogy – mivel a panaszos előadta, hogy a kínai kapacitásfelesleg hatása mind az öt érintett országra kiterjedt, és mivel elismerte, hogy a kínai acélipari kapacitásfelesleg más harmadik országokba irányuló kínai exportot eredményezett – a globális kapacitás nem tekinthető olyan sajátos piaci helyzetnek, amely megfelel az Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések ([17]) ügyben a vizsgálóbizottság által megfogalmazott követelményeknek, azaz „elkülöníthető, egyedi, sajátos, konkrét”. Azt a tényt, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kapcsán jelentkező kapacitásfelesleg nem korlátozódik a japán piacra, e vállalatok véleménye szerint az is bizonyítja, hogy Japán 2024-ben nem tartozott a kínai hidegen síkhengerelt acéltermékek 10 legfőbb exportpiaca közé, és a Comtrade adatai szerint a kínai exportnak csupán 2,3 %-a érkezett ide. Hozzátették, hogy a hatás szinte egyenletesen mutatkozik meg a világgazdaságban, és nem egyetlen ország vagy országcsoport sajátos jellemzője.

(26) A sajátos piaci helyzet, amely a panasz szerint Japánban fennáll, nem az általában vett kínai kapacitásfelesleg, hanem a kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatása, amely mesterségesen csökkentette a japán belföldi árakat. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a panasz elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy Japánban sajátos piaci helyzet állt fenn, amint azt a (24) preambulumbekezdés kifejti. Az egyéb harmadik országokban fennálló helyzet az eljárás megindítása szempontjából nem volt releváns. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(27) A japán kormány és a POSVIET azzal érvelt, hogy a japán és vietnámi piacok árai nem voltak mesterségesen alacsonyak, a Nippon Steel, a JFE, a Kobe és a POSVIET pedig azt állította, hogy a panaszos nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a belföldi árakat mesterségesen csökkentették volna azért, hogy a vállalatokat a belföldi értékesítés helyett a harmadik országokban történő értékesítésre ösztönözzék. E tekintetben a Nippon Steel, a JFE és a Kobe arról számolt be, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek Japánba és Vietnámba irányuló behozatalának átlagára a Comtrade adatai alapján 2024-ben összhangban volt a globális átlaggal, sőt, meghaladta azt. A POSVIET előadta továbbá, hogy a panasz nem a bemeneti anyagokat, hanem a továbbfeldolgozott termékeket érintette, és hogy gazdaságilag nem megalapozott vélelmezni, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek árai a célországokban mesterségesen alacsonyak lennének pusztán azért, mert a hidegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalának árai állítólag mesterségesen alacsonyak. A POSVIET azt is hangsúlyozta, hogy a kínai hidegen síkhengerelt acéltermékek célországokba irányuló behozatalának aránya egyes országok esetében meglehetősen alacsony volt, a 12 % (India) és 78 % (Tajvan) közötti tartományba esett. A POSVIET előadta, hogy az importrészesedések nem voltak elegendőek ahhoz, hogy Kínából kiinduló „mesterségesen alacsony árakhoz” vezessenek egy adott importáló piacon.

(28) A panaszos összehasonlította a Japánba és Vietnámba irányuló kínai export árait a Japánban és Vietnámban 2019 és 2024 között érvényesített belföldi árakkal ([18]), valamint információkat szolgáltatott a kínai behozatalnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek Japánba és Vietnámba érkező teljes behozatalán belüli arányáról ([19]), ami arra engedett következtetni, hogy a kínai behozatal nyomást gyakorolt a piacra. A panaszos továbbá arról számolt be, hogy Japán és Vietnám Unióba irányuló acélexportja megnőtt, annak ellenére, az acélexport összességében csökkent ([20]). A panaszos tehát elegendő bizonyítékot szolgáltatott annak alátámasztására, hogy a kínai kapacitásfelesleg mesterségesen csökkentette a belföldi árakat. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(29) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe vitatta a panaszos elemzését, amelynek célja annak kimutatása volt, hogy a Japánba irányuló kínai behozatal 2020 óta növekedett, hiszen a 2020-as évben rendkívüli körülmények álltak fenn. A Nippon Steel, a JFE és a Kobe véleménye szerint a tendenciát 2019-től kezdődően kellene elemezni, és akkor kiviláglana, hogy Japán statisztikai adatai szerint e behozatal még 2024-ben is alacsonyabb volt, mint 2019-ben.

([14]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (234) bekezdés utáni táblázatot és a (237) bekezdést.
([15]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (239) bekezdés utáni táblázatot.
([16]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (241) bekezdés utáni táblázatot.
([17]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések, 7.22. pont.
([18]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (241) bekezdés utáni táblázatot.
([19]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (239) bekezdés utáni táblázatot.
([20]) Lásd a panasz nyilvános változatát, a (398)–(399) bekezdést.

(30) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe a Koreai Köztársaságból (a továbbiakban: Korea, amelyet Japán 103-as statisztikai kódja jelöl) Japánba, nem pedig a Kínából (amelyet Japán 105-ös statisztikai kódja jelöl) Japánba irányuló behozatalt magában foglaló kivonatot vette figyelembe. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

1.4.1.2. A Vietnámban a költségekkel kapcsolatban esetlegesen fennálló sajátos piaci helyzettel kapcsolatos állítások

(31) A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság (TRAV) azt állította, hogy a panaszban a hidegen síkhengerelt acéltermékek vietnámi ágazatának helyzetét illetően feltüntetett bizonyítékok pontatlanok és elavultak. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság tisztázta, hogy a vietnámi kormány nem volt érintett a kanadai jelentés 20. szakaszában, és hogy a megállapítások a rendelkezésre álló tényeken alapultak, továbbá hogy a megállapításokat két későbbi felülvizsgálat – a szénacél hegesztett csöveket érintő felülvizsgálat ([21]) és a korrózióálló acélt érintő felülvizsgálat ([22]) – során visszavonták.

(32) A panasz bizonyítékot szolgáltatott több olyan vietnámi intézkedésről, amelyek hatással voltak a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállítási költségeire ([23]). Tehát elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy Vietnámban olyan intézkedések voltak érvényben, amelyek potenciális létrehozhatnak sajátos piaci helyzetet, és a Bizottság elutasította az állítást. A vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a szóban forgó intézkedések továbbra is érvényben vannak-e, és adott esetben milyen hatást gyakorolnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállítási költségeire.

1.4.1.3. A megfelelő összehasonlítással kapcsolatos állítások

(33) A POSVIET és a Tatmetal emlékeztetett a WTO-vizsgálóbizottságnak A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések ügyben hozott következtetéseire, amelyekben a vizsgálóbizottság fenntartotta, a „megfelelő összehasonlítás” megfogalmazás szükségessé teszi a belföldi árak és az exportárak összehasonlítása tekintetében végrehajtott értékelést, és hogy az összehasonlíthatóság ilyen jellegű értékelése elkülönül attól a kérdéstől, hogy fennáll-e sajátos piaci helyzet. Ezért még ha fennállna is sajátos piaci helyzet (ami nem így van), akkor sem lenne vélelmezhető, hogy a belföldi értékesítések következtében nem lehetséges a megfelelő összehasonlítás. A WTO-vizsgálóbizottság következtetéseit illetően a POSVIET és a Tatmetal előadta, hogy a panasz nem szolgált olyan bizonyítékkal, amely arra utalna, hogy a célországok belföldi árai nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást.

(34) A Bizottság megjegyezte, hogy a panasz elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az öt érintett országban működő belföldi gyártók nyeresége a kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatása miatt visszaesett, ami mesterségesen csökkentette a belföldi árakat az érintett belföldi piacokon. Az állítólagos sajátos piaci helyzet tehát csak a belföldi árakat érintette, így nem tette lehetővé a belföldi árak és az exportértékesítések megfelelő összehasonlítását. A Bizottság elutasította az érvelést.

(35) A tajvani hatóságok arra is emlékeztettek, hogy a sajátos piaci helyzet fennállására abban az esetben lehet hivatkozni, ha bizonyítják, hogy a szóban forgó helyzet azzal a hatással járt, hogy a belföldi értékesítés már nem alkalmas az exportárral való megfelelő összehasonlításra. Azt állították tehát, hogy a panaszban benyújtott bizonyítékok egyike sem utalt arra, hogy a sajátos piaci helyzet megakadályozta volna a megfelelő összehasonlítást. A tajvani hatóságok szerint ugyanis a panaszban foglalt bizonyítékok alapján az acélgyártók által világszerte elért nyereséget minden esetben érintette a globális kapacitásfelesleg által kiváltott sajátos piaci helyzet, amiből az következik, hogy a sajátos piaci helyzet fennállása nem akadályozta meg a megfelelő összehasonlítást.

(36) A Bizottság megjegyezte, hogy a panasz elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a Tajvanon működő belföldi gyártók nyeresége a kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatása miatt esett vissza (amely mesterségesen csökkentette a belföldi árakat Tajvanon), nem pedig a globális kapacitásfelesleg következménye volt. Az állítólagos sajátos piaci helyzet tehát csak a belföldi árakat érintette, így nem tette lehetővé a belföldi árak és az exportértékesítések megfelelő összehasonlítását. Ezért a Bizottság elutasította ezt az érvet.

(37) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe azt állította, hogy a panasz nem foglalkozott azzal a követelménnyel, amely szerint a sajátos piaci helyzetből (amennyiben fennállását megállapítják) következik, hogy a belföldi értékesítés az exportárral való összehasonlítás céljára alkalmatlan.

([21]) CSWP3 2018 IN FD SOR, 2019. január 31.
([22]) COR2 2019 IN FD SOR, 2020. október 30.
([23]) Lásd: a panasz nyilvános változatának 4.4.1. szakasza.

(38) A Bizottság megjegyezte, hogy a panasz emlékeztet a megfelelő összehasonlítás követelményére ([24]), és a rendes érték nyereségkiigazítással történő kiszámítását támogatja. Ezért a Bizottság elutasította ezt a felvetést.

1.4.1.4. A sajátos piaci helyzetre vonatkozó egyéb állítások

(39) A tajvani hatóságok azt állították, hogy a Tajvanon működő acélgyártók sok esetben vertikálisan integráltak, ami azt jelenti, hogy nem függnek a kínai nyersanyag-behozataltól. Ez a struktúra lehetővé tette a tajvani ipar számára, hogy versenyképes maradjon a harmadik országokból származó behozatallal szemben.

(40) A tajvani hatóságok előadták továbbá, hogy Tajvan piacgazdaság, ahol az árakat a rendes versenyfeltételek mellett, kormányzati beavatkozás nélkül határozzák meg. Ezért a Bizottságnak a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi áraira kell támaszkodnia, amint azt a többek között Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó legutóbbi vizsgálat során is tette ([25]). A tajvani hatóságok felvetették, hogy a kérelem és az e dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítés (mely hatályvesztési felülvizsgálat a jelen vizsgálat idején is folyamatban van) nem hivatkozott sem arra, hogy Tajvanon sajátos piaci helyzet állt volna fenn, sem a belföldi értékesítések reprezentativitásának hiányára, sem pedig a nyereség torzulására.

(41) Emellett a tajvani hatóságok azt állították, hogy a sajátos piaci helyzetre vonatkozó ténymegállapítás nem alapulhat a vizsgálat által nem érintett valamely harmadik ország által vezérelt, az árak terén megmutatkozó globális jelenségeken. A tajvani hatóságok aggodalmukat fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy a sajátos piaci helyzet fogalmának ilyen értelmezése megfelel-e a WTO-szabályoknak, különösen akkor, ha ezt az értelmezést nem támasztják alá az állami beavatkozásra és az abból eredő, a tajvani piacra jellemző piaci torzulásokra vonatkozó egyértelmű bizonyítékok. E tekintetben a tajvani hatóságok egy olyan precedensre hivatkoztak, ahol a sajátos piaci helyzetet a kormányzati befolyás azonosítható formáival hozták összefüggésbe ([26]), valamint egy olyan ügyre, amelyben a Bizottság egy acéltermékkel kapcsolatban elutasított egy állítást, miszerint sajátos piaci helyzet állt fenn ([27]).

(42) E tekintetben az EUROFER előadta, hogy a döntő tényező nem magának a helyzetnek a jellege, hanem a helyzet által a piacra gyakorolt hatás. Konkrétabban: nem maga a kínai kapacitásfelesleg teremt sajátos helyzetet, hanem a kínai kapacitásfelesleg által az egyes érintett országokra gyakorolt hatás.

(43) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe azt állította, hogy Japán nem volt különösen kitéve a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának, mivel a panaszban bejelentett részarány alacsonyabb volt, mint a Tajvanra vagy Vietnámba irányuló behozatalé.

(44) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe hozzátette, hogy a japán ipart a japán kormány által bevezetett piacvédelmi intézkedések szisztematikusan védik a kínai kapacitásfelesleg hatásaival szemben, és több intézkedésre, valamint a japán kormány általi folyamatban lévő nyomon követésre hivatkozott.

(45) Az Eurofer – japán acélipari vállalatok és kereskedőházak képviselőinek több nyilvános nyilatkozatára hivatkozva – vitatta ezt az értelmezést, azt állítva, hogy a szóban forgó védelem nem volt elegendő a japán ipar aggályainak eloszlatásához.

(46) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe azt is állította, hogy Japán acélpiacát strukturálisan elszigetelték a kínai behozatal penetrációjától amiatt, hogy a fogyasztók a kiváló minőségű termékeket igényelnek, melyeket a kínai gazdasági ágazat jellemzően nem kínál (ez különösen a japán gépjárműiparban figyelhető meg), valamint a japán piacon folytatott üzleti tevékenység rendkívül sajátos módja miatt, amelyre jellemző olyan kereskedelmi vállalatok részvétele, melyek régóta fennálló és részleteiben meghatározott kapcsolatban állnak a japán gyártókkal.

([24]) Lásd a panasz nyilvános változatát, (58) és (191) bekezdés.

([25]) A Bizottság (EU) 2020/508 végrehajtási rendelete (2020. április 7.) az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 110., 2020.4.8., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/508/oj).

([26]) Vizsgálóbizottsági jelentés, EU – Költségkiigazítási módszerek II. (Oroszország), 7.40. pont.

([27]) A Bizottság (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelete (2025. szeptember 25.) az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az ugyanezen termékek Indiából származó behozatalára vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről (HL L, 2025/1919, 2025.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), (132)–(137) preambulumbekezdés.

(47) A Nippon Steel észrevételeinek érzékeny változatában azzal is érvelt, hogy a japán piacnak a (44) és (46) preambulumbekezdésben ismertetett jellemzői miatt a japán belföldi árak mesterségesen magasabbak voltak.

(48) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe azt is felvetette, hogy Japán ipara nem járult hozzá az acélágazat globális kapacitásfeleslegéhez, mivel Japán belföldi acélkapacitása a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (a továbbiakban: OECD) adatai alapján 2019 és 2024 között csökkent, szemben Vietnámmal, ahol nőtt a kapacitás. Emellett nemzetközi szinten a japán kormány az Unióval és az Amerikai Egyesült Államokkal folytatott háromoldalú megbeszéléseken vett részt a globális acélipari kapacitásfelesleg kezelése érdekében, továbbá régóta proaktív tagja az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórumnak (Global Forum on Steel Excess Capacity; a továbbiakban: GFSEC).

(49) A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság előadta, hogy a panaszban szereplő állítás, amely szerint a kínai hidegen síkhengerelt termékek alacsony áron való jelenléte Vietnámban arra kényszerítette a hidegen síkhengerelt termékek belföldi gyártóit, hogy fenntarthatatlan szintre csökkentsék belföldi értékesítési áraikat annak érdekében, hogy versenyezni tudjanak a kínai hidegen síkhengerelt termékek áraival, nem felel meg a tényeknek, tekintettel arra, hogy a Kínából Vietnámba érkező hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatala 2020 óta dömpingellenes vámok hatálya alá tartozik, és hogy az intézkedések időbeli hatályát 2025 decemberében meghosszabbították.

(50) A japán kormány azt kérte, hogy kerüljön sor a belföldi értékesítés és az exportár megfelelő összehasonlítására. E tekintetben a Nippon Steel, a JFE és a Kobe azzal is érvelt, hogy még ha a Bizottság megállapítaná is azt, hogy a japán piacon sajátos piaci helyzet áll fenn, az nem akadályozná meg automatikusan a belföldi ár és az exportár megfelelő összehasonlítását, tekintettel arra, hogy az acélágazatban a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás ugyanolyan mértékben érintette a japán és az uniós piacot. A Nippon Steel, a JFE és a Kobe véleménye szerint ez az állítólagos sajátos piaci helyzet jellegéből ered, mivel az acélágazat és különösen Kína kapacitásfeleslege világszerte hatással van a világgazdaságra, amint azt a panaszos is elismerte. Ennek alátámasztására összehasonlították a hidegen síkhengerelt acéltermékek Japánba és az Unióba irányuló behozatalának teljes volumenét, és kijelentették, hogy azok hasonlóak. Véleményük szerint a kínai behozatallal szembeni védelem is hasonló: Japánt a (44) és (46) preambulumbekezdésben említett tényezők védik, míg az Unió számára a többek között Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára kivetett dömpingellenes vámok ([28]) és az egyes acéltermékekre vonatkozó védintézkedések ([29]) biztosítanak védelmet. Azonban a Nippon Steel, a JFE és a Kobe véleménye szerint ezek az intézkedések nem bizonyultak hatékonynak a kapacitásfelesleg kezelésében, tekintettel arra, hogy az uniós felhasználás csökkent, miközben a vámkontingensek volumene az éves liberalizáció révén nőtt. Ezt véleményük szerint a globális kapacitásfelesleg által uniós acélpiacra gyakorolt kedvezőtlen kereskedelmi hatások kezelésére irányuló bizottsági javaslat ([30]) is megerősíti.

(51) Éppen ellenkezőleg, az EUROFER úgy ítélte meg, hogy a jelen ügy körülményei között nincs szükség megfelelő összehasonlító elemzésre, mivel nem ugyanaz a konkrét piaci helyzet befolyásolja az exportárakat, hanem egy másik gazdasági jelenség (azaz a kínai kapacitásfelesleg uniós piacra gyakorolt hatása). Az EUROFER véleménye szerint a dömping éppen abban állt, hogy az exportárakat a rendes érték árainál alacsonyabb szinten határozták meg, az exportpiacok gazdasági dinamikája ellenére. Ezenkívül a Bizottság más okokból nem végez ilyen párhuzamos elemzést, csak a rendes érték képzése érdekében. Ha például a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az összes belföldi értékesítés veszteséges, és mint ilyen, nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történik, nem dönthet úgy, hogy a tényleges értékesítési adatokat használja fel, mivel az uniós piacon történő összes értékesítés hasonlóképpen veszteséges. Az EUROFER véleménye szerint az utóbbi elem nem releváns.

([28]) Legutóbb kivetve a következő rendelettel: A Bizottság (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelete (2022. október 26.) a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 277., 2022.10.27., 149. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2068/oj).

([29]) A Bizottság (EU) 2019/159 végrehajtási rendelete (2019. január 31.) az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések bevezetéséről (HL L 31., 2019.2.1., 27. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([30]) Javaslat – az Európai Parlament és a Tanács rendelete a globális kapacitásfelesleg által az uniós acélpiacra gyakorolt negatív kereskedelmi hatások kezeléséről, COM(2025) 726 final, 2025.10.7.

(52) Emellett a Nippon Steel, a JFE, a Kobe és a Tatmetal azt állította, hogy még ha az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnének is, a Bizottság a 2. cikk (6) bekezdésének bevezető fordulata szerint nem hagyhatná figyelmen kívül a Nippon Steel és a Tatmetal által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítésekből származó tényleges nyereséget, mivel a 2. cikk (3) bekezdése csak a rendes érték képzését teszi lehetővé a Bizottság számára. A Nippon Steel, a JFE, a Kobe és a Tatmetal véleménye szerint ugyanis ha tényleges adatok állnak rendelkezésre a termelésről és a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítésről, akkor a Bizottságnak ezeket az adatokat kell felhasználnia a nyereség összegének megállapításához, amint azt a Bíróság a Goldstar kontra Tanács ügyben hozott ítéletben ([31]) kifejtette, illetve amint több WTO-határozat ([32]) tartalmazza. Véleményük szerint a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerinti kiszámításakor a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő tényleges belföldi értékesítésből származó nyereséget csak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő belföldi értékesítés hiányában lehet figyelmen kívül hagyni. E tekintetben a Bizottság nem moshatta össze a szokásos kereskedelmi forgalmat a sajátos piaci helyzettel, hogy figyelmen kívül hagyja a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő belföldi értékesítésekből származó nyereséget, mivel a kettő eltérő fogalom, amint azt az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében a „vagy" kifejezés használata bizonyítja. A NutraSweet kontra Tanács ügyben hozott ítélet ([33]) alapján a Nippon Steel, a JFE és a Kobe azzal érvelt, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata maguknak az értékesítéseknek a jellegéhez kapcsolódik, nem pedig annak a piacnak a jellegéhez, amelyen a vállalat működik. A Nippon Steel, a JFE, a Kobe és a Tatmetal hivatkozott a Tanács kontra Alumina ügyre ([34]) is. A Nippon Steel, JFE és Kobe a Hansol-ügyre ([35]) hivatkozva kijelentette: irreleváns az a tény, hogy mindez a sajátos piaci helyzet miatt figyelmen kívül hagyott belföldi értékesítési árakkal megegyező számtanilag képzett rendes értékhez vezethet.

(53) Az Eurofer ezzel nem értett egyet, és úgy vélte, hogy egy sajátos piaci helyzet által érintett piacon a belföldi értékesítésekre nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében kerül sor, ami megakadályozza a Bizottságot abban, hogy a tényleges árakra támaszkodjon. Az EUROFER azzal is érvelt, hogy sem a Tanács kontra Alumina ügyben, sem a NutraSweet kontra Tanács ügyben hozott ítélet nem támasztotta alá azt a következtetést, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata maguknak az értékesítéseknek a jellegéhez kapcsolódik, nem pedig annak a piacnak a jellegéhez, amelyen a vállalat működik.

(54) A Nippon Steel megismételte, hogy az EUROFER összemosta a szokásos kereskedelmi forgalom és a sajátos piaci helyzet fogalmát, amelyek az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében elkülönültek egymástól, és hogy a NutraSweet kontra Tanács ügyben ([36]) egyértelművé vált, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata maguknak az értékesítéseknek a jellegéhez kapcsolódik. Ezzel szemben az 1972/2002/EK tanácsi rendelet ([37]), amely először vezette be a sajátos piaci helyzet fogalmát az alaprendeletbe, azt jelezte, hogy a sajátos piaci helyzet fogalma bevezetésének szakpolitikai indoka az volt, hogy az egy piacon belül megjelenő szélesebb körű, strukturális feltételekre lehessen összepontosítani, ne csupán egy adott vállalat értékesítéseire ([38]). A Nippon Steel továbbá felvetette, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése, amely ehelyett a „szokásos kereskedelmi forgalom" kifejezést használja, nem hivatkozik a sajátos piaci helyzetre. A Nippon Steel azt is állította, hogy az EK

([31]) A Bíróság 1992. február 13-i ítélete, Goldstar Co. Ltd kontra az Európai Közösségek Tanács, C-105/90, ECLI:EU:C:1992:69, 35–38. pont.

([32]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – Egyes Kínából származó termékekre kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok, WT/DS603/R és Add.1, elfogadva 2024. április 26-án, 7.115–7.116. pont; vizsgálóbizottsági jelentés, Pakisztán – Az Egyesült Arab Emírségekből származó biaxiálisan orientált polipropilén fóliára vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS538/R és Add.1; amelyet 2021. január 18-án küldtek meg a WTO-tagoknak, és amely ellen 2021. február 22-én nyújtottak be fellebbezést, 7.147–7.148. pont; a Fellebbezési Testület jelentése, Európai Közösségek – Indiai pamutágynemű behozatalára kivetett dömpingellenes vámok, WT/DS141/AB/R, elfogadva 2001. március 12-én, DSR 2001:V, 2049. o., 81. pont; és a Fellebbezési Testület jelentései: Kína – A Japánból/Kínából származó nagy teljesítményű, rozsdamentes acél varrat nélküli csövekre (HP-SSST) vonatkozó dömpingellenes vámokat kivető intézkedések – Az Európai Unióból származó nagy teljesítményű, rozsdamentes acél varrat nélküli csövekre (HP-SSST) vonatkozó dömpingellenes vámokat kivető intézkedések, WT/DS454/AB/R és Add.1 / WT/DS460/AB/R és Add.1, elfogadva 2015. október 28-án, DSR 2015:IX, 457. o., 5.25–5.27.

([33]) A Bíróság 2001. május 3-i ítélete, Ajinomoto Co., Inc. és The NutraSweet Company kontra az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága, C-76/98 P és C-77/98 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2001:234, 38. pont.

([34]) A Bíróság 2014. október 1-jei ítélete, az Európai Unió Tanácsa kontra Alumina d.o.o., C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, 30. pont.

([35]) A Törvényszék 2024. június 13-i végzése, Hansol Paper Co. Ltd kontra Európai Bizottság, T-199/23, ECLI:EU:T:2024:388, 63. pont.

([36]) A Bíróság ítélete, NutraSweet kontra Tanács, C-76/98 P. és C-77/98 P. sz. egyesített ügyek, 38. pont.

([37]) A Tanács 1972/2002/EK rendelete (2002. november 5.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet módosításáról (HL L 305., 2002.11.7., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1972/oj).

([38]) 1972/2002/EK rendelet, (3) preambulumbekezdés.

– Lazac (Norvégia) ügyben készült vizsgálóbizottsági jelentés ([39]) alapján a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett értékesítéssel elért nyereséget is figyelembe kell venni. A Nippon Steel azzal érvelt, hogy a 2. cikk (6) bekezdésével és a PT Musim Mas kontra Bizottság ügyben hozott ítélettel ([40]) összhangban a Bizottság még azokban az esetekben is a szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósuló értékesítések jövedelmezőségét veszi figyelembe, amikor egy adott termék értékesítésének volumene nem elegendő ahhoz, hogy indokolja a belföldi értékesítések figyelembevételét. A Nippon Steel véleménye szerint ezt akkor is alkalmazni kell, ha a sajátos piaci helyzet miatt figyelmen kívül hagyják a belföldi árakat, továbbá a panaszos nem bizonyította, hogy a japán gyártók belföldi értékesítéseire ne a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került volna sor.

(55) A Nippon Steel, a JFE és a Kobe továbbá azt állította, hogy amennyiben a Bizottság mégis úgy dönt, hogy a 2. cikk (6) bekezdésének c) albekezdését alkalmazza, abban az esetben köteles kiszámítani a nyereségplafont annak biztosítása érdekében, hogy azt ne lépjék túl, amint arra a vizsgálóbizottság az EU – Lábbelik (Kína) ([41]) és az EU – Biodízel (Indonézia) ([42]) ügyben emlékeztetett. Ezért a Bizottságnak tájékoztatnia kellene az érdekelt feleket arról, hogy mi a felső határ, és hogyan állapította meg azt. Végezetül a Nippon Steel, a JFE és a Kobe emlékeztettek arra, hogy a „rendesen elért nyereség” kifejezés olyan nyereséget jelöl, amelyet rendszeresen vagy általában érnek el.

(56) E tekintetben az EUROFER azzal érvelt, hogy a Bizottságnak a c) albekezdést kellene alkalmaznia, mivel: az a) albekezdés nem alkalmazható, hiszen a sajátos piaci helyzet valamennyi értékesítést érintette, a b) albekezdés nem alkalmazható, mivel a kínai kapacitásfelesleg által az acéltermékekre gyakorolt torzító hatások az acéltermékek széles körében jelentkezhetnek, és egyetlen más termék sajátosságai sem hasonlítanak eléggé a hidegen síkhengerelt acéltermékek sajátosságaihoz.

(57) A Nippon Steel olyan észrevételekkel válaszolt, amelyek csak az esetlegesen alkalmazandó nyereségre vonatkozó érzékeny változatban szerepeltek.

(58) A JSW Steel Limited és a vele kapcsolatban álló vállalatok (a továbbiakban: JSW) nem értettek egyet a panaszossal abban, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése jogalapul szolgálna a rendes érték kiszámításához felhasznált költségek kiigazításához, és ez abban az esetben is így van, ha a Bizottság sajátos piaci helyzet fennállását állapítja meg Indiában. A JSW előadta, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti sajátos piaci helyzet fennállása csak az előállítási költség alapján számított számtanilag képzett rendes érték használatát tenné lehetővé, nem pedig a tényleges értékesítési árak figyelembe vételét.

(59) A JSW azt állította, hogy nem lenne elégséges annak megállapítása, hogy az indiai piacon sajátos piaci helyzet áll fenn; a Bizottságnak bizonyítania kellene, hogy a JSW-t ténylegesen érintette az állítólagos sajátos piaci helyzet. A JSW előadta továbbá, hogy az állítólagos sajátos piaci helyzetek egyike sem érintette.

(60) A vasércet illetően a JSW azt állította, hogy az 58 %-nál alacsonyabb vastartalmú vasérc nem tartozott exportkorlátozások hatálya alá, és hogy a panaszos nem bizonyította, hogy az Indiában hozott intézkedések hogyan nyomták le a vasérc belföldi árát az exportárhoz képest. A JSW azt is állította az 58 %-nál magasabb vastartalmú vasércet illetően, hogy a JSW által importált mennyiségeket nem befolyásolta esetleges sajátos piaci helyzet. A JSW továbbá azt állította, hogy az az ár, amelyen a JSW 58 %-nál magasabb vastartalmú belföldi vasat vásárolt, összhangban volt az importárral. Végezetül a vasérc belső felhasználását illetően a JSW előadta, hogy az általa fizetett ár meghaladta a piaci árat, és hogy a belső felhasználásból származó egyetlen gazdasági előnye az ellátásbiztonság volt.

(61) A szénnel kapcsolatban a JSW előadta, hogy a panasz nem tett különbséget az acélgyártási folyamatban közvetlenül felhasznált kokszszén és az energiatermelésben felhasznált nem kokszosítható szén között. A JSW azt állította, hogy mivel ez a két termék egymással nem felcserélhető és piacaik eltérők, a Bizottságnak figyelmen kívül kell hagynia azt az állítást, miszerint Indiában a szén vonatkozásában sajátos piaci helyzet áll fenn. A JSW előadta továbbá, hogy a szükséges kokszszén nagy részét importálta, mivel belföldön nem állt rendelkezésre elegendő kokszszén, és annak minősége nem volt megfelelő az acélgyártáshoz. Végezetül a JSW azt állította, hogy a kokszszénért fizetett beszerzési árai összehasonlíthatók voltak a nemzetközi árakkal, ami azt bizonyítja, hogy belföldi szakpolitika nem gyakorolt lefelé irányuló nyomást az indiai importárakra.

([39]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS337/R és Add.1, elfogadva 2008. január 15-én, DSR 2008:I, 3. o., 7.298. pont.

([40]) A Törvényszék 2025. július 2-i ítélete, PT Musim Mas kontra Bizottság, T-176/23, ECLI:EU:T:2025:662, 116. pont.

([41]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Európai Unió – egyes Kínából származó lábbelikre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS405/R, elfogadva 2012. február 22-én, DSR 2012:IX, 4585. o., 7.299–7.300. pont.

([42]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Európai Unió – Az Indonéziából származó biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS480/R és Add.1, elfogadva 2018. február 28-án, DSR 2018:II, 605. o., 7.51. pont.

(62) A hulladékkal kapcsolatban a JSW előadta, hogy a szénhez kapcsolódó sajátos piaci helyzetre vonatkozó állítás ellentmond az acélhulladékhoz kapcsolódó sajátos piaci helyzetre vonatkozó állításnak, mivel a szénhez kapcsolódó sajátos piaci helyzet visszavetette volna az acélhulladék iránti keresletet. A JSW állítása szerint a panaszos nem bizonyította, hogy az acélhulladékkal kapcsolatos indiai intézkedések – például a 15 %-os exportvám – hogyan járultak hozzá az acélhulladékárak csökkenéséhez. A JSW azt is állította, hogy több más ország, köztük az Unió is intézkedéseket vezetett be az acélhulladék felhasználásának támogatására, továbbá hogy a panaszos nem bizonyította, hogy az indiai intézkedések mennyiben voltak egyediek vagy megkülönböztetőek, ami a JSW állítása szerint szükséges feltétele lett volna a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapításához.

(63) A JSW azt állította, hogy még ha fennáll is sajátos piaci helyzet, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a sajátos piaci helyzet lehetővé teszi-e a belföldi értékesítések és az exportértékesítések megfelelő összehasonlítását. A JSW továbbá azt állította, hogy az előállítási költségét nem befolyásolja az, hogy az érintett terméket belföldön értékesítették vagy exportálták. A JSW előadta továbbá, hogy a releváns bemeneti anyagokat úgy helyezték be a kemencébe, hogy származási helyük szerint nem különböztették meg azokat, amit az a tény is megerősít, hogy az upstream termékek (például a melegen hengerelt tekercsek) gyártása során a gyártósoroknál sem volt ismeretes, hogy az adott tekercset a továbbiakban átalakítják-e hidegen síkhengerelt acéltermékekké, vagy melegen hengerelt tekercsként értékesítik-e.

(64) A JSW nem értett egyet a panaszos azon állításaival, hogy a vizsgált termék kínai behozatalának nagy volumene leszorította volna az árakat az indiai belföldi piacon, aláásva az indiai gyártók nyereséges értékesítésre való képességét, és hogy ennek eredményeként az indiai gyártók termékeiket az uniós piacra irányították át. A JSW azt állította, hogy a panaszos szerint fennálló kiszorító hatás Indiára nem volt jellemző, és az árakat, a kereskedelmi szerkezetet vagy az indiai gyártók jövedelmezőségét nem befolyásolta kimutatható módon. A JSW továbbá azt állította, hogy a belföldi piacon elért nyereségét nem befolyásolta a kínai kapacitásfelesleg, és hogy értékesítési volumene mind a belföldi, mind az exportpiacokon magas maradt. Az árakat illetően a JSW előadta, hogy a belföldi piacon tapasztalható tendencia hasonló volt ahhoz, ami az exportpiacokon mutatkozott meg. A JSW előadta továbbá, hogy a kínai behozatal más importáló országokéhoz képest nagyon alacsony (a teljes behozatal 3–12 %-a) volt, hogy a kínai behozatal a belföldi felhasználásnak csak 0,2–0,3 %-át tette ki, és hogy a kínai behozatal terén tapasztalható tendenciák elmaradtak a belföldi felhasználási tendenciáktól. Végezetül a JSW azt állította, hogy India korábban piacvédelmi intézkedéseket vezetett be a vizsgált termékre vonatkozóan.

(65) A JSW szerint az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az állítólagos sajátos piaci helyzet fennállása esetén nem helyénvaló a belföldi árnak az exportárral való összehasonlítása. A JSW továbbá azt állította, hogy ez a két ár összehasonlítható, mivel India korábban hatékony piacvédelmi intézkedéseket vezetett be a vizsgált termék vonatkozásában, és sok más országtól eltérően megnövekedett belföldi kereslettel szembesült.

(66) A JSW nem értett egyet azzal a panasszal, hogy amennyiben sajátos piaci helyzet fennállását állapítják meg, a Bizottság a rendes érték meghatározásakor kiigazíthatja a nyereséget. A JSW azt állította, hogy a Bizottságnak nincs jogalapja arra, hogy a rendes érték számtani képzése során figyelmen kívül hagyja a JSW által a belföldi értékesítések során elért tényleges nyereséget. Végezetül a JSW hozzátette, hogy még ha a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésére hagyatkozik is, tájékoztatnia kell az érdekelt feleket arról, hogy mi a felső határ, és e határt úgy kell megállapítania, hogy garantálja azt, hogy a nyereség figyelembe vett összege nem haladja meg a más exportőrök vagy gyártók/termelők által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendesen elért nyereséget.

(67) A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság előadta, hogy a Vietnámból érkező melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó közelmúltbeli uniós dömpingellenes vizsgálatban az Unió nem tudta megállapítani a nyersanyagpiaci torzulások fennállását. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság azt állította, hogy ez a következtetés érvényes a hidegen síkhengerelt acélra is, mivel a hidegen síkhengerelt acélt melegen hengerelt acélból állítják elő. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság előadta, hogy a panasz jogi és ténybeli hibákat tartalmaz. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság továbbá azt állította, hogy az ásványexportra vonatkozó vietnámi szakpolitikák célja az ország természeti erőforrásaival való fenntartható gazdálkodás, illetve ezen erőforrások hatékony hasznosításának biztosítása, teljes összhangban a nemzeti jogszabályokkal és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, például az 1994. évi GATT XX. cikkével.

(68) A POSVIET előadta továbbá, hogy a Vietnámból, Japánból, Indiából és Egyiptomból származó egyes melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat (a továbbiakban: a melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó vizsgálat) ([43]) során a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Vietnámban nem állapítható meg sajátos piaci helyzet fennállása. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság előadta, hogy a vietnámi belföldi gazdasági ágazat által használt melegen síkhengerelt acéltermékek többségét belföldi gyártóktól, például a Hoa Phat Dung Quat Steel Corporationtől vagy a Formosa Ha Tinh Steel Corporationtől szerzik be. A POSVIET továbbá azt állította, hogy mivel a jelenlegi vizsgálat keretében benyújtott panasz ugyanezen bizonyítékokon alapult (többek között a kokszszén, a vasérc és az acélhulladék belföldi árai tekintetében), a Bizottságnak ez esetben is azt kell megállapítania, hogy e bizonyítékok nem elegendőek annak megállapításához, hogy Vietnámban sajátos piaci helyzet áll fenn. A POSVIET hivatkozott továbbá a Törvényszék által a biodízel ügyben ([44]) tett megállapításokra, amelyek az indonéz differenciált exportadó-rendszernek (DET-rendszer) a belföldi nyerspálmaolaj-árakra gyakorolt hatására, valamint a belföldi piacon a nyersanyagok torz árai tekintetében bizonyítandó kapcsolódó feltételekre vonatkozó bizottsági értékeléssel foglalkoztak.

(69) A vasércre, az acélhulladékra és a kokszszénre vonatkozó intézkedéseket illetően a Vietnámi Piacvédelmi Hatóság és a POSVIET azt állította, hogy a panaszos nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ezek az intézkedések ténylegesen torzulásokat eredményeztek volna a nyersanyagok belföldi piacán, és hogy az exportadók vagy más szakpolitikai kezdeményezések puszta megléte nem indokolhatja automatikusan annak megállapítását, hogy az árak mesterségesen alacsonyak. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság és a POSVIET azzal sem értett egyet, hogy a vertikálisan integrált vállalatok vagy „a vietnámiak a vietnámi termékek használatát részesítik előnyben" kampány sajátos piaci helyzetet teremtett volna. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság továbbá visszautasította, hogy részt vett volna a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásával és kivitelével foglalkozó vállalkozások irányításában és árképzésében, és egyértelművé tette, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló, illetve a 2050-ig előretekintő acélipari fejlesztési stratégia 2018-ban hatályát vesztette. Végezetül a POSVIET nem értett egyet azzal, hogy az a tény, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek árai Kínában mesterségesen alacsonyak voltak – ami nem így volt –, nem jelentette volna azt, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek vietnámi árai pusztán a kereskedelem miatt lettek volna mesterségesen alacsonyak.

(70) Az érdekelt felek (39)–(69) preambulumbekezdésben foglalt észrevételei a vizsgálat megindítása szempontjából irrelevánsak voltak. Ezek az észrevételek ugyanis olyan kérdésekre vonatkoztak, melyek kapcsán csak a vizsgálat során volt lehetséges megállapításokat megfogalmazni, és nem a panaszban szereplő bizonyítékokat érintették. Következésképpen a Bizottság tudomásul vette azokat. A Bizottság által a vizsgálat során az összes említett kérdéssel kapcsolatban tett megállapításokat adott esetben e rendelet megfelelő szakaszai tartalmazzák.

1.4.2. *A behozatal volumenére és az összesítésre vonatkozó állítások*

(71) Több érdekelt fél, nevezetesen a török kormány, a POSVIET, a Nippon Steel & JP és a tajvani vállalatok vitatták azt, hogy a behozatali volumenek az összesítés szempontjából elégségesek és összehasonlíthatók lennének.

(72) A török kormány és a Nippon Steel & JP a behozatal alacsony vagy ingadozó piaci részesedésére hivatkozva azzal érvelt, hogy a behozatal az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése és 3. cikkének (4) bekezdése értelmében véve nem volt jelentős. A POSVIET szintén azt állította, hogy a behozatal elhanyagolható volt. Azzal is érveltek, hogy az exportszintek strukturálisan korlátozottak voltak, és hogy az összesítés a behozatali feltételek, a termékjellemzők és a versenyhelyzetek különbségei miatt nem volt helyénvaló.

(73) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az eljárás megindításának szakaszában az alaprendelet 5. cikkének (3) bekezdése a behozatalra vonatkozóan elegendő bizonyítékot követel meg, nem pedig a behozatal pontos hatásának végleges értékelését írja elő.

(74) A panasz elegendő bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az érintett országokból érkező behozatal jelentős volumenben lépett be az uniós piacra, és hasonló versenyfeltételek mellett versenyez az uniós termékkel, mivel mind az importált, mind az uniós termékek ugyanazokat a végfelhasználókat célozzák meg és hasonló piaci szegmensekben összpontosulnak, ami biztosítja a közvetlen helyettesíthetőséget.

([43]) (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelet.

([44]) A Törvényszék 2016. szeptember 15-i ítéletei, PT Ciliandra Perkasa kontra Tanács, T-120/14 és PT Pelita Agung Agrindustri kontra Tanács, T-121/14 (a továbbiakban: biodízel). Lásd még: a Törvényszék 2016. szeptember 15-i ítélete, T-112/14–T-116/14 és T-119/14.

(75) Emellett ebben a szakaszban nincs olyan jel, amely arra utalna, hogy az összesítés torzítaná a kárelemzést. Éppen ellenkezőleg: a prima facie bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy az érintett behozatal egyidejűleg van jelen az uniós piacon, illetve gyakorol párhuzamos árnyomást.

(76) Ennek megfelelően az összesítés feltételei az eljárás megindításának szakaszában teljesülnek. Az érveket ezért a Bizottság elutasította.

(77) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Nippon Steel Corporation, a JFE Steel Corporation és a Kobe Steel, Ltd. (a továbbiakban: japán gyártók) megismételték érveiket azzal kapcsolatban, hogy a behozatali volumenek az összesítés szempontjából elégségesek és összehasonlíthatók-e. A japán gyártók úgy vélték, hogy a Bizottság nem foglalkozott kellőképpen ezekkel az érvekkel, és kérték, hogy a végleges megállapítások térjenek ki azokra. E tekintetben több érdekelt fél – melyek olyan országokban működnek, ahol azonosítottak olyan sajátos piaci helyzetet, amely befolyásolta volna a belföldi értékesítési árak megbízhatóságát – előadta, hogy behozatalukat nem összesítve, azaz a többi érintett országból érkező behozatallal együtt kellett volna értékelni. Azzal érveltek, hogy mivel egyes más országokban azonosítottak sajátos piaci helyzetet, a Bizottság nem járt el helyesen, amikor a származási országokból érkező behozatalt összesítette olyan országokból érkező behozatallal, melyek esetében sajátos piaci helyzet fennállásának feltárására került sor, és az összesítés értékelésében nem tért ki megfelelően erre a különbségre.

(78) A Bizottság megjegyezte, hogy a sajátos piaci helyzet értékelését a rendes érték megállapítása céljából végzik el. Ez az értékelés nem kapcsolódik a 3. cikk (4) bekezdése szerinti külön értékeléshez, amely az uniós piacra behozott termékek közötti, valamint az e behozatal és az uniós gazdasági ágazat közötti versenyfeltételekre vonatkozik. A 2. cikk (3) bekezdése az exportáló országok belföldi piacának helyzetére, a 3. cikk (4) bekezdése az Unión belüli versenyre összpontosít. Tehát a sajátos piaci helyzettel kapcsolatban az egyes exportáló országokra vonatkozóan tett ténymegállapítások önmagukban nem utalnak arra, hogy az uniós piacon eltérő piaci magatartás lenne megfigyelhető.

(79) A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az összesítéshez meg kell határozni, hogy az importált termékek hasonló fizikai jellemzőkkel rendelkeznek-e, illetve hogy végfelhasználásuk felcserélhető-e, valamint hogy az exportőrök hasonló piaci magatartást tanúsítanak-e, és hasonló versenyviszonyban állnak-e az uniós gazdasági ágazattal. Ez az értékelés olyan tényezők alapján történik, mint például az egyidejű piaci jelenlét, az összehasonlítható árképzés, az egymást átfedő értékesítési csatornák és vevők, valamint az importvolumenben és a piaci részesedésben megmutatkozó hasonló tendenciák. A vizsgálat kimutatta, hogy a Japánból és a többi érintett országból érkező behozatal a vizsgálati időszak alatt jelen volt az uniós piacon, ugyanazokat a végfelhasználókat és piaci szegmenseket célozta meg, közvetlenül helyettesíthető volt az uniós termékkel, és párhuzamos árnyomást gyakorolt.

(80) A Bizottság ezért megerősítette, hogy ezeket figyelembe vette az összesített kárelemzés során, és elutasította az állítást.

1.4.3. *Az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár hiányára vonatkozó állítások*

(81) Az érdekelt felek előadták, hogy a kárra vonatkozó bizonyítékok nem elegendők vagy nem reprezentatívak az alaprendelet 3. cikke értelmében vett jelentős kár tekintetében. A török kormány, a Nippon Steel & JP és a tajvani vállalatok azzal érveltek, hogy a panasz szerint az uniós gazdasági ágazat stabil vagy magas piaci részesedéssel erős piaci pozíciót tartott fenn, és hogy az olyan mutatók, mint például a kapacitás, a termelés és a beruházások nem mutattak jelentős romlást. A POSVIET előadta, hogy az uniós gazdasági ágazat a kedvezőtlen piaci viszonyok – többek között a világjárvány utáni normalizálódás és a megnövekedett költségek – ellenére reziliens maradt. Azt is állították, hogy a panasz nem tartalmazott elegendő prima facie bizonyítékot több kármutatóra vonatkozóan, beleértve a termelékenységet, a beruházások megtérülését, a pénzforgalmat, a béreket, a növekedést és a tőkebevonási képességet, ezért az eljárás megindítása nem volt indokolt.

(82) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 5. cikkének (2) és (3) bekezdése csak a szokásszerűen hozzáférhető elegendő bizonyítékot követeli meg az eljárás megindításához. A panasz releváns bizonyítékokat tartalmazott az uniós gazdasági ágazatot érintő fő kártényezőkre, többek között a csökkenő jövedelmezőségre, az árnyomásra és a gyengülő teljesítménymutatókra vonatkozóan. Bizonyos reziliens mutatók – például a stabil piaci részesedések – megléte nem zárja ki a jelentős kár megállapítását, amennyiben más mutatók kedvezőtlen fejleményekre engednek következtetni. A POSVIET által hivatkozott valamennyi mutatóra vonatkozó adatok hiánya tehát nem érvénytelenítette az eljárás megindítását. Az érveket ennek megfelelően a Bizottság elutasította.

1.4.4. *Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó állítások*

(83) A török kormány, a Nippon Steel & JP, a tajvani vállalatok és a POSVIET vitatták azt, hogy az állítólagos dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggés állna fenn. Azzal érveltek, hogy a teljesítményromlást elsősorban olyan egyéb tényezők okozták, mint a csökkenő felhasználás, a megnövekedett energia- és nyersanyagköltségek, a világjárvány utáni kiigazítások és az uniós gyártók stratégiai döntései.

(84) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az eljárás megindításának szakaszában az 5. cikk (3) bekezdése csak a lehetséges ok-okozati összefüggésre vonatkozó elegendő bizonyítékot követeli meg, a 3. cikk (6) és (7) bekezdése szerinti végső határozatot nem. A panasz bizonyítékot szolgáltatott az érintett országokból érkező egyidejű behozatalra és az uniós gazdasági ágazat teljesítményének romlására, beleértve az árnyomásmutatókat is. Az e felek által benyújtott alternatív magyarázatok relevánsak a vizsgálati szakasz szempontjából, de nem cáfolják a *prima facie* ok-okozati összefüggést. Az érveket ezért a Bizottság elutasította.

1.4.5. *Az intézkedések szintjére és a módszertanra vonatkozó állítások (nyereségcél, kiigazítások)*

(85) Több érdekelt fél kifogásolta a kárkülönbözet kiszámításának és a rendes érték számtani képzésének a panaszban ismertetett szempontjait. Azzal érveltek, hogy a nyereségcél túlzott, és nem tükrözi a szokásos piaci feltételeket, és hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel (a továbbiakban: ETS) kapcsolatos költségek beszámítása kettős elszámoláshoz vezethet. A török kormány és a Nippon Steel & JP továbbá kifogásolta a beruházásokkal kapcsolatos kiigazításokat és költségfelosztási módszereket.

(86) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az eljárás megindításának szakaszában a panaszosnak a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján észszerű becsléseket kell benyújtania. A módszertani döntések (beleértve a nyereségcél kiválasztását, valamint az ETS-hez kapcsolódó költségek kezelésének és kiigazításának módszereit) összetett technikai kérdések, amelyeket a vizsgálat során ellenőrizni szükséges. A török kormány, a Nippon Steel & JP, a tajvani vállalatok és a POSVIET által felhozott érvek tehát olyan kérdésekre vonatkoztak, amelyeket az eljárás megindításakor nem lehetséges véglegesen értékelni, ezért azokat a Bizottság elutasította.

1.4.6. *A nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó állítások*

(87) A POSVIET előadta, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazására vonatkozó feltételek nem teljesültek, és azzal érvelt, hogy Vietnám nemzetközi piaci árakon vásárolt importált nyersanyagokra támaszkodott, és hogy a jelentős torzulások fennállásának bizonyítására nem került sor. A Vietnámi Piacvédelmi Hatóság továbbá arról adott tájékoztatást, hogy a melegen hengerelt tekercsek gyártásához szükséges, belföldön bányászott nyersanyagok nem felelnek meg az acélipari követelményeknek, és általában nem használhatók fel a melegen hengerelt tekercsek gyártási folyamatában.

(88) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az eljárás megindításának szakaszában csak elegendő bizonyítékra van szükség az exportáló országban az előállítási költségeket befolyásoló jelentős nyersanyagpiaci torzulások fennállására és esetlegesen az alacsonyabb vám szabályának eredményességére vonatkozóan. Megjegyezte, hogy a panasz ilyen elegendő bizonyítékot tartalmazott, beleértve az exportáló országok nyersanyag-árazását és költségszerkezetét potenciálisan befolyásoló releváns piaci feltételekre és tényezőkre vonatkozó információkat is.

(89) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy az ilyen torzulások értékeléséhez a piac szerkezetének, az árképzési feltételeknek és az esetleges állami befolyásnak az átfogó elemzésére van szükség, amelyet a kezdeményezési szakaszban nem lehetséges úgy elvégezni, hogy végleges eredményeket adjanak. A POSVIET által felhozott érveket ezért a Bizottság elutasította.

1.4.7. *Az uniós érdekre vonatkozó állítások*

(90) Egyes felek – nevezetesen a török kormány, a Nippon Steel & JP, a tajvani vállalatok és a BSH Hausgeräte GmbH – előadták, hogy az intézkedések bevezetése nem szolgálná az alaprendelet 21. cikke értelmében vett uniós érdeket. Azzal érveltek, hogy az intézkedések növelnék a downstream iparágak – többek között a gépjárműipar, a gépgyártás és a háztartásikészülék-ágazat – inputköltségeit, és kedvezőtlenül befolyásolnák a versenyképességet, a foglalkoztatást és az ellátási lánc stabilitását.

(91) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az uniós érdek 21. cikk szerinti értékelésére nem az eljárás megindításának szakaszában, hanem csak az ideiglenes vagy végleges intézkedések szakaszában kerül sor. Következésképpen a Bizottság elutasította a török kormány, a Nippon Steel & JP, a tajvani vállalatok és a BSH Hausgeräte GmbH által benyújtott érveket.

1.5. **Mintavétel**

(92) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

Mintavétel az uniós gyártók körében

(93) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a legnagyobb reprezentatív termelési és értékesítési mennyiségek alapján választotta ki, biztosítva egyúttal a megfelelő földrajzi eloszlást is. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban, észrevétel azonban nem érkezett.

(94) A végső minta végeredményben három különböző tagállam három uniós gyártójából állt. A minta a becsült teljes uniós termelési volumen több mint 24 %-át és a hasonló termék becsült uniós szabadpiaci értékesítésének 17 %-át teszi ki. A minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazatra nézve.

Mintavétel a független importőrök körében

(95) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkért független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(96) Egyetlen független importőr sem nyújtotta be a kért információkat, illetve egyezett bele a mintába való felvételébe.

Mintavétel az exportáló gyártók körében

(97) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az Indiában, Japánban, Tajvanon, Törökországban és Vietnámban működő összes exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. Emellett a Bizottság felkérte India Európai Unió mellett működő képviseletét, Japán Európai Unió mellett működő képviseletét, Tajvan Európai Unió mellett működő képviseletét, Törökország Európai Unió mellett működő képviseletét, valamint a Vietnámi Szocialista Köztársaság Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezzenek meg olyan egyéb exportáló gyártókat, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban, illetve vegyék fel velük a kapcsolatot.

(98) Az Indiában működő exportáló gyártók közül négy nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján egy olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártó a vizsgálati időszakban az Indiából az Unióba exportált becsült teljes mennyiség [90–100] %-át képviselte. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert indiai exportáló gyártóval és az indiai hatóságokkal. Nem érkezett észrevétel.

(99) Öt japán vállalat nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Egyikük – a Daido – nem számolt be a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló exportértékesítésről. A vizsgálat későbbi szakaszában azonban a Bizottság (amint azt a (271)–(273) preambulumbekezdés ismerteti) úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó vállalat kapcsolatban áll a mintában szereplő exportáló gyártóval. Ezenkívül egy másik gyártó a vizsgálati időszak és a mintavételi űrlapon szereplő további évek tekintetében azt jelentette be, hogy termelése, termelési kapacitása, belföldi és exportértékesítése „0” volt, ezért nem tekinthető japán gyártónak. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív

mennyisége alapján egy olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártó a vizsgálati időszakban a Japánból az Unióba exportált becsült teljes mennyiség [80–90] %-át képviselte. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert japán exportáló gyártóval és a japán hatóságokkal. Nem érkezett észrevétel.

(100) Három darab (két csoporthoz tartozó) tajvani exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív volumene alapján két olyan (egyazon csoportba tartozó) exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártók a vizsgálati időszakban a Tajvanról az Unióba exportált becsült teljes mennyiség [60–70] %-át képviselte. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert tajvani exportáló gyártóval és a tajvani hatóságokkal. Nem érkezett észrevétel.

(101) A Törökországban működő exportáló gyártók közül hat nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján két olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártók a vizsgálati időszakban a Törökországból az Unióba exportált becsült teljes mennyiség [50–60] %-át képviselték. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert törökországi exportáló gyártóval és a törökországi hatóságokkal. Nem érkezett észrevétel.

(102) A Vietnámban működő exportáló gyártók közül három nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján egy olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. A mintában szereplő exportáló gyártó a vizsgálati időszakban a Vietnámból az Unióba exportált becsült teljes mennyiség [80–90] %-át képviselte. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert vietnámi exportáló gyártóval és a vietnámi hatóságokkal. Nem érkezett észrevétel.

1.6. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(103) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben bejelentetteknek megfelelően a Bizottság külön kérdőíveket küldött valamennyi érintett ország hatóságainak, hogy kivizsgálja a kínai behozatal által előidézett kiszorító hatás miatt kialakult sajátos piaci helyzettel kapcsolatos állításokat. Ezek a kérdőívek olyan információkat kértek be, amelyeket a Bizottság szükségesnek ítélt az állítólagos kiszorító hatás vizsgálatához; ilyen információ volt például az érintett országokban a behozatal és a belföldi értékesítés volumene, árai és piaci részesedése. Ezeket az információkat a Bizottság a 2022. január 1-jétől 2025. június 30-ig tartó időszakra, azaz a vizsgálat során a dömping és a kár megállapításához használt időszakra vonatkozóan kérte be (lásd a (107) preambulumbekezdést). A Bizottság emellett külön kérdőíveket küldött India és Vietnám kormányának, hogy kivizsgálja a hidegen síkhengerelt acéltermékek konkrét inputjaira vonatkozó intézkedések miatt kialakuló sajátos piaci helyzetre vonatkozó állításokat.

(104) A panaszos továbbá a panaszában elegendő bizonyítékkal szolgált arról, hogy Indiában és Vietnámban az érintett termék vonatkozásában potenciális nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Ezért az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően a vizsgálat ezekre az állítólagos nyersanyagpiaci torzulásokra is kiterjedt annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság alkalmazza-e India és Vietnám tekintetében az alaprendelet 7. cikke (2a) és (2b) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A Bizottság ezért e tekintetben kiegészítő kérdőíveket küldött India és Vietnám kormányának.

(105) A Bizottság kérdőíveket küldött a mintában szereplő uniós gyártók, a mintában szereplő exportáló gyártók, valamint az ismert független importőrök és felhasználók részére is. A Bizottság ugyanezeket a kérdőíveket az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten ([45]).

([45]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2812.

(106) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet szükségesnek ítélt a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek megállapításához, valamint az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett sajátos piaci helyzet és nyersanyagpiaci torzulások fennállásának megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra valamennyi ország hatóságainak a helyszínein és a következő vállalatok telephelyén került sor:

Uniós gyártók:

— ArcelorMittal, Gent, Belgium,

— ArcelorMittal, Asturias, Spanyolország,

— Thyssenkrupp Steel Europe AG, Duisburg, Németország.

Indiai exportáló gyártók:

— JSW Steel Limited, Mumbai,

— JSW Steel Coated Products Limited, Mumbai.

Japán exportáló gyártó:

— Nippon Steel Corporation, Tokió.

Kapcsolatban álló kereskedők:

— Marubeni-Itochu Steel Inc., Tokió, Japán,

— Metal One Corporation, Tokió, Japán,

— Steel Corporation, Tokió, Japán,

— Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd., Tokió, Japán,

— Steel Center Co., Ltd., Tokió, Japán,

— NST Coil Center Co., Ltd., Tokió, Japán.

Kapcsolatban álló uniós importőrök:

— Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH, Düsseldorf, Németország,

— Nippon Steel Trading Austria GmbH, Bécs, Ausztria.

Tajvani exportáló gyártók:

— China Steel Corporation, Kaohsiung,

— Chung Hung Steel Corporation, Kaohsiung.

Kapcsolatban álló kereskedő:

— China Steel Structure Co., Ltd., Kaohsiung, Tajvan.

Törökországi exportáló gyártók:

— Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa,

— Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Isztambul.

Kapcsolatban álló kereskedő:

— ArcelorMittal Çelik Ticaret A.Ş., Isztambul, Törökország.

Kapcsolatban álló uniós importőrök és/vagy nyersanyag-beszállítók (online távoli keresztellenőrzésekre került sor):

— ArcelorMittal Flat Carbon Europe S.A., Luxembourg, Luxemburg,

— Bamesa Oțel, S.A., Topoloveni, Románia.

Vietnámi exportáló gyártó:

— POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Si Minh-város.

Kapcsolatban álló feldolgozóközpont és kereskedő:

— POSCO Vietnam Processing Center Joint Stock Company, Phuoc An, Vietnám.

Kapcsolatban álló kereskedő:

— POSCO International Corporation, Szöul, Koreai Köztársaság.

Kapcsolatban álló nyersanyag-beszállító:

— POSCO Co. Ltd., Szöul, Koreai Köztársaság.

Kapcsolatban álló importőr az Unióban:

— POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH, Eschborn, Németország.

1.7. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(107) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2024. július 1-jétől 2025. június 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárra vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2022. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

(108) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a japán gyártók azzal érveltek, hogy 2022 nem megfelelő kezdőév a kár értékeléséhez, tekintettel arra, hogy a Covid19 utáni erőteljes gazdasági fellendülés még az év első felében is folytatódott. Véleményük szerint a 2022-ben uralkodó kedvező piaci viszonyok torz referenciaértéket szolgáltattak, aminek következtében a romlás mértéke túlbecsült lett, amikor a vizsgálati időszakot a 2022-es évvel vetették össze. A japán gyártók ezért azt kérték, hogy a Bizottság hosszabb referencia-időszakot alkalmazzon, vagy a kármutatók alakulásának értékelésekor a 2022-ben uralkodó feltételeket vegye figyelembe.

(109) Fontos megjegyezni, hogy a kár Bizottság általi meghatározása az uniós gazdasági ágazat helyzetének a teljes figyelembe vett időszak alatti alakulásán alapult, nem pedig kizárólag a 2022-es év és a vizsgálati időszak összehasonlításán. A Bizottság megjegyezte: annak, hogy többéves időszakot vizsgált – nem pedig egyetlen évet vett figyelembe – célja a ciklikus vagy rövid távú ingadozások hatásának enyhítése, valamint annak értékelése, hogy a releváns tendenciák kellően reprezentatív időkereten belül konzisztensek maradnak-e. Az értékelés kiterjedt minden olyan releváns gazdasági tényezőre és mutatóra, amely hatással van az uniós gazdasági ágazat helyzetére, beleértve az értékesítést, a termelést, a piaci részesedést, a jövedelmezőséget, a foglalkoztatást, a pénzforgalmat, a beruházásokat és a beruházások megtérülését.

(110) A japán gyártók azzal érveltek, hogy a 2022-ben uralkodó körülmények a Covid19-válság utáni fellendülés miatt kivételesen kedvezőek voltak, és hogy ennek következtében a vizsgálati időszakkal való összehasonlítás túlbecsülte az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlását. Azonban az, hogy a figyelembe vett időszak elején kedvező piaci viszonyok álltak fenn, önmagában nem bizonyítja, hogy az ezt követően beálló romlást nem a vizsgálat során elemzett tényezők okozták.

(111) Hozzá kell tenni azt is, hogy a Bizottság által végzett értékelés nem egyetlen mutatón vagy egyetlen éven, hanem dinamikus elemzésen alapul. A romlás több mutatóban is tükröződött, továbbá az uniós gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményét és az uniós piacon elfoglalt helyzetét egyaránt érintette. A Bizottság a mutatókat a teljes figyelembe vett időszak alatti mozgásuk következetessége és iránya szempontjából is értékelte, beleértve ebbe az időszakba a kezdő időpont és a vizsgálati időszak között eltelt éveket is. E mutatók egyidejű alakulása teljesebb képet ad az uniós gazdasági ágazat helyzetéről, mint az adott évben uralkodó körülmények.

(112) Ezenkívül a japán gyártók nem bizonyították, hogy a 2022 után megfigyelt romlás csupán a Covid19-válság utáni helyreállás előtt fennálló rendes feltételekhez való visszatérést jelentette volna. Konkrétabban: nem szolgáltattak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy milyen teljesítményszintet kellene az uniós gazdasági ágazat esetében rendesnek tekinteni, vagy hogy a vizsgálati időszak alatt elért szintek összhangban voltak-e ezekkel a rendes viszonyokkal.

(113) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a hosszabb referencia-időszak önmagában nem biztosítaná a kárra vonatkozó megfelelőbb értékelést. Az időszak meghosszabbítása nem jelentené azt, hogy immár nem szükséges értékelni azt, hogy az uniós gazdasági ágazat ténylegesen hogyan alakult a figyelembe vett időszak alatt, vagy hogy már nem szükséges bizonyítani, hogy a megfigyelt romlás nem függ össze a dömpingelt behozatallal.

(114) A japán gyártók nem azonosítottak olyan konkrét kármutatót sem, amely esetében a romlás kizárólag annak lett volna betudható, hogy véget ért a Covid19-válság utáni helyreállás. Ez az érv tehát nem magyarázza meg a kármutatók körében megfigyelt általános romlást.

(115) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a 2022-ben uralkodó gazdasági feltételekkel kapcsolatos érvek nem kérdőjelezik meg a kárértékelést. Az értékelés az uniós gazdasági ágazat helyzetének a teljes figyelembe vett időszak alatt megfigyelhető alakulásán, valamint a vonatkozó kármutatók együttes alakulásán alapult. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

1.8. **Az ideiglenes intézkedések bevezetésének mellőzése, az eljárás további menete**

(116) A Bizottság 2026. április 17-én az alaprendelet 19a. cikke (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatta az érdekelt feleket arról a szándékáról, hogy nem vezet be ideiglenes intézkedéseket, továbbá lehetőséget biztosított az érdekelt felek számára további információk benyújtására.

(117) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ felkutatását és ellenőrzését.

(118) 2026. augusztus 6-án a Bizottság tájékoztatta az összes érdekelt felet azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozóan (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül észrevételeket tegyenek az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban.

(119) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban beérkezett észrevételek némelyike a (118) preambulumbekezdésben említett lényeges tények és szempontok felülvizsgálatát eredményezte. A Bizottság 2026. október 6-án további végső tájékoztatással szolgált valamennyi érdekelt félnek. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül az érdekelt felek további végső tájékoztatásában rendelkezésükre bocsátott felülvizsgált információkra szorítkozva észrevételeket tegyenek. A Bizottság az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően kapott észrevételek nyomán 2026. október 16-án másodszor is további végső tájékoztatást küldött valamennyi érdekelt félnek. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül – és szintén az érdekelt felek szóban forgó második további végső tájékoztatásában rendelkezésükre bocsátott felülvizsgált információkra szorítkozva – észrevételeket tegyenek.

(120) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. Meghallgatásokra került sor a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártóval, a tajvani és a törökországi hatóságokkal, valamint a Czech Blades s.r.o.-val, az érintett termék egyik felhasználójával.

(121) 2026. október 8-án a POSVIET felkérte a meghallgató tisztviselőt, hogy szervezzen meghallgatást a szolgálatokkal annak biztosítása érdekében, hogy a végleges határozat elfogadása előtt a Bizottság foglalkozzon az érdekelt felek 2026. augusztus 17-i végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeit illetően már megfogalmazott három állítással, és hogy érdemi lehetőséget biztosítson a POSVIET számára, hogy válaszoljon az érdekelt felek további végső tájékoztatásában foglalt új ténybeli megfontolásokra, amelyekkel kapcsolatban a POSVIET-nek két napja volt észrevételei megtételére. A meghallgatásra 2026. október 12-én került sor. A tárgyaláson a Bizottság szolgálatai megerősítették, hogy megértették az állításokat és az észrevételeket, és azokkal a végleges rendeletben foglalkozni fognak. A meghallgató tisztviselő arra a következtetésre jutott, hogy a POSVIET-nek minden jogi lehetősége megvolt arra, hogy álláspontját ismertesse a Bizottság szolgálataival, észrevételeit és érveit írásban és a szóbeli meghallgatások során is benyújtsa, továbbá hogy e vizsgálat során tiszteletben tartották a POSVIET védelemhez való jogát.

2. A VIZSGÁLT TERMÉK, AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. Vizsgált termék

(122) A vizsgált termék: síkhengerelt, bármilyen szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból (de nem rozsdamentes acélból), hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább meg nem munkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül, kivéve az alábbiakat:

— síkhengerelt, bármilyen szélességű, bármilyen vastagságú „elektromos” termék vasból vagy ötvözetlen acélból, tekercsben is, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább nem megmunkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül,

— síkhengerelt, vasból vagy ötvözetlen acélból készült, bármilyen szélességű termék, legfeljebb 0,35 mm vastagságú, tekercsben, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül, lágyított (ún. „feketelemez”),

— síkhengerelt, bármilyen szélességű termék más ötvözött acélból, szilícium-elektromos acélból,

— síkhengerelt termék ötvözött acélból, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább nem megmunkálva, gyorsacélból.

(123) A hidegen síkhengerelt acéltermékeket széles körben használják, többek között a gépjárműiparban, háztartási készülékekben, építőanyagokban, ipari gépekben, elektromos berendezésekben, fémbútorokban, tárolórendszerekben, csövekben és csővezetékekben, valamint egyéb, kiváló minőségű felületkiképzést és méretpontosságot igénylő downstream gyártási alkalmazásokban.

2.2. Az érintett termék

(124) Az érintett termék az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból vagy Vietnámból származó, jelenleg az ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99) alá tartozó vizsgált termék.

2.3. A hasonló termék

(125) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

— az Unióba exportált érintett termék,

— az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített vizsgált termék, valamint

— az Unióban az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített vizsgált termék.

(126) A Bizottság úgy határozott, hogy ezek a termékek ennek megfelelően az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

2.4. **A termékkörre vonatkozó észrevételek**

(127) A Daido termékkizárás iránti kérelmet nyújtott be a DF42N, a MENPD és a MAS1C (a továbbiakban együttesen: Daido-féle funkcionális ötvözetek) tekintetében. A Daido előadta, hogy ezeket az ötvözeteket ki kell zárni, mivel végfelhasználásuk, gyártási folyamataik, forgalmazási csatornáik és áraik eltérnek az „általános hidegen síkhengerelt acéltermékekéitől". Azzal érvelt továbbá, hogy a kizárás indokolja az, hogy a Daido-féle funkcionális ötvözetek a termékkód 09 kategóriájába tartoznak. A Daido szerint a 01–08 kategória a főbb gépjármű-, háztartásikészülék- és építőipari ellátási láncokban használt hidegen síkhengerelt acéltermékek EN-szabványokban meghatározott és elismert csoportjainak felel meg, ezzel szemben a 09 kategóriába azok a kimaradt anyagok esnek, amelyek nem felelnek meg a hidegen síkhengerelt acéltermékekre nézve specifikus mechanikai vagy felületi kritériumoknak.

(128) A Daido semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a Daido-féle funkcionális ötvözetek ne rendelkeznének a hidegen síkhengerelt acéltermékek alapvető műszaki, fizikai és kémiai tulajdonságaival. A Daido ugyanis ötvözeteit ugyanazokból a nyersanyagokból gyártotta, és lényegében ugyanazt a folyamatot követte. Az így kapott termék eszerint továbbra is hidegen síkhengerelt acéltermeknek minősül. A konkrét végső felhasználás, a forgalmazási csatorna vagy a végső ár a termékkizárás indokolása szempontjából nem volt releváns.

(129) Az sem indokolta a kizárást, hogy a termék a Daido állításának megfelelően a termékkód 09 kategóriájába tartozott. Éppen ellenkezőleg: ez a tény megerősíti, hogy a Daido-féle funkcionális ötvözet a hidegen síkhengerelt acéltermékekéivel megegyező alapvető műszaki, fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkező vizsgált terméknek tekintendő, amelyet más termékkód-kategóriákba sorolnak, valamint azt is, hogy a vizsgálat különböző alkalmazások céljára használt különböző terméktípusokra terjed ki.

(130) Ezen okokból a Bizottság elutasította a termékkizárás iránti kérelmet.

(131) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Daido megismételte állítását, miszerint a Daido-féle funkcionális ötvözeteket ki kell zárni a termékkörből, különösen állítólagosan eltérő jellemzőik, felhasználásuk és versenyfeltételeik miatt, valamint annak alapján, hogy a termékkód 09 kategóriájába tartoznak.

(132) A Daido nem nyújtott be olyan új információt vagy bizonyítékot, amely megváltoztathatta volna a Bizottság értékelését. A Bizottság ezért elutasította a termékkizárás iránti kérelmet.

(133) A hidegen síkhengerelt acéltermékek egyik felhasználója, a Czech Blades s.r.o. azt kérte, hogy egyes különleges műszaki jellemzőkkel rendelkező hidegen hengerelt acélszalagokat zárjanak ki az intézkedések hatálya alól. A felhasználó azt állította, hogy a szóban forgó termékeket egy downstream résalkalmazásra vonatkozó, rendkívül speciális műszaki előírásoknak megfelelően gyártják, hogy e termékek uniós gyártóktól nem beszerezhetők, és hogy ezért a behozatalt inkább a technikai szükségesség, semmint az árral kapcsolatos megfontolások vezérlik. A felhasználó továbbá azzal érvelt, hogy a termékek nem helyettesíthetők más hidegen hengerelt acéltermékekkel, és hogy az intézkedések bevezetése hátrányosan érintené downstream műveleteit.

(134) A Bizottság elutasította ezt a kérelmet. A benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak bizonyításához, hogy az érintett termékek olyan eltérő műszaki, kémiai és fizikai tulajdonságokkal rendelkeznek, amelyek indokolttá teszik az intézkedések hatálya alóli kizárást, vagy hogy az előírt műszaki jellemzőknek megfelelő termékek vagy egymással műszakilag felcserélhető termékek uniós gyártóktól nem beszerezhetők. A benyújtott információk nem tartalmaztak kellően teljes körű, következetes és ellenőrizhető bizonyítékot ezen állítások alátámasztására.

(135) A vizsgálat megállapította továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat gyárt az állítólagos műszaki jellemzőknek megfelelő termékeket vagy olyan termékeket, melyekkel műszaki értelemben a szóban forgó termékek felcserélhetők. A vizsgálat ezért nem erősítette meg a felhasználó állítását, miszerint az érintett termékek uniós gyártóktól nem szerezhetők be.

(136) Végezetül a kérelmet alátámasztó információkat csak a vizsgálat nagyon késői szakaszában nyújtották be. Ebben a szakaszban a Bizottságnak már nem állt módjában elvégezni a szükséges ellenőrzést vagy tovább vizsgálni a megfogalmazott állításokat. Következésképpen nem állt módjában az információkat figyelembe venni annak megállapításához, hogy teljesültek-e a termékeknek az intézkedések hatálya alóli kizárására vonatkozó feltételek.

(137) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Czech Blades előadta, hogy az általa gyártott biztonsági borotvapenge és ipari pengék rendkívül specializált réspiaci termékek, amelyek az uniós piacon egyedülállóak. A Czech Blades további információkat nyújtott be a kizárás iránti kérelme alátámasztására. Ezt a beadványt a Bizottság azon utasítására válaszul nyújtotta be, hogy minden további kérelmet megfelelően dokumentálni kell és ki kell térni különösen i. az importált és az uniós termékek alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságaira, ii. végfelhasználásukra és felcserélhetőségükre, iii. az alternatív beszerzési forrásokra, iv. a kizárás által a vámokra gyakorolt hatásokra, valamint v. a vámoknak a felhasználóra gyakorolt hatására. A Czech Blades megjegyezte, hogy korábbi bizonyítékait bizalmasan nyújtotta be, ami megakadályozta a többi érdekelt felet abban, hogy észrevételeket tegyenek. Ezért rendelkezésre bocsájtotta az anyag olyan specifikációját, amely alkalmas volt arra, hogy a nyilvános aktába kerüljön.

(138) A jellemzőket és a felcserélhetőséget illetően a Czech Blades előadta, hogy a pengeacél rendkívül speciális kategória, amelyre szigorú előírások vonatkoznak, és ezért más acélminőségekkel nem helyettesítő. Az alternatív beszerzést illetően a Czech Blades azt állította, hogy egyetlen uniós beszállító sem tudja beszállítani a terméket. A Czech Blades előadta, hogy a pengeacél uniós gyárakból történő beszerzésére irányuló kísérletek sikertelenek voltak: a beszállítók vagy nem tudtak szükséges minőségű, a tűréshatárokon belül maradó vagy szükséges volumenű terméket szállítani, vagy nem válaszoltak a megkeresésre. A Czech Blades azzal érvelt továbbá, hogy tekintettel az energia- és munkaerő-igényes termelési folyamatra, valamint a korlátozott éves keresletre, az uniós gyártók kereskedelmi szempontból nem tartották vonzónak a terméket. A vámok hatását illetően a Czech Blades előadta, hogy a szóban forgó anyagból készült pengék az érték tekintetében tetemes részt tesznek ki a gyártásban.

(139) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az uniós gazdasági ágazat támogatta a kérelem elutasítását. Azzal érvelt, hogy a Bizottság már megállapította, hogy a szóban forgó termékeket előállítják az Unióban, hogy az uniós gyártók igenis beszállítanak olyan hidegen hengerelt alapanyagokat, amelyeket az uniós újrahengerlő üzemek a borotvapengékhez használatos keskeny szalagokká dolgoznak fel, hogy az intézkedések nem a behozatalt lehetetlenítik el, hanem az egyenlő versenyfeltételeket állítják helyre, továbbá hogy a költséghatás elhanyagolható.

(140) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a kizárást kérelmező félnek kell hiánytalan, következetes és ellenőrizhető, időben benyújtott bizonyítékok alapján bizonyítania, hogy a kizárás valamennyi releváns feltétele együttesen teljesül. Nem elegendő, ha a kizárást kérelmező fél egy elszigetelt elem fennállását bizonyítja; a kérelmet egészében kell értékelni a (137) preambulumbekezdésben meghatározott öt elem mindegyikét figyelembe véve.

(141) A jellemzőket és a felcserélhetőséget illetően a Bizottság megjegyezte, hogy bár a kiegészítő információk részletesebb leírást adnak a Czech Blades által importált anyagokról, önmagukban nem bizonyítják, hogy az uniós gazdasági ágazat nem gyárt ugyanolyan vagy egyenértékű műszaki, kémiai és fizikai tulajdonságokkal rendelkező termékeket. Az anyagspecifikáció a Czech Blades saját beszerzésére alkalmazandó követelményeket tükrözi, és nem bizonyítja, hogy az uniós gyártók ne lennének képesek megfelelni ezeknek az előírásoknak. Az, hogy a rozsdamentes acél adott esetben nem tekinthető megfelelő alternatívának, nem jelenti azt, hogy nem állnak rendelkezésre más, egyenértékű műszaki követelményeknek megfelelő szénacél termékek. A Czech Blades nem szolgáltatott bizonyítékot kifejezetten arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók által előállított termékek megfelelnek-e a termékspecifikációban meghatározott műszaki követelményeknek.

(142) Az alternatív beszerzési forrásokat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a Czech Blades által benyújtott bizonyítékok nem voltak teljes körűek, és inkább nyilatkozatokon, mint ellenőrizhető adatokon alapultak. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy – amint azt az uniós gazdasági ágazat előadta (lásd a (139) preambulumbekezdést) – a borotvapenge gyártásához használt keskeny szalagot az uniós újrahengerlő üzemek az uniós gyártók által szállított hidegen hengerelt alapanyagokból állítják elő, ami megerősíti, hogy a szóban forgó termelési lánc létezik az Unióban. A Czech Blades tehát nem bizonyította, hogy a termék nem beszerezhető uniós gyártóktól.

(143) A vámmentesség hatásával kapcsoltban megjegyzendő, hogy a kiegészítő beadvány nem számszerűsíti konkrétan azokat vámokat, amelyeket a kérelmezett kizárás megadása esetén elkerülnének. A benyújtott információk a felhasználó inputköltségeinek várható növekedésére összpontosítanak, és nem számszerűsítik a mentesség által a vámokra gyakorolt hatást.

(144) Összességében elmondható, hogy az érdekelt felek tájékoztatását követően benyújtott kiegészítő információk részletesebb és konkrétabb bizonyítékokkal szolgálnak, mint amelyek akkor álltak rendelkezésre, amikor a Bizottság korábban értékelte a kérelmet. Ezek a kiegészítő információk azonban nem mentesítik a Czech Bladest a (137) preambulumbekezdésben említett bizonyítási teher alól, amely azt jelenti, hogy nem csupán állításokra, hanem egyértelmű bizonyítékokra van szükség arra vonatkozóan, hogy a kizárás minden egyes feltétele teljesül. A kiegészítő információk önmagukban nem bizonyítják, hogy az érintett termékek olyan tulajdonságokkal rendelkeznének, amelyek megkülönböztetik őket az uniós gazdasági ágazat által gyártott hidegen hengerelt termékektől, vagy hogy az előírt tulajdonságokkal rendelkező termékek vagy műszakilag felcserélhető termékek nem szerezhetők be uniós gyártóktól. A megkeresett acélgyártókra vonatkozó információkat tehát a műszaki előírással összefüggésben kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy az alternatív kínálat állítólagos hiánya műszaki korlátokon vagy kereskedelmi megfontolásokon alapul-e. Ezenkívül a kiegészítő beadvány nem számszerűsíti a kért mentesség által a vámokra gyakorolt hatást, holott az intézkedések által Czech Bladesre gyakorolt hatásra vonatkozó becsléseket alá kell támasztani az alapul szolgáló feltételezések, valamint az egyfelől a vámok, másfelől az értékesítés és a foglalkoztatás állítólagos csökkenése közötti ok-okozati összefüggés tekintetében. Ezek a kizárás iránti megfelelően indokolt kérelem szükséges elemei, melyek hiánya már önmagában indokolja a kérelem elutasítását, függetlenül a műszaki és a beszállítással kapcsolatos bizonyítékok értékelésétől.

(145) Ennek alapján a Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a Czech Blades nem bizonyította, hogy teljesülnének az érintett termékek termékkörből való kizárásának feltételei. Emiatt a Bizottság elutasította a kizárásra irányuló kérelmet.

(146) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Proterial Ltd. – egy mintában nem szereplő együttműködő japán exportáló gyártó – arra kérte a Bizottságot, hogy termékének állítólagos egyedi jellegére és a gépjárműipari alkalmazásokban betöltött szerepére tekintettel a végleges dömpingellenes vám alkalmazását igazítsa e termék kiviteléhez.

(147) A Bizottság megjegyezte, hogy a Proterial Ltd. által leírt termék továbbra is a vizsgálat hatálya alá tartozik. Az ismertetett érveket nem támasztották alá bizonyítékok, ezért azok nem indokolhattak semmilyen termékspecifikus megfontolást. A tájékoztatóban már sor került az uniós érdek értékelésére, és nem nyújtottak be olyan további adatokat, amelyek megváltoztatnák a Bizottság következtetéseit. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

3. **DÖMPING**

3.1. **Sajátos piaci helyzet: a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás**

3.1.1. *A kiszorító hatás mint az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti sajátos piaci helyzet*

(148) E vizsgálat során a Bizottság a kapacitásfeleslegnek az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórum ([46]) (Global Forum on Steel Excess Capacity, a továbbiakban: GFSEC) által használt fogalommeghatározására támaszkodott: a kapacitásfelesleg a termelési kapacitás és a kereslet közötti különbség. A panaszos is ezt a fogalommeghatározást követte.

(149) A panaszos előadta, hogy a Kínai Népköztársaságban (a továbbiakban: Kína) a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatban fennálló kapacitásfelesleg hatására a hidegen síkhengerelt acéltermékek alacsony áron történő kínai kivitele valamennyi érintett ország piacára kezdett irányulni. A panaszos véleménye szerint a kivitel általi nyomás fenntarthatatlan szintre szorítja le az érintett országokban működő belföldi termelők árait. Ezért a hidegen síkhengerelt acéltermékek értékesítési árai az érintett országokban mesterségesen alacsonyak. Ezen árak miatt a belföldi piacaikon történő értékesítés során az érintett országokban működő, hidegen síkhengerelt acéltermékeket előállító belföldi gyártók mesterségesen alacsony nyereséget realizálnak.

(150) Következésképpen a panaszos azzal érvelt, hogy a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban számtanilag kell képezni, és a sajátos piaci helyzet hatásának kiiktatása érdekében a tényleges nyereségadatokat helyettesíteni szükséges.

([46]) https://www.steelforum.org/.

3.1.2. *Az kínai acélipari kapacitásfeleslegről általában*

(151) A panasz szerint jóllehet az acélipari kapacitásfelesleg globális probléma, Kína a kapacitásfelesleg eredeti és legfontosabb eredője. 2024-ben Kína rendelkezett a világ nyersacél-kapacitásának 47 %-ával, ami 1 173 millió tonnának felel meg ([47]).

(152) A panaszos kifejtette, hogy a kínai acélipari kapacitásfelesleg nem rövid távú, a kereslet visszaesése miatt bekövetkezett jelenség, hanem sokkal inkább strukturális jellegű, annyiban, hogy a kormányzati szakpolitikáknak megfelelően az új kínai termelési kapacitás létrehozása elválik a várható kereslettől. Az OECD szerint míg az előbbi az üzleti ciklus szokásos ingadozásaiból ered, az utóbbi a támogatásoknak és a kormányzati támogatás egyéb formáinak betudható kapacitásfelesleg ([48]).

(153) Általánosabban fogalmazva a GFSEC megjegyezte, hogy a kapacitásfelesleg a nemzetközi piacokon az acél túlkínálatához és nyomott acélárakhoz vezet, továbbá hatására csökken a harmadik országokban piaci viszonyok között működő belföldi acélgyártók piaci részesedése és kapacitáskihasználási aránya ([49]).

(154) Mindezek alapján a Bizottság által a kínai acéliparról készített saját elemzés megerősítette, hogy a kínai acéliparban legalább 2014 óta jelentős kapacitásfelesleg áll fenn, ami megerősíti e kapacitásfelesleg strukturális jellegét ([50]). Ezenkívül a Bizottság korábbi vizsgálatai azt mutatták, hogy a Kínai Népköztársaság kormánya (a továbbiakban: kínai kormány) által az acélágazatban végrehajtott beavatkozás jelentős piaci torzulásokat okozott ([51]). Emellett a nyilvánosan hozzáférhető kutatások azt is mutatják, hogy a kínai kormány által az acélipari vállalatoknak különböző szinteken nyújtott támogatás azt jelzi, hogy a kínai acélpiac nem a szokásos piaci erők mellett működik ([52]).

3.1.3. *A konkrétan a hidegen síkhengerelt acéltermékek terén megmutatkozó kínai kapacitásfelesleg*

(155) Konkrétan a hidegen síkhengerelt acéltermékeket illetően a panaszos rámutatott, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékekhez kapcsolódó kínai kapacitás nem áll összhangban a belföldi kereslettel. Mivel a hidegen síkhengerelt acéltermékek iránti kínai kereslet 2022 és 2024 között stabil volt, és folyamatosan a kapacitás alatt maradt, a tandem hengerművek kapacitása következetesen nőtt ([53]).

(156) A többek között Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálata ([54]) során a Bizottság már megállapította, hogy 2020-ban a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes kínai kapacitása meghaladta a 120 millió tonnát, míg a 2020. évi termelés és kínai felhasználás becsült értéke 100 millió tonna volt, ami azt jelenti, hogy 2020-ban a becsült szabad kapacitás 20 millió tonna volt. A panaszban szereplő adatok alapján 2024-ben a kínai kapacitás a 2019. évi értékhez képest 12 %-kal, a 2021. évi értékhez képest pedig 9 %-kal nőtt ([55]). Ugyanakkor a belföldi kereslet a 2019. évi értékhez képest mindössze 3 %-kal bővült, sőt, a 2021. évi értékhez képest 2 %-kal vissza is esett ([56]). Egyetlen érdekelt fél sem vitatta ezeket az adatokat.

([47]) GFSEC: Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity (Acélexport, kereskedelmi korrekciós intézkedések és a kapacitásfelesleg forrásai), 2024. május, 6. o., elérhető a következő internetcímen: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-steel-exports-trade-remedy-actions-and-sources-of-excess-capacity_0525.pdf.

([48]) OECD Trade Policy Paper, *Measuring distortions in international markets: Below-Market finance* (A nemzetközi piacok torzulásainak mérése. A piacinál kedvezőbb finanszírozás), 2021. május, 247. sz., https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/05/measuring-distortions-in-international-markets-below-market-finance_ef463ae3/a1a5aa8a-en.pdf.

([49]) GFSEC: *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (A globális kapacitásfelesleg által a GFSEC acélágazatainak egészséges állapotára gyakorolt hatások) 2024. március, 5. o., elérhető a következő internetcímen: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

([50]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 14.6. szakasz. Kapacitásfelesleg, 408. és az azt követő oldalak, elérhető a következő internetcímen: https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=en.

([51]) Nevezetesen: az (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet és az (EU) 2020/508 végrehajtási rendelet.

([52]) Trade Policy Hub & LSE Consulting: Research on market distortions in the steel sector (Kutatás az acélágazat piaci torzulásairól), The London School of Economics and Political Science, 2024, elérhető a következő internetcímen: https://www.lse.ac.uk/business/consulting/assets/documents/Research-into-Market-Distortions-in-the-Steel-Sector.pdf.

([53]) Források: WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans, az ügyfelektől beérkezett adatok alapján.

([54]) Legutóbb kivetve: (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet.

([55]) Források: WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans, az ügyfelektől beérkezett adatok alapján.

([56]) Ugyanott.

(157) A kapacitásfelesleg e növekedése nagyrészt a kínai kormány által a 2008–2009-es globális pénzügyi válságra válaszul kidolgozott finanszírozási terveknek betudható ([57]). Mivel a kínai kapacitásfelesleget nagymértékben támogatják a kínai kormány beavatkozásai, amikor a belföldi kereslet megtorpan – például a Covid19-világjárványt követően az építőipari ágazat válsága miatt ez történt –, a kínai piacon túlkínálat jelentkezik ([58]).

3.1.4. *A kínai kapacitásfelesleg hatása az árakra*

(158) A panaszos kimutatta, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kapacitásának növekedése és a hidegen síkhengerelt acéltermékek iránti kereslet csökkenése együttesen oda vezetett, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek ára csökkent Kínában. Kínában 2022 és 2024 között csökkent a hidegen hengerelt szénacél CNY-ben kifejezett ára ([59]).

(159) Ezért a kínai acélgyártók arra kényszerültek, hogy többlettermelésüket a kapacitásfeleslegből eredő alacsony árakon exportálják ([60]).

(160) A kínai kapacitásfelesleg világszerte az export megugrását okozta és lenyomta az acélárakat, destabilizálva ezzel a globális acélpiacokat. Ennek következtében az elmúlt években még intenzívebbé váltak a kínai acélbehozatallal szembeni intézkedések, beleértve a piacvédelmi vizsgálatokat is ([61]).

(161) A Bizottság e tekintetben bizonyítékokat gyűjtött a vizsgálat során, nevezetesen a kérdőívre adott válaszok és az érintett országok hatóságainak ellenőrzése révén. Ezek a bizonyítékok azt mutatták, hogy az érintett országok is tisztában voltak a kínai kapacitásfelesleg káros hatásaival, és sokuk intézkedéseket hozott azok ellensúlyozására, amint azt a vonatkozó szakaszok kifejtik.

(162) Bár a vonatkozó szakaszok tartalmazzák az egyes érintett országok behozatali volumenének és árainak elemzését, a Bizottság a vizsgálat jelen szakaszában megjegyezte, mivel a kínai belföldi árakat befolyásolta a kapacitásfelesleg, az érintett országba irányuló kínai behozatal árai a kínai kapacitásfelesleg externalizálásához vezettek.

(163) Konkrétabban: a többek között Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálata ([62]) során a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai belföldi értékesítési árait az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulások befolyásolták ([63]).

(164) E következtetést támasztotta alá az a tény is, hogy „[a] hidegen síkhengerelt acéltermékek [kínai] piacát jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek a kínai hatóságok tulajdonában vannak, illetve azok ellenőrzése, szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak” ([64]).

(165) Az érintett országok piacain érvényesített és a kapacitásfelesleg által érintett kínai árak nyomása által feltehetőleg leszorított alkalmazott árakat illetően a panaszos kifejtette, hogy véleménye szerint azok mesterségesen alacsonyak, mivel a kínai importárak szintje nem piaci megfontolásokon alapul. A panaszos szerint tekintettel arra, hogy a vállalatok ilyen mélyreható támogatásban részesülnek, előfordulhat, hogy akár éveken át veszteségeket halmoznak fel, és mégsem csökkenthetik kapacitásukat.

(166) A Bizottság az alábbi vonatkozó szakaszokban e tekintetben minden egyes érintett országra vonatkozóan következtetést vont le, figyelembe véve az adott országba Kínából érkező behozatalt és annak árszintjét.

([57]) GFSEC: *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity* (Acélexport, kereskedelmi korrekciós intézkedések és a kapacitásfelesleg forrásai), i. m., 6. o.

([58]) Credendo: *China's current construction crisis drives global steel prices down* (A Kínában jelenleg tapasztalható építési válság lenyomja a globális acélárakat), 2024. augusztus 28., elérhető a következő internetcímen: https://credendo.com/en/knowledge-hub/steel-sector-global-steel-prices-under-pressure-amid-chinas-real-estate-downturn és CTECH: *The iron curtain falls: China steel exports surge in amid domestic crisis* (A vasfüggöny lehull: A kínai acélexport ugrásszerű növekedése a belföldi válság közepette), 2024. szeptember 3., https://www.calcalistech.com/ctechnews/article/sxv9qbfq2.

([59]) Forrás: Fastmarkets és Argus adatbázisok.

([60]) GFSEC: *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities* (Globális kapacitásfelesleg és foglalkoztatás az acél- és downstream tevékenységekben), 2025. március, 9. o., elérhető a következő internetcímen: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/GFSEC-Employment_and-excess-capacity_31_jan_2025-(002)_250305_1015.pdf.

([61]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 14.6. szakasz. Kapacitásfelesleg, 408. és az azt követő oldalak, elérhető a következő internetcímen: https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=en.

([62]) Legutóbb kivetve: (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet.

([63]) (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet, (78) preambulumbekezdés.

([64]) (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet, (62) preambulumbekezdés.

3.1.5. *A kínai kapacitásfelesleg hatása a nyereségre*

(167) A panaszos kifejtette, hogy a mesterségesen alacsony árak alacsonyabb nyereséget vonnak maguk után. E tekintetben bizonyítékokat szolgáltatott a kínai acélgyártók 2024. évi romló jövedelmezőségére nézve ([65]), valamint arra vonatkozóan, hogy a belföldi acélárak és a kínai exportárak alatta maradtak az előállítási költségnek ([66]).

(168) A panaszos szerint a kapacitásfelesleggel érintett kínai behozatal belépése következtében az érintett országok piacain alacsonyabbak lettek az árak, és a belföldi acélgyártók már nem tudnak változatlan mértékben értékesíteni, ami csökkenti a kapacitáskihasználást. Ennek eredményeként az állandó költségek egekbe szöknek, ami tovább csökkenti a nyereséget. Végső soron a belföldi termelők a továbbiakban sem képesek beruházásokra, így veszítenek innovatív jellegükből és hatékonyságukból ([67]).

(169) Összességében tehát a panaszos azt adta elő, hogy a Kínán kívüli belföldi acélgyártók alacsonyabb nyereséget értek el, mint amelyet akkor értek volna el, ha a kínai kapacitásfelesleg nem szökik fel a tapasztalt mértékben ([68]). A panaszos a hidegen síkhengerelt acéltermékek érintett országokban működő gyártóinak jövedelmezőségi adatait is benyújtotta. A vizsgálat e tekintetben megfogalmazott ténymegállapításait az alábbi vonatkozó szakaszok ismertetik.

(170) A Bizottság az alábbi vonatkozó szakaszokban e tekintetben minden egyes érintett országra vonatkozóan következtetést vont le, figyelembe véve az adott országba Kínából érkező behozatalt és annak árszintjét.

3.2. **India**

3.2.1. *A kínai behozatal által okozott kiszorító hatás miatt kialakult sajátos piaci helyzet*

(171) A Bizottság – annak értékelése céljából, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatala által okozott kiszorító hatás létrehozott-e sajátos piaci helyzetet az indiai piacon – először a kínai behozatal volumenben mérhető penetrációját elemezte a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai belföldi piacán.

(172) A hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának volumenét összevetette az indiai felhasználással. A Bizottság az indiai kormány által a kérdőívre adott válasz részeként benyújtott termelési adatokra, behozatali adatokra és exportadatokra támaszkodott, melyeket a Bizottság a helyszínen ellenőrzött. A Bizottság a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai felhasználása becsült értékének megállapítása során a teljes termeléshez hozzáadta a behozatalt, valamint kivonta belőle a kivitelt.

1. táblázat

Felhasználás Indiában

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Felhasználás Indiában (becsült adatok) (tonna)	18 322 098	19 390 835	21 708 857	21 178 934
Összes behozatal (tonna)	537 448	509 192	525 511	440 782

([65]) The Economist: *Chinese excess capacity is crushing the global steel industry* (A kínai kapacitásfelesleg szorongatja a globális acélipart), 2024. szeptember 17., elérhető a következő internetcímen: https://www.economist.com/business/2024/09/17/chinese-overcapacity-is-crushing-the-global-steel-industry.

([66]) Fastmarkets: China's steelmaking losses incentivize global rebalancing (Kínának az acélgyártásban keletkező veszteségei ösztönzik a globális egyensúly helyreállását), 2025. június 23., elérhető a következő internetcímen: https://www.fastmarkets.com/insights/chinas-steelmaking-losses-incentivize-global-rebalancing/ és GFSEC: *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities* (Globális kapacitásfelesleg és foglalkoztatás az acél- és downstream tevékenységekben), i.m., 16–17. o.

([67]) GFSEC: *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities* (Globális kapacitásfelesleg és foglalkoztatás az acélipari és a downstream tevékenységekben), i. m., 3., 5., 8. és 13. o., valamint GFSEC: *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (A globális kapacitásfelesleg által a GFSEC acélágazatainak egészséges állapotára gyakorolt hatások), i.m., 11–12. o.

([68]) GFSEC: *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (A globális kapacitásfelesleg által a GFSEC acélágazatainak egészséges állapotára gyakorolt hatások), i. m., 18–20. o., különösen a 3. ábra.

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A Kínából érkező behozatal (tonna)	17 681	23 269	63 775	52 992
Az összes behozatal piaci részesedése (%)	2,93	2,63	2,42	2,08
A Kínából érkező behozatal piaci részesedése (%)	0,10	0,12	0,29	0,25

Forrás: Indiai kormány, saját számítások.

(173) 2022 és a vizsgálati időszak között a kínai behozatal piaci részesedése 0,10 %-ról 0,25 %-ra nőtt. Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Indiába irányuló kínai behozatal volumene a felhasználáshoz képest jelentéktelen, és túl alacsony ahhoz, hogy kiszorító hatást váltson ki.

(174) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indiai belföldi piacot nem befolyásolta a kínai behozatalból eredő, a kínai acélágazat kapacitásfeleslege miatti kialakult sajátos piaci helyzet.

(175) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az EUROFER arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a (171)–(174) preambulumbekezdésben összefoglalt ténymegállapításait. A Bizottság megjegyezte, hogy az EUROFER nem nyújtott be olyan új információt vagy bizonyítékot, amely megváltoztatná volna a Bizottság értékelését. A Bizottság ezért elutasította ezt a kérést, és az ideiglenes rendelet (171)–(174) preambulumbekezdésében szereplő ténymegállapításokat és következtetéseket megerősítette.

3.2.2. *Az inputokra vonatkozó intézkedések miatt kialakuló sajátos piaci helyzet*

3.2.2.1. Bevezetés

(176) A panaszos előadta, hogy az indiai acélpiacon az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében vett sajátos piaci helyzet áll fenn. Állításait az alábbiakkal kapcsolatban fogalmazta meg:

— vasérc, beleértve a saját célú bányászatot is,

— szén, beleértve a saját célú bányászatot is,

— acélhulladék,

— az indiai acélgyártók vertikális integrációja.

(177) A Bizottság megvizsgálta a panaszban szereplő állításokat és a mintában szereplő egyetlen indiai exportáló gyártótól, a JSW-től az eljárás megindításával kapcsolatban kapott észrevételeket, melyeket az (58)–(66) preambulumbekezdés foglalt össze. A Bizottság értékelte továbbá az indiai kormány és a JSW által a kérdőívekre adott válaszokat, melyeket a (103) preambulumbekezdésben említettek szerint a helyszínen ellenőrzött.

(178) A kérdőívekre adott válaszok, az ellenőrző látogatások és a beérkezett beadványok alapján a Bizottság elutasította a panaszban a szén, az acélhulladék és az indiai acélgyártók vertikális integrációja tekintetében fennálló sajátos piaci helyzetre vonatkozóan megfogalmazott állításokat, tekintettel arra, hogy jelen vizsgálat keretein belül nem állt rendelkezésre elegendő olyan információ, amely alátámasztotta volna ezeket az állításokat. Ezzel szemben a Bizottság megvizsgálta, hogy a panaszban a „vasérc, többek között a saját célú bányászat” pontra vonatkozóan megfogalmazott állítások megalapozottak-e, és hogy ennek következtében fennáll-e a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi árait befolyásoló sajátos piaci helyzet.

3.2.2.2. Torzulások fennállása a vasércpiacon

3.2.2.2.1. Bevezetés

(179) A Bizottság ebben a vizsgálatban megállapította, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártása során a fő inputot a melegen síkhengerelt acéltermékek jelentik, melyek előállításához vasércre van szükség. A Bizottság azt is megállapította, hogy mivel a JSW vertikálisan integrált gyártási folyamattal dolgozott, a melegen síkhengerelt acéltermékekből előállított hidegen síkhengerelt acéltermékeket vasérc felhasználásával gyártotta. A melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált vasérc az alábbi három forrás közül egyből vagy többből származott: i. vasérc belföldi beszerzése, ii. közvetlenül az exportáló gyártó által bányászott vasérc és iii. importált vasérc.

(180) A Bizottság megállapította, hogy az indiai kormány által végrehajtott alábbi intézkedések mesterségesen csökkentették az érintett termék előállításához belföldön beszerzett vasérc árát:

— az indiai kormány beavatkozása a belföldi vasércpiacon,

— az indiai kormány torzulásokat idézett elő az acélgyártásra szánt vasérc saját célú bányászatában,

— az 58 % feletti vastartalmú vasércre kivetett exportadó,

— az exportra szánt vasérc belföldi vasúti szállítására vonatkozó korlátozások.

(181) A Bizottság egyenként elemezte ezeket az intézkedéseket és azoknak a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállításához használt vasérc árára gyakorolt hatását.

3.2.2.2.2. Az indiai kormány beavatkozása az indiai belföldi vasércpiacon

(182) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormánynak a belföldi vasércpiacon betöltött szerepét, valamint az indiai kormány jogszabályai és szakpolitikái által a vasérckínálatra és a vasérc árára gyakorolt hatásait. A Bizottság megjegyezte, hogy az indiai kormány által a jóváhagyást követően hivatalosan közölt ([69]) 2017. évi nemzeti acélágazati szakpolitika ([70]) egyik célkitűzése az volt, hogy bőséges vasérckínálatot bocsásson rendelkezésre belföldön a downstream acélgyártás céljára, amely ily módon a hidegen síkhengerelt acéltermékeket is magában foglalta. A Bizottság elemezte, hogy az indiai kormány által alkalmazott említett szakpolitikák hogyan befolyásolták az indiai piacon történő belföldi értékesítésre szánt vasérc árképzését, továbbá hogyan befolyásolták a belföldi piac szerkezetét és az acélgyártók vasércellátását.

(183) Az indiai kormány kifejtette – amint azt a 2016. évi ásványipari koncessziós szabályok ([71]) is megerősítették –, hogy az Indiai Bányászati Hivatal (amely a Bányaügyi Minisztériumnak alárendelt hivatalként működött) havi rendszerességgel referenciaárakat tett közzé több ásványra vonatkozóan (beleértve az összes vasércértékesítést), többek között a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállításához használt ásványokat is. Az indiai kormány hozzátette, hogy a vasércet értékesítő vállalatok kötelesek havonta jelentést tenni az Indiai Bányászati Hivatal felé az összes vevőjük részére értékesített vasérc volumenéről és értékéről. Az Indiai Bányászati Hivatal összegyűjtötte az összes adatot, és India minden egyes érintett régiójára vonatkozóan közzétett egy referenciaárat, amely a minden egyes vasérctípusra és -minőségre vonatkozó összes értékesítési jelentés súlyozott átlagából adódott.

(184) A piaci szerkezet kapcsán megjegyzendő, hogy két állami tulajdonú vállalat, nevezetesen a Nemzeti Ásványi Fejlesztési Vállalat (National Mineral Development Corporation, NMDC) és az Oriszai Bányászati Vállalat (Odisha Mining Corporation, OMC) értékesítette az indiai piacon eladott összes vasérc jelentős részét. Az indiai vasércbányák az állam tulajdonában vannak, amely viszont koncessziót adhat az üzemeltetőknek azok hasznosítására. A Bizottság megvizsgálta, hogyan működött az e bányászati jogokhoz kapcsolódó árképzés a különböző vállalatok esetében, és hogy az Indiai Bányászati Hivatalon (Indian Bureau of Mines, IBM) ([72]) keresztül történő valamennyi értékesítést érintő árbeszedési mechanizmus befolyásolta-e a vasérc belföldi árát. Az indiai kormány kifejtette, hogy a bányák és ásványkincsek fejlesztéséről és szabályozásáról szóló törvény ([73]) 2015. évi reformja előírta az állam számára, hogy árverés útján ossza ki a vasércbányák kitermelésére irányuló jogokat. Az indiai kormány jelezte továbbá, hogy az NMDC és az OMC olyan bányákban végez kitermelést, amelyek nem képezték árverés tárgyát, mivel esetükben a bányászati jogok kiosztására a 2015. évi reform végrehajtását megelőzően került sor; ezek a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák.

([69]) https://www.pib.gov.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=161491&reg=3&lang=2.
([70]) https://static.investindia.gov.in/National%20Steel%20Policy.pdf.
([71]) https://ibm.gov.in/writereaddata/files/17714807906996a6d62cf4fMCR_2016_amended_upto_January_2026.pdf.
([72]) https://mines.gov.in/webportal/content/ibm.
([73]) https://www.pib.gov.in/newsite/printrelease.aspx?relid=114589&reg=48&lang=2.

(185) A Bizottság arra törekedett, hogy összegyűjtsön minden egyéb releváns információt a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányákról, beleértve azok tulajdonjogát és irányítását, az árképzést és a bányászati jogok feltételeit. Az indiai kormány csupán igen kevés információt nyújtott be, és kevés pontosítással szolgált a Bizottság által kért információkkal kapcsolatban. Az indiai kormány a Bizottság többszöri kérése ellenére sem nyújtotta be az NMDC-re és az OMC-re vonatkozó költségjelentéseket, valamint a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányákhoz kapcsolódó díjazásra, időtartamra és feltételekre, és ezáltal a piaci erőfölényüknek a belföldi árak alakulására gyakorolt hatására vonatkozó részletes információkat. A Bizottság az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdése alapján 2026. június 15-én levelet küldött az indiai kormánynak, amelyben részletezte az összes hiányzó információt és jelezte szándékát, hogy határozatát a rendelkezésre álló tényekre alapozza.

(186) Az indiai kormány 2026. június 25-én válaszolt, és azt állította, hogy teljes mértékben együttműködött a vizsgálatban. Kijelentette továbbá, hogy amennyiben a Bizottság elégtelennek ítélte az információkat, az ellenőrző látogatás során foglalkoznia kellett volna azokkal. Végezetül az indiai kormány további információkat nyújtott be a Bizottság levelében felvetett kérdésekkel kapcsolatban.

(187) A Bizottság ezzel nem értett egyet, és úgy ítélte meg, hogy az indiai kormány által a 18. cikk (4) bekezdése szerinti levelet megelőzően benyújtott információk nem elegendőek a Bizottság általi értékelés elvégzéséhez. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy az ellenőrző látogatás célja nem a kért, de be nem nyújtott információk megszerzése, hanem a ténylegesen benyújtott információk ellenőrzése volt ([74]). Ami az indiai kormány által benyújtott további érdemi információkat illeti (melyeket az indiai kormány kivétel nélkül mind érzékenynek jelölt), a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azok nem módosítják az általa végzett értékelést, és arra a következtetésre jutott, hogy az indiai kormánynak értékelnie kell a Bizottság által az érdekelt felek tájékoztatását követően megfogalmazott ténymegállapításokat annak megállapítása érdekében, hogy észrevételei relevánsak és alkalmazandók-e.

(188) Tekintettel arra, hogy az indiai kormány nem működött együtt, a Bizottságnak az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia ahhoz, hogy következtetéseket vonjon le a belföldi vasérc árának képzéséről, nevezetesen a 2015 előtti rendszer szerinti bányászati jogokhoz kapcsolódó árképzés és feltételek, költségek és vasércárak tekintetében, összevetve azokat a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányáktól eltérő többi piaci szereplővel, beleértve a JSW saját célú vasérc-kitermelését is.

(189) 2023. július 31-én az Indiai Versenybizottság érdekképviseleti kezdeményezésének részeként az Iparfejlesztési Tanulmányok Intézete (Institute for Studies in Industrial Development, ISID) tanulmányt tett közzé a bányászati ágazatban folyó versenyről, különös tekintettel a vasércre ([75]). A jelentés megerősítette, hogy javarészt a két legnagyobb szereplő (az NMDC és az OMC) határozta meg az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árat, a többi piaci szereplő pedig elfogadta azt. Az indiai kormány által benyújtott információk azt mutatták, hogy az e két szereplő által üzemeltetett bányák többsége a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bánya volt. Ezenkívül az NMDC-hez és az OMC-hez hasonló állami vállalatok által üzemeltetett, korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák a fizetendő jogdíj 150 %-át, azaz az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár 22,5 %-át (a 15 % 150 %-át) voltak kötelesek megfizetni. A Bizottság megjegyezte, hogy ez az arány jelentősen alacsonyabb volt, mint a JSW által a 2015-es évet követően árverés útján kiosztott bányák után fizetett díjak. A Bizottság e források alapján megállapította, hogy – figyelembe véve a jelentős piaci részesedést és a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák által kínált alacsony árakat (melyek főként az árverésre nem bocsátott bányászati jogok indiai kormány általi megadásának tudhatók be), valamint azt, hogy ezek a vállalatok az indiai kormány tulajdonában és irányítása alatt állnak – az NMDC és az OMC határozta meg az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árakat, és a többi vállalatnak ezt az árat kellett követnie. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ha az NMDC-nek és az OMC-nek árverés útján kellett volna versenyeznie más üzemeltetőkkel a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányákban végzett kitermelés jogáért, e két vállalatnak lényegesen magasabb költségei lettek volna, és ezért jelentősen magasabb áron kellett volna értékesíteniük ahhoz, hogy nyereségesek maradjanak.

(190) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy tévesek voltak a bizonyítékok, amelyek alapján a Bizottság megállapította, hogy az NMDC és az OMC voltak a domináns beszállítók, és ennek következtében ők határozták meg az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árat. Először is az indiai kormány előadta, hogy az ISID-jelentésben felhasznált adatok a vizsgálati időszakot megelőző két évből származtak, ezért az NMDC-nek és az OMC-nek tulajdonított 65 %-os piaci részesedést nem lehetett figyelembe venni. Másodszor az indiai kormány érzékenynek minősített adatokat nyújtott be, amelyek szerinte bizonyították, hogy az NMDC és az OMC piaci részesedése jóval 65 % alatt volt. Harmadszor az indiai kormány megjegyezte: az ISID-jelentés megállapította, hogy a vasércágazat szabályozatlan ágazat, és hogy a kormánynak nincs közvetlen szerepe a vasércárak meghatározásában.

([74]) Lásd például: a Törvényszék 2021. szeptember 22-i ítélete, Severstal kontra Bizottság, T-753/16, ECLI:EU:T:2021:612, 122. pont.

([75]) https://cci.gov.in/images/marketstudie/en/market-study-on-dynamics-of-competition-in-the-mining-sector-in-india-with-a-focus-on-iron-ore1704108440.pdf.

(191) Az indiai kormány által benyújtott érzékeny adatok között voltak olyanok, amelyeket a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni, mivel azok nem tartalmaztak kellően részletes információkat, konkrétabban olyan bontást, amelyből kitűnt volna, hogy mely vállalatokat sorolták a kötött és melyeket a nem kötött kategóriába. Mindenesetre a Bizottság a körülbelül 45–50 %-os együttes részesedést is jelentősnek tekintené. Ennél is fontosabb, hogy a Bizottság megítélése szerint nem a piaci részesedés az egyetlen paraméter, melynek alapján megállapítja, hogy az NMDC és az OMC meghatározták-e az árakat. Ebben a vizsgálatban az NMDC és az OMC által élvezett költségelőny – amint azt a (193) preambulumbekezdés kifejti – szintén olyan kulcsfontosságú elem volt, amely lehetővé tette e vállalatok számára a vasérc árának meghatározását. Emellett a Bizottság a (193) preambulumbekezdésben kifejtette, hogy egyes belföldi beszállítók abban voltak érdekeltek, hogy a befizetett adók összegének csökkentése érdekében alacsonyan tartsák az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árakat. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az indiai kormány által idézett ISID-jelentésben szereplő nyilatkozat szerint a kormánynak nem volt „közvetlen" szerepe a vasércárak meghatározásában, ami nem jelenti azt, hogy ne játszott volna közvetett szerepet a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányákra és az árverés útján kiosztott bányákra vonatkozóan általa létrehozott mechanizmuson keresztül. E tekintetben a Bizottság a (182)–(197) preambulumbekezdésben foglalt elemzés nyomán arra a következtetésre jutott a (198) preambulumbekezdésben, hogy a kormány beavatkozott a vasércárakba. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(192) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány érzékenynek minősített információkat nyújtott be, azt állítva, hogy a korábban megszerzett bányászati jogokhoz kapcsolódó bérleti feltételek nem eredményeztek a piacinál alacsonyabb értékesítési árakat.

(193) A Bizottság megjegyezte, hogy az ügy irataiban rendelkezésre álló érzékeny információk azt mutatják, hogy – amint az a (189) preambulumbekezdésben szerepel – a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák után jóval alacsonyabb jogdíj került kifizetésre, mint a JSW esetében azon bányák után, melyek kiosztására 2015 után árverés útján került sor. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást. A Bizottság az aktában szereplő további elemek alapján megerősítette ezeket a megállapításokat. Először is, a JSW által szolgáltatott és a Bizottság által ellenőrzött adatok megerősítik azt a megállapítást, miszerint az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árak mesterségesen alacsonyak voltak. Titoktartási okokból a Bizottság indokolását kifejezetten a JSW-vel közölték. Másodszor, mivel az olyan illetékek, mint például a koncessziós jogok és a jogdíjak az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árhoz voltak kötve, az árképzési mechanizmus természeténél fogva arra ösztönözte az összes belföldi vasérc-beszállítót, hogy áraikat az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árhoz (és így a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák árához) igazítsák annak érdekében, hogy minimalizálják az illetékek (például a jogdíjak és a koncessziós jogok) formájában fizetett összeget, és ezáltal mesterségesen alacsonyan tartották a belföldi vasérc árát.

(194) Emellett az oriszai kormány indiai számvevőszéki elnöke (amely indiai közjogi szerv) 2024-ben egy ellenőrzést követően ([76]) ajánlásában azt javasolta az indiai kormánynak, hogy vizsgálja meg a bérlők alacsony bányaárakról szóló jelentéseit, és győződjön meg arról, hogy ezt a helyzetet szándékosan alakították-e ki az átlagos értékesítési ár, és következésképpen a fizetendő jogdíj és felár csökkentése érdekében.

(195) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy a (194) preambulumbekezdésben említett 2024. évi jelentés nem állapított meg alulárazást. Először is a jelentés hat auditált bérlőre korlátozódott. Másodszor még ha a bérlők a ténylegesnél alacsonyabb árakat jelentettek is be, ez nem bizonyítja, hogy az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár alulárazott lett volna. Harmadszor a jelentés a 2020–2022-es időszakra terjedt ki, ezért a vizsgálati időszak szempontjából nem volt releváns. Negyedszer az indiai kormány előadta, hogy a kormány azóta intézkedéseket hozott a téves bejelentések megelőzése érdekében.

(196) A Bizottság megjegyezte, hogy az ügy irataiban érzékeny bizonyítékok voltak fellelhetők arra vonatkozóan, hogy a piaci szereplők érdekeltek abban, hogy az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár alacsony maradjon. A jelentést illetően először is megerősítette, hogy a vállalatoknak miért fűződik érdekük az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árak alacsonyan tartásához, másodszor pedig konkrét példákat hozott fel erre a gyakorlatra. Mivel az Indiai Bányászati Hivatal ármechanizmusának működése és az adófizetés mutatójaként betöltött szerepe nem változott, a Bizottság nem tartotta relevánsnak, hogy a példaként említett esetek a vizsgálati időszakot megelőzően következtek be. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az indiai kormány nem nyújtott be bizonyítékot az általa az alacsony bejelentési arány csökkentése érdekében bevezetett tényleges változásokra vonatkozóan, továbbá olyan értékelést sem nyújtott be, amely szerint a változások eredményesek voltak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(197) Végezetül a Bizottság figyelmét felkeltette két további mutató, amely arra engedett következtetni, hogy az indiai kormány szakpolitikái azt kormányzati célt szolgálták, hogy az acélgyártás (beleértve a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártását) céljára belföldön elérhető legyen a vasérc. Először is: a behozatali mennyiségek elhanyagolhatók voltak. Másodszor: annak ellenére, hogy India a világ negyedik legnagyobb vasérctermelője, a termelési mennyiséghez képest igen alacsonyak voltak az exportált mennyiségek.

([76]) https://cag.gov.in/uploads/download_audit_report/2022/table-of-content-066e1a12e51fa23.81224720.pdf.

(198) Mindezen információk alapján, valamint figyelembe véve az indiai kormány vasérccel kapcsolatos, e szakaszban részletezett egyéb intézkedéseit, a Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy: i. az indiai kormány a vasérc belföldi piacába való beavatkozással olyan struktúrát hozott létre, ahol az állami tulajdonban lévő és a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák a domináns beszállítók, és ennek következtében azok határozzák meg az árakat; ii. ezek a korábban megszerzett bányászati jogok alapján működő bányák a 2015. évi reform előtt szerezték meg bányászati jogaikat, és az indiai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság arra következtetett, hogy – tekintettel arra, hogy e bányák állami tulajdonban vannak, valamint arra, hogy az adott időszakban nem került sor árverésre – bányászati jogaikat igen kedvező, nem piaci feltételek mellett nyerték el, ami lehetővé tette számukra, hogy a vasérc árát a versenytársaikhoz képest sokkal alacsonyabb szinten, ne pedig valós piaci értéken állapítsák meg; iii. az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árnak az indiai kormány által alkalmazott mechanizmusa (amelyet bizonyos díjak és adók indexeként használnak) mesterségesen alacsony árat eredményezett a vasérc valamennyi típusa és minősége esetében, beleértve a JSW részére a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállításához szállított vasércet is.

3.2.2.2.3. A vasérc kötött piaca az acélgyártásban

(199) Az indiai kormánynak az egyes vasércbányák kitermelését lehetővé tevő jogaival a JSW rendelkezett. Titoktartási okokból a további részleteket a Bizottság kifejezetten a JSW-vel közölte.

(200) A Bizottság megvizsgálta, hogy a JSW által a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállításához belsőleg igénybe vett bányákra vonatkozó feltételek és árképzés torzultak-e az indiai kormány szakpolitikái következtében. A Bizottság megállapította, hogy a bányászati törvénynek a (184) preambulumbekezdésben említett 2015. évi reformja bevezette azt a követelményt, hogy az államok kormányai kötelesek árverés útján kiosztani az ásványokra, köztük a vasércre vonatkozó bányászati jogokat. Az ásványkincsekre (árverésekre) vonatkozó 2015. évi szabályok ([77]) 6. pontja értelmében a kérelmezőknek meg kell felelniük a bányákról és az ásványkincsekről szóló törvény ([78]) 5. szakaszában foglalt követelményeknek, amelyek kimondják, hogy az állami kormány csak indiai állampolgár vagy vállalat részére adhat ásványianyag-koncessziót. Ezért a külföldi vállalatoknak az ajánlattételi eljárásból való kizárása miatt a Bizottság nem tekintette az ajánlattételi eljárást valóban nyíltnak, tekintettel arra, hogy az korlátozott számú potenciális belföldi piaci szereplőre korlátozódott, és kizárta az összes olyan külföldi vasércbánya-üzemeltetőt, amely potenciálisan versenyképesebb ajánlatokat nyújthatott be, mint a belföldi üzemeltetők.

(201) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a nem indiai ajánlattevők koncessziókból való kizárása a belsőleg értékesített vasérc árának torzulásához vezetett volna.

(202) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a részvételre jogosult ajánlattevők körének szűkítése ténylegesen csökkentette a versenyt, és ezáltal megakadályozta, hogy az Indián kívül működő résztvevők magasabb ajánlatokat adjanak. Az indiai kormány ezt nem vitatta. A Bizottság ezt torzulásnak tekintette, továbbá irrelevánsnak ítélte az azzal kapcsolatos spekulációt, hogy az árak hogyan alakultak volna, ha nem indiai ajánlattevők is részt vehettek volna a folyamatban. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(203) A Bizottság elemezte továbbá a JSW részére megadott bányászati jogokhoz kapcsolódó árképzési feltételeket is. Mivel a bányászati jogok ajánlattételi ára – és következésképpen a bányászati jogok tényleges ára – az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árhoz van kötve, a kitermelt vasérc után fizetett jogdíjakat közvetlenül befolyásolja az Indiai Bányászati Hivatal szerinti árszint. Ennek eredményeként az indiai kormánynak a vasérc belföldi piacán végrehajtott, a 3.2.2.2.2. szakaszban részletezett beavatkozásaiból eredő torzulások közvetlenül befolyásolták a JSW vasércbányászati jogaihoz kapcsolódó árképzést is. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a JSW által kitermelt vasérc ára is torzult.

(204) A bányászati jogok megadására vonatkozó, a (200) preambulumbekezdésben említett, a bányákról és az ásványkincsekről szóló törvényben előírt jogszabályi korlátozások alapján, valamint az egyfelől a JSW-nek biztosított jogdíjak és koncessziós jogok, másfelől pedig az Indiai Bányászati Hivatal torz árképzése közötti kapcsolat alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a JSW által belsőleg beszerzett vasércre is hatással vannak az indiai piac torzulásai.

([77]) https://mines.gov.in/admin/download/69d601f1b7d3e1775632881.pdf.
([78]) https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/19380/1/mmdr_act%2C1957.pdf.

3.2.2.2.4. Az 58 % feletti vastartalmú vasércre kivetett exportadó

(205) A JSW által használt valamennyi minőségű vasércre alkalmazott árképzéssel és a saját célú bányászattal kapcsolatos torzulások mellett az indiai kormány legalább 2012 óta (a vizsgálati időszakot is beleértve) alkalmaz exportadót az 58 % feletti vastartalmú vasércre. Titoktartási okokból az e minőség együttműködő exportáló gyártó általi használatára vonatkozóan további részleteket a Bizottság kifejezetten a JSW-vel közölt.

(206) A vizsgálati időszak alatt az intézkedés az 58 % feletti vastartalmú vasérc esetében alkalmazandó 58/2022-Customs ([79]) értesítés alapján volt hatályban. A Bizottság az Indiából érkező alakítható öntöttvasból készült csövek behozatalára vonatkozó 2022. évi hatályvesztési felülvizsgálat ([80]) (a továbbiakban: alakítható csövek) során már értékelte ezt az intézkedést, és a (147) preambulumbekezdésben arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés megbízta vagy utasította a belföldi vasércbányászati vállalatokat, hogy helyben, olcsón értékesítsenek vasércet. A Bizottság azt is megállapította, hogy az intézkedés elérte a kívánt szakpolitikai hatást: a vasérc belföldi árát mesterségesen alacsony szintre szorította le a downstream ágazat – többek között az érintett termék gyártói – javára, ezáltal torzítva a vasérc indiai belföldi piacát. Ezekben a határozatokban a Bizottság igen nagy mennyiségű bizonyítékot vett figyelembe, többek között a vonatkozó jogszabályok és rendeletek előkészítő anyagait, az intézkedés végrehajtásának az indiai kormány általi proaktív nyomon követését (amely a kitűzött szakpolitikai cél elérésének biztosítását szolgálta), valamint az e korlátozás által okozott egyértelmű gazdasági hatásokat, amelyek az exportadó bevezetésekor a belföldi árak egyértelmű csökkenéséhez vezettek, tükrözve egyúttal az exportadó szintjét is.

(207) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy az exportadó csak az 58 % feletti vastartalmú vasércre volt kivetve (amely az Indiai Bányászati Hivatal árképzési rendszere keretében nyomon követett hét kategória egyike), és hogy a Bizottság nem rendelkezett információkkal a JSW által beszerzett vasércminőségekről. Az indiai kormány továbbá azt állította, hogy a Bizottság azon megállapítása, miszerint az intézkedés elérte a kívánt szakpolitikai hatást, egy másik termékre és eltérő vizsgálati időszakra vonatkozó korábbi vizsgálathoz kapcsolódik, és ezért az jelen esetben nem állja meg a helyét. Az indiai kormány előadta továbbá, hogy a vizsgálati időszakban regisztrált jelentős exportvolumenek ellentmondanak a Bizottság ténymegállapításainak.

(208) A Bizottság megjegyezte, hogy a rendelkezésre álló érzékeny információk kellően részletes adatokat tartalmaztak a JSW által beszerzett vasércfajtákról ahhoz, hogy az elemzést el lehessen végezni. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy mivel a ténymegállapítás az ugyanarra a vasércfajtára kivetett ugyanazon exportadóra vonatkozott, és e tekintetben az előző vizsgálat óta nem állt be változás, a szóban forgó ténymegállapítás továbbra is megállja a helyét. Az exportvolument illetően a Bizottság ezt az állítást irrelevánsnak találta, mivel az exportadó jellegénél fogva exportkorlátozásnak minősül. Mindenesetre, amint az a (197) preambulumbekezdésben szerepel, a vasércexport teljes volumene igen alacsony volt a termelési szinthez képest; meg kell azonban jegyezni, hogy – amint azt az ISID-jelentés xi. oldala is mutatja – India a világ legnagyobb vasérctermelői közé tartozott. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2.2.2.5. Az exportra szánt vasérc szállítására vonatkozó korlátozások

(209) Az indiai kormány 2021-ben elfogadta a 2021. évi vasércágazati szakpolitikát ([81]). Az intézkedés kinyilvánított célja a belföldi acélgyártás előmozdítása volt, amint az a szakpolitika bevezetésének első bekezdésében is szerepel. E célból a szakpolitika négy ügyfélkategóriát határozott meg, melyeket aszerint rangsoroltak, hogy a vasérc szállítására szolgáló vasúti kocsikhoz milyen sorrendben jutnak hozzá. A vasérckivitelt végző ügyfeleket a negyedik, azaz a legalacsonyabb prioritású kategóriába sorolták. Ez az intézkedés egyértelműen előnyben részesítette a belföldi vasércellátást, összhangban az indiai kormány azon átfogó szakpolitikáival, amelyek célja, hogy alacsony áron bőséges vasércellátást biztosítsanak a belföldi downstream gyártók számára. A vasércet exportálni kívánó vasérctermelők számára további akadályt jelent ez az intézkedés abban az esetben, ha a vasércet belföldi ellátás helyett inkább kivitelre szánnák. Ezt az is megerősíti, hogy Indiából kiinduló vasércexport szintje igen alacsony. A kikötőkért, hajózásért és hajózási útvonalakért felelős indiai minisztérium által

([79]) https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1009553/ENG/Notifications?utm=.

([80]) A Bizottság (EU) 2022/927 végrehajtási rendelete (2022. június 15.) az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámnak az (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikke szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 161., 2022.6.16., 28. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

([81]) Az Indiai Vasúti Minisztérium 2021. január 15-i 2020/TT-III/32/4. sz. közleménye.

2026 januárjában közzétett jelentés ([82]) szerint mindenekelőtt ezt a korlátozást kell kezelni, ha a hajózás vagy a vasérc tekintetében növekedést szeretnének elérni. A jelentés a 18. táblázatban jelezte, hogy szükség van azon vasúti szerelvények hiányának kezelésére, amelyek a vasércnek a bányákból a kikötőkbe történő szállításához szükségesek (a Vasúti Minisztérium által meghatározott kategória: D). A jelentés arra a következtetésre jutott, hogy e korlátozás következtében a fennmaradó szerelvények kerülnek kijelölésre, bizonytalanságot okozva, és ez különösen azokban az időszakokban van így, amikor a magasabb prioritású áruk iránti nagy a kereslet. Emiatt a vasérc kikötőkbe történő szállításához szükséges szerelvények allokálásában rendszerszintű késedelmek jelentkeznek. A jelentés példaként említi a Paradip kikötőt, amely napi 18 vasúti szerelvénynyi vasércet lenne képes kezelni, de az allokált szerelvények száma a 2022–23-as pénzügyi évben átlagosan csak 3,83 szerelvény/nap, a 2023–24-es pénzügyi évben pedig 4,09 szerelvény/nap volt.

(210) A Bizottság az alakítható csövekre vonatkozó vizsgálat során is értékelte ezt az intézkedést, és a (151) preambulumbekezdésben megjegyezte, hogy a vasérc belföldi szállítását részesítette előnyben az exportra szánt vasérc szállításával szemben. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a szakpolitika célja a belföldi acélgyártás előmozdítása volt. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a szakpolitika a belföldi acélipar javát szolgáló intézkedésnek minősül, ami bizonyítja, hogy célja a vasérc árának csökkentése volt.

(211) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy az intézkedés nem szabályozta az árakat, és hogy az exportra szánt rakományok alacsonyabb prioritása nem bizonyítja, hogy a belföldi vasércárak torzultak lettek volna. Az indiai kormány hozzátette, hogy a Bizottság nem bizonyította az intézkedések és a vizsgált gyártók közötti ok-okozati összefüggést. Az indiai kormány előadta továbbá, azt állította, hogy a Bizottság által említett statisztikák csupán egy adott kikötőt érintő korlátozásra vonatkoztak, és nem voltak alkalmasak a vizsgált exportáló gyártót érintő ok-okozati kapcsolat megállapítására.

(212) A Bizottság irrelevánsnak ítélte azt az állítást, miszerint az intézkedés nem szabályozta közvetlenül az árakat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az az intézkedés, amely a belföldi vasércszállítást részesíti előnyben a vasérc kivitelével szemben, olyan exportkorlátozás, amelynek célja ténylegesen az, hogy a belföldi acélipart – többek között a vizsgált exportáló gyártót – előnyben részesítse. Ezenkívül a (216)–(219) preambulumbekezdésben a Bizottság számszerűsítette, hogy a vizsgált exportáló gyártó számára milyen gazdasági előny adódott a (180) preambulumbekezdésben felsorolt valamennyi intézkedésből. A Bizottság megjegyezte, hogy a bejelentett statisztikák célja az volt, hogy konkrét példával szemléltessék, hogy az intézkedés ténylegesen hogyan akadályozta a vasérc kivitelét, és ennélfogva azt, hogy az intézkedés hozzájárult a vasércárak torzulásához, amint azt a (213) preambulumbekezdés megállapítja. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2.2.2.6. Következtetés

(213) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indiai kormány által végrehajtott valamennyi fenti intézkedés azt eredményezte, hogy torzult árakon került sor stabil vasércellátásra, ami az indiai belföldi acélgyártók javát szolgálta.

3.2.2.3. A hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi árait érintő sajátos piaci helyzet fennállása

(214) A Bizottság értékelte, hogy az indiai kormány által a 3.2.2.2. szakaszban meghatározott intézkedések, amelyek mesterségesen alacsony vasércinput-költségeket eredményeztek a belföldi acélgyártók számára, a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi árait befolyásoló, az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett sajátos piaci helyzetnek minősülnek-e. E célból a Bizottság megvizsgálta, hogy a szóban forgó intézkedések hogyan befolyásolták a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai előállítási költségeit.

(215) A Bizottság elemezte, hogy a vasércnek az indiai piacon érvényesített belföldi árai valóban alacsonyabbak voltak-e az említett torzulások által nem érintett, torzulástól mentes piaci áraknál. A Bizottság elemzését a JSW-től gyűjtött adatokra alapozta, mivel tulajdonképpen a JSW volt a vizsgált termék egyetlen exportáló gyártója, és a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi termelésének és értékesítésének jelentős részét is képviselte. A Bizottság ellenőrizte, hogy a JSW által a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált vasérc beszerzése során fizetett belföldi árak összhangban voltak-e az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett vonatkozó árakkal. Mivel az Indiai Bányászati Hivatal ármechanizmusa biztosította, hogy a vasérc belföldi értékesítési ára minden esetben (beleértve a JSW beszerzéseit is) nagyban igazodjon ehhez az árhoz, a Bizottság a részletes árelemzés során elsősorban a JSW adataira összpontosított.

([82]) https://dgma.gov.in/download/1769691524_697b598415456_coastal-committee-report-final-jan2026.pdf.

(216) Az indiai kormány intézkedései által a belföldi vasércárakra gyakorolt torzulások hatásának ellenőrzése érdekében a Bizottság olyan referenciaértéket vett figyelembe, amely felhasználható a vasérc torzulástól mentes, a szokásos piaci feltételek mellett érvényesített belföldi árának megjelenítésére. A Bizottság elvégezte a JSW értékelését.

(217) A vasérc JSW esetében adódó költsége a (179) preambulumbekezdésben említett három vasércforrás súlyozott költsége. A (182)–(198) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az említett torzulások a vasérc belföldi árát minden esetben érintették, ezért nem álltak rendelkezésre torzulástól mentes belföldi árak, amelyek alkalmasak lettek volna az indiai kormány szakpolitikái hatásának összehasonlítás útján történő vizsgálatára, tekintettel arra, hogy a torzulások négy fő forrása a belföldön értékesített összes vasércet érintette. Ezért a Bizottság kénytelen volt a JSW által a vasércért fizetett belföldi árakat és az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árakat egy reprezentatív és az egyébként torzulástól mentes belföldi árhoz a lehető legközelebb álló referenciaértékkel összehasonlítani. Mivel – amint azt a (199)–(204) preambulumbekezdés kifejti – a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a belső beszerzésű vasérc esetében torzulás állt fenn, a belső beszerzésű vasérc költségeit össze kellett hasonlítania ugyanezzel a reprezentatív referenciaértékkel.

(218) Ennek fényében a Bizottság az indiai vasérc valamennyi rendeltetési helyre irányuló kivitelének árát tekintette megfelelő referenciaértéknek. Tekintettel arra, hogy az indiai kormány által bevezetett szakpolitikák összessége miatt korlátozott volt a vasércexport, a Bizottság a reprezentatív vastartalom szerinti két vasérc-kategória exportáraira hagyatkozott, és az összes többi vasércminőség referenciaárát az egyes minőségek belföldi árai közötti különbségek alapján számította ki. Ez az összehasonlítás kimutatta, hogy Indiában a szóban forgó minőségek esetében jelentősen alacsonyabbak voltak a belföldi vasércárak és a belső beszerzésű vasérc költségei. A kiigazított vasércár (vagyis a belföldi forrásokból származó vas árainak vagy költségeinek súlyozott átlaga) szintén jelentősen magasabb volt, mint a kiigazítás nélküli vasércár.

(219) Titoktartási okokból a Bizottság kifejezetten a JSW-vel közölt további adatokat arról, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek előállítása során milyen arányt képviselnek a vasércforrások. A kiigazított vasércköltségek alapján és figyelembe véve a vasércköltségeknek a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes előállítási költségén belüli részarányát, a Bizottság úgy becsülte, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek költsége magasabb lett volna abban az esetben, ha a vasércköltségek nincsenek mesterségesen alacsony szinten tartva, és ennek következtében olyan sajátos piaci helyzet áll fenn, amely befolyásolja a hidegen síkhengerelt acéltermékek árait a belföldi piacon, és hatással van a JSW-re. Ez a következtetés figyelembe vette a hidegen síkhengerelt acéltermékek piacának belföldi szerkezetét is, ahol a hidegen síkhengerelt acéltermékeket kis számú domináns gyártó állítja elő, és a behozatal szintje igen alacsony. Az alacsony vasércárak tehát bizonyosan közvetlen hatást gyakoroltak a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi áraira (csökkentették azokat) a hidegen síkhengerelt acéltermékek e kis számú domináns piaci beszállítója esetében, ami megerősíti azt, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett sajátos piaci helyzet állt fenn.

(220) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár miért nem megbízható, és miért nem szolgálhat jó ár-referenciaértékként. Az indiai kormány hozzátette: a Bizottság nem bizonyította, hogy az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár és a Bizottság által választott referenciaérték közötti különbségek miért a belföldi torzulásnak betudhatók, mivel az indiai kormány szerint a különbségek adódhatnak a belföldi piac és az exportpiac közötti különbségekből adódhatnak, például abból, hogy különböző piacokat, értékesítési pontokat és versenyfeltételeket érintenek. Az indiai kormány előadta továbbá, hogy mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy a (180) preambulumbekezdésben felsorolt intézkedések ártorzulásokat okoztak, nem bizonyította azt sem, hogy azok kumulatív hatást gyakoroltak volna, torzítva a vasérc belföldi árát. Az indiai kormány előadta továbbá, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek koncentrált piaci szerkezetét és az alacsony behozatalt a vasércre vonatkozó említett intézkedések okozták, vagy hogy ezek az intézkedések hidegen síkhengerelt acéltermékek alacsonyabb árait eredményezték volna. Mindezen okok miatt az indiai kormány arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy megállapítsa sajátos piaci helyzet fennállását.

(221) A Bizottság megjegyezte, hogy a (182)–(198) preambulumbekezdésben bizonyította, hogy az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár miért torzult, és ezért miért nem megbízható, továbbá a (218) preambulumbekezdésben javaslatot tett torzulástól mentes referenciaértékre. Az indiai kormány nem fejtette ki, hogy az állítólagos tényezők hogyan magyarázhatták volna az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett ár és a referenciaérték közötti különbséget. E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a versenypiacokon – vagyis a torzulástól mentes piacokon – a belföldi ár és az exportár közeledne egymáshoz. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az indiai kormány nem nyújtott be alternatív referenciaértékeket a Bizottság által javasolthoz képest. A Bizottság a (182)–(213) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt úgy ítélte meg, hogy a (180) preambulumbekezdésben azonosított intézkedések torzították a vasérc belföldi árait, és a torzulást a (218)–(219) preambulumbekezdésben számszerűsítette is azzal, hogy azt egy torzulástól mentes referenciaértékkel hasonlította össze, megjegyezve, hogy a tényleges számadat bizalmas volt ugyan, de a vizsgált exportáló gyártóval közölték. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy elegendő bizonyítékot és érvet szolgáltatott a sajátos piaci helyzet fennállásának igazolására. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(222) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy két tényező bizonyítja, hogy a belföldi vasércpiac piaci alapon működik. Először is az, hogy a termelés nagy része nem kötött kereskedelmi bányákból származott, másodszor pedig az, hogy az NMDC és az OMC a pénzügyi kimutatások alapján nyereségesen működött. Az indiai kormány előadta továbbá, hogy a Bizottság egy, a melegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó korábbi vizsgálat során nem állapított meg olyan vasércár-torzulást, amelynek alapján sajátos piaci helyzet fennállását lehetett volna megállapítani, és ezért az indiai kormány azt állította, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékekre – amelyek a melegen síkhengerelt acéltermékek továbbfeldolgozott termékei – vonatkozóan sem lehetséges sajátos piaci helyzet fennállását megállapítani. Végezetül az indiai kormány előadta, hogy a Bizottságnak a vasércárak elemzése során a JSW-nél felmerült tényleges vasércbeszerzési költségeket kellett volna figyelembe vennie.

(223) A Bizottság a (182)–(204) preambulumbekezdésben kifejtette, hogy az NMDC és az OMC hogyan határozták meg az Indiai Bányászati Hivatal által közzétett árat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az indiai kormány állításában említett két tényező a torzulás fennállásának cáfolata szempontjából nem releváns. Az első tényezőt illetően megjegyzendő, hogy a Bizottság a (182) preambulumbekezdésben már hivatkozott a piaci részesedésekre. A második tényezőt illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az, hogy egy vállalat jövedelmezően működik, nem zárja ki azt, hogy meghatározza az árakat. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy e vizsgálat ténymegállapításai az e vizsgálat céljából gyűjtött jelentős mennyiségű adatból és információból származnak, és nem tartotta relevánsnak a más vizsgálatok ténymegállapításaival történő összehasonlítást. Végezetül a Bizottság a (218)–(219) preambulumbekezdésben már kifejtette és számszerűsítette a belföldi vasárak torzulását, továbbá a (233)–(234) preambulumbekezdésben ismertette, hogy miért volt szükség a rendes érték kiigazítására. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2.2.3.1. Következtetés

(224) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Indiában a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi árait érintő sajátos piaci helyzet áll fenn.

3.2.2.4. Megfelelő összehasonlítás

(225) A Bizottság megvizsgálta, hogy a sajátos piaci helyzet fennállása mellett végezhető-e az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében megfelelő összehasonlítás a rendes érték és a JSW exportára között. E célból a Bizottság értékelte a sajátos piaci helyzet belföldi és exportértékesítésekre gyakorolt relatív hatását.

(226) A Bizottság megállapította, hogy Indiában és az Unióban a versenyfeltételek jelentősen eltérőek voltak.

(227) Amint az az 1. táblázatból kitűnik, a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai piacát (melynek becsült felhasználása 21 178 934 tonna) az indiai gyártók uralták, és a behozatal csupán mintegy 2 %-ot tett ki. A rendelkezésre álló információk szerint a behozatalnak ez az alacsony szintje akkor már legalább három éve megfigyelhető volt. A Bizottság ezért megjegyezte, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai piacán a behozatal szintje jelentéktelen. Ezen a piacon valamennyi indiai gyártó profitál a sajátos piaci helyzet fennállásából, amely mesterségesen csökkenti költségeiket. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos piaci helyzet jelentős hatást gyakorol a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi áraira.

(228) Ezzel szemben a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós piacán az uniós gyártók és a több országból érkező behozatalok egyszerre vannak jelen, amint arra a 4.1., a 4.4. és az 5.2. szakasz kitér. A sajátos piaci helyzet fennállásának az uniós exportárra gyakorolt lehetséges hatását ezért mindenesetre jelentősen enyhítené az említett exportárak kialakulásához vezető számos egyéb tényező megléte. E tényezők közé tartozik többek között az olyan uniós gyártók által támasztott verseny, amelyek nem profitálnak a vasércellátáshoz kapcsolódó hasonló sajátos piaci helyzetből, az, hogy csak egy indiai exportáló gyártó van az uniós piacon, nem pedig több indiai vállalat, vagy hogy jelen van a vizsgált országokban és más országokban tevékenykedő összes többi exportáló gyártó.

(229) A fenti tényezők összessége alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos piaci helyzet a belföldi árakat másként érintette, mint az exportárakat. Ebből következik, hogy a sajátos piaci helyzet nem tette lehetővé az indiai belföldi áraknak és az exportáraknak az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti megfelelő összehasonlítását.

(230) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a JSW és az indiai kormány előadta, hogy a Bizottság nem bizonyította azt, hogy az állítólagosan fennálló sajátos piaci helyzet eltérően befolyásolta a belföldi és az exportárakat, és ezért nem tette lehetővé a megfelelő összehasonlítást. A JSW azt állította, hogy az előállítási költségét nem befolyásolja az, hogy az érintett terméket a belföldi piacon értékesítette, illetve exportálta-e. A JSW és az indiai kormány előadta továbbá, hogy a Bizottság nem fejtette ki kellőképpen, hogy a (227) és (228) preambulumbekezdésben felsorolt tényezők milyen kölcsönhatásban álltak a sajátos piaci helyzettel, mely hatás állítólag ellehetetlenítette a belföldi árak és az exportárak összehasonlítását. Az indiai kormány azt is állította, hogy a Bizottság ténymegállapítása az exportárak leszorulására vonatkozó, „bizonyítékokkal nem alátámasztott" előrejelzésen alapult, nem pedig megalapozott ténymegállapításon, továbbá hogy a Bizottság nem határozta meg az állítólagos differenciális hatás nagyságrendjét. Az indiai kormány előadta továbbá, hogy ha a piaci szerkezet általános különbsége elegendő lenne, az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének második része automatikusan teljesülne, amit az indiai kormány nem tartott elegendőnek. A JSW továbbá azt állította, hogy a Bizottság érvelése ellentmondásos, mivel eszerint az indiai piacon zajló kevésbé intenzív versenynek magasabb árakhoz kellett volna vezetnie, az uniós piacon zajló intenzívebb versenynek pedig alacsonyabb árakat kellett volna eredményeznie, költségstruktúrától függetlenül. A JSW hozzátette, hogy ebből a ténymegállapításból következik, hogy a JSW-nek a sajátos piaci helyzetre tekintettel történő kiigazítás nélküli dömpingkülönbözetét szükséges figyelembe venni.

(231) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy ne bizonyította volna azt, hogy a sajátos piaci helyzet eltérően befolyásolta a belföldi árakat és az exportárakat. A Bizottság megjegyezte: függetlenül attól, hogy a gyártási költségek azonosak voltak-e a belföldön vagy exportra értékesített termékek esetében, a Bizottság a (227)–(229) preambulumbekezdésben megindokolta, hogy az Indiában a megállapítások szerint fennálló sajátos piaci helyzet miért nem tette lehetővé a megfelelő összehasonlítást (tekintettel arra, hogy Indiában és az Unióban más-más versenyfeltételek uralkodnak). E tekintetben a DS529. sz. ügyben készült vizsgálóbizottsági jelentés úgy ítélte meg, hogy a versenyfeltételek olyan tényezők, amelyek eltérően befolyásolták a belföldi árakat és az importárakat ([83]).

(232) Konkrétabban: míg Indiában az árképzést befolyásolta a megállapított sajátos piaci helyzet (hiszen az előnyös volt a belföldi gyártók számára, miközben a külföldi gyártók szinte egyáltalán nem támasztottak versenyt), az Unióban a sajátos piaci helyzet hatása ettől nagyon eltérő volt (ha volt egyáltalán), mivel az uralkodó versenyfeltételek és következésképpen az árképzés számos olyan ország gyártóinak kínálatából eredtek, amelyek nem részesültek a sajátos piaci helyzetet létrehozó említett intézkedések előnyeiből. Ezek a következtetések az e vizsgálat során megállapított, a (227) és (228) preambulumbekezdésben ismertetett ténybeli körülményeken alapultak, és a JSW nem szolgáltatott ezzel ellentétes bizonyítékot. A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében elegendőnek ítélte annak megállapítását, hogy a feltárt sajátos piaci helyzet hatással volt a belföldi értékesítések esetében alkalmazott árképzésre, míg az Unióban uralkodó eltérő piaci viszonyok (és az azokból következő eltérő árképzés) eltérő hatást eredményezett (ha egyáltalán volt ilyen hatás), és emiatt a belföldi árak és az exportárak megfelelő összehasonlítására nem volt lehetőség. Ezenkívül a Bizottság nem vette figyelembe a JSW azon állítását, amely a belföldi árak és az uniós árak összehasonlításának vonatkozásában a verseny mértékének az árszinttel való kapcsolatát érintette, mivel az egyrészt csak az Indián belül érvényesített árakra, másrészt pedig csak az Unión belül érvényesített árakra hivatkozott. A Bizottság ezért a (225)–(229) preambulumbekezdésében szereplő következtetéseket és ténymegállapításokat megerősítette.

3.2.3. *Rendes érték*

(233) Amint azt a (179)–(229) preambulumbekezdés kifejti (mely preambulumbekezdések a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai piacán olyan sajátos piaci helyzet fennállását tárgyalják), a Bizottság megjegyezte, hogy ez a JSW valamennyi belföldi értékesítését érintette, mivel az indiai kormány által végrehajtott intézkedések a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásához szükséges vasérc költségét minden esetben mesterségesen alacsonyan tartották. Következésképpen a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban a származási országban felmerülő előállítási költség és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségek, valamint a nyereség észszerű összege alapján számította ki.

(234) Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság a rendes érték számtani képzéséhez a JSW által nyilvántartott összes költséget felhasználta, a belföldön beszerzett vasérc költségeinek kivételével. E vasércköltségek tekintetében a Bizottság a (216)–(219) preambulumbekezdésben ismertetett reprezentatív, torzulástól mentes vasércárakra hagyatkozott. Az SGA-költségeket illetően a Bizottság a JSW által az érintett termék belföldi értékesítésére vonatkozóan bejelentett összes ellenőrzött SGA-költséget vette figyelembe. Ami a nyereséget illeti, a Bizottság észszerű haszonkulcsot alkalmazott, amely a JSW által a hidegen síkhengerelt acéltermékek különböző terméktípusainak a belföldi piacon történő értékesítésén alapult.

([83]) Vizsgálóbizottsági jelentés, *Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések*, WT/DS529/R, 7.80. pont.

(235) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a JSW előadta, hogy a WTO-vizsgálóbizottságok és a Fellebbezési Testület megállapította, hogy a WTO-megállapodás 2.2.1.1. cikke nem teszi lehetővé a Bizottság által végzetthez hasonló költségkiigazításokat. Ezenkívül a JSW kifogásolta a módszert, amelyet a Bizottság az észszerű haszonkulcs megállapításához használt. Konkrétabban: a JSW előadta, hogy mivel a Bizottságnak nem volt bizonyítéka arra, hogy a JSW képes a költségnövekedést belföldi áraiban megjeleníteni, a Bizottságnak a nyereséget a szokásos kereskedelmi költség részét képező értékesítések alapján kellett volna kiszámítania, figyelemmel a sajátos piaci helyzetből adódó megnövekedett gyártási költségekre, amint azt a korábbi vizsgálatok során is tette, ahol az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta az előállítási költségeket. Végezetül a JSW előadta, hogy a sajátos piaci helyzet számszerűsítésekor a Bizottság helytelenül járt el, amikor exportadó-korrekciót hajtott végre, tekintettel arra, hogy az így képzett ár nem áll összhangban a nemzetközi piaci árral.

(236) A Bizottság megjegyezte, hogy a JSW nem fejtette ki, hogy a Bizottság által alkalmazott módszertan miért nem felel meg a WTO jogszabályainak. A JSW által javasolt értelmezés alapján az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2. cikke okafogyottá válna. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a DS529. sz. ügyben ([84]) a vizsgálóbizottság kifejezetten elismerte, hogy sajátos piaci helyzet adódhat alacsony árú inputokból. Ezért az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése (és a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. cikke) nem értelmezhető úgy, hogy megfosztja a vizsgálatot végző hatóságot a költségekből adódóan előálló sajátos piaci helyzet kezelését szolgáló korrekció lehetőségétől. Magától értetődik, hogy a költségekből adódóan előálló sajátos piaci helyzet esetében a sajátos piaci helyzet által érintett költségeket ki kell cserélni. E tekintetben a Bizottság arra is emlékeztet, hogy a JSW által említett DS529. sz. ügyről készült vizsgálóbizottsági jelentésben ([85]) a vizsgálóbizottság egyértelműen kijelentette, hogy a dömpingellenes WTO-megállapodás 2.2.1.1. cikkében kifejezetten említetteken kívül lehetnek olyan „kényszerítő okok”, amelyek lehetővé teszik a vizsgálatot végző hatóság számára, hogy ne használja fel az exportáló gyártó által vezetett nyilvántartásokban szereplő költségeket. A költségekhez kapcsolódó sajátos piaci helyzet fennállása egyértelműen ilyen „kényszerítő ok”.

(237) A nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdése értelmében vett észszerű összegének a sajátos piaci helyzet fennállását figyelembe vevő megállapítására szolgáló módszer kapcsán megjegyzendő, hogy a Bizottság a rendes értéket a (233) preambulumbekezdésben jelzettek szerint a származási országban felmerülő előállítási költség és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségek, valamint a nyereség észszerű összege alapján számította ki. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2. cikk (6) bekezdésében előírt valamennyi követelménynek megfelelő észszerű nyereséget eredményezett az, hogy a nyereséget a JSW által terméktípusonkénti bontásban benyújtott adatok felhasználásával a szokásos kereskedelmi forgalom keretében lebonyolított valamennyi ügyletre alapozva számította ki. A JSW nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ez a módszer miért ne lenne észszerű az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint. Tekintettel arra, hogy a vizsgálat során elemzett intézkedések a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes indiai belföldi ágazatának javát szolgálták – amint azt a (213) preambulumbekezdés megállapítja –, valamint tekintettel a hidegen síkhengerelt acéltermékek indiai piacának belföldi struktúrájára (melyre a hidegen síkhengerelt acéltermékek domináns gyártóinak alacsony száma és az igen alacsony szintű behozatal jellemző), a Bizottság által alkalmazott módszer megfelelő módon olyan nyereséget eredményezett, amely nem haladta meg a más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékek értékesítésével a származási ország belföldi piacán szokásosan elért nyereséget.

(238) Az exportadó miatti kiigazítást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy exportadó csak az 58 % feletti vastartalmú vasércre volt kivetve. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a JSW nem vitatta azt, hogy a szóban forgó acélminőségekre valóban ki van vetve az említett exportadó. Ebből következik, hogy ha volt is különbség az 58 % feletti minőségű indiai vasérc és a más országokból származó vasérc között, azt az exportadótól eltérő okoknak kellett kiváltania.

3.2.4. *Exportár*

(239) A mintában szereplő exportáló gyártó a Unióba közvetlenül független vevők részére exportált. Ezért az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

([84]) *Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések*, 7,81. pont.
([85]) *Vizsgálóbizottsági jelentés, Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések*, 7.117. pont.

3.2.5. *Összehasonlítás*

(240) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.2.5.1. A rendes érték kiigazításai

(241) A (234) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a rendes értéket gyártelepi szinten állapították meg az előállítási költségek, valamint az adott kereskedelmi szint tekintetében észszerűnek tekintett SGA-költségek és nyereség összegei alapján. Következésképpen nem volt szükség kiigazításokra a rendes érték gyártelepi szintre nettósítása érdekében. A Bizottság nem találta indokoltnak, hogy a rendes értékhez képest engedményeket alkalmazzon, és a mintában szereplő exportáló gyártók egyike sem igényelt ilyen engedményeket.

3.2.5.2. Az exportár kiigazításai

(242) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett az alábbiak tekintetében: vámok, egyéb importköltségek, fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek.

(243) A Bizottság a következő, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőket vette figyelembe: csomagolás, banki költségek, jutalékok és hitelköltségek.

3.2.6. *Dömpingkülönbözetek*

(244) A mintában szereplő exportáló gyártó esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával. Mindezek alapján a végleges dömpingkülönbözet a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve 9,5 %.

(245) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a JSW előadta, hogy a független kereskedőkön keresztül végzett értékesítések CIF-árát meg kell növelni e vállalatok nyereségének és SGA-költségeinek figyelembevétele érdekében. A JSW hozzátette, hogy a Bizottság ezt a megközelítést alkalmazta a korábbi vizsgálatok során is.

(246) A Bizottság megjegyezte, hogy a JSW nem nyújtott be bizonyítékot a független kereskedőket érintő ügyletekre nézve alkalmazandó, uniós határparitáson számított CIF-árra vonatkozóan. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy minden vizsgálat esetspecifikus, és hogy az e vizsgálat során tett ténymegállapítások és következtetések az összegyűjtött és ellenőrzött tényleges adatokon és információkon alapultak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(247) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számította ki. Ennek a különbözetnek a meghatározása tehát a mintában szereplő exportáló gyártó vonatkozásában megállapított különbözet alapján történt. Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete 9,5 %.

(248) Az Indiában működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene a vizsgálati időszakban, elosztva a vizsgálati időszakban az érintett országból az Unióba érkező, az Eurostat alapján megállapított teljes importvolumennel.

(249) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba érkező teljes importvolumen körülbelül 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportvolumene adta. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a mintában szereplő együttműködő vállalat dömpingkülönbözetének szintjén állapítja meg.

(250) A végleges dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
Egyéb együttműködő vállalatok	9,5
Az érintett országból származó minden más behozatal	9,5

3.3. **Japán**

3.3.1. *Kapcsolatban álló vállalatok és a szokásos piaci feltételek elve*

(251) A mintavételről szóló határozatot követően – mivel a Bizottság a melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó vizsgálat ([86]) során úgy ítélte meg, hogy a Nippon Steel és a Marubeni-Itochu Steel Inc. (a továbbiakban: MISI) kereskedő kapcsolatban állnak egymással – a Nippon Steel a jelen vizsgálat keretében kijelentette, hogy nem áll kapcsolatban a MISI-vel, amely a Nippon Steel által gyártott érintett terméknek mind belföldi, mind exportértékesítését végzi. E tekintetben a Nippon Steel emlékeztetett az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([87]) (a továbbiakban: az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa) 127. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az egymással kapcsolatban álló felek azonosítására vonatkozó kritériumokra, és részletesen ismertette a két vállalat között fennálló vállalati kapcsolatokat. Ennek alapján a Nippon Steel azt állította, hogy önmagában az a tény, hogy a Nippon Steel a MISI-vel párhuzamosan részesedéssel rendelkezett egy harmadik szervezetben, nem elegendő annak megállapításához, hogy a MISI kapcsolatban állt a Nippon Steellel. Ennek alátámasztására a Nippon Steel emlékeztetett arra, hogy a Kínából származó, személyszállításra tervezett, új, akkumulátoros elektromos gépjárművekre vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatban ([88]) a Bizottság nem tekintette egymással kapcsolatban állónak a SAIC csoportot és a China FAW Corporation Limitedet, annak ellenére sem, hogy azoknak – amint az az említett vizsgálathoz kapcsolódó végleges rendelet mellékletből ([89]) egyértelműen kitűnt – a Volkswagennel közös vállalkozásaik vannak, és hasonlóképpen a Bizottság nem kezelte egymással kapcsolatban állóként azokat a gyártókat, amelyek a CATL akkumulátorgyártóval közös vállalkozásokkal rendelkeztek.

(252) A benyújtott részletek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy kapcsolat áll fenn a Nippon Steel és a MISI között egy olyan harmadik szervezet közös tulajdonlása alapján, amelyet a vállalatok az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 127. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján közösen ellenőriztek, és aminek következtében ugyanezen jogi aktus 127. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján jogilag elismert üzlettársak voltak. E tekintetben a Bizottság először is megjegyezte, hogy a Japánból érkező egyes melegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes vizsgálatban maga a Nippon Steel jelentette be saját kezdeményezésére a MISI-t mint vele kapcsolatban álló szervezetet, éppen azért, mert a Nippon Steel és a MISI együttesen e harmadik jogalany részvényeinek közel 100 %-ával rendelkezett ([90]). Mindenesetre a Nippon Steel által a jelenlegi vizsgálat során benyújtott dokumentumok alapján ugyanez a helyzet állt fenn a vizsgálati időszak alatt, amikor a Nippon Steel és a MISI hatáskörrel rendelkezett szinte valamennyi igazgató kinevezésére, beleértve az elnököt is. A Kínából érkező

([86]) (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelet, (99) preambulumbekezdés.

([87]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).

([88]) A Bizottság (EU) 2024/2754 végrehajtási rendelete (2024. október 29.) a Kínai Népköztársaságból származó, személyszállításra tervezett, új, akkumulátoros elektromos gépjárművek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L, 2024/2754, 2024.10.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([89]) Ugyanott.

([90]) (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelet, (84) preambulumbekezdés és 11. lábjegyzet.

akkumulátoros elektromos járművekre vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatban foglalt ténymegállapításai tekintetében a Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az (EU) 2024/2754 végrehajtási rendelet rendelkező részéből és mellékletéből egyértelműen kitűnik, hogy a SAIC csoport és a China FAW Corporation Limited Volkswagennel közös vállalkozásai nem azonos vállalkozások. Ezzel szemben a jelen ügyben a MISI és a Nippon Steel ugyanazon harmadik szervezet tulajdonosa, és afölött gyakorol közös ellenőrzést. Emellett a Bizottság egy gyártót a CATL-lel kapcsolatban álló szervezetnek tekintett ([91]). Mindenesetre a felek közötti kapcsolat meghatározásának mindig az egyes ügyek tényein és körülményein kell alapulnia. A Kínából érkező akkumulátoros elektromos járművekkel kapcsolatos ügy szubvencióellenes vizsgálatot érintett, amelynek során a Bizottság konkrét tényeket és körülményeket vett figyelembe. Ezzel szemben a jelen vizsgálat egy másik országra és más gazdasági valóságra, másik termékre/ágazatra és más tényekre vonatkozó dömpingellenes vizsgálat, A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(253) A Nippon Steel továbbá azt állította, hogy egy harmadik szervezetben való részesedés miatt nem volt a MISI jogilag elismert üzleti partnere, mivel a Baltic Master ügyben ([92]) a Bíróság e minősítést ahhoz kötötte, hogy az elismert partnerekre vonatkozó nemzeti rendelkezések teljesüljenek, és a MISI és a Nippon Steel a japán jog szerint nem kötött ilyen megállapodást (úgynevezett *kumiai*-t).

(254) A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a Nippon Steel és a MISI együttesen közvetlenül egy harmadik szervezet részvényeinek csaknem 100 %-ával rendelkezett. A Japánban működő kapcsolatban álló vállalkozások japán jog szerinti jogi meghatározásától függetlenül az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának hivatkozott 127. cikke értelmében (mely rendelkezést szokásosan alkalmazzák az Unión belüli piacvédelmi vizsgálatok keretében a kapcsolat fennállásának megállapítására) ezek a felek – mint egy harmadik vállalkozásnak a japán jog szerinti közös tulajdonosai – az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 127. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti jogilag elismert üzleti partnereknek, és ebből következően egymással kapcsolatban álló feleknek tekintendők. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(255) Emellett a Nippon Steel azt állította, hogy nincs abban a helyzetben, hogy nyomást vagy irányítást gyakoroljon a MISI felett, mivel a közös szervezetek mérete a Nippon Kezeléséhez és a MISI-éhez képest csekély.

(256) A Bizottság megjegyezte, hogy az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikke nem említ semmilyen követelményt az ellenőrzött harmadik szervezetnek az ellenőrző szervezetekhez viszonyított relatív méretével kapcsolatban. Tehát a kapcsolat fennállása az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 127. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján megállapítható abban az esetben is, ha a harmadik szervezet a bevételek és a személyzet tekintetében kisebb. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(257) Mindenesetre a Nippon Steel azt állította, hogy amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy fenntartja álláspontját, miszerint a MISI a Nippon Steellel kapcsolatban álló fél, akkor el kell ismernie, hogy a Nippon Steel és a MISI közötti értékesítésekre a szokásos piaci feltételek mellett kerül sor, és az e jogalanyok részére történő értékesítéseket úgy kell kezelnie, mint a Nippon Steel által a független felek felé végzett értékesítéseket. Ennek alátámasztására a Nippon Steel érzékeny információkat ismertetett a Nippon Steel és kereskedői közötti keretmegállapodásokra, az értékesítési folyamatra és az érintett termék MISI általi beszerzésére vonatkozóan.

(258) A Bizottság kezdetben tudomásul vette, hogy a kapcsolatban álló szervezetekkel kötött – és a Bizottság rendelkezésére bocsátott – keretszerződések tartalma és feltételei hasonlóak voltak. Azonban a keretmegállapodások egyike sem rendelkezett a végső árak meghatározásának módjáról, a jutalékok kifizetésének módjáról, továbbá egyéb olyan részletekről sem, amelyek relevánsak lettek volna annak meghatározása szempontjából, hogy az ügyletekre a szokásos piaci feltételek mellett került-e sor.

(259) Ezenkívül a Nippon Steel beadványában szereplő állításai szerint és az ellenőrzések alapján a kapcsolatban álló kereskedők részvételével zajló, a végső vevő felé történő értékesítésre vonatkozó ártárgyalásokra a gyakorlatban vagy a kereskedőn keresztül, vagy közvetlenül a vevővel került sor, ami azt jelenti, hogy a kereskedő e tárgyalásokat csak annyiban tudta befolyásolni, hogy közvetítőként járt el. A végső árat emiatt főként az határozta meg, hogy a végső vevő elfogadta-e a Nippon Steel ajánlatát, vagy az, hogy a Nippon Steel elfogadta-e a végső vevő ellenajánlatát. Tekintettel arra, hogy a kapcsolatban álló kereskedő az árképzésre korlátozott befolyást tudott gyakorolni (ha egyáltalán tudott rá befolyást gyakorolni), a kapcsolatban álló vállalkozások közötti ár megbízhatatlannak tekintendő.

([91]) (EU) 2024/2754 végrehajtási rendelet, (152) és (518) preambulumbekezdés.
([92]) A Bíróság 2022. június 9-i ítélete, Baltic Master, C-599/20, ECLI:EU:C:2022:457, 36. pont.

(260) Ezenkívül a Bizottság nem vitatta, hogy a MISI szabadon értékesíthetett és vásárolhatott más független gyártóktól. A Bizottság azonban megjegyezte: a vizsgált termék szállítója által a MISI-nek a vizsgálati időszak alatt felszámított egységárak összehasonlítása (mely információt maga a MISI szolgáltatta a kérdőívre adott válaszában), feltárta, hogy a Nippon Steel egységára valóban a legalacsonyabb volt a többi japán gyártóéhoz képest.

(261) Végezetül: a Bizottság mindenesetre terméktípusonként összehasonlította az Unióba irányuló, a Nippon Steel és a MISI közötti, valamint a Nippon Steel és a vele kapcsolatban álló másik exportkereskedő, a Nippon Steel Trading Corporation (a továbbiakban: NST) közötti exportértékesítések FOB-szintű árát. Ez az összehasonlítás feltárta, hogy a Nippon Steel és a MISI között érvényesített ár, valamint a Nippon Steel és az NST között érvényesített ár összhangban volt (a különbség 1,5 %-os volt). A MISI felé érvényesített árak tehát azonosak voltak a Nippon Steellel kapcsolatban álló kereskedő, az NST felé érvényesített árakkal, mely utóbbi vállalatnak a Nippon Steellel fennálló kapcsolatát egyik fél sem vitatta.

(262) A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a Nippon Steel által a MISI részére végrehajtott értékesítések megfeleltek a szokásos piaci feltételek elvének.

(263) Végezetül a Nippon Steel kijelentette, hogy az e szakaszban fentebb összefoglalt állítások alátámasztása érdekében a MISI külön válaszol majd a kérdőív vonatkozó részeire. A Bizottság kézhez kapta a MISI és a vele kapcsolatban álló, az Unióban működő importőr, a Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH (a továbbiakban: MISEA) kérdőívre adott válaszát.

(264) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Nippon Steel ismét nem értett egyet a Bizottság azon következtetésével, miszerint a Nippon Steel kapcsolatban állna a MISI-vel. Ugyanakkor nem terjesztett elő új érveket vagy bizonyítékokat. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(265) A japán kormány előadta, hogy jóllehet igaz az, hogy a Nippon Steel és a MISI együttesen rendelkezett részvényekkel egy olyan harmadik szervezetben, amely nem kapcsolódott a jelen vizsgálat tárgyát képező ügyletekhez, a Nippon Steel nem rendelkezett közvetlen vagy közvetett irányítással a MISI felett. Tehát a japán kormány szerint a releváns exportügyletekben részt nem vevő harmadik szervezetben fennálló kisebbségi részesedés alapján nem állapítható meg az, hogy a Nippon Steel és a MISI között a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.3. cikke értelmében vett társulás állna fenn.

(266) A Bizottság elismerte, hogy a Nippon Steel nem gyakorolt közvetlen ellenőrzést a MISI felett, mivel kapcsolatuk egy harmadik szervezet közös tulajdonlása miatt jött létre. Ez a kapcsolat azonban a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.3. cikke értelmében vett társulást eredményezett, mivel a MISI csak a Nippon Steel által gyártott vizsgált terméket exportálta az Unióba, más japán gyártóktól beszerzett és általuk gyártott vizsgált terméket nem. A vizsgálat ténymegállapításai arra világítottak rá, hogy ez a kereskedelmi magatartás nem a Nippon Steel és a MISI közötti megállapodásból, hanem a MISI önkéntes kötelezettségvállalásából eredt. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy ez a kötelezettségvállalás – annak ellenére, hogy önkéntes volt – kétségtelenül korlátozta a MISI árképzési és stratégiai szabadságát. A MISI ugyanis a vizsgált termék uniós értékesítései tekintetében egyetlen beszállítótól függött. E korlátokból következik, hogy a MISI nem függetlenül járt el. Emellett az ellenőrzés azt mutatta, hogy a MISI információkat osztott meg a Nippon Steellel azokról a vevőkről, amelyeknek esetlegesen szükségük lehet a Nippon Steel termékeire, valamint azokról a piacokról, amelyeken a Nippon Steel esetleg terjeszkedni szándékozhat. A MISI tehát a kereskedő által végzett szokásos beszerzési és viszonteladási tevékenységnél szélesebb körű szolgáltatást nyújtott a Nippon Steelnek. A Bizottság ezért elutasította az állítást, miszerint a Nippon Steel és a MISI közötti kapcsolat nem minősül társulásnak.

(267) A japán kormány előadta továbbá, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a Nippon Steel és a MISI közötti kapcsolat következtében az exportügyletekre nem alapozható a dömpingkülönbözetek kiszámítása, tekintettel arra, hogy az a harmadik szervezet, amelyen keresztül a Nippon Steel és a MISI között kapcsolat jött létre, nem vett részt az exportügyletekben, és a MISI csak korlátozott szerepet játszott az ártárgyalásokban.

(268) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem releváns az a tény, hogy az a harmadik szervezet, amelyen keresztül a Nippon Steel és a MISI között kapcsolat jött létre, nem vett részt az exportügyletekben. Valójában a kapcsolatot nagyon jól megalapozhatja egy olyan vállalat is, amely nem vesz részt a vizsgált termék Unióba irányuló kivitelében. Ezenkívül a harmadik szervezet, amelyen keresztül a Nippon Steel és a MISI között kapcsolat jött létre, nem vett részt az Unióba irányuló exportügyletekben, azonban üzleti jelentése alapján acélfeldolgozással és -értékesítéssel foglalkozott Japánban. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a MISI által az ártárgyalásokban betöltött korlátozott szerep annak jele lehet, hogy a Nippon Steel milyen mértékű ellenőrzést gyakorol a végső ár felett. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(269) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Nippon Steel megismételte, hogy a MISI-vel fennálló kereskedelmi kapcsolatait és a kapcsolódó ügyleteket a szokásos piaci feltételek elvének megfelelően bonyolította le, és azzal érvelt, hogy a (259)–(261) preambulumbekezdésben foglalt megállapítások nem mondanak ellent ennek a következtetésnek. Először is a Nippon Steel előadta, hogy az értékesítési folyamat és a kereskedőkhöz rendelt jutalékok azonosak voltak, függetlenül attól, hogy az adott kereskedő vele kapcsolatban álló vagy független vállalat volt-e. Konkrétabban azzal érvelt, hogy a Nippon Steel és a végső vevő szisztematikusan megtárgyalta a végső árat, mielőtt azt a Nippon Steel és a kereskedő között érvényesítendő ár megállapítása érdekében visszanettósították volna. Másodszor azt illetően, hogy a MISI a Nippon Steeltől a más japán gyártók által érvényesített beszerzési árhoz képest a legalacsonyabb beszerzési áron vásárolt, a Nippon Steel azt állította, hogy az egyik független kereskedője is a más japán gyártók által érvényesített beszerzési árhoz képest a legalacsonyabb beszerzési áron vásárol tőle. A Nippon Steel hozzátette, hogy a MISI nem japán beszállítóktól is vásárolt a Nippon Steel által érvényesített vételárnál alacsonyabb áron. Harmadszor a Nippon Steel által a MISI felé felszámított értékesítési ár az egyik független kereskedője felé felszámított értékesítési ártól legfeljebb 0,15 %-kal tért el.

(270) A Bizottság ismételten vizsgálta a Nippon Steel által a vele kapcsolatban álló felek (az NST és a MISI) és fő független kereskedője felé történő értékesítéseire vonatkozóan bejelentett ügyleteket. Az értékesítési árak e felek esetében valóban ugyanazon tartományba estek. Ez az elemzés terméktípusonként készült, és biztosította, hogy a MISI, az NST és a fő független kereskedő által továbbértékesített terméktípusok között elegendő mértékű egyezés legyen. Következésképpen a Bizottság elfogadta a Nippon Steel azon állítását, miszerint ezek az árak megfeleltek a szokásos piaci feltételek elvének, és ennek megfelelően felülvizsgálta a dömpingszámítást mind a MISI-n, mind pedig az NST-n keresztül történő exportértékesítések tekintetében.

3.3.2. *Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása*

(271) 2025. december 19-én a Bizottság tájékoztatta a Nippon Steelt, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia a vizsgált terméknek egy kapcsolatban álló japán gyártója (a Daido) tekintetében, amely külön választ adott a mintavételi kérdőívre, de a kérdőívre válaszokat nem küldött. A Nippon Steel ugyanis e gyártó részvényeinek legalább 5 %-ával rendelkezett.

(272) A Nippon Steel 2025. december 28-án nyújtotta be észrevételeit. Észrevételeiben a Nippon Steel nem vitatta, hogy a szóban forgó gyártóban legalább 5 %-os részesedéssel rendelkezik.

(273) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az NST, a Nippon Steellel kapcsolatban álló egyik kereskedő (melyben a Nippon Steel szintén a részvények legalább 5 %-ával rendelkezett) és a szóban forgó gyártó között zajló értékesítések az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusa 127. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében egymással kapcsolatban álló felek közötti értékesítéseknek minősülnek. A Daido kérdőívre adott ellenőrzött válaszának hiányában (amely igazolta volna a vizsgált termék szóban forgó értékesítései során érvényesített viszonteladói árat vagy a további feldolgozást), a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az NST által a Daido felé történő kapcsolt belföldi értékesítések során érvényesített ár megegyezik a Nippon Steel és a vele kapcsolatban álló vállalatok által a Daido részre értékesített ugyanezen terméktípus tekintetében a jövedelmezőséggel belföldi értékesítések 5 %-a során érvényesített árral. Az 5 %-ot a Bizottság a volumen tekintetében számította ki. Emellett a sajátos piaci helyzet 3.3.3. szakaszban foglalt elemzéséhez a Bizottság figyelembe vette a Daido 2022 és a vizsgálati időszak közötti belföldi és exportértékesítési adatait és áradatait, amelyek a kérdőívre adott válasz hiányában a mintavételre adott válasza alapján álltak rendelkezésre. Ennek során a Bizottság az adatokat a „Nippon Steel csoportra", nem pedig kizárólag a Nippon Steelre vonatkoztatta.

(274) 2026. március 26-án a Bizottság tájékoztatta a Nippon Steel, hogy adott esetben az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényeket kell felhasználnia a következőkkel kapcsolatban: i. nem válaszolt a kérdőívre az „A" és a „B" vállalat, amelyek a Nippon Steel által gyártott érintett terméket a MISEA-tól vásárolták, és amelyekről az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a „C" vállalat leányvállalatai, ahol a MISI 5 %-ot meghaladó részesedéssel rendelkezett, és ii. a Nippon Steellel kapcsolatban álló három kereskedő – az NST, a Metal One Corporation (a továbbiakban: Metal One) és a Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd. (a továbbiakban: SCGM) – elmulasztotta teljeskörűen nyilvánosságra hozni az érintett termék vizsgálati időszak alatti valamennyi belföldi viszonteladását.

(275) 2026. április 7-én a Nippon Steel benyújtotta észrevételeit. Az i. ponttal kapcsolatban a Nippon Steel először is megismételte: nem ért egyet azzal, hogy kapcsolatban állna a MISI-vel, vagy hogy kapcsolata ne felelne meg a szokásos piaci feltételek elvének. Ezenkívül a Nippon Steel azt állította, hogy még ha kapcsolatban állna is a MISI-vel, akkor sem állna kapcsolatban „A” és „B” vállalattal, mivel nem rendelkezik részvénnyel ez utóbbiakban, és nem folytat velük üzleti tevékenységet az érintett termékkel kapcsolatban. Hozzátette továbbá, hogy véleménye szerint az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikke nem rendelkezik az egy szervezetből álló közvetett láncon túlmutató kapcsolatokról, és ha a Bizottság a Nippon Steelt kapcsolatban álló vállalatnak tekintené, azzal eltérne a Kínából érkező akkumulátoros elektromos járművekre vonatkozó szubvencióellenes vizsgálat ([93]) során követett korábbi gyakorlatától. A Nippon Steel továbbá azt állította, hogy – tekintettel arra, hogy a MISI a Nippon Steeltől teljesen függetlenül és a szokásos piaci feltételek mellett működött – a Nippon Steel nem fért hozzá a MISI-től származó bizalmas információkhoz, így a Nippon Steelre lehetetlen terhet róna, ha azonosítania kellene és be kellene szereznie az I. melléklet szerinti választ a vele kapcsolatban álló vállalatoktól, vagy a 18. cikk alkalmazásával kellene számolnia. Másodszor, a Nippon Steel azzal érvelt, hogy ha az „A” és a „B” vállalatot felkérték volna a kérdőívre kitöltésére, az hasztalan és aránytalan lépés lett volna, mivel e vállalatok nem értékesítették tovább az érintett terméket, hanem feldolgozták azt. Végezetül a Nippon Steel felvetette, hogy az „A” vállalatnak értékesített termékkódok ára az ugyanazon termékkódok esetében független vevőknek felszámított átlagos értékesítési ár körébe esett, így az „A” és a „B” vállalatnak történő értékesítések a szokásos piaci ár elvének megfelelőek voltak.

(276) A Bizottság megjegyezte, hogy a MISEA a Nippon Steel által gyártott érintett terméket az „A” és a „B” vállalat részére értékesítette, amelyek anyavállalata a „C” vállalat volt. A MISI viszont 5 %-ot meghaladó részesedéssel rendelkezett mind a MISEA-ban, mind a „C” vállalatban. A MISI-nél végzett ellenőrzés során megerősítést nyert, hogy ezek a kapcsolatok a vizsgálati időszak alatt fennálltak, és hogy a „C” vállalat a MISI 2025. évi vállalati profiljában szerepelt a MISI tengerentúli leányvállalatai között ([94]). Ez azt mutatja, hogy egyrészt a MISEA és az „A” vállalat, másrészt a MISEA és a „B” vállalat kapcsolatban álltak egymással, mivel a 127. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében egy harmadik fél (vagyis a MISI) közvetlenül vagy közvetve tulajdonában tartotta mindkettő részvényeinek 5 %-át vagy annál többet. E tekintetben lényegtelen, hogy a kapcsolat magával az exportáló gyártóval áll-e fenn. Ebben az esetben a szóban forgó kapcsolat az eladó MISI, valamint a vevőként fellépő „A” vállalat és „B” vállalat között állt fenn. Nem állítható, hogy mivel a kapcsolat nem magát az exportáló gyártót érintette, az ne lett volna alkalmas az értékesítési ár befolyásolására. A kapcsolatban álló felek közötti árakat egyébként is befolyásolta a kapcsolat. Az egymással kapcsolatban álló feleknek az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának 127. cikkében szereplő fogalommeghatározása „személyekre” hivatkozik, az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése pedig, amely piacvédelmi célokból hivatkozik az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusára, e tekintetben „feleket” említ, nem pedig exportáló gyártókat. A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a 127. cikk (1) bekezdésének d) pontja a felek közötti kapcsolat megállapítása során nem szorítkozik egyetlen jogalanyból álló láncolatra. A „közvetve” kifejezés ugyanis éppen hogy lehetővé teszi a leányvállalatok láncán keresztül birtokolt részesedések figyelembevételét, és megakadályozza a rendelkezésnek több szintű leányvállalati struktúrákon keresztül történő kijátszását, mely struktúra a jelen ügyben is megfigyelhető, hiszen a MISI-nek az „A” és a „B” vállalatban fennálló közvetett részesedése a „C” vállalaton keresztül valósul meg. A Kínából érkező akkumulátoros elektromos járművekre vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatban állítólagosan alkalmazott korábbi bizottsági gyakorlatra nézve további bizonyítékok benyújtására nem került sor. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy jelen ügyben a szóban forgó kapcsolatban álló vállalatok I. melléklet szerinti válaszának azonosítása és beszerzése nem rótt lehetetlen terhet a Nippon Steelre, mivel a) a „C” vállalat más minőségben már vett részt a melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó vizsgálatban ([95]), ahol a Nippon Steel bekerült a mintába, b) a „C” vállalat MISI általi felvásárlása nyilvános információ volt, és c) a Bizottság az ellenőrzés során végzett rutinellenőrzések keretében a „C” vállalat leányvállalataiként azonosította „A” vállalatot és „B” vállalatot, amint azt a MISI helyszíni ellenőrzésről készült jelentése is részletezi. A 18. cikk (1) bekezdésének a Nippon Steel tekintetében történő alkalmazása tehát éppen e kapcsolatból eredt. Másodszor: az, hogy valamely kapcsolatban álló, az Unióban működő vállalat nem viszonteladással, hanem feldolgozással foglalkozik, nem mentesíti a vállalatot az I. mellékletre való válaszadásra alól. Épp ellenkezőleg, a feldolgozási költségek az Unióba irányuló exportár bármely észszerű alapon történő megállapításakor relevánssá válnak, ha a termék nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, amint azt az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése előírja. A szóban forgó ügyben a Bizottságnak nem állt módjában ilyen értékelést végezni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([93]) (EU) 2024/2754 végrehajtási rendelet.

([94]) A MISI 2025. évi vállalati profilja, 13–14. o., elérhető a következő internetcímen: https://www.benichu.com/wp/images/2025/07/misi_2025_-_ebook_-.pdf.

([95]) A Bizottság (EU) 2025/670 végrehajtási rendelete (2025. április 4.) az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L, 2025/670, 2025.4.7., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

(277) Végezetül azt illetően, hogy a MISEA az „A” vállalat részére szokásos piaci feltételek mellett értékesített-e, a Bizottság megjegyezte, hogy a Nippon Steel által gyártelepi árnak tekintett árakat számtanilag úgy képezték, hogy a nettó számlaértékből levonták a MISEA által fizetett összes engedményt. Az értékesítési árak összehasonlításakor a számlában szereplő árakból le kell vonni a fuvarozási költségeket, és azokat kell összevetni (így biztosítható a fuvarozási feltételekben megmutatkozó különbségek figyelembevétele). Az uniós határparitáson számított CIF-ár (vagyis az Unión belüli fuvarozási költségekkel csökkentett CIF-ár, amelynek segítségével figyelembe vehetők a szállítási feltételekben mutatkozó különbségek) szintjén történő összehasonlítás azt mutatta, hogy a MISEA által az „A” vállalatnak felszámított árak átlagosan 6 %-kal alacsonyabbak voltak, mint a MISEA által a független vállalatoknak felszámított árak. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a MISEA által az „A” vállalat részére végrehajtott értékesítések nem feleltek meg a szokásos piaci feltételek elvének. Ami azt illeti, hogy a MISEA által a „B” vállalat részére végrehajtott értékesítések megfeleltek-e a szokásos piaci feltételek elvének, a Nippon Steel maga is elismerte, hogy azt nem tudja bizonyítani, mivel a „B” vállalat felé értékesített termék termékkódja alá tartozó terméket a MISEA egyetlen más uniós vevője részére sem értékesítettek. Mivel azonban a „B” vállalat nem működött együtt, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a MISEA által az „A” vállalat felé végrehajtott értékesítések nem feleltek meg a szokásos piaci feltételek elvének, nem álltak rendelkezésre olyan elemek, amelyek alapján a „B” vállalat részére történő értékesítésekre vonatkozóan eltérő következtetést kellett volna levonni. Következésképpen a Bizottság elutasította az észrevételeket, és a MISEA által az „A” vállalat és a „B” vállalat részére végrehajtott értékesítéseket egymással kapcsolatban álló felek közötti értékesítésnek tekintette. Következésképpen az „A” vállalat és a „B” vállalat viszonteladási árára és lehetséges feldolgozási költségeire vonatkozó információk hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az „A” vállalat és a „B” vállalat viszonteladási ára megegyezik a MISEA által a független vevők részére történő értékesítések során felszámított terméktípusonkénti árral. A „B” vállalat esetében – amely a MISEA-tól olyan termékkód alá tartozó terméket vásárolt, mely termékkód alá tartozó termékeket más vevő nem vásárolt – a Bizottság azt az árat vette figyelembe, amelyet a MISEA a leginkább hasonló termékkód alá tartozó termékekért a független vevők részére történő értékesítések során számított fel.

(278) Tekintettel azonban a (270) preambulumbekezdésben foglalt, a kapcsolatban álló kereskedőn (a MISI-n) keresztül bonyolított exportügyleteket érintő szokásos piaci feltételekre vonatkozó következtetésre, ez már nem volt releváns a dömpingszámítás során használt exportár szempontjából.

(279) A három kapcsolatban álló kereskedő hiányzó belföldi viszonteladására vonatkozó ii. ponttal kapcsolatban a Nippon Steel egyetértett a Bizottság értékelésével.

(280) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy e hiányzó belföldi viszonteladások ára a Nippon Steel és a vele kapcsolatban álló vállalatok független vevők részére történő legjövedelmezőbb belföldi értékesítésének átlagára legyen, mely értékesítések terméktípusonként a belföldön értékesített volumen 5 %-át teszik ki.

(281) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Nippon Steel előadta, hogy a vele kapcsolatban álló kereskedők a legjobb tudásuk szerint jártak el, és technikai problémák ellenére szolgáltattak információkat. A Nippon Steel véleménye szerint ezért jogilag nem volt indokolt, hogy a Bizottság a legjövedelmezőbb belföldi értékesítési árakat vegye figyelembe rendelkezésre álló tényként, mivel a rendelkezésre álló legjobb tények – a WTO ítélkezési gyakorlata szerint is ([96]) – nem járhatnak hátrányos következményekkel. A Nippon Steel azt kérte, hogy a Bizottság vagy hagyja figyelmen kívül a be nem jelentett értékesítéseket, vagy pedig az összes belföldi értékesítés átlagárát vegye figyelembe.

(282) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló tények alkalmazásakor a vizsgálatot végző hatóságoknak elfogulatlanul és objektíven kell kiválasztaniuk azokat a rendelkezésre álló tényeket, amelyek észszerű módon helyettesítik az adott ügy konkrét tényei és körülményei tekintetében hiányzó szükséges információkat. Ennek során a vizsgálatot végző hatóságoknak figyelembe kell venniük a rendelkezésükre álló valamennyi tényt. A helyettesítő tények kiválasztásakor a WTO dömpingellenes megállapodásának 6.8. cikke nem írja elő a vizsgálatot végző hatóságok számára, hogy azokat a tényeket válasszák ki, amelyek a „legkedvezőbbek” a nem együttműködő fél számára ([97]).

([96]) Vizsgálóbizottsági jelentés: *Mexikó – A marhahúsra és a rizsre kivetett végleges dömpingellenes intézkedések: Panasztétel a rizs tekintetében*, WT/DS295/R, elfogadva 2005. december 20-án, módosítva a Fellebbezési Testület WT/DS295/AB/R. sz. jelentésével, 2005:XXIII, 11007. o., 7.238. pont; a Fellebbezési Testület jelentése: *Egyesült Államok – Egyes, Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések*, WT/DS184/AB/R, 2001. augusztus 23., DSR 2001:X, 4697. o., 99. pont.

([97]) Vizsgálóbizottsági jelentés: *Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea)*, WT/DS539/R, 7.36. pont, idézi: a Bíróság 2026. szeptember 3-i ítélete, Európai Bizottság kontra Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd és társai, C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, 73., 85. és 90. pont. Lásd még: a Fellebbezési Testület jelentése az Egyesült Államok – Szénacél (India) ügyről, WT/DS436/AB/R, 4.421. pont.

(283) A Bizottság által alkalmazott megközelítés teljes mértékben megfelelt ennek az előírásnak. Elfogulatlanul vette figyelembe a Nippon Steel és a vele kapcsolatban álló vállalatok tényleges és ellenőrzött áradatait, és azokat az elérhetővé nem tett adatok vonatkozásában az árazási magatartás modelljeként használta fel. Ez a megközelítés biztosította, hogy a hiányzó belföldi viszonteladásokat ne értékelje alul, és következésképpen azt is, hogy a végleges dömpingkülönbözet tükrözze a vállalatnak a vizsgálati időszak alatti ismert dömpingpotenciálját. Olyan körülmények között, amikor egy vállalat nem bocsát a Bizottság rendelkezésére a viszonteladásokkal kapcsolatos bizonyos információkat, a vállalat által a vizsgálati időszak alatt folytatott tényleges és ellenőrzött árképzési magatartás modellként való alkalmazása – ellenkező információ hiányában – nem tekinthető szubjektívnek vagy büntető jellegűnek. Ilyen esetben a vállalat együttműködésének hiányában ez a megközelítés a lehető legpontosabb dömpingkülönbözetet eredményezi. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a Nippon Steel által javasolt alternatíva – miszerint figyelmen kívül kell hagyni a be nem jelentett értékesítéseket vagy az összes belföldi értékesítés átlagárát kell figyelembe venni – az együttműködés mellőzésére ösztönözne ([98]). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást, és megerősítette a (280) preambulumbekezdésben ismertetett módszertant.

3.3.3. *Sajátos piaci helyzet: kiszorító hatás*

3.3.3.1. Elemzés

(284) Annak megállapítása érdekében, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának kiszorító hatása miatt fennáll-e sajátos piaci helyzet a japán piacon, a Bizottság a következő elemzést végezte el: először is a Bizottság elemezte a kínai behozatal penetrációját a japán belföldi piacon a volumen tekintetében; másodszor, a Bizottság megvizsgálta azt, hogy Japán belföldi piacán a belföldi gyártók piaci részesedése mekkora a kínai behozatalhoz és más harmadik országokból származó behozatalhoz képest; harmadszor, a Bizottság megvizsgálta a japán belföldi piac árait. A Bizottság ezt követően elemezte a kínai behozatalnak a japán belföldi piacra gyakorolt hatásával kapcsolatban az ügy irataiban rendelkezésre álló egyéb információkat, beleértve – amennyiben ilyen adatok rendelkezésre álltak – a belföldi gyártók által a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítése során elért jövedelmezőséget.

(285) Elemzésében a Bizottság a japán kormány által országos szinten, valamint a mintában szereplő exportáló gyártó, a Nippon Steel által vállalati szinten szolgáltatott mutatókra támaszkodott. A Bizottság mindkét mutatósort ellenőrizte a (106) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

(286) E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy a Nippon Steel amellett, hogy az exportvolumen tekintetében reprezentatívnak minősült a mintavételi szakaszban benyújtott információk alapján, a vizsgálat során ellenőrzött adatok szerint, továbbá a (271)–(273) preambulumbekezdésben említett, vele kapcsolatban álló gyártóját is figyelembe véve egyúttal a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítési volumenének legalább [50–60] %-áért is felelt a vizsgálati időszak alatt. Ezek a belföldi értékesítések a vizsgálati időszak alatt legalább [40–50] %-os piaci részesedést biztosítottak a Nippon Steel csoport számára a hidegen síkhengerelt acéltermékek japán piacán. Bár a Bizottság mind országos szinten, mind a Nippon Steel – vagy adott esetben a Nippon Steel csoport – szintjén elvégezte elemzését, ezek a mérőszámok azt mutatják, hogy a Nippon Steel a japán belföldi gyártókra, és így a japán belföldi piac helyzetére nézve reprezentatívnak tekintendő.

3.3.3.1.1. Belföldi piac: volumen

(287) Első lépésként a Bizottság a hidegen síkhengerelt acéltermékeknek a japán kormány jelentése szerinti japán felhasználását elemezte. A jelek arra mutattak, hogy a japán kormány által bejelentett felhasználás a behozatalnak és a belföldi értékesítésnek a japán kormány által bejelentett összegéhez képest kis mértékben, mintegy 1 %-kal alulbecsült. Az ellenőrző látogatás során kifejtették, hogy ez a módszertannak betudható, mivel a japán kormány más-más módszert alkalmazott önmagában a behozatal bejelentéséhez és a felhasználás kiszámításához, aminek következtében ugyanarra a mutatóra vonatkozóan eltérő számadatok adódtak. Mivel a Bizottságnak a helyszínen magának is módjában állt ellenőrizni a behozatal megállapítása során figyelembe vett számadatokat, ugyanezekre az adatokra támaszkodott a felhasználás tekintetében is.

(288) Ezenkívül a jelek szerint a japán kormány által bejelentett belföldi értékesítési volument körülbelül 33 %-kal alábecsülték az együttműködő exportáló gyártók által bejelentett belföldi értékesítési volumenhez képest. Ebben az esetben a Bizottság az együttműködő exportáló gyártók által bejelentett belföldi értékesítési volument vette figyelembe. Következésképpen a Bizottság ezt a belföldi értékesítési volument vette figyelembe a felhasználás megállapításához, ahelyett, hogy a japán kormány által szolgáltatott felhasználási adatokra támaszkodott volna.

([98]) A Bíróság 2026. szeptember 3-i ítélete, Európai Bizottság kontra Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd és társai, C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, 88–95. pont.

(289) Japánban a felhasználás a következőképpen alakult:

2. táblázat

Felhasználás Japánban (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Felhasználás Japánban	4 221 718	4 153 970	4 189 541	4 089 303
Index	*100*	*98*	*99*	*97*

Forrás: Japán vámadatai és az együttműködő japán exportáló gyártók által bejelentett belföldi értékesítések.

(290) 2022 és a vizsgálati időszak között az uniós felhasználás 3 %-kal csökkent.

(291) A vizsgált termék Japánba irányuló behozatala a következőképpen alakult:

3. táblázat

A Japánba irányuló behozatal mennyisége (tonna)

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Teljes behozatal, melyből:	A behozatal mennyisége	813 469	910 476	990 341	880 370
	Index	*100*	*112*	*122*	*108*
1. Korea	A behozatal mennyisége	558 528	572 630	621 599	575 194
	Index	*100*	*103*	*111*	*103*
2. Tajvan	A behozatal mennyisége	185 704	235 907	246 812	210 795
	Index	*100*	*127*	*133*	*114*
3. Kína	A behozatal mennyisége	64 696	97 238	117 512	90 522
	Index	*100*	*150*	*182*	*140*

Forrás: Japán vámadatai.

(292) A behozatali adatok azt mutatják, hogy 2022 és a vizsgálati időszak között a vizsgált termék Japánba irányuló behozatala 8 %-kal nőtt. Ez a növekedés – figyelembe véve a felhasználásnak az azonos időszakban bekövetkezett 3 %-os csökkenését – azt mutatja, hogy a vizsgálati időszak alatti behozatal a 2022. évi értékhez képest nagyobb részarányt képviselt a felhasználási szerkezetben.

(293) A Kínából érkező behozatal 2022 és a vizsgálati időszak között 40 %-kal nőtt, ami magasabb arány a teljes behozatalhoz, a Koreából érkező behozatalhoz és a Tajvanról érkező behozatalhoz képest. Az időszak során azonban Kína következetesen csak a harmadik legfőbb forrása volt a vizsgált termék Japánba irányuló behozatalának.

(294) Ezzel párhuzamosan a vizsgált termék Japánban történő belföldi értékesítése a következőképpen alakult:

4. táblázat

Belföldi értékesítési mennyiség (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A japán piacon értékesített összmennyiség, melyből:	3 408 249	3 243 493	3 199 200	3 208 933
Index	*100*	*95*	*94*	*94*
— Nippon Steel csoport	[2 000 000–2 100 000]	[1 900 000–2 000 000]	[1 900 000–2 000 000]	[1 900 000–2 000 000]
Index	*100*	*92*	*92*	*93*

Forrás: az együttműködő exportáló gyártók mintavételi kérdőívre adott válasza és a Nippon Steel által kitöltött kérdőív.

(295) Ezek az adatok magukban foglalják a kötött értékesítéseket is, mivel azokat a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt lehetséges elkülöníteni.

(296) 2022-től a vizsgálati időszakig a belföldi értékesítés 6 %-kal esett vissza, és a Nippon Steel csoport belföldi értékesítése hasonló, 7 %-os csökkenést mutatott. Ha ezt összehasonlítjuk a felhasználás 3 %-os, szerény mértékű csökkenésével és a behozatal 8 %-os növekedésével, nyilvánvaló, hogy a felhasználás összetételében a belföldi értékesítést részben a behozatal váltotta fel.

(297) Ez a dinamika jobban megfigyelhető, ha a volumeneket a felhasználással vetjük össze, és piaci részesedés formájában fejezzük ki.

5. táblázat

Piaci részesedés (%)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Behozatal, melyből:	19,3	21,9	23,6	21,5
1. Korea	13,2	13,8	14,8	14,1
2. Tajvan	4,4	5,7	5,9	5,2
3. Kína	1,5	2,3	2,8	2,2
Belföldi értékesítés, melyből:	80,7	78,1	76,4	78,5
— Nippon Steel csoport	[45–55]	[40–50]	[40–50]	[40–50]

Forrás: Japán vámadatai, az együttműködő exportáló gyártók és a Nippon Steel által kitöltött kérdőív.

(298) A behozatal 2022 és a vizsgálati időszak között bekövetkező 2,2 százalékpontos növekedése a belföldi értékesítés szintén 2,2 százalékpontos csökkenésének felelt meg, miközben a Nippon Steel csoport piaci részesedése is enyhe visszaesést mutatott. A behozatal növekedésén belül a Kínából érkező behozatal 0,7 százalékponttal bővült, szemben a Koreából érkező behozatal magasabb, 0,9 százalékpontos és a Tajvanról érkező behozatal szintén magasabb, 0,8 százalékpontos növekedésével. Kína tehát a piaci részesedés növekedése tekintetében is Koreához és Tajvanhoz hasonlított.

(299) A Bizottság ezért megállapította, hogy a behozatal volumene Japánban a piaci részesedés tekintetében korlátozott mértékben nőtt, és a kínai behozatal ebben a növekedésben nem játszott vezető szerepet. A kínai behozatal tulajdonképpen soha nem rendelkezett 3 %-ot meghaladó részesedéssel a japán piacon. Ugyanakkor a japán belföldi gyártók piaci részesedése mintegy 80 %-os szinten maradt.

3.3.3.1.2. Belföldi piac: árak

(300) A Bizottság ezt követően elemezte a kínai behozatalnak a japán belföldi piac áraira gyakorolt hatását. Ennek érdekében elemezte a behozatal és a belföldi értékesítés egységárait.

(301) A behozatal és a belföldi értékesítés egységára a következőképpen alakult:

6. táblázat

Értékesítési árak Japánban (JPY/tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
1. A Koreából érkező behozatal	407 643	146 720	149 106	150 713
Index	*100*	*36*	*37*	*37*
2. A Tajvanról érkező behozatal	181 823	208 711	189 087	186 855
Index	*100*	*115*	*104*	*103*
3. A Kínából érkező behozatal	330 640	280 645	285 452	306 600
Index	*100*	*85*	*86*	*93*
Átlagos belföldi értékesítési egységár Japánban ([1]), melyből:	143 000	135 000	132 000	132 083
Index	*100*	*94*	*92*	*92*
— Nippon Steel csoport ([2])	[155–165 000]	[157–167 000]	[155–165 000]	[151–161 000]
Index	*100*	*101*	*100*	*98*

([1]) Japánban az átlagos belföldi értékesítési egységár nem foglalja magában a fuvarozási költséget és a fogyasztási adót.
([2]) Nem foglalja magában a belföldi fuvarozást a Nippon Steel esetében (a Nippon Steel csoport másik gyártójára vonatkozó mintavételi válasz alapján).
Forrás: Japán vámügyi adatai, Japan Metal Daily (hónap végi tokiói alacsony ár: 3 × 6, 0,8 mm), a Nippon Steel csoport mintavételi válasza és a Nippon Steel kérdőívre adott válasza.

(302) Az árelemzések azt mutatták, hogy összességében a CIF-szintű importárak következetesen jóval magasabbak voltak a belföldi értékesítési áraknál. A Japánhoz közelebbi forrásokból érkező behozatal árai alacsonyabbak ugyan, de még mindig következetesen magasabbak, mint a belföldi értékesítési árak.

(303) A kínai behozatal is a Nippon Steel csoport által a vizsgált időszak valamennyi évében érvényesített belföldi áraknál következetesen jóval magasabb árakon érkezett Japánba. A Nippon Steel csoport belföldi árai 2022 és a vizsgálati időszak között stabilak maradtak.

3.3.3.2. Következtetés

(304) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek japán belföldi piacát nem befolyásolta a kínai behozatalból eredő, a kínai acélágazat kapacitásfeleslege miatti kialakult sajátos piaci helyzet. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a Kínából érkező behozatal csupán 2,2 %-os piaci részesedéssel rendelkezett a vizsgálati időszak alatt, hogy a japán gazdasági ágazat megtartotta közel 80 %-os piaci részesedését, és hogy a japán belföldi árak pedig alacsonyabbak voltak a kínai importáraknál. A Japánba irányuló kínai behozatal – mennyiségére és áraira tekintettel – nem gyakorolhatott jelentős hatást a belföldi árakra és a jövedelmezőségre.

(305) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a japán belföldi piacot nem befolyásolta a kínai behozatalból eredő, a kínai acélágazat kapacitásfeleslege miatti kialakult sajátos piaci helyzet.

3.3.4. *Rendes érték*

(306) A Bizottság elsőként – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatív volt-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(307) Ezt követően a Bizottság a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártó esetében azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal.

(308) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő exportáló gyártó mindegyike esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt.

(309) A Bizottság megállapította, hogy a terméktípusok többsége esetében reprezentatív a belföldi értékesítés. A Bizottság megállapította, hogy két terméktípus esetében nem került sor belföldi értékesítésre. E terméktípusok esetében nem állt rendelkezésre egyéb forrás a belföldi árakra vonatkozóan. A Bizottság a rendes értéket a (315) preambulumbekezdésben ismertetett módszerrel összhangban képezte.

(310) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(311) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel, vagy magasabb annál.

(312) Ha mindkét feltétel teljesül, akkor a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszakban történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(313) A rendes értéket az egyes terméktípusok kizárólag nyereséges belföldi, vizsgálati időszak alatti értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereséges értékesítésének volumene legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át tette ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget.

(314) A belföldi értékesítés elemzése azt mutatta, hogy egyes terméktípusok esetében a vizsgálati időszak alatti nyereséges értékesítés volumene e típusok teljes értékesítési volumenének kevesebb mint 80 %-át tette ki, és hogy az értékesítési ár súlyozott átlaga alatta maradt az előállítási költségnek. Ennek megfelelően a Bizottság a rendes értéket csak a nyereséges értékesítések figyelembevételével képzett súlyozott átlagként számította ki. Bizonyos egyéb terméktípus esetében a (311) preambulumbekezdésben felvázolt forgatókönyv volt alkalmazandó, és a rendes értéket a Bizottság a szóban forgó terméktípusok vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítése árainak súlyozott átlagaként számította ki.

(315) Amikor a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság alternatív forrásokat keresett a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazott árakhoz. Mivel az érintett országban a hasonló terméknek nem volt a mintában szereplő más, együttműködő vagy rendelkezésre álló belföldi gyártója, ilyen árak nem álltak rendelkezésre. A Bizottság a szóban forgó terméktípusok esetében az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének megfelelően képezte számtanilag a rendes értéket.

3.3.5. *Exportár*

(316) A mintában szereplő exportáló gyártó az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy importőrként eljáró, vele kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportált.

(317) Ha az exportáló gyártó az érintett terméket közvetlenül uniós független vevőknek exportálta, akkor az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő ár volt.

(318) Tekintettel a (270) preambulumbekezdésben foglalt, az exportügyletekre vonatkozó szokásos piaci feltételekkel kapcsolatos következtetésre, azokban az esetekben, amikor az exportáló gyártó az érintett terméket importőrként eljáró, vele kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportálta az Unióba, az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy fizetendő ár volt.

3.3.6. *Összehasonlítás*

(319) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.3.6.1. A rendes érték kiigazításai

(320) A (319) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a rendes értéket gyártelepi szinten állapították meg az előállítási költségek, valamint az adott kereskedelmi szint tekintetében észszerűnek tekintett SGA-költségek és nyereség összegei alapján.

(321) A Nippon Steel azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja alapján a fizikai tulajdonságokban megmutatkozó különbségek miatt a rendes értéket ki kell igazítani. Állítását arra a tényre alapozta, hogy a belföldi piacon egy adott ágazat ügyfelei különböző tényezők miatt fogadtak el magasabb árakat; ilyen többek között a magas hozzáadott értékű különleges termékek szállítása, a szigorú minőségi igények kielégítése, a kiemelkedő műszaki javaslatok biztosítása, valamint a más ágazatbeli ügyfelekhez képest a „just-in-time" rendszerben történő helyszíni szállítási szolgáltatás nyújtása. E tényezők az exportpiacon nincsenek jelen. A Nippon Steel hozzátette, hogy a Bizottságnak következésképpen ki kell zárnia a rendes értékből az adott ágazatba irányuló belföldi értékesítéseket.

(322) A Bizottság megjegyezte, hogy a Nippon Steeltől származó, a különböző ágazatokban érvényesített belföldi árakra vonatkozó ellenőrzött információk alapján az adott ágazatban működő vevők a vizsgálati időszakban nem fizettek a más ágazatokokban működő vevők által megfizetett áraktól következetesen eltérő árakat. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(323) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Nippon Steel előadta, hogy mivel a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazította az exportárat a jutalékalapon dolgozó ügynökként eljáró, kapcsolatban álló kereskedők esetében, a rendes értéket is ugyanúgy ki kell igazítania, mivel a kapcsolatban álló kereskedők által ellátott feladatok továbbra is azonosak, függetlenül attól, hogy a vizsgált termék értékesítése a belföldi piacra vagy az exportpiacra irányult-e, és egyes kapcsolatban álló kereskedők mind a belföldi, mind az exportpiacon tevékenykedtek.

(324) Tekintettel arra, hogy a Bizottság a (270) preambulumbekezdésben elfogadta a Nippon Steel által a szokásos piaci feltételekre vonatkozóan tett állítást, a Nippon Steelnek az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeit követően nem igazította ki az exportárat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján. A Bizottság ezért elutasította a rendes értékre vonatkozó állítást.

(325) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Nippon Steel előadta, hogy a Bizottság – miután úgy ítélte meg, hogy az NST-n és a MISI-n keresztül történő exportértékesítésekre a szokásos piaci feltételek mellett került sor – nem ugyanazt a megközelítést alkalmazta az NST-n és a MISI-n keresztül történő belföldi értékesítésekre, aminek következtében aszimmetria jött létre az exportár és a rendes érték között, mely utóbbi továbbra is magában foglalta a kapcsolatban álló kereskedők költségeit és nyereségét. A Nippon Steel azzal érvelt, hogy ugyanazt a mechanizmust alkalmazta az NST és a MISI, valamint más független kereskedők felé felszámított árainak meghatározására, függetlenül attól, hogy az árukat végül az Unióba irányuló export keretében vagy a japán belföldi piacon értékesítették-e. A Nippon Steel kérte az állítólagos aszimmetriának az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti kiigazítás alkalmazásával történő kiigazítását, amint arra a Kínából származó valin behozatalára vonatkozó közelmúltbeli dömpingellenes vizsgálat ([99]) (a továbbiakban: a *valinra* vonatkozó vizsgálat) keretében is sor került. E kiigazítás számszerűsítése megfelelne az NST, a MISI és az egyéb kapcsolatban álló belföldi kereskedők SGA-költségeinek és nyereségének az érintett terméknek az NST-n és a MISI-n keresztül történő belföldi értékesítése tekintetében.

(326) Az exportértékesítések esetével ellentétben (lásd a (269) és (270) preambulumbekezdést) a Nippon Steel nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az NST-n és a MISI-n keresztül bonyolított belföldi ügyletek árai a független kereskedőkön keresztül bonyolított belföldi ügyletekhez képest megfeleltek a szokásos piaci feltételek elvének. Mindenesetre a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló adatok nem utalnak a szokásos piaci feltételek mellett lebonyolított ügyletek következetes mintázatának meglétére. Ebből következik, hogy nem állt fenn aszimmetria az exportértékesítések kezelése (ahol a Bizottság indokoltnak találta és elfogadta a szokásos piaci feltételekre vonatkozó állítást) és a belföldi értékesítések kezelése között (ahol a szokásos piaci feltételekre vonatkozó állítást a Bizottság megalapozatlannak találta). A helyzet tehát eltért a *valinra* vonatkozó vizsgálatban fennálló helyzettől, ahol a kiigazítást indokoló tényezők bizonyítást nyertek. Mindezek miatt a Bizottság elutasította a kérést.

3.3.6.2. Az exportár kiigazításai

(327) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett az alábbiak tekintetében: vámok, egyéb importköltségek, fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek.

(328) A Bizottság a következő, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőket vette figyelembe: hitel- és banki költségek és jutalékok.

([99]) A Bizottság (EU) 2026/319 végrehajtási rendelete (2026. február 12.) a Kínai Népköztársaságból és a Törökországból származó, acélból készült bulbavas behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L, 2026/319, 2026.2.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/319/oj), (151)–(159) preambulumbekezdés.

3.3.7. *Dömpingkülönbözet*

(329) A mintában szereplő exportáló gyártó esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(330) Az Unión kívüli független kereskedőkön keresztül az Unióba irányuló értékesítéseket illetően a Nippon Steel és az NST előadta, hogy az uniós határparitáson számított CIF-ár becslése során hozzá kell adni e kereskedők SGA-költségeit és nyereségét. Az adott ügylettől függően a Nippon Steel vagy az NST által kiállított számlák FOB, CIF vagy CFR Incoterms paritáson alapultak.

(331) A bevett gyakorlat szerint a FOB Incoterms paritáson kötött ügyletek esetében a tengeri szállítási és járulékos költségeket (például a biztosítást) az exportáló gyártó által benyújtott bizonyítékok alapján becsülik meg. Ugyanezt a logikát kell alkalmazni a valamely érdekelt fél által állított minden további elemre is. A jelen ügyben azonban a Nippon Steel nem tudott bizonyítékot szolgáltatni annak alátámasztására, hogy egyáltalán szükséges a független kereskedők SGA-költségeinek és nyereségének a hozzáadása. Mindenesetre, még ha a Nippon Steel szolgáltatott volna is ilyen bizonyítékot (amire nem került sor), az ilyen hipotetikus SGA-költségek és nyereség összegére nézve már nem tudott ellenőrizhető bizonyítékkal szolgálni.

(332) Konkrétabban: a helyszíni ellenőrzés során a Bizottság lehetőséget adott a Nippon Steelnek arra, hogy bizonyítékot nyújtson be arra vonatkozóan, hogy független kereskedők aktívan részt vettek a Nippon Steel és az NST Unióba irányuló exportértékesítéseiben, és hogy az áruk uniós határparitáson számított CIF-szintű végső értéke magában foglalta mind a felmerült SGA-költségeket, mind pedig az e közvetítők által elért állítólagos nyereséget. Válaszul a Nippon Steel és az NST bizonyos független kereskedőktől származó több viszonteladási számlát és korlátozott számú vámáru-nyilatkozatot nyújtott be. A Bizottság azonban nem tekintette elegendő bizonyítéknak a korlátozott számú számla és vámáru-nyilatkozat benyújtását. A Nippon Steel ugyanis nem ismertette a módszertant, amely rávilágított volna arra, hogy hogyan és miért választotta ki ezeket a konkrét számlákat és vám-árunyilatkozatokat, és hogy azok miért reprezentatívak a független kereskedőkön keresztül végzett teljes értékesítés tekintetében.

(333) A Bizottság ezért elutasította az állítást.

(334) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Nippon Steel előadta, hogy a Bizottságnak ki kell igazítania a kiszámított CIF-értéket annak érdekében, hogy figyelembe tudja venni az Unión kívüli független kereskedők részvételét, konkrétan SGA-költségeik és nyereségük tekintetében. A Nippon Steel szerint ez a kiigazítás biztosítaná, hogy a Bizottság azt a bejelentett CIF-értéket adja meg, amelyre az áruk szabad forgalomba bocsátásakor vámot vetnének ki. Az Uniós Vámkódex végrehajtási jogi aktusának ([100]) 128. cikke értelmében ez az érték a kivitelre eladott áruk ügyleti értéke, amelyet a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában, az áruknak az uniós vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján kell meghatározni.

(335) Állításának alátámasztására a Nippon Steel korábbi bizottsági vizsgálatokra ([101]) hivatkozott. Konkrétabban: a Nippon Steel hangsúlyozta, hogy a *melegen síkhengerelt acéltermékeket* érintő vizsgálatban a Bizottság a Nippon Steelre vonatkozó CIF-ár kiszámításakor figyelembe vette a független kereskedők tevékenységeit. A *melegen síkhengerelt acéltermékekre* vonatkozó vizsgálatban a Bizottság a független kereskedők SGA-költségeit az NST és a MISI SGA-költségei alapján becsülte meg, és 2 %-os fiktív haszonkulcsot alkalmazott, figyelembe véve, hogy ez összhangban van a 2. cikk (9) bekezdése szerint a kapcsolatban álló vállalatokon keresztül történő uniós értékesítések esetében alkalmazott haszonkulccsal.

([100]) (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet.

([101]) A Bizottság (EU) 2025/1139 végrehajtási rendelete (2025. június 6.) a Kínai Népköztársaságból származó keményfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L, 2025/1139, 2025.6.10., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj), (236) és (237) preambulumbekezdés; a Bizottság (EU) 2026/316 végrehajtási rendelete (2026. február 12.) a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó akrilnitril-butadién-sztirol gyanta behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L, 2026/316, 2026.2.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/316/oj), (108) preambulumbekezdés; a Bizottság (EU) 2026/1904 végrehajtási rendelete (2026. augusztus 7.) a Koreai Köztársaságból és a Mexikói Egyesült Államokból származó tereftálsav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L, 2026/1904, 2026.8.10., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1904/oj), (68) preambulumbekezdés; és az (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelete, (125) preambulumbekezdés. Emellett a Nippon Steel arról számolt be, hogy a Törökországból és Indiából érkező öntöttvas árukra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatban (AD727) a Bizottság a mintában szereplő egyik gyártó független kereskedőjének SGA-költségeit és nyereségét kérte be a viszonteladás uniós határparitáson számított árának (azaz CIF-értékének) megállapításához. A Bizottság azonban a szóban forgó vizsgálatot vámok kivetése nélkül zárta le, így a CIF-értékre vonatkozó számításait nem hozták nyilvánosságra.

(336) Végezetül a Nippon Steel előadta, hogy a véletlenszerűen kiválasztott viszonteladási számlákat és vám-árunyilatkozatokat a Bizottság kérésére válaszul nyújtotta be, mely kérés nem határozta meg pontosan a kért dokumentumokat. Állításának további alátámasztása érdekében és tekintettel a Bizottság arra vonatkozó következtetéseire, hogy – amint azt a (332) preambulumbekezdés kifejti – nincs bizonyíték, amely alátámasztaná az uniós határparitáson számított CIF-árat, a Nippon Steel a vizsgálati időszakban az általa és az NST által hivatkozott öt független kereskedő közül háromtól beérkező, az Unióba irányuló viszonteladásról szóló számlákat nyújtott be. Vámáru-nyilatkozatot nem nyújtott be. A benyújtott számlák a Nippon Steel öt független kereskedője közül kettő esetében a Nippon Steel és az NST három legnagyobb volumenű ügyletére, egy esetében pedig az NST legnagyobb volumenű két ügyletére vonatkoztak. A második számlasorozat a vizsgált terméknek a vizsgálati időszak alatt a Nippon Steel által végzett és az Unióba irányuló értékesítése volumenének 4,7 %-át fedte le.

(337) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a Nippon Steel állítása azon a feltételezésen alapult, hogy egy független kereskedő általi viszonteladás minden esetben tükrözte e kereskedő SGA-költségeit és nyereségét, és a független kereskedők pénzügyi kimutatásai alapján kérte a független kereskedők SGA-költségeinek és becsült nyereségének kiigazítását.

(338) Ez a feltételezés figyelmen kívül hagyta azokat a helyzeteket, amikor a kereskedőknek a beszerzési ár és a viszonteladói ár közötti árrése eltérhet az SGA-költségeitől és a nyereségétől, vagy amikor e kereskedők esetleg olcsóbb áron értékesítenek. Következésképpen a független kereskedők SGA-költségei és nyeresége önmagukban nem képezhették az Unió vámterületére behozott áruk ügyleti értékének bizonyítékát, mivel előfordulhat, hogy ezek az SGA-költségek és nyereségek nem tükröződnek az Unióba irányuló értékesítések árában. Ugyanezen okból önmagában az a tény, hogy az értékesítésre egy Unión kívüli független kereskedőn keresztül kerül sor, nem volt elegendő indok a kiigazításra. Ugyanis – amint azt maga a Nippon Steel is állította kérelmében – ezt az értéket az áruknak az uniós vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján kell meghatározni. Következésképpen az ilyen állítások alátámasztásához általában a szóban forgó értéket igazoló dokumentumok (például vámáru-nyilatkozatok vagy a kereskedő által az első független uniós vevő részére kiállított számla) szolgálnak megfelelő bizonyítékként.

(339) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően benyújtott dokumentumok elemzése megerősítette az előző preambulumbekezdésben foglalt bizottsági következtetést. Minden egyes benyújtott számla esetében a Nippon Steel vagy az NST által a független kereskedő felé felszámított értékesítési ár, valamint a független kereskedő által az uniós vevő felé felszámított viszonteladói ár közötti különbség jóval alacsonyabb volt, mint a Nippon Steel és az NST által a kérdőívre adott válaszukban eredetileg becsült SGA-költségek és nyereség.

(340) Hozzá kell tenni azt is, hogy az árkülönbség az egyes független kereskedők esetében eltérő volt, és egy-egy független kereskedő esetében minden egyes ügyletnél is eltért.

(341) Ezen túlmenően a benyújtott dokumentumok a vizsgált terméknek a vizsgálati időszak alatt a Nippon Steel által végzett és az Unióba irányuló értékesítése volumenének 4,7 %-át fedték le, és e dokumentumokat a Nippon Steel válogatta össze.

(342) Tekintettel a fenti elemzésre, amely azt mutatja, hogy a számlákban feltüntetett érték nem tükrözte az SGA-költségeket és a nyereséget (amint azt eredetileg állították), továbbá nem tükrözte a kereskedők között és a számlák között megmutatkozó különbségeket, valamint azt, hogy a számlákat maga a Nippon Steel választotta ki, és azok a Nippon Steel Unióba irányuló exportjában részt vevő független kereskedők közül csak néhány által (és nem az összes által) végzett igen korlátozott számú viszonteladásra terjedtek ki, és ezért nem voltak reprezentatívak vagy elégségesek, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Nippon Steel nem szolgáltatott bizonyítékot, amellyel igazolta volna az Unióba irányuló, független kereskedőkön keresztül történő exportértékesítései kiigazításának szükségességét.

(343) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy bár a viszonteladási dokumentumokat a vizsgálat során a Bizottság kérésére nyújtották be, ezt a kérést az indokolta, hogy a kérdőívre adott válaszokban szereplő eredeti becsléseket a Bizottság az állítás alátámasztásának szempontjából megbízhatatlannak találta. Ezt az értékelést később a benyújtott további bizonyítékok is megerősítették.

(344) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(345) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Nippon Steel előadta, hogy a Bizottság egyes exportértékesítések CIF-értékének kiszámítása során figyelmen kívül hagyta a tengeri fuvarozáshoz kapcsolódó biztosítást. A Nippon Steel arra kérte a Bizottságot, hogy a CIF-ár és a CIF-érték helyes meghatározása érdekében vegyen figyelembe egy biztosítási összeget.

(346) A Bizottság megalapozottnak találta a kérést, és a számításba beemelte a tengeri fuvarozáshoz kapcsolódó biztosítás hiányzó összegeit, gondoskodva ezzel arról, hogy a Nippon Steel Unióba irányuló exportértékesítéseire vonatkozóan a FOB és a CIF közötti pontos átszámításra kerüljön sor. Ennek során a Bizottság megjegyezte, hogy a MISEA egyes, az Unióba irányuló, DAP-feltételek mellett történő értékesítéseinek CIF-értékében maradt egy olyan összeg, amely az Unión belüli árufuvarozáshoz kapcsolódik. A Bizottság ezért az említett értékesítések esetében a CIF-érték kiszámítása során figyelmen kívül hagyta az Unión belüli fuvarozási díj összegét.

(347) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Nippon Steel megjegyezte, hogy a Bizottság – miután elfogadta, hogy az NST-n keresztül történő exportértékesítésekre a szokásos piaci feltételek mellett került sor – az NST-n keresztül történő értékesítések CIF-árát az NST viszonteladói árának felhasználásával állapította meg. A Nippon Steel előadta, hogy ugyanígy kellett volna eljárni azokban az esetekben is, amikor az értékesítésekre független kereskedőkön keresztül került sor, vagyis az említett kereskedők részvétele miatt az exportárhoz felárat kellett volna hozzáadni. A Nippon Steel ezt az állítást a *melegen síkhengerelt acéltermékekre* vonatkozó vizsgálatra és a Hansol ügyben hozott ítéletre ([102]) hivatkozva támasztotta alá annak biztosítása érdekében, hogy az uniós határparitáson számított CIF-ár helyesen az uniós határparitáson számított ár legyen, ne pedig az értékesítési lánc korai szakaszában érvényesített ár.

(348) A Bizottság megjegyezte, hogy az NST esetében a CIF-ár kiszámításához az NST viszonteladói árára támaszkodott, mivel korábban már ellenőrizte az erre az árra vonatkozó bizonyítékokat. Ezzel szemben és a (334)–(340) preambulumbekezdésben kifejtettekkel azonos okokból a Nippon Steel nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a független kereskedők részvétele szükségszerűen magasabb árat eredményezett volna a Nippon Steel által a független kereskedők felé felszámított FOB-ár, valamint a tengeri szállítási díj és a biztosítás összegénél. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(349) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a japán kormány magyarázatot kért a dömpingkülönbözet kiszámítására nézve, és hangsúlyozta, hogy az érdekelt feleknek az e szempontra vonatkozó korlátozott tájékoztatása, illetve az ahhoz rendelt szűk időkeret megakadályozta abban, hogy véleményét részletesen kifejtse.

(350) A Bizottság a bizalmas vállalatspecifikus számításokat csak a szóban forgó vállalattal közölhette. Az említett számítással meghatározott dömpingkülönbözetről és a változások magyarázatáról minden érdekelt felet tájékoztattak. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, miszerint a specifikus dömpingkülönbözet-számítás nyilvánosságra hozatalának elmaradása befolyásolta volna a többi fél lehetőségét arra, hogy észrevételeket tegyen.

(351) Mindezek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7

(352) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számította ki. Ebben az esetben azonban a Bizottság csak egy japán exportáló gyártót vett fel a mintába. E különbözet tehát megfelelt a mintában szereplő exportáló gyártó vonatkozásában megállapított különbözetnek.

(353) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete 54,7 %.

(354) A Japánban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét.

(355) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel az együttműködő exportáló gyártók általi kivitel a vizsgálati időszakban az érintett országból az Unióba irányuló teljes behozatal mintegy 97 %-át tette ki, aminek megállapítására az Eurostat adatai alapján került sor, az (832) és az (833) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a mintába felvett, a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező vállalat szintjén állapítja meg. Mivel a mintában csak egy vállalat szerepelt, a nem együttműködő vállalatok dömpingkülönbözetét a Bizottság e vállalat dömpingkülönbözetének szintjén határozta meg.

([102]) A Bíróság 2022. május 12-i ítélete, az Európai Unió Tanácsa kontra Hansol Paper Co. Ltd, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

(356) A végleges dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7
Egyéb együttműködő vállalatok	54,7
A Japánból származó minden egyéb behozatal	54,7

3.4. **Tajvan**

3.4.1. *Sajátos piaci helyzet: a kiszorító hatás*

3.4.1.1. Elemzés

(357) Annak vizsgálata érdekében, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának kiszorító hatása miatt fennáll-e az állítólagos sajátos piaci helyzet a tajvani piacon, a Bizottság a következő elemzést végezte el: először is a Bizottság elemezte a kínai behozatal penetrációját a hidegen síkhengerelt termékek tajvani belföldi piacán a volumen tekintetében; másodszor, a Bizottság megvizsgálta azt, hogy Tajvan belföldi piacán a belföldi gyártók piaci részesedése mekkora a kínai behozatalához és más harmadik országokból származó behozatalához képest; harmadszor, a Bizottság megvizsgálta a tajvani belföldi piac árait. A Bizottság ezt követően elemezte a kínai behozatalnak a tajvani belföldi piacra gyakorolt hatásával kapcsolatban az ügy irataiban rendelkezésre álló egyéb információkat, beleértve – amennyiben ilyen adatok rendelkezésre álltak – a belföldi gyártók által a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítése során elért jövedelmezőséget.

(358) A Bizottság kérdőívet küldött a tajvani hatóságoknak. Elemzésében a Bizottság a tajvani hatóságok által országos szinten szolgáltatott mutatókra, valamint – amennyiben azok rendelkezésre álltak és relevánsak voltak – a mintában szereplő, a China Steel Corporationből (a továbbiakban: CSC) és a Chung Hung Steel Corporationből (a továbbiakban: CHS) álló exportáló gyártói csoport (a CSC és a CHS a továbbiakban együtt: CSC csoport) által vállalati szinten szolgáltatott mutatókra támaszkodott. A Bizottság mindkét mutatósort ellenőrizte a (106) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

(359) E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy a CSC csoport amellett, hogy az exportvolumen tekintetében reprezentatívnak minősült a mintavételi szakaszban benyújtott információk alapján, a vizsgálat során ellenőrzött adatok szerint a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítési volumenének [90–100] %-át tette ki a vizsgálati időszak alatt. Ezek a belföldi értékesítések a vizsgálati időszak alatt legalább [40–50] %-os piaci részesedést biztosítottak a CSC csoport számára a hidegen síkhengerelt acéltermékek japán piacán. Bár a Bizottság mind országos szinten, mind a mintában szereplő csoport szintjén elvégezte elemzését, ezek a mérőszámok azt mutatják, hogy a CSC csoport a tajvani belföldi gyártókra, és így általánosabban nézve a tajvani belföldi piac helyzetére nézve reprezentatívnak tekintendő.

3.4.1.1.1. Belföldi piac: volumen

(360) Először is a Bizottság elemezte a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani felhasználását, amelyről a tajvani hatóságok a belföldi értékesítés és behozatal alapján számoltak be.

(361) Tajvanon a felhasználás a következőképpen alakult:

7. táblázat

Felhasználás Tajvanon (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Felhasználás Tajvanon	1 153 906	988 966	1 200 354	1 173 152
Index	*100*	*86*	*104*	*102*

Forrás: Tajvan Gazdasági és Pénzügyminisztériuma.

(362) 2022 és a vizsgálati időszak között a tajvani felhasználás stabil maradt. 2022 és 2023 között azonban a felhasználás jelentős, 14 %-os visszaesése következett be, amelyet aztán 2023 és 2024 között meredek, 21 %-os növekedés követett.

(363) A vizsgált termék Tajvanra irányuló behozatala a következőképpen alakult:

8. táblázat

A Tajvanra irányuló behozatal mennyisége (tonna)

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Teljes behozatal, melyből:	A behozatal mennyisége	410 860	404 609	595 439	577 982
	Index	*100*	*98*	*145*	*141*
1. Kína	A behozatal mennyisége	290 308	312 976	448 773	447 631
	Index	*100*	*108*	*155*	*154*
2. Korea	A behozatal mennyisége	57 774	54 969	102 403	89 346
	Index	*100*	*95*	*177*	*155*
3. Japán	A behozatal mennyisége	61 878	34 662	43 597	40 456
	Index	*100*	*56*	*70*	*65*

Forrás: Tajvan vámadatai.

(364) A behozatali adatok azt mutatják, hogy 2022 és a vizsgálati időszak között a vizsgált termék Tajvanra irányuló behozatala 41 %-kal nőtt. Ez a jelentős növekedés – figyelembe véve a felhasználásnak az azonos időszakban bekövetkezett szerényebb, 2 %-os növekedését – már azt mutatja, hogy a vizsgálati időszak alatti behozatal a 2022. évi értékhez képest nagyobb részarányt képviselt a felhasználási szerkezetben. 2022-től a vizsgálati időszakig a hidegen síkhengerelt acéltermékek Tajvanra irányuló behozatalának következetesen Kína maradt messze a legfőbb forrása; e behozatal a vizsgálati időszak alatti teljes behozatal több mint 77 %-át tette ki.

(365) Emellett 2022-től a vizsgálati időszakig a Kínából érkező behozatal 54 %-kal nőtt. Bár e növekedés üteme valamivel alacsonyabb, mint a behozatal második legnagyobb forrásának, Koreának az 55 %-os növekedése, a volumenek nagyon eltérőek: a Kínából érkező behozatal a vizsgálati időszakban elérte a 477 631 tonnát, miközben a Koreából származó behozatal mindössze 89 346 tonna volt. Ez a növekedés még jelentősebb, ha összevetjük a harmadik legnagyobb behozatali forrásból, Japánból érkező behozatal csökkenésével: e behozatal 2022 és a vizsgálati időszak között 35 %-kal esett vissza.

(366) Ezenkívül a Kínából érkező behozatalban megmutatkozó tendencia nem mindig követte az általános behozatali tendenciát: amikor a teljes behozatal 2022 és 2023 között 2 %-kal csökkent, a Kínából érkező behozatal 8 %-kal nőtt. Ezt követően, amikor 2023 és 2024 között a teljes behozatal és a Kínából érkező behozatal egyaránt több mint 40 %-kal nőtt, a Kínából érkező behozatal növekedése az előző évben tapasztalt növekedéshez adódott hozzá. Ezután 2024-től kezdődően a vizsgálati időszakig bezárólag mind a teljes behozatal, mind a Kínából érkező behozatal kismértékben csökkent.

(367) A tajvani hatóságok a kérdőívre adott válaszukban kifejtették, hogy Tajvanon behozatali tilalom van érvényben a Kínából származó vizsgált termék körébe tartozó egyes termékekre vonatkozóan ([103]). A behozatali tilalom az 57 vámkódból 21 vámkódot érint 10 számjegyű szinten, mely szint alapján a vizsgált terméket a tajvani vámtarifa szerint besorolják. A szóban forgó behozatali tilalom hatálya alá tartozó termékek azonban különleges behozatali engedélyt kaphatnak, ha azokat belföldön nem állítják elő, ha különleges célokra szükségesek, vagy ha kis mennyiségű behozatalról van szó. A Kínából érkező behozatalra vonatkozó adatok alapján úgy tűnik, hogy e behozatali tilalom nem állította le a hidegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalát, és nem akadályozta meg növekedését sem. Ezt megerősíti az a tény, hogy a 2022 és a vizsgálati időszak között Kínából érkező behozatalt 10 olyan kód alatt vették nyilvántartásba, amelyek a Tajvanra irányuló behozatalra vonatkozó tilalom hatálya alá tartozó 21 kód közé tartoznak ([104]).

(368) A tajvani gazdasági ágazat által benyújtott panaszok alapján Tajvan piacvédelmi intézkedéseket is bevezetett a Kínából származó egyes acéltermékek behozatalára, de az érintett termék nem tartozik ezek hatálya alá. A Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen síkhengerelt acéltermékre – a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártása során felhasznált upstream termékekre – vonatkozó, szintén a CSC által benyújtott panasz alapján indított közelmúltbeli dömpingellenes vizsgálat nyilvánosan hozzáférhető végleges kármegállapításában a tajvani hatóságok megállapították, hogy az ügy bizonyítékai alapján Kína „*már hosszú ideje szembesül a kapacitásfelesleg problémájával.* […] *Belföldi piaca a kereslet és a kínálat közötti súlyos egyensúlyhiányokkal küzd, ami számos acélművet késztetett arra, hogy a többlettermelést alacsony áron a nemzetközi piacokra (különösen a szomszédos piacokra, például* […] *Tajvanra) irányítsa, ami több ország acéliparát érintette súlyosan*” ([105]).

(369) Ezzel párhuzamosan a vizsgált termék Tajvanon történő belföldi értékesítése a következőképpen alakult:

9. táblázat

Belföldi értékesítési mennyiség (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A tajvani piacon belföldi értékesítés során értékesített összmennyiség (a behozatal kivételével), melyből:	743 046	584 357	604 915	595 170
Index	*100*	*79*	*81*	*80*
— CSC csoport	[600–700 000]	[450–550 000]	[500–600 000]	[490–590 000]
Index	*100*	*73*	*83*	*79*

Forrás: Tajvan Gazdasági Minisztériuma és a CSC csoport által kitöltött kérdőív.

(370) A kötött értékesítéseket nem volt lehetséges elkülöníteni az átfogó belföldi adatokon belül, és a tajvani hatóságok szerint az utóbbiak magukban foglalták az előbbieket. Ez összhangban volt a CSC csoport által közölt belföldi értékesítési adatokkal, amelyek magukban foglalják a kötött értékesítést is.

([103]) E behozatali tilalom jogalapja a Tajvan és a kontinentális terület közötti kereskedelmet szabályozó rendelet.

([104]) Jóllehet a behozatali tilalmat a 11 számjegyű szinten állapították meg, az összehasonlítást csak a 10 számjegyű szinten volt lehetséges elvégezni, mivel a behozatali adatokat a 10 számjegyű szinten rögzítették. Az összehasonlításhoz felhasznált behozatali adatok ugyanazok voltak, mint a behozatali mennyiség megállapításához használt tajvani vámadatok.

([105]) Az ipari kárra vonatkozó végleges vizsgálati jelentés a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámok és ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése céljából a China Steel Corporation és a Dragon Steel Corporation által alkalmazott dömpingellenes vizsgálathoz, 54. lábjegyzet, az árajánlat gépi fordítása az eredeti változatból származik, https://traderemedy.trade.gov.tw/web/main/case/wfrmTradeCases.aspx?menu_id=1522&caseid=108&datatype=3&progkind=2.

(371) 2022-től a vizsgálati időszakig a belföldi értékesítés 20 %-kal esett vissza, és a CSC csoport belföldi értékesítése is hasonló mértékben csökkent. Ha ezt összehasonlítjuk a felhasználás 2 %-os, szerény mértékű növekedésével és a behozatal 41 %-os, nagyobb mértékű bővülésével, nyilvánvaló, hogy a belföldi értékesítést felváltotta a behozatal.

(372) Ez még nyilvánvalóbb, ha a felhasználás két összetevője, a behozatal és a belföldi értékesítés volumenének változását vizsgáljuk.

10. táblázat

A behozatal és a belföldi értékesítés volumenének változása (tonna)

	2022-től 2023-ig	2023-tól 2024-ig	2024-től a vizsgálati időszakig
Felhasználás, melyből:	- 164 940	+ 211 388	- 27 202
1. Tajvanra irányuló behozatal, melyből:	- 6 251	+ 190 830	- 17 457
— A Kínából érkező behozatal	+ 22 668	+ 135 797	- 1 142
2. Belföldi értékesítés, melyből:	- 158 689	+ 20 558	- 9 745
— CSC csoport	–[150–200 000]	+[30–80 000]	–[0–50 000]

Forrás: Tajvan Gazdasági Minisztériuma, Tajvan vámadatai és a CSC csoport által kitöltött kérdőív.

(373) 2022 és 2023 között a felhasználás jelentős csökkenése a belföldi értékesítés nagy mértékű visszaesését jelezte. A csökkenő felhasználás és a teljes behozatal csökkenése ellenére a Kínából érkező behozatal nőtt. Amikor a következő évben a felhasználás helyreállt, a kínai behozatal tudta kihasználni a legnagyobb mértékben ezt a növekedést, mégpedig a tajvani gyártók kárára, amelyek értékesítésének növekedése csak korlátozott, illetve a felhasználás növekedéséhez képest aránytalan volt. A kínai behozatal 2022 és 2024 közötti bővülésének és a belföldi értékesítésnek az ugyanezen időszakban bekövetkező szűkülésének vizsgálata csaknem szimmetrikus adatokat mutat: + 158 465 tonna a kínai behozatal esetében, szemben a tajvani ipar – 138 131 tonnájával.

(374) A dinamika, melynek során a kínai behozatal a belföldi értékesítések helyébe lép, jobban megfigyelhető, ha a volumeneket a felhasználással vetjük össze, és piaci részesedés formájában fejezzük ki.

11. táblázat

Piaci részesedés (%)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Behozatal, melyből:	35,6	40,9	49,6	49,3
1. Kína	25,2	31,6	37,4	38,2
2. Korea	5,0	5,6	8,5	7,6
3. Japán	5,4	3,5	3,6	3,4
Belföldi értékesítés, melyből:	64,4	59,1	50,4	50,7
— CSC csoport	[55–65]	[45–55]	[40–50]	[40–50]

Forrás: A tajvani hatóságok és a CSC csoport által kitöltött kérdőív.

(375) A piaci részesedést illetően megjegyzendő, hogy a behozatal 2022 és a vizsgálati időszak közötti 13,7 százalékpontos növekedése a belföldi értékesítés volumenének szintén pontosan 13,7 százalékpontos csökkenésének felelt meg, és a mintában szereplő exportáló gyártó, a CSC csoport körülbelül [–15] százalékponttal ugyanezt a tendenciát mutatta. A behozatal 13,7 százalékpontos növekedését nagyrészt a Kínából érkező behozatal 13,0 százalékpontos növekedése okozta.

(376) Meg kell jegyezni, hogy 2024 és a vizsgálati időszak között a kínai behozatal az egyéb forrásokból származó behozatal és a teljes behozatal piaci részesedésének csökkenése ellenére növelte piaci részesedését. Ez a 0,8 százalékpontos növekedés magasabb volt, mint a belföldi gyártók piaci részesedésének 0,3 százalékpontos növekedése, mely utóbbihoz a CSC csoport igazodott.

(377) A Bizottság ezért megállapította, hogy Tajvanon a kínai behozatal a volumen tekintetében a belföldi értékesítés kárára növelte piaci részesedését.

3.4.1.1.2. Belföldi piac: árak

(378) A Bizottság ezt követően megvizsgálta a kínai behozatalnak a tajvani belföldi piac árainak alakulását. Konkrétabban: elemezte a behozatal és a belföldi értékesítés egységárait.

(379) A behozatal és a belföldi értékesítés egységára a következőképpen alakult:

12. táblázat

Értékesítési árak Tajvanon (TWD/tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A Tajvanra irányuló behozatal átlagos egységára (CIF), melyből:	28 921	22 831	22 178	20 539
Index	*100*	*79*	*77*	*71*
1. A Kínából érkező behozatal	26 564	21 166	19 817	18 198
Index	*100*	*80*	*75*	*69*
2. A Koreából érkező behozatal	27 866	22 305	24 493	23 713
Index	*100*	*80*	*88*	*85*
3. A Japánból érkező behozatal	39 294	37 467	39 682	38 348
Index	*100*	*95*	*101*	*98*
Átlagos belföldi értékesítési egységár Tajvanon ([1]), melyből:	28 805	24 362	24 263	23 190
Index	*100*	*85*	*84*	*81*
— CSC csoport ([2])	[27–29 000]	[23–25 000]	[23–25 000]	[22–24 000]
Index	*100*	*85*	*84*	*81*

([1]) A tajvani átlagos belföldi értékesítési egységár magában foglalhatja a belföldi fuvarozási díjat (0,5–1,2 %). Ezeket azonban a belföldi fuvarozásra vonatkozó kiigazítás nélkül jelentik, mivel az elemzés és a következtetés még kiigazított árak mellett is megerősítést nyer.

([2]) A belföldi fuvardíj nélkül.

Forrás: Tajvan vámadatai, Tajvan Gazdasági Minisztériuma és a CSC csoport által kitöltött kérdőív.

(380) Az árelemzések azt mutatták, hogy 2022 kivételével (amikor az általános importárakat és a belföldi árakat összehangolták) az általános importárak 2023 és a vizsgálati időszak között alacsonyabbak voltak a belföldi áraknál.

(381) Konkrétabban: a kínai importárak 2022 és a vizsgálati időszak között következetesen alatta maradtak a belföldi áraknak, beleértve a CSC csoport árait is. Emellett a két másik legnagyobb forrásból, Koreából és Japánból származó behozatal árainál is alacsonyabbak voltak.

(382) A kínai importárak szintén a legjelentősebb csökkenést mutatták: 2022 és a vizsgálati időszak között 31 %-kal csökkentek, miközben a koreai importárak 15 %-kal, a japán importárak pedig mindössze 2 %-kal csökkentek. A behozatal nagy volumene miatt a kínai importárak 2022 és a vizsgálati időszak között az általános importárak 19 %-os csökkenését idézték elő. A kínai importárak a belföldi árakhoz képest is nagyobb mértékben csökkentek, beleértve a CSC csoport árait is, amelyek 2022 és a vizsgálati időszak között 19 %-os csökkenést mutattak.

(383) A belföldi gazdasági ágazat árai a kínai importárakéhoz hasonló csökkenő tendenciát mutattak. A kínai importárak és a belföldi árak közötti folyamatos különbség azt eredményezte, hogy a kínai behozatal fokozatosan és következetesen növelte piaci részesedését: a 2022. évi 25,2 %-ról 2023-ban 31,6 %-ra, 2024-ben 37,4 %-ra, a vizsgálati időszak alatt pedig 38,2 %-ra bővült. Ezzel szemben Tajvan belföldi gyártóinak piaci részesedése – mely gyártók nem tudták kellőképpen csökkenteni áraikat ahhoz, hogy megfeleljenek a kínai importáraknak – a 2022. évi 64,4 %-ról a vizsgálati időszakban 50,7 %-ra esett vissza.

(384) A Tajvanra irányuló kínai behozatal növekedése jelentős leszorító hatást gyakorolt a belföldi árakra, ami nyereségük csökkentésére kényszerítette a belföldi gyártókat. Ez a mintában szereplő exportáló gyártó jövedelmezősége alakulásának elemzésekor nyilvánvaló volt.

13. táblázat

A független vevők felé történő belföldi értékesítések jövedelmezősége

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
CSC csoport	+	–	–	–
Index	*100*	*- 13*	*- 24*	*- 73*

Forrás: A CSC csoport által kitöltött makrogazdasági kérdőív.

(385) A 2022. évi nyereséges szintről kiindulva a CSC csoport eredményei romlottak, és a csoport egyre nagyobb veszteségeket volt kénytelen elkönyvelni a vizsgált termék független vevők részére történő belföldi értékesítése során. A CSC csoport vizsgálati időszak alatti veszteségei azt mutatták, hogy a jövedelmezőség jelentősen csökkent a 2022. évi haszonkulcshoz képest.

(386) A CSC csoport romló jövedelmezősége összefüggésbe hozható a CSC csoport 6. táblázatban feltüntetett csökkenő áraival. Megfigyelhető, hogy minél alacsonyabbak a belföldi árak, annál jelentősebbek a veszteségek.

(387) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a tajvani piacon a sajátos piaci helyzet alacsonyabb nyereséget eredményezett annál, mint amelyet e helyzet hiányában értek volna el.

3.4.1.2. Következtetés

(388) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Tajvan belföldi piacát befolyásolta a kínai behozatalból eredő, a kínai acélágazat kapacitásfeleslege miatti kialakult sajátos piaci helyzet. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a tajvani belföldi árak csökkentek, és a belföldi jövedelmezőség romlott.

(389) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a tajvani hatóságok előadták, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek Kínából Tajvanra irányuló behozatala piaci részesedésének és árszintjének elemzése nem volt elegendő a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapításához. A tajvani hatóságok továbbá azt állították, hogy e rendelet 3.1. szakasza a panaszos által benyújtott állításokra támaszkodott, és a vizsgálat során nem fogalmazott meg új ténymegállapításokat. Előadták továbbá, hogy a Bizottság nem határozta meg, hogy a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás hogyan minősülne sajátos piaci helyzetnek. A tajvani hatóságok szerint a piaci részesedések és az árak a sajátos piaci helyzet következményei voltak, és mindenekelőtt a sajátos piaci helyzet fennállását kell megállapítani.

(390) A Bizottság megjegyezte, hogy e rendelet 3.1. szakasza valóban felvázolja a panaszban foglalt állításokat. A Tajvanra vonatkozó elemzést a 3.4. szakasz tartalmazza. Annak megállapítása, hogy a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatása hogyan minősül sajátos piaci helyzetnek, a 3.4.1. és a 3.4.2. szakaszban szerepel. A Bizottság által végzett elemzés a piaci részesedés és az árak mellett a behozatalra, a fogyasztásra és a jövedelmezőségre is kiterjedt. A Bizottság e mutatók – amelyek a tajvani hatóságoknak a Bizottság által küldött egyedi kérdőívre a (103) preambulumbekezdésben kifejtett módon megküldött és a (106) preambulumbekezdésben kifejtett módon a helyszínen ellenőrzött válaszaiból származnak – mindegyikét vette alapul a sajátos piaci helyzet fennállásának elemzéséhez. A tajvani hatóságok nem fejtették ki, hogy a Bizottságnak milyen egyéb bizonyítékokat vagy mutatókat kellett volna figyelembe vennie a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapításához. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(391) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CSC csoport előadta, hogy a szóban forgó sajátos piaci helyzet nemcsak Tajvanra jellemző, hanem globális jelenség; a CSC csoport ezt az állítását alátámasztandó az általános tájékoztató és az (EU) 2026/1384 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([106]) különböző kivonataira hivatkozott. A tajvani hatóságok az utóbbi rendelet előkészítő és kísérő dokumentumaira, valamint (a (440) preambulumbekezdésben meghatározott) OECD–GFSEC-jelentésre is hivatkoztak. Hozzátették, hogy e globális jelenséget a Bizottság Tajvanra vetítette, holott az nem csak Tajvan belföldi piacán volt megfigyelhető.

(392) A Bizottság megjegyezte, hogy az állítólagos sajátos piaci helyzet a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás volt, nem pedig a globális kapacitásfelesleg, amellyel az (EU) 2026/1384 rendelet foglalkozik. Az egyetlen olyan pont, ahol e rendelet a globális kapacitásfelesleget tárgyalta, az volt, amikor a (961)–(970) preambulumbekezdésben a globális kapacitásfelesleget az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt okozó lehetséges egyéb tényezőként említette. A tajvani ipar nyomott jövedelmezőségének referenciaértéke az OECD–GFSEC-jelentésekből származott. Ezenkívül a Bizottság által az összes érintett országban végzett elemzés nyomán arra derült fény, hogy a kínai kapacitásfelesleg csak Tajvanon gyakorolt kiszorító hatást. A Bizottság ennek ellenére minden olyan országot megvizsgált, amelyek esetében a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatásról keletkeztek állítások. Ezen országok közül sajátos piaci helyzet csak Tajvanon volt megfigyelhető. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(393) A CSC csoport előadta továbbá, hogy a globális kapacitásfelesleg és a kínai kapacitásfelesleg közötti különbségtétel mesterséges, mivel az állítólagos piaci helyzetet maga a kapacitásfelesleg okozta, amely globális probléma.

(394) A Bizottság csak a kínai kapacitásfelesleg által a tajvani piacra gyakorolt kiszorító hatást elemezte, amely az állítólagos sajátos piaci helyzet volt. Az elemzés megerősítette, hogy a kínai kapacitásfelesleg valóban kiszorító hatást gyakorolt a tajvani piacra. Ez a kiszorító hatás nem a globális kapacitásfeleslegnek, hanem kizárólag a kínai kapacitásfeleslegnek volt betudható, és Tajvanra volt jellemző, amint azt az a tény is bizonyítja, hogy az öt érintett ország közül a kínai behozatal piaci penetrációja alapján Tajvan volt az egyetlen olyan ország, ahol a kínai behozatal jelentős hatással volt a belföldi piacra. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(395) A tajvani hatóságok előadták, hogy – amint azt a Bizottság korábbi gyakorlata is tükrözi ([107]) – a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapítását egyértelmű és objektív bizonyítékokkal kellett volna alátámasztani, amelyek bizonyítékul szolgáltak volna a belföldi piacon az árakat vagy a termelési költségeket befolyásoló piaci torzulásokat eredményező állami beavatkozás fennállására.

([106]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/1384 rendelete (2026. június 17.) a globális kapacitásfelesleg által az uniós acélpiacra gyakorolt negatív kereskedelmi hatások kezeléséről és az (EU) 2020/2170 rendelet módosításáról (HL L, 2026/1384, 2026.6.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj).

([107]) Vizsgálóbizottsági jelentés, EU – Költségkiigazítási módszerek II. (Oroszország), 7.40. pont.

(396) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapítása szempontjából a döntő tényező nem magának a helyzetnek a jellege (vagyis hogy kormányzati befolyásból ered-e vagy sem), hanem e helyzetnek a piacra gyakorolt hatása. A szóban forgó ügyben a sajátos piaci helyzet nem maga a kínai kapacitásfelesleg volt, hanem annak a tajvani belföldi piacra gyakorolt kiszorító hatása. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(397) A tajvani hatóságok előadták továbbá, hogy – a Bizottság azon logikáját követve, miszerint sajátos piaci helyzet áll fenn minden olyan esetben, amikor az importnyomás magas, és ez hatással van a belföldi árakra és a jövedelmezőségre – bármely olyan vizsgálatot végző hatóság, amely a dömpingelt behozatal által a belföldi gazdasági ágazatnak okozott kárt állapít meg, hallgatólagosan elismeri, hogy saját belföldi piacán sajátos piaci helyzet áll fenn.

(398) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Először is a jelenlegi vizsgálat nem azt állapította meg, hogy a Tajvanra irányuló kínai behozatal dömpingelt volt, hanem csupán azt, hogy alacsony áron történt, mivel kapacitásfelesleg érintette. Másodszor a sajátos piaci helyzet nem a tajvani belföldi gazdasági ágazatnak okozott kár, hanem a kínai behozatal által gyakorolt kiszorító hatás. Ez a hatás kiszorította a belföldi értékesítési volumeneket, és leszorító hatást gyakorolt a belföldi árakra, ami viszont az exportpiacra irányította az értékesítéseket; az uniós exportpiacon dömpingáron történő értékesítésre került sor, ami kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

(399) A tajvani hatóságok előadták továbbá, hogy a Bizottság elemzése figyelmen kívül hagyott a tajvani belföldi piacra jellemző két sajátos körülményt.

(400) Az első körülmény az volt, hogy a tajvani belföldi árak tendenciája állítólag megfelelt a törökországi és vietnámi tendenciának. Ez a tajvani hatóságok szerint annak a jele, hogy a tajvani belföldi piacon bekövetkezett árcsökkenés nem a tajvani piacra jellemző körülményeknek tulajdonítható elszigetelt jelenség, hanem a hidegen síkhengerelt acéltermékek árait világszerte érintő szélesebb körű visszaesés része.

(401) A Bizottság megjegyezte, hogy a tajvani hatóságok által benyújtott adatok azt mutatták, hogy a vizsgálati időszak alatt Tajvan belföldi árainak csökkenése 16 % volt, ami meredekebb csökkenést jelent a törökországi (–7 %), a vietnámi (–9–11 %) és koreai belföldi árakhoz (–13 %) képest, mely adatokat a Bizottság szintén figyelembe vett. A Bizottság elemzése valóban csak Tajvan esetében erősítette meg sajátos piaci helyzet fennállását. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(402) A tajvani hatóságok továbbá összehasonlították a Tajvanról az Unióba irányuló kivitel árait a Tajvan kivételével az összes országból az Unióba irányuló kivitel áraival, valamint az összes nem érintett országból az Unióba irányuló kivitel áraival. A tajvani hatóságok előadták, hogy ezek az exportárak ugyanazt a tendenciát mutatták, és nagyrészt összhangban álltak egymással.

(403) A Bizottság először is úgy ítélte meg, hogy a sajátos piaci helyzet hatással volt Tajvan belföldi piacára, így az exportárak összehasonlítása nincs ellentmondásban a sajátos piaci helyzet fennállásának megállapításával. Mindenesetre a teljesség kedvéért a Bizottság megjegyezte, hogy a Tajvanról az Unióba irányuló kivitel árai 2021 és 2024 között következetesen alacsonyabbak voltak, mint a másik két kivitel árai, és csak 2025-ben értek el az utóbbiaknál valamivel magasabb szintet. Ebből következik, hogy ha az exportárak a sajátos piaci helyzet hatását mutatnák – ami nem így van –, akkor ezek az adatok azt tükröznék, hogy 2021 óta és legalább a vizsgálati időszak egy részében a Tajvanról az Unióba irányuló kivitel árai kifejezetten érintettek voltak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(404) A második körülmény, amelyet a tajvani hatóságok állítása szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyott, az volt, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek Tajvanra irányuló kínai behozatalának nagy részét a tajvani belföldi gazdasági ágazat által csökkentett mennyiségben értékesített terméktípusok tették ki. Ennek megfelelően a tajvani hatóságok azt állították, hogy a termékkínálatban mutatkozó jelentős különbség aláássa a Bizottság által végzett értékelést, és hogy – tekintettel arra, hogy a tajvani gyártók más-más piaci szegmensekben működnek – a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatala kiegészíti a tajvani gyártók termékkínálatát, ahelyett, hogy versenyt támasztana.

(405) A termékkínálatban megmutatkozó állítólagos különbséggel kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy a CSC-nél végzett ellenőrzés során keletkezett nyilvántartásokból az tűnik ki, hogy azok a tajvani vevők, amelyek nem lágyított hidegen síkhengerelt kínai acéltermékeket vásárolnak, valószínűleg elvégzik azok lágyítását. Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nem lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékek a lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékekhez képest valószínűleg egyszerűen olcsóbb alternatív nyersanyagot jelentenek. Mindenesetre a tajvani hatóságok által szolgáltatott adatok nem azt mutatták, hogy a kínai behozatal és Tajvan belföldi termelése nem állnak versenyben egymással, hanem azt, hogy a tajvani gyártók elvesztették ezt a versenyt. Ezt megerősíti az a tény, hogy 2022 és a vizsgálati időszak között a kínai behozatal piaci részesedése (11. táblázat) és volumene (10. táblázat) jóval nagyobb mértékben nőtt, mint a felhasználás (7. táblázat). Ebből következik, hogy a kínai behozatal nem a tajvani gyártók által figyelmen kívül új piaci szegmenst használt ki, hanem kiszorította azokat a belföldi értékesítéseket, amelyek korábban ezt a szegmenst szolgálták ki. A tajvani gazdasági ágazat belföldi értékesítése 2022 és a vizsgálati időszak között drasztikusan összezsugorodott (10. táblázat). A Bizottság a (444) preambulumbekezdésben foglalt cáfolatban további megfontolásokat fogalmazott meg. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(406) A CSC csoport előadta továbbá, hogy a piaci helyzet nemcsak bizonyos tajvani gyártók, hanem valamennyi tajvani acélgyártó értékesítését befolyásolta. A CSC csoport szerint ezt erősítik meg azok a piacvédelmi intézkedések, amelyeket a Kínában tapasztalható kapacitásfelesleg következtében Tajvan vezetett be a Kínából érkező egyes acéltermékekre nézve, valamint ezt erősíti meg a (412) preambulumbekezdés.

(407) A Bizottság megjegyezte, hogy elemzésének tárgyát csak a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani gyártói képezték, és hogy a (412) preambulumbekezdésben szereplő „Tajvan belföldi gazdasági ágazatának egésze" kifejezés a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani ágazatára vonatkozott, nem pedig a CSC csoportra. Ebben a vizsgálatban a Bizottság nem állította, hogy Kínának más acéltermékekkel kapcsolatos kapacitásfeleslege állna fenn és hogy az kiszorító hatás gyakorolna Tajvanra, és nem is végzett ezekre vonatkozóan elemzést. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(408) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC megismételte a (391), (393) és (406) preambulumbekezdésben foglalt állításokat, melyeket a (392), a (394) és a (407) preambulumbekezdés tárgyal, annak ellenére, hogy ezek a kérdések nem képezték az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát, illetve annak ellenére, hogy a CSC azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(409) A Bizottság ezért megerősítette a (388) preambulumbekezdésben foglalt következtetését.

3.4.2. *Megfelelő összehasonlítás*

(410) A Bizottság értékelte, hogy a sajátos piaci helyzet fennállása miatt végezhető-e az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti megfelelő összehasonlítás a rendes érték és a CSC csoport exportára között. E célból a Bizottság értékelte a sajátos piaci helyzet belföldi és exportértékesítésekre gyakorolt relatív hatását.

(411) A Bizottság megállapította, hogy a tajvani és az uniós versenyfeltételek jelentősen eltérnek egymástól, és ezért a sajátos piaci helyzet hatása miatt a belföldi értékesítési árak nem hasonlíthatók össze a CSC csoport által érvényesített exportértékesítési árakkal.

(412) A hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani piacát – amelynek felhasználása a vizsgálati időszakban 1 173 152 tonna volt – érintette a kínai behozatal ugrásszerű növekedése: e behozatal a vizsgálati időszakban a piac 38,2 %-át fedte le, mégpedig a tajvani belföldi gazdasági ágazat kárára, amelynek piaci részesedése a vizsgálati időszakban 50,7 %-ra csökkent. Az exportáló gyártók mintában szereplő csoportja, a CSC csoport Tajvan legnagyobb belföldi szereplője volt; e csoport piaci részesedése is [40–50] %-ra csökkent a vizsgálati időszak alatt. Ez a mintázat volt megfigyelhető a 2022 és a vizsgálati időszak közötti periódusban. Ezért a jelek szerint a sajátos piaci helyzet mind az exportáló gyártók mintában szereplő csoportját, mind pedig Tajvan belföldi gazdasági ágazatának egészét érintette, mely utóbbira nézve a CSC csoport egyébként is reprezentatív. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos piaci helyzet jelentős hatást gyakorol a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi áraira.

(413) A tajvani piaccal ellentétben (ahol a kínai behozatal markáns jelenléte mellett eltörpül a többi beszállító ország) a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós piacát (amely csak a szabadpiacon jóval nagyobb, 7 274 722 tonna felhasználással rendelkezik) az uniós gyártók és a több országból érkező behozatal keveréke jellemzi, amint azt a 4.1., a 4.4. és az 5.2. szakasz kifejti. A Tajvanra irányuló kínai behozatal piaci részesedése ugyanis 38 % volt a vizsgálati időszakban, mely mértéket egyetlen más beszállító ország sem közelítette meg még távolról sem; ezzel szemben az Unióban az összes behozatal a piac 34 %-át fedte le, egyetlen ország sem ért el 8 %-ot meghaladó piaci részesedést, és a Kínából érkező behozatal elhanyagolható volt, ugyanis 2016-tól kezdődően az Unió dömpingellenes vámokat vetett ki a Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára ([108]). Ezért a két piacon az árszinteket meghatározó versenyfeltételek nagyon eltérőek.

(414) Az összes szereplő által az Unióban felszámított átlagos árszint és a Tajvanra irányuló kínai behozatal árainak összehasonlítása megerősíti, hogy a versenyfeltételek eltérőek. Az Unióban ugyanis a tajvani gazdasági ágazat a Kínából érkező behozatal árainál jóval magasabb árakkal versenyez, mely árakkal belföldi piacán van versenyben.

14. táblázat

Az Unióba és Tajvanra irányuló behozatal árainak összehasonlítása (EUR/tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár a teljes uniós piacon	[1 020–1 095]	[825–900]	[750–825]	[675–750]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*
Az érintett országokból az Unióba irányuló behozatal átlagos egységára	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*
Az érintett országok kivételével az összes harmadik országból az Unióba irányuló behozatal átlagos egységára	1 071	841	776	735
Index	*100*	*79*	*72*	*69*
A Kínából Tajvanra irányuló behozatal átlagos egységára	851	630	570	520
Index	*100*	*74*	*67*	*61*

Forrás: a 4.1., 4.4. és 5.2. szakasz, valamint a 12. táblázatban feltüntetett tajvani vámadatok a vizsgálat során használt TWD/EUR átváltási árfolyam szerint átszámítva.

(415) A fenti tényezők összessége alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos piaci helyzet az Unióba irányuló export árait másként érintette, mint a tajvani belföldi árakat. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos piaci helyzet nem teszi lehetővé a tajvani belföldi árak és az Unióba irányuló export árainak az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti megfelelő összehasonlítását.

([108]) A Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket legutóbb a következő rendelet tartotta fenn: (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet.

(416) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CSC csoport azt előadta, hogy a szóban forgó sajátos piaci helyzet nem akadályozza a belföldi értékesítések és az exportértékesítések megfelelő összehasonlítását. Konkrétabban: a CSC csoport azt állította, hogy a megfelelő összehasonlítás Bizottság általi elemzése hiányos volt, és nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az acélipari kapacitásfelesleg globális probléma, amelynek hatásai többek között az Unióban is érezhetők. E tekintetben a CSC csoport azt állította, hogy e rendeletben a Bizottság megállapította, hogy a kínai acélnak a nemzetközi piacokon tapasztalható túlkínálata az acélgyártókra világszerte hatással volt, beleértve Tajvant és az Uniót is ([109]). A CSC csoport az (EU) 2026/1384 rendeletre is hivatkozott. Hasonlóképpen, a tajvani hatóságok is hivatkoztak az (EU) 2026/1384 rendeletre és annak előkészítő dokumentumaira. A tajvani hatóságok előadták továbbá: az OECD–GFSEC-jelentés bizonyította, hogy a kínai kapacitásfelesleg által kiváltott kiszorító hatás egyformán befolyásolta a harmadik országok exportteljesítményét és az uniós gazdasági ágazatot.

(417) A Bizottság megjegyezte, hogy a szóban forgó sajátos piaci helyzet a tajvani piacon fennálló kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatása volt, nem pedig a globális kapacitásfelesleg. A CSC csoport e rendeletnek ([110]) a globális kapacitásfelesleggel mint az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt okozó lehetséges egyéb tényezővel foglalkozó részére ((961)–(963) preambulumbekezdés) hivatkozott, nem pedig a sajátos piaci helyzetre és annak elemzésére. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az (EU) 2026/1384 rendeletben a szóban forgó jelenség a globális kapacitásfelesleg volt, nem pedig a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás. Azonban éppen a CSC csoport által idézett kivonat hivatkozik a következőkre: „*a kapacitásfelesleggel rendelkező országokból származó behozatal […] vagy*” az ezen országokból származó behozatal „*kiszorító hatás[a]*”. Ez a vizsgálat kifejezetten a kapacitásfelesleg által érintett kínai behozatal által gyakorolt kiszorító hatást elemezte, és megállapította, hogy az Tajvanon sajátos piaci helyzetnek minősül. A többi érintett országban viszont a Bizottság ezt nem tekintette különleges piaci helyzetnek. Amint azt a (413) és (414) preambulumbekezdés ismerteti, az említett sajátos piaci helyzet az uniós piacra gyakorolt hatástól eltérő hatással volt Tajvan belföldi piacára. Ez tehát akadályozta a megfelelő összehasonlítást. Ez nem azonos a tajvani gazdasági ágazat exportteljesítményére és az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatások összehasonlításával. Mindenesetre a Bizottság a (413) preambulumbekezdésben kimutatta, hogy az uniós piacon és a tajvani belföldi piacon megfigyelhető feltételek eltérőek voltak. A Bizottság ezért elutasította ezt a felvetést.

(418) A CSC csoport előadta továbbá, hogy a Bizottság az elemzésében nem vette figyelembe a kapacitásfelesleg által az uniós piacra gyakorolt közvetett hatásokat, például azt, hogy az érintett országok veszítettek-e piaci részesedésükből harmadik országokban, és átirányították-e kivitelüket az Unióba, vagy az egyéb harmadik országok (különösen Korea és Ukrajna) uniós piaci részesedésének olyan növekedését, amelyet úgy értek el, hogy az Unióba irányítottak át belföldi értékesítéseket vagy egyéb harmadik országokba irányuló exportot.

(419) A Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az Unióba irányuló ilyen behozatal kapacitásfelesleg eredménye lenne. Ezenkívül az ilyen behozatal oka nem változtatna a (410)–(415) preambulumbekezdésben foglalt bizottsági elemzésen és következtetéseken, amelyek az uniós piacnak a vizsgálat során gyűjtött, az Unióba irányuló összes behozatalt figyelembe vevő ellenőrzött adatok alapján megállapított helyzetén alapultak.

(420) Mindenesetre a CSC csoport összehasonlította a nem érintett országokból az Unióba irányuló behozatal átlagos egységárát a Kínából Tajvanra irányuló behozatal átlagos egységárával. A CSC csoport előadta, hogy e két érték hasonló módon csökkent, ami arra enged következtetni, hogy az Unióba irányuló behozatal árait befolyásolta a globális kapacitásfelesleg.

(421) A Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport az Unióba irányuló behozatal árait a Tajvanra irányuló behozatal áraival hasonlította össze, tehát különböző rendeltetési helyekre irányuló behozatal árait vetette össze. Hozzá kell tenni azt is, hogy a nem érintett országokból az Unióba irányuló behozatal árai magukban foglalják az Unióba irányuló kínai behozatal árait is, melyet szintén érint a kapacitásfelesleg. Ezenkívül a CSC csoport az árak százalékban megadott csökkenését hasonlította össze, nem pedig az árak tényleges szintjét. Végezetül a Bizottság a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatást csak az érintett országokra nézve elemezte, más harmadik országokkal kapcsolatban nem fogalmazott meg állításokat. Ezért a Bizottság elutasította ezt a felvetést.

([109]) (908)–(910) preambulumbekezdés.
([110]) (905)–(907) preambulumbekezdés.

(422) Emellett a CSC csoport a nem érintett országokból az Unióba irányuló behozatal átlagos egységárát a tajvani belföldi árakkal hasonlította össze, és azt állította, hogy a nem érintett országokból az Unióba irányuló behozatal ára meredekebben csökkent, mint a tajvani belföldi ár. A CSC csoport szerint ez azt mutatja, hogy a kapacitásfelesleg mind a belföldi árakra, mind pedig az exportárakra kedvezőtlen hatással van, ezért a Bizottságnak mind a belföldi, mind az exportoldalon ki kell igazítania a jövedelmezőséget.

(423) A Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport a más országokból az Unióba irányuló behozatal árait a tajvani belföldi árakkal hasonlította össze, tehát olyan árakat vetett össze, amelyek esetében mind a forrás, mind a rendeltetési hely eltérő. Ezenkívül a CSC csoport az árak százalékban megadott csökkenését hasonlította össze, nem pedig az árak tényleges szintjét. Hozzá kell tenni azt is, hogy a CSC csoport csak azért feltételezte, hogy a más országokból az Unióba irányuló behozatalt érinti a kapacitásfelesleg, mert a más országokból az Unióba irányuló behozatal árai a tajvani belföldi áraknál meredekebben csökkentek. A nem érintett országokból az Unióba irányuló behozatal azonban magában foglalja a kínai behozatalt is, és – amint azt a 11. táblázat, valamint a (412) és a (413) preambulumbekezdés mutatja – a kínai behozatal és a nem érintett országokból érkező behozatal relevanciája és piaci részesedése igen eltérő volt az Unióban és a tajvani piacon. A Bizottság ezért elutasította ezt a felvetést.

(424) A tajvani hatóságok előadták, hogy a megfelelő összehasonlítás megakadályozásának megállapításához a Bizottságnak a sajátos piaci helyzetnek Tajvan belföldi áraira és exportáraira gyakorolt relatív hatását kellett volna értékelnie az *Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések* ([111]) vizsgálóbizottsági jelentés szerint. A tajvani hatóságok véleménye szerint a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás mint sajátos piaci helyzet természetéből adódóan összehasonlítható módon hatott az exportárakra és a belföldi árakra, és szükségszerűen mindkettőre azonos hatást gyakorolt. Ennek alátámasztására a tajvani hatóságok jelezték, hogy a Bizottság ténymegállapításai mind a tajvani belföldi ár, mind az exportár jelentős csökkenését mutatták. E tekintetben a CSC csoport azt állította, hogy a független vevők felé történő belföldi értékesítések jövedelmezősége és a független vevők felé történő exportértékesítések jövedelmezősége hasonló módon csökkent 2022 óta. A CSC csoport szerint ez azt mutatja, hogy a kapacitásfelesleg mind a belföldi árakra, mind pedig az exportárakra kedvezőtlen hatással van, ezért a Bizottságnak mind a belföldi, mind az exportoldalon ki kell igazítania a jövedelmezőséget.

(425) A Bizottság megjegyezte, hogy a belföldi árak és az exportárak csökkenése különböző okokra vezethető vissza. Amint azt a 12. táblázat mutatja, a tajvani belföldi árak a Tajvanra irányuló kínai behozatal alacsonyabb árának meredekebb csökkenését követték (bár nem érték azt el). Az alacsonyabb árnak és a meredekebb csökkenésnek köszönhetően a kínai behozatal 2022-től a vizsgálati időszakig képes volt gyorsan megnövelni piaci részesedését Tajvanon (amint azt a 11. táblázat mutatja), mégpedig a tajvani gazdasági ágazat általi belföldi értékesítés rovására. Ha Tajvan belföldi gazdasági ágazata nem követte volna a kínai importárak csökkenő tendenciáját, valószínű, hogy további piaci részesedést veszített volna. Tajvan belföldi gazdasági ágazata tehát a kapacitásfelesleg által érintett kínai behozatal által gyakorolt versenykényszer (azaz a kiszorító hatás) miatt kénytelen volt csökkenteni árait. Ebből áll a tajvani belföldi piacot érintő sajátos piaci helyzet, amelynek következtében a belföldi nyereség nem tekinthető megbízhatónak. Éppen ellenkezőleg, a kiszorított volumenek Unióba irányuló exportja során a tajvani exportőrökre belföldi piacukon nem ugyanazok a versenykorlátok vonatkoztak, tekintettel arra, hogy (amint azt a (410)–(414) preambulumbekezdés mutatja), az uniós piacon eltérőek voltak a versenyfeltételek, hiszen nem állt fenn a kínai behozatal hatása. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás a tajvani exportárakat a tajvani belföldi árakhoz hasonlóan vagy azokkal összehasonlítható módon befolyásolta. A Bizottság ezért nem igazította ki a jövedelmezőséget az exportoldalon.

(426) A tajvani hatóságok előadták továbbá: az, hogy a sajátos piaci helyzet az Unión belüli versenyfeltételeket is befolyásolta, egyértelműen kitűnik abból, hogy – az Unióba irányuló kínai behozatal alacsony piaci részesedése ellenére – az Unió egy általános szakpolitikai jogi aktussal, az (EU) 2026/1384 rendelettel igyekezett ellensúlyozni az acélipari kapacitásfelesleg hatásait. A tajvani hatóságok szerint tehát a sajátos piaci helyzetet nem kizárólag az Unióba irányuló kínai behozatal piaci részesedése alapján kell értékelni.

([111]) Vizsgálóbizottsági jelentés, *Ausztrália – A papírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések*, 7.73. és 7.75. pont.

(427) A Bizottság megjegyezte, hogy az (EU) 2026/1384 rendelet célja a globális kapacitásfelesleg kezelése volt, ezzel szemben ez a vizsgálat azon az állításon alapult, hogy többek között Tajvanon a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatásból álló sajátos piaci helyzet áll fenn. Ebből következik, hogy a megfelelő összehasonlító elemzés keretében a Bizottságnak nem a globális kapacitásfelesleg által az uniós piacra gyakorolt hatásokat kellett elemeznie, hanem legfeljebb az uniós piacon fennálló sajátos piaci helyzet hatásait. Ezenkívül az (EU) 2026/1384 rendelet nem változtatja meg az alábbiakban felsorolt tényeket: i. amint azt a (388) és (409) preambulumbekezdés említi, a vizsgálati időszak alatt Tajvanon sajátos piaci helyzet állt fenn, és ii. amint azt a (415) preambulumbekezdés említi, ez a sajátos piaci helyzet befolyásolta a rendes érték és az exportár megfelelő összehasonlítását. Ezt kezelni kellett. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(428) A tajvani hatóságok azt állították, hogy a panaszos több nyilvános nyilatkozatban ([112]) vázolta a globális acélipari kapacitásfelesleg által az exportárakra gyakorolt hatást.

(429) A Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgálat a kínai kapacitásfelesleg kiszorító hatását elemezte csak, nem pedig a globális kapacitásfelesleget. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(430) A CSC csoport előadta, hogy ha a Bizottság arra a következtetésre is jutott, hogy a globális acélipari kapacitásfelesleg nagyobb hatást gyakorolt Tajvan belföldi piacára, mint az uniós exportpiacra, a Bizottságnak azt nem állt módjában megállapítani, hogy az nem gyakorolt hatást az uniós piacra. Éppen ellenkezőleg: a Bizottságnak a belföldi értékesítésre gyakorolt hatást az exportértékesítésre gyakorolt hatáshoz képest kellett volna értékelnie, és 4,8 %-kal ki kellett volna igazítania az exportértékesítésből származó nyereséget is.

(431) A Bizottság megjegyezte, hogy a tajvani belföldi piacon tapasztalt sajátos piaci helyzet nem a globális acélipari kapacitásfelesleg volt, hanem a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás. Amint azt a (410)–(414) preambulumbekezdés kifejti, az uniós piacon eltérőek versenyfeltételek állnak fenn. Következésképpen a sajátos piaci helyzet miatt nem volt indokolt az exportár kiigazítása. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást, és megerősítette a (415) preambulumbekezdésben foglalt, a megfelelő összehasonlításra vonatkozó következtetéseit.

(432) Végezetül a tajvani hatóságok előadták, hogy a Bizottság megfelelő összehasonlítást érintő elemzése során nem vette figyelembe a Tajvanra irányuló kínai behozatal és a különböző termékösszetételek átlagos egységára között az acélminőség kapcsán megmutatkozó különbségeket, továbbá nem vett figyelembe egyéb olyan tényezőket sem, amelyek befolyásolhatják az Unió és Tajvan között a versenyfeltételekben megmutatkozó különbséget.

(433) A Bizottság megjegyezte, hogy a (405) preambulumbekezdésben már foglalkozott a tajvani hatóságoknak a Tajvanra irányuló kínai behozatalban az acélminőségekkel kapcsolatban állítólagosan megmutatkozó különbségeket érintő aggályaival. A különböző termékösszetételek átlagos egységárát illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a dömpinggel, az alákínálással és az áron aluli értékesítéssel kapcsolatos számítások keretében a belföldi értékesítések és az exportértékesítések összehasonlítására, valamint az érintett országokból az Unióba érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat általi belföldi értékesítések összehasonlítására termékkód szerinti bontásban került sor, és az összehasonlítás során elegendő mértékű egyezésre derült fény. Ebből következik, hogy a megfelelő összehasonlítást érintő elemzés keretében a Bizottságnak nem volt szüksége arra, hogy a terméktípusok szerinti bontásban tovább elemezze az Unióban érvényesített árakat vagy az Unióba irányuló behozatal árait, vagy hogy figyelembe vegye a konkrét terméktípust, amelyhez az árak tartoztak. A Tajvanra irányuló kínai behozatal árát illetően a Bizottságnak nem kellett terméktípusonként elemeznie az árakat, és nem kellett figyelembe vennie az importált terméktípusokat, tekintettel arra, hogy a Kínából Tajvanra importált vizsgált termék versenyben állt Tajvan belföldi termelésével, amint arra a (405) preambulumbekezdés is kitér. Ezért a Bizottság elutasította ezt a felvetést.

(434) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC megismételte a (416), (420), (422), (424) és (430) preambulumbekezdésben foglalt állításokat, melyeket a (417), (421), (423), (425) és (431) preambulumbekezdés tárgyal, annak ellenére, hogy ezek a kérdések nem képezték az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát, illetve annak ellenére, hogy a CSC azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(435) Következésképpen a Bizottság megerősítette a (415) preambulumbekezdésben foglalt következtetését.

([112]) https://www.steelactionplan.eu/topics/an-eu-trade-policy-that-works-for-industrial-resilience és https://www.spglobal.com/energy/en/news-research/latest-news/metals/120924-eu-steel-sector-requests-emergency-summit-tariffs-amid-import-surge.

3.4.3. *Rendes érték*

(436) Amint azt a (388) és (415) preambulumbekezdés ismerteti, a Bizottság megállapította, hogy Tajvan belföldi piacán olyan sajátos piaci helyzet áll fenn, amely miatt a megfelelő összehasonlítás nem volt lehetséges. Ez a CSC csoport valamennyi belföldi értékesítését érintette, mivel a kínai acélágazat kapacitásfeleslegéből eredő kínai behozatal minden esetben mesterségesen csökkentette a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítési árát. Ezért nem lehetett úgy tekinteni, hogy ezekre az értékesítésekre rendes körülmények között került sor, és a keletkezett nyereség sem minősülhetett rendes nyereségnek.

(437) Következésképpen a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban a származási országban felmerülő előállítási költség és az ehhez hozzászámított SGA-költségek, valamint a nyereség észszerű összege alapján számította ki.

(438) Amint azt a (384)–(387) preambulumbekezdés kifejti, a tajvani sajátos piaci helyzet hatása mesterségesen alacsony jövedelmezőséget eredményezett, de nem befolyásolta a tajvani belföldi költségeket. Ezért a rendes érték számtani képzése során a Bizottság a CSC és a CHS által nyilvántartott tényleges előállítási költségekre és tényleges SGA-költségekre támaszkodott.

(439) A nyereséget illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az exportáló gyártó által a hasonló termékek belföldi értékesítése során elért nyereség nem vehető figyelembe a sajátos piaci helyzet által a tényleges haszonkulcsra gyakorolt hatás miatt, amint azt a (388) preambulumbekezdés kifejti.

(440) A Bizottság az OECD által készített és a GFSEC által közzétett jelentés ([113]) (a továbbiakban: OECD–GFSEC-jelentés) alapján meghatározta a sajátos piaci helyzet által a tényleges haszonkulcsra gyakorolt hatást. E jelentés szerint 4,8 % volt a nem Kínában működő acélipari vállalatok által világszerte ténylegesen elért nyereség és azon nyereség közötti különbség átlaga, amelyet ugyanezen vállalatok akkor érhettek volna el, ha Kína kapacitásfeleslege nem ugrott volna meg ily mértékben.

15. táblázat

Tényleges kontra hipotetikus jövedelmezőség (%)

	2015	2017	2020
Tényleges nyereség	9	17,75	16,5
Becsült nyereség	14	22,7	21
A különbség átlaga	4,8		

Forrás: OECD–GFSEC-jelentés, 18–19. o., 3. keretes írás és 3. ábra.

(441) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a terméktípusonkénti érdemi nyereségkiigazításnak minden esetben figyelembe kell vennie az előállítási költségek, a belföldi értékesítési árak és az ebből eredő nyereségszintek e terméktípusok közötti sajátos változásait, tekintettel arra, hogy ezek az információk a Bizottság rendelkezésére állnak.

(442) Ezért a nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdése értelmében vett észszerű összegének az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban történő megállapításához a Bizottság – kiindulópontként és a szokásos dömpingszámítási módszerét követve – először minden egyes terméktípus esetében azonosította a szokásos kereskedelmi forgalom keretében lebonyolított valamennyi belföldi értékesítési ügyletet. Mivel a szóban forgó ügyletek jövedelmezőségét kedvezőtlenül érintette a megállapított sajátos piaci helyzet, a Bizottság nem tudott volna a 2. cikk (3) bekezdése értelmében vett észszerű nyereséget megállapítani abban az esetben, ha ezen ügyletek tényleges jövedelmezőségét veszi figyelembe. Ennek kezelése érdekében a Bizottság a szokásos kereskedelmi forgalom keretében lebonyolított ügyletek jövedelmezőségét kiigazította a sajátos piaci helyzetnek tulajdonítható átlagos nyereségveszteséggel.

([113]) OECD Facilitator De Carvalho, A., Pazos, R. és Thorbecke, W.: *Global Forum on Steel Excess Capacity (GFSEC): Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (Az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórum [GFSEC]: A globális kapacitásfelesleg által a GFSEC acélágazatainak egészséges állapotára gyakorolt hatások), 2024. március, 18–19. o., különösen a 3. keretes írás és a 3. ábra, https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

(443) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a tajvani hatóságok előadták, hogy a rendes értéknek a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikke, valamint az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése által megengedett módon történő számtani képzése már elegendő annak biztosításához, hogy a kiszorító hatás figyelembe legyen véve. A tajvani hatóságok szerint nem volt jogalap arra, hogy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő belföldi értékesítéseken alapuló tényleges nyereség helyett egy több országra kiterjedő referenciaértéke vegyenek figyelembe. Ez különösen azért volt így, mert véleményük szerint a nyereséges belföldi ügyletek túlnyomórészt kiváló minőségű, lágyított hidegen síkhengerelt acél tekercsekkel kapcsolatos ügyletek voltak, mely termékek nem álltak versenyben a nem lágyított hidegen síkhengerelt acél tekercsekkel (mely utóbbi termékek a hidegen síkhengerelt acéltermékek Tajvanra irányuló kínai behozatalának túlnyomó többségét tették ki), illetve az előbbiekre nem voltak hatással az utóbbiak.

(444) A Bizottság a (384)–(387) preambulumbekezdésben kifejtette a sajátos piaci helyzet által a tajvani belföldi jövedelmezőségre gyakorolt hatásokat. A sajátos piaci helyzet miatt a nyereség nem volt észszerűnek tekinthető. Ezért a Bizottság alternatív referenciaértéket vett figyelembe, továbbra is az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján. Mindenesetre a Bizottság nem értett egyet azzal az állásponttal, amelyet a tajvani hatóságok a tajvani exportáló gyártók által elért tényleges nyereséggel kapcsolatban ismertettek. Míg a jó minőségű, lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékek jövedelmezőbbek lehetnek, mint a nem lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékek, a belföldi nyereség nem csupán a jó minőségű, lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékeknek betudható. A Bizottság megjegyezte, hogy a mintában szereplő legnagyobb gyártó, a CSC nem lágyított terméktípusainak belföldi értékesítései a vizsgálati időszak alatt a 12 nem lágyított terméktípus közül 11 esetében nyereségesek, a fennmaradó egy terméktípus esetében pedig nagyrészt nyereségesek voltak. Mindezeket a nyereséges belföldi értékesítéseket a Bizottság a szokásos kereskedelmi forgalom keretében vette figyelembe, tehát a dömpingszámításba beépítette. A Bizottság tehát a nem lágyított terméktípusokhoz kapcsolódó nyereséget is figyelembe vette, mely terméktípusok a tajvani hatóságok állítása szerint a leginkább ki vannak téve a kínai behozatal által támasztott versenynek. A kínai behozatal által gyakorolt kiszorító hatás miatt e nyereség szintje még mindig alacsonyabb volt, mint a sajátos piaci helyzet hiányában lett volna. Ezért a Bizottságnak kiigazítást kellett alkalmaznia a sajátos piaci helyzet hatásainak ellensúlyozása és egy észszerű nyereség meghatározása érdekében. Mindenesetre (és különös tekintettel a lágyított és nem lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékekre) megjegyzendő, hogy – amint azt a (405) preambulumbekezdés kifejti – a lágyított és nem lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékek mint a továbbfeldolgozott termékek előállításához használt nyersanyagok helyettesíthetők voltak, és így versenyben álltak egymással. A különbség annyi volt, hogy a nem lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékek olcsóbbak voltak, így a továbbfelhasználók előnyben részesítették azokat a lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékekhez képest. Végezetül hozzá kell tenni azt is, hogy a vizsgálati időszak alatti kínai behozatal lágyított hidegen síkhengerelt acéltermékeket is magában foglalt. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(445) A tajvani hatóságok előadták, hogy a nyereségkiigazítás összeegyeztethetetlen a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikkével. Azzal érveltek ugyanis, hogy amennyiben a nyereség tényleges összege nem alapulhat az érintett exportáló gyártó által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett termelésre és értékesítésre vonatkozó tényleges adatokon, a Bizottságnak bármely más észszerű módszer esetében olyan összegekre kell támaszkodnia, amelyek nem haladják meg az exportáló gyártók által az érintett ország belföldi piacán szokásosan elért nyereséget. A Bizottság által felhasznált OECD–GFSEC-jelentés a tajvani hatóságok szerint több okból sem megfelelő. Először is a jelentés nem jelölt meg kifejezetten a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani piacán a vizsgálati időszakban alkalmazandó észszerű nyereséget. Másodszor voltak olyan módszertani megjegyzések, amelyek óvatos értelmezést tettek szükségessé, a tanulmány szakértői értékelésére nem került sor, a tanulmányt többek között az Unió hozzájárulásából finanszírozták, és a tanulmány a jelek szerint a jövedelmezőségi elemzés elkészítése során nem pénzügyi kimutatásokra és éves jelentésekre támaszkodott. Harmadszor a figyelembe vett haszonkulcs az acélgyártók általános haszonkulcsa volt, nem pedig a tajvani gyártó tényleges, specifikus haszonkulcsa. Végezetül a tajvani hatóságok előadták, hogy az eljárás megindításával kapcsolatos, a (21) preambulumbekezdésben összefoglalt észrevételeikben már kifogásolták a panaszos által javasolt módszertant. A Bizottság által megfogalmazott cáfolatot illetően (melyet a (22) preambulumbekezdés tartalmaz) a tajvani hatóságok előadták, hogy a Bizottság nem hivatkozott a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikke szerinti kötelezettségeire, és nem bizonyította, hogy a jelentés a tajvani gyártóktól származó, a nyereségre vonatkozó tényleges adatokat tartalmazott volna.

(446) A Bizottság először is megjegyezte, hogy – amint azt a (442) preambulumbekezdés megemlíti – a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint „bármely más észszerű módszer” alapján állapította meg, ami megfelel a WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikke iii. alpontjának. A Bizottság ugyanis nem támaszkodhatott az a) pontra, illetve az i. alpontra, mivel nem állt rendelkezésére a más tajvani exportőrök vagy gyártók által elért tényleges nyereség összege, és mert a mintában szereplő CSC csoporton kívül egyetlen tajvani exportőr vagy gyártó sem nyújtott be válaszokat a kérdőívre. A Bizottság nem támaszkodhatott a b) pontra, illetve a ii. alpontra sem, mivel nem rendelkezett a CSC csoportnak a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel azonos általános termékkategóriára vonatkozó jövedelmezőségét érintő információkkal, és még ha rendelkezett is volna ilyen információkkal, azokat is befolyásolta volna a sajátos piaci helyzet. A Bizottság ezért a c) pontra, illetve a iii. alpontra támaszkodott. Ennek során nem állt rendelkezésére más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékeknek a tajvani belföldi piacon történő értékesítése során szokásosan elért nyereség. A sajátos piaci helyzet a hidegen síkhengerelt acéltermékek valamennyi tajvani gyártójának jövedelmezőségére kihatott. Emellett a továbbfeldolgozott termékek gyártóinak jövedelmezőségét a hidegen síkhengerelt acéltermékeket mint nyersanyagot érintő sajátos piaci helyzet fennállása is befolyásolná,

miközben – tekintettel a hidegen síkhengerelt acéltermékek felhasználására – az olyan iparágak, mint például az építőipar vagy a gépjárműipar nem lennének megfelelőek, hiszen e termékek már nem tartoznának ugyanabba az általános kategóriába. Ugyanakkor az upstream termékek, például a melegen síkhengerelt termékek gyártói egyben hidegen síkhengerelt termékek gyártói is lennének, és több upstream termék (például a vasérc) nem tekinthető a hidegen síkhengerelt termékekével azonos általános kategóriába tartozó termékeknek. Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja előírta a Bizottság számára, hogy azonosítsa a Tajvanon szokásosan elért nyereséget.

(447) A Bizottság ezért a CSC csoport által rendes körülmények között elért nyereséget vette alapul. Hozzá kell tenni, hogy a Bizottság ugyanazon általános termékkategória legszűkebb értelmezését vizsgálta, amely pontosan ugyanarra a termékre (azaz a hidegen síkhengerelt acéltermékekre) korlátozódik, így figyelembe vette a CSC csoport által a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani belföldi piacon történő értékesítése során a rendes körülmények között elért nyereséget. A CSC csoport azonban a hidegen síkhengerelt acéltermékek független vevők részére történő belföldi értékesítései nyomán veszteséget volt kénytelen elkönyvelni. Tekintettel arra, hogy a CSC csoport veszteséges volt, a Bizottságnak nem állt módjában a rendes körülmények között elért nyereséget a CSC csoport tényleges nyeresége alapján azonosítani, hiszen nem volt ilyen. Ezenkívül a rendelkezésre álló bizonyítékok azt mutatták, hogy a vállalat általános jövedelmezőségét jelentősen befolyásolták olyan ügyletek, amelyekre az alaprendelet értelmében véve nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került sor. Az ilyen ügyletek ugyanis ki vannak zárva az említett rendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerinti nyereségelemzésből. Ezért a rendes körülmények között elért nyereség megállapításához a Bizottság csak azt a nyereséget vette figyelembe, amelyet a CSC csoport a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ért el. A CSC csoport által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében elért nyereség sokkal pontosabb és részletgazdagabb volt, mint a más gyártók által a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel azonos általános kategóriába tartozó termékek tajvani értékesítése során elért tényleges nyereség. Figyelembe véve azt a ténymegállapítást, miszerint ez a nyereség a sajátos piaci helyzet miatt visszafogott volt, a Bizottság ezt a nyereséget arra a szintre igazította ki, amely a megállapított sajátos piaci helyzet által kiváltott hatások hiányában várhatólag elérhető lett volna. E célból a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a CSC csoport által a hidegen síkhengerelt acéltermékeknek a tajvani belföldi piacon történő értékesítése során rendes körülmények között elért nyereség (melyet kiigazított a nem kínai acélnak az OECD–GFSEC-jelentésben azonosított és a 15. táblázatban feltüntetett jelentett tényleges és hipotetikus jövedelmezősége közötti különbség átlagával) rendes körülmények között elért nyereségnek minősült vagy – tekintettel a magát a nyereséget érintő piaci helyzetre – olyan nyereségnek minősült, amelyet más exportőrök vagy gyártók is elérhetnek azzal, hogy azonos általános kategóriába tartozó termékeket a származási ország belföldi piacán értékesítenek. Mivel a tanulmány acélipari vállalatokra terjedt ki, a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel azonos általános kategóriába tartozó termékekre vonatkozott, sőt azokat magában is foglalta, és így kellően homogén volt ahhoz, hogy felhasználható legyen a CSC csoport által a hidegen síkhengerelt acéltermékek belföldi értékesítése nyomán rendes körülmények között elért nyereség kiigazítására.

(448) Ennek további alátámasztása érdekében a Bizottság megjegyezte, hogy az OECD–GFSEC-jelentés szimulálta, hogy a kapacitásfelesleg hiányában mekkora különbség állna fenn a tényleges nyereség és hipotetikus nyereség között. Az ügy kontextusában ez azt jelentette, hogy nyereség realizálódott a kínai kapacitásfelesleg által gyakorolt kiszorító hatás hiányában, mely kapacitásfelesleg a hipotetikus forgatókönyv szerint nem szökött fel, és így nem szorította ki a tajvani belföldi értékesítést. Az OECD–GFSEC-jelentés ezt a hipotetikus nyereséget a világ bármely országában (Kína kivételével) működő acélipari vállalatok átlagaként szimulálta. Az OECD–GFSEC-jelentés által használt adatbázis tajvani vállalatok adatait is tartalmazta ([114]). Bár az OECD–GFSEC-jelentés nem szól arról, hogy a tényleges és a hipotetikus nyereség közötti különbség mekkora lenne kifejezetten Tajvan esetében, az összes nem kínai vállalatra vonatkozóan megállapít egy átlagos különbséget, amely így a tajvani vállalatokra, és konkrétan a mintában szereplő exportáló gyártóra, a CSC csoportra is alkalmazandó. Meg kell jegyezni, hogy az OECD–GFSEC-jelentés szerzői a kapacitásfelesleg hatásaitól mentes hipotetikus nyereség kiszámításához a vállalatok tényleges nyereségadatait vették figyelembe. A tényleges és a hipotetikus nyereség közötti különbség megfelelő viszonyítási alap volt ahhoz, hogy a CSC által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében elért nyereséget megtisztítsák a sajátos piaci helyzet hatásaitól, és észszerű nyereséget határozzanak meg. A sajátos piaci helyzet hiányában ugyanis a hidegen síkhengerelt acéltermékeknek a CSC csoport által végzett nyereséges értékesítése nyereségesebb lett volna.

(449) A tajvani hatóságok fennmaradó állításait illetően megjegyzendő először is, mivel az OECD–GFSEC-jelentés a nem kínai acélágazatra (és így a hidegen síkhengerelt acéltermékekével azonos általános termékkategóriára) hivatkozott, az ott kiszámított hipotetikus nyereség alkalmazható volt a hidegen síkhengerelt acéltermékek tajvani ágazatára. Másodszor a módszertani megjegyzések az új gazdasági vagy ökonometriai elemzéseket ismertető szakpolitikai és tudományos munkákban szokásos megfogalmazásnak minősülnek. A Bizottság nem tekintette

([114]) Lásd: OECD: *About the OECD MAGIC database* (Az OECD MAGIC adatbázisa), 2026. július, elérhető a következő internetcímen: https://www.oecd.org/en/data/dashboards/magic-database-industrial-subsidies.html.

relevánsnak azt, hogy a tanulmány szakértői értékelésére nem került sor, mivel a tanulmányt a GFSEC számára készítették, és ez célipari kapacitásfelesleggel kapcsolatos legelismertebb referenciának tekintendő. A Bizottság számára nem volt érthető, hogy a tajvani hatóságok milyen alapon állították, hogy a Bizottság hozzájárult a tanulmány finanszírozásához. Feltételezve azonban, hogy a tajvani hatóságok itt az Unió által az OECD és/vagy a GFSEC részére juttatott hozzájárulásokra hivatkoztak, a Bizottság azokat nem tekintette relevánsnak. A tanulmányt nem a jelen vizsgálat céljából tették közzé; és hozzá kell tenni azt is, hogy a tajvani hatóságok nem terjesztettek elő alternatívát. Emellett az OECD–GFSEC-jelentés 3. keretes írásának 3. ábráján szereplő elemzés az éves jelentésekre és pénzügyi kimutatásokra támaszkodott, amelyek megfeleltek az EBITDA és a bevételek közötti aránynak. Harmadszor, a Bizottság megítélése szerint az a tény, hogy a haszonkulcs az acélágazatra vonatkozott, elegendő ahhoz, hogy teljesüljön a jogi előírás, amely a hidegen síkhengerelt acéltermékekkel „azonos általános kategóriába tartozó termékekre" vonatkozik. Végezetül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a tajvani hatóságok az eljárás megindításával kapcsolatos – a (21) preambulumbekezdésben összefoglalt – észrevételeikben nem a módszertan érdemi elemeire hivatkoztak, hanem a jogi előírások szerinti követelményekre. Miután a Bizottság foglalkozott a (22) preambulumbekezdésben ismertetett észrevétellel, immár teljes mértékben támaszkodhatott a panaszos által javasolt, az OECD–GFSEC-jelentésben alkalmazott módszertanra, amelyet érdemben egyetlen érdekelt fél sem kifogásolt. A Bizottság a (442) és a (446) preambulumbekezdésben megadta a szükséges pontosításokat a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikkében és az alaprendelet megfelelő rendelkezéseiben előírt kötelezettségei tekintetében. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek megfelelően indokolták a javasolt módszertant. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(450) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CSC csoport előadta, hogy az egyik vállalata esetében elírás történt a termékkódonként megállapított átlagos gyártási egységköltség kiszámítása során.

(451) A Bizottság ezt az állítást indokoltnak találta. Következésképpen a szóban forgó vállalatra vonatkozó rendes érték számítását felülvizsgálta, valamint a CSC csoportra és a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözetet ennek megfelelően kiigazította. Az újraszámítás nem befolyásolta a maradvány dömpingkülönbözetet.

3.4.4. *Exportár*

(452) A mintában szereplő exportáló gyártók az Unióba közvetlenül független vevőknek exportáltak.

(453) Ezért az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

3.4.5. *Összehasonlítás*

(454) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

(455) A kérdőívre adott válaszok érzékeny adatokat tartalmazó változatában mind a CSC, mind a CHS kérte, hogy a termékkódok végére illesszenek be egy további számjegyet annak érdekében, hogy lehetővé váljon az állítólagos végfelhasználói piaci szegmensek figyelembe vétele. A mintában szereplő tajvani exportáló gyártók szerint ezek a piaci szegmensek olyan árkülönbségeket eredményeztek, amelyeket a Bizottság által előterjesztett termékkód-struktúra nem vett figyelembe. Emellett ez a termékkód-struktúra egy nagy értékű szegmensben zajló belföldi értékesítéseket az Unióba irányuló olyan exportértékesítésekkel hasonlította össze, amelyek egy árérzékeny szegmensben koncentrálódnak.

(456) A Bizottság megjegyezte, hogy a mintában szereplő tajvani exportáló gyártók által hozzáadott számjegyhez nem rendelhetők olyan műszaki vagy fizikai jellemzők, amely lehetővé tennék az állítólagos piaci szegmensek egyedi megkülönböztetését és azonosítását. A piaci szegmensek leírásából kitűnt, hogy nem volt egyetlen olyan változó vagy változók egyetlen olyan csoportja, amely lehetővé tette volna a szegmensek megkülönböztetését, viszont e szegmensek mindegyikét különböző tényezők alapján határozták meg. Például egy szegmenst a minőségi követelményeknek és az árak rugalmatlanságának alapján határoztak meg, egy másikat viszont egy bizonyos kémiai elem mennyisége alapján, megint másokat pedig további kémiai elemek mennyisége alapján. Következésképpen az egyetlen valódi megkülönböztető tényező a végső felhasználás volt, mégpedig a mintában szereplő exportáló gyártók saját besorolása alapján. A különböző végfelhasználások céljára értékesített termékek jellemzőinek visszakeresésével a mintában szereplő exportáló gyártók mesterségesen azonosítottak több piaci szegmenst. A Bizottság által javasolt termékkód-struktúra azonban már eleve számos olyan tényezőt tartalmaz, amelyek lehetővé teszik ugyanazon termékek hasonló termékként történő besorolását és összehasonlítását. Az említett termékkód-struktúra teljes mértékben megfelelő volt. Ez különösen azért volt így, mert röviddel az ügy megindítása után, 2025. október 1-jén a Bizottság kismértékben módosította a termékkód-struktúrát, biztosítandó, hogy az európai nómenklatúra (a továbbiakban: EN) 10130 2006 szabványával egyenértékű, védett gépjárműipari szabványokon alapuló gépjárműipari minőségeket és a szilárd oldatos acélokat (EN 10268 szabvány) helyesen sorolják be a termékkód-struktúrába ([115]). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.4.5.1. A rendes érték kiigazításai

(457) A (436)–(442) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a rendes értéket gyártelepi szinten állapították meg az előállítási költségek, valamint az adott kereskedelmi szint tekintetében észszerűnek tekintett SGA-költségek és nyereség összegei alapján. Következésképpen nem volt szükség kiigazításokra a rendes érték gyártelepi szintre nettósítása érdekében.

(458) A kérdőívre adott válaszuk érzékeny változatában a CSC csoport előadta, hogy abban az esetben, ha a Bizottság a (455) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint elutasítja a termékkód-struktúra módosítására irányuló javaslatát, a rendes érték vagy az exportár kiigazítását kérte volna i. a fizikai tulajdonságok különbségei, ii. a kereskedelem szintjének különbségei és iii. egyéb tényezők miatt. Az ellenőrzés során a CSC csoport az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján más tényezők tekintetében kért ilyen kiigazítást, és benyújtotta a kiigazításra vonatkozó számítását. A CSC csoport kifejtette: a kiigazítás oka az volt, hogy i. a vevők eltérő árakat fizettek a belföldi piacon az említett egyéb tényezők közötti különbség miatt, és ii. ez a különbség a fizikai tulajdonságokban a sajátos acélminőségek miatt, illetve a kereskedelem szintjében a vevők típusa miatt mutatkozó különbségek kombinációjának betudható. A vevők típusát illetően a CSC csoport előadta, hogy különbségek vannak a funkciók és az értékesítési feltételek között. Konkrétan: az üzleti kapcsolatok előfeltétele volt, hogy a CSC-t az ügyfél felé minősített értékesítőként tanúsítsák, és az árak tükrözték ezt a további feltételt. A kiigazítás célja tehát az volt, hogy figyelembe vegye a meghatározott célra történő felhasználásból eredő árkülönbségeket. A belföldi piacon az állítólagos A szegmens vevői elfogadták a magasabb árat, míg az uniós exportpiacon az értékesítések főként az állítólagos B szegmensre összpontosítottak, bár az állítólagos A szegmensben is került sor értékesítésre. Az ellenőrzés során a CSC tisztázta, hogy a vevők típusa alapján az A szegmens tovább bontható a belföldi piac A1 szegmensére, ahol magasabb árakat érvényesítettek, valamint az uniós exportpiac A2 szegmensére, ahol ennél alacsonyabb, de a B szegmens árainál még mindig magasabb árak érvényesültek.

(459) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a CSC csoport a költségek tekintetében semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá az értékesítési szegmensek közötti árkülönbségre vonatkozó állítását.

(460) A fizikai tulajdonságok állítólagos különbségét illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport nem hivatkozott olyan fizikai vagy kémiai tulajdonságokra, amely alapján egyértelműen meg lehetett volna különböztetni az állítólagos szegmenseket (amint azt a (456) preambulumbekezdés már említette). Ezenkívül a CSC csoport nem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy egyes vevők a fizikai vagy kémiai tulajdonságokban megmutatkozó különbségek miatt többet fizettek volna hasonló termékekért, mint mások. Ami az egyéb tényezőket illeti, a Bizottság felkérte a CSC csoportot, hogy szolgáltasson alátámasztó bizonyítékokat, például az többlet értékesítési költségekre vagy a járulékos költségekre vonatkozó adatokat. A CSC csoport kifejtette, hogy nem merültek fel konkrét csomagolási többletköltségek, és hogy a tanúsítási eljárás költségeit nem amortizálták, hanem általános költségként könyvelték el. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a CSC csoport nem szolgáltatott ilyen bizonyítékot.

([115]) Az aktához fűzött t25.009414. sz. feljegyzés és az azt kísérő melléklet.

(461) A vevők típusai közötti állítólagos különbségeket illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport nem mutatott rá a magas árak és a tanúsítási eljárás költségei vagy egyéb tényezők közötti összefüggésre.

(462) Ezenkívül a Bizottság először is megjegyezte, hogy a magas árak azzal magyarázhatók, hogy a CSC csoport volt az egyetlen belföldi gyártó, amely az állítólagos A szegmensben tevékenykedett. A szegmensnek és az azon belüli verseny mértékének részletesebb elemzését követően azonban a Bizottság a (481) preambulumbekezdésben arra a következtetésre jutott, hogy ez a forgatókönyv csak akkor lenne lehetséges, ha a CSC csoport korlátozná a versenyt a szóban forgó szegmensben. Erre vonatkozó bizonyíték vagy állítás hiányában a Bizottság ezt az érvelést nem vizsgálta részletesebben. Ehelyett cáfolatának középpontjában az állítólagos tényezők és az állítólagos felár közötti bizonyított ok-okozati kapcsolat teljes hiánya állt. A Bizottság a (481) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseket az érdekelt felek további végső tájékoztatása során közölte a CSC csoporttal, és azokat a CSC csoport nem vitatta.

(463) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(464) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC csoport megismételte kérését, miszerint a belföldi árakat és az exportárakat tisztességes összehasonlítás keretében vessék össze, úgy, hogy figyelembe veszik azt, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékeknek a gépjárműiparban és az egyéb ágazatokban más-más végfelhasználása van, és hogy a végső fogyasztótól függően jelentős árkülönbségek figyelhetők meg. A CSC csoport megismételte, hogy a kért kiigazítások szükségesek a magasabb árú gépjárműipari értékesítéseken alapuló rendes érték és az alacsonyabb árú, egyéb iparagákban zajló értékesítéseken alapuló exportárak összehasonlításához. Megismételte, hogy a gépjárműipari szegmens alapvetően eltér a nem gépjárműipari szegmenstől, és tartós árkülönbségek jellemzik, amelyeket a Bizottság általi ellenőrzés során is megvizsgáltak. Először is az eredetiberendezés-gyártók és ellátási láncaik részére történő értékesítésre szigorú műszaki és minőségi követelmények vonatkoznak, és az ilyen értékesítés hosszú távú szerződések, valamint szigorú tanúsítási eljárások hatálya alá tartozik. Az ellenőrzés megerősítette e követelmények meglétét, beleértve a gépjárműiparra nézve specifikus minőségtanúsításokat és a gyártói jóváhagyásokat is, továbbá azt, hogy Tajvanon bizonyos termékek esetében a CSC csoport az egyetlen minősített beszállító. Másodszor a gépjárműipari ügyfelek számára a megbízhatóság és a kockázatcsökkentés volt kulcsfontosságú szempont, nem pedig a legalacsonyabb ár. Harmadszor a gépjárműipari szegmensben az árak kevésbé voltak rugalmasak, tekintettel arra, hogy a beszállítóváltás különösen költséges és időigényes. Ennek eredményeként a minősített beszállítóknak (például a CSC-nek) kevesebb versennyel kell szembenézniük a gépjárműipari ügyfeleknek részére történő értékesítés során, mint a nem gépjárműipari ügyfeleknek történő értékesítés során. Végezetül a CSC csoport emlékeztetett arra, hogy az acélipari védintézkedések különbséget tesznek a gépjárműipari felhasználásra szánt acél és az egyéb acéltípusok között ([116]).

(465) A jogalapot illetően a CSC csoport az érdekelt felek tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben tisztázta, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján indokolt lenne a kiigazítás az egyéb tényezőkben mutatkozó különbségek miatt, mivel i. a vevők az említett tényezőkben mutatkozó különbségek miatt eltérő árakat fizettek a belföldi piacon, és ii. ez a különbség az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében felsorolt tényezők kombinációjának tudható be, nevezetesen az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjában említett fizikai jellemzőkben a konkrét acélminőségek miatt mutatkozó különbségeknek, valamint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett kereskedelmi szintben a vevők típusa miatt mutatkozó különbségeknek.

(466) Mindezek alapján a CSC csoport azt állította, hogy a Bizottság a (459)–(461) preambulumbekezdésben nem foglalkozott megfelelően a CSC csoport észrevételeivel. Konkrétabban: a CSC csoport szerint a Bizottság lényegében csak a fizikai jellemzők állítólagos különbségeire fordított figyelmet, miközben érdemben nem foglalkozott a kereskedelem szintjében és más tényezőkben mutatkozó különbségekkel. A CSC csoport tisztázta, hogy a gépjárműipari és a nem gépjárműipari termékek közötti különbségtétel nem kizárólag a fizikai jellemzők különbségein alapult, hanem a különböző jogalapokban megmutatkozó tényezők kombinációján. A CSC csoport szerint amikor a Bizottság az állítást kizárólag a fizikai jellemzők alapján utasította el, nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy a gépjárműipari és a nem gépjárműipari hidegen síkhengerelt acéltermékek árai kiigazítás nélkül összehasonlíthatók-e, figyelembe véve az ezen árakat befolyásoló tényezőket, többek között a fizikai jellemzők különbségeit. E tekintetben a CSC csoport az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó korábbi vizsgálatra ([117]) hivatkozott. Végezetül a CSC csoport előadta, hogy bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy egyes vevők hasonló termékekért más vevőkhöz képest többet fizettek a fizikai vagy kémiai jellemzők különbségei miatt, mely különbségek az ezen leírásokhoz kapcsolódó konkrét műszaki leírásokra és tanúsítványokra vonatkozó követelmények formájában mutatkoznak meg, többek között a specifikus műszaki és anyagszabványokban. Emellett a CSC magasabb árakat tudott felszámítani a gépjárműiparban végrehajtott belföldi értékesítései során.

([116]) (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet, (156)–(157) preambulumbekezdés.
([117]) (EU) 2026/316 végrehajtási rendelet, (92), (101) és (120) preambulumbekezdés.

(467) A Bizottság nem értett egyet a CSC csoport azon kijelentésével, miszerint nem foglalkozott megfelelően a CSC csoport állításával. A (459)–(461) preambulumbekezdésben a Bizottság tárgyalta a CSC csoport által előterjesztett különböző tényezőket és jogalapokat.

(468) A (460) preambulumbekezdésben a Bizottság foglalkozott a fizikai jellemzőkben állítólagosan megmutatkozó különbségekkel. A Bizottságnak nem az volt a szándéka, hogy a teljes állítást kizárólag ebben az egy preambulumbekezdésben kezelje; itt az árakat befolyásoló állítólagos tényezők egyikét elemezte. A Bizottság megismételte, hogy – amint arról a (460) preambulumbekezdés már említést tett – a CSC csoport nem ismertette a vizsgált termék olyan mérhető fizikai és műszaki jellemzőit, amelyek alátámaszthatták volna állítását. A CSC által érvként előterjesztett tanúsítás, leírások és szabványok sem fizikailag, sem kémiailag nem különböztetik meg a gépjárműiparban használt hidegen síkhengerelt acéltermékeket a más iparágakban használt hidegen síkhengerelt acéltermékektől. Következésképpen a CSC csoport nem bizonyította, hogy a fizikai jellemzők olyan tényezők, amelyek adott esetben kiigazítást indokolhatnak.

(469) Ezenkívül a CSC csoport kifogásolta a költségek közötti különbségek relevanciáját a fizikai jellemzők miatti kiigazítással összefüggésben. A CSC csoport előadta, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja értelmében a fizikai jellemzők miatti kiigazításokat kizárólag „az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értéke" alapján kell számszerűsíteni, és megjegyezte, hogy a Bizottság ezeket a kiigazításokat belső számítási lapjaiban engedményként kezelte.

(470) A Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport figyelmen kívül hagyta a 2. cikk (10) bekezdésének bevezető fordulatában meghatározott kifejezett feltételt, amely kimondja, hogy kiigazításra csak akkor kerülhet sor, „*ha bizonyítást nyer, hogy azok [a tényezők] befolyásolják az […] ár-összehasonlíthatóságot*". A CSC csoport által hivatkozott, „*az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értéke*" kifejezés csak azt követően írja elő az engedmény számszerűsítésének módszerét, hogy a kérelmező megállapította az árhatás küszöbértékére vonatkozó követelményt. A jelen ügyben a CSC csoport nem bizonyította, hogy a gépjárműiparra jellemző speciális fizikai követelmények szisztematikusan eltérő árképzéshez vezettek volna a belföldi piacon az azonos terméktípusok esetében, melyeket a termékkódok megfeleltetési mátrixa még nem tükröz teljes mértékben és megfelelően. A Bizottság hangsúlyozta, hogy az engedményeknek az árakra történő alkalmazását szemléltető modellezésre vonatkozó belső döntése nem mentesítette az exportáló gyártót azon elsődleges jogi kötelezettsége alól, hogy ellenőrizhető bizonyítékot szolgáltasson arra vonatkozóan, hogy a fizikai különbségek torzító hatással vannak a tisztességes összehasonlításra. Mindenesetre a Bizottság megvizsgálta az előállítási költséget annak elemzése érdekében, hogy az tükrözi-e a műszaki leírásra és a minőségre vonatkozó állítólagos szigorúbb követelményeket (ami logikus lenne), és – amint azt a (460) preambulumbekezdés kifejti – nem tudta megállapítani, hogy azok befolyásolták-e az előállítási költséget. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(471) A CSC csoport előadta továbbá, hogy a Bizottság tévesen utasította el a CSC csoport által a kereskedelem szintjéhez és egyéb tényezőkhöz kapcsolódó kiigazítás iránti kéréseit a gépjárműipari ágazat és a nem gépjárműipari ágazat felé értékesített hasonló termékek közötti költségkülönbségek hiányára hivatkozva. A CSC csoport szerint a Bizottság a költségekre való hivatkozással téves jogi mércét alkalmazott. A CSC csoport előadta, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontja és k) pontja nem írja elő a termelési költségek közötti különbségek bizonyítását ahhoz, hogy indokolt legyen a kiigazítás. A CSC csoport szerint a releváns elemek a piaci értékben és az ügyfelek által fizetett árakban megmutatkozó különbségek.

(472) A Bizottság először is elutasította az alaprendeletnek a CSC csoport általi értelmezését. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontja és k) pontja szerinti kérelem értékeléséhez nem a költségelemzés az elsődleges vagy egyetlen standard. A Bizottság megjegyezte, hogy ezzel szemben teljes mértékben jogosult arra, hogy objektív bizonyítási eszközként költségstruktúrákat kérjen be és értékeljen annak ellenőrzése érdekében, hogy az állítólagos belföldi árkülönbség strukturális és következetes-e, és ténylegesen befolyásolja-e az ár-összehasonlíthatóságot. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében a vizsgálat elsődleges célja az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlításának biztosítása. Amennyiben valamely érdekelt fél a 2. cikk (10) bekezdése alapján kiigazítást kér, neki kell bizonyítania, hogy kérése megfelel az említett rendelkezésben előírt érdemi és bizonyítási feltételeknek. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a piaci értékben megmutatkozó különbséget a kereskedelmi szint tekintetében fennálló különbségre való hivatkozással, a vevők által fizetett árakban megmutatkozó különbséget pedig az egyéb tényezők tekintetében fennálló különbségre való hivatkozással kell bizonyítani.

(473) A kereskedelem szintjét illetően a Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a kereskedelmi szint kiigazításához bizonyítani kell, hogy az eladó a belföldi piac különböző kereskedelmi szintjein (például a nagykereskedelemben, szemben a kiskereskedelemmel) következetes és elkülönült kereskedelmi feladatokat lát el, illetve ilyen árakkal dolgozik; a Bizottság megítélése szerint ilyen bizonyíték benyújtására nem került sor. Amint az az értékesítési csatornáknak a belföldi és az uniós értékesítések ügyletenkénti felsorolásában feltüntetett elkülönítéséből egyértelműen kitűnik, a CSC mind kereskedők, mind pedig végfelhasználók részére értékesített a belföldi és az uniós piacon egyaránt. Az állítólagos gépjárműipar kapcsán megjegyzendő, hogy a CSC a belföldi piacon mind gépjárműgyártók, mind pedig kereskedők részére értékesített, ezzel szemben az uniós piacon csak kereskedők részére. A gépjárműipari termékek belföldi és uniós piacon működő kereskedői azonos kereskedelmi szinten tevékenykedtek. Ezenkívül a belföldi piac (gépjárműipari termékeket értékesítő kereskedők és gépjárműgyártók) és az exportpiac (csak gépjárműipari termékeket értékesítő kereskedők) között a kereskedelem szintjében megmutatkozó állítólagos különbséget nem támasztották alá a CSC csoport által a belföldi piac különböző kereskedelmi szintjein (kereskedők vagy gépjárműgyártók) ellátott feladatok, illetve az általa érvényesített árak közötti különbségek. Függetlenül attól, hogy belföldi (a gépjárműiparban vagy más ágazatban tevékenykedő) végfelhasználókról vagy belföldi (a gépjárműiparban vagy más ágazatban tevékenykedő) kereskedőkről van-e szó, a CSC csoport valamennyi belföldi piaci vevője közvetlenül a CSC csoporttól vásárolt, a feladatokban és az árakban megmutatkozó különbségek nélkül. A gépjárműgyártók és a nem gépjárműipari vevők azonos funkcionális szinten működtek: olyan ipari végfelhasználókról van szó, amelyek közvetlenül a CSC csoporttól vásároltak, függetlenül attól, hogy az építőiparban, a szerszámgyártásban vagy a gépjárműiparban tevékenykedtek-e. A gépjárműipar azon jellemzői, amelyekre a CSC az állítását alapozta, a vállalkozások közötti szokásos gyakorlatokat tükrözték, nem a forgalmazási csatornán belüli külön lépés jelei voltak. Mivel a CSC csoport nem mutatott be különálló értékesítési csatornákon alapuló eltérő árképzési struktúrát, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontjában foglalt kritériumok nem teljesültek. A Bizottság ezért elutasította a kereskedelmi szint kiigazítására irányuló kérelmet.

(474) A Bizottság ezt követően elemezte, hogy a 2. cikk (10) bekezdésének k) pontja alapján indokolt-e bármilyen kiigazítás.

(475) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a CSC azt állította, hogy a 2. cikk (10) bekezdésének k) pontja alapján figyelembe veendő egyéb tényezők nem mások, mint „*az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében felsorolt alábbi tényezők – nevezetesen az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjában említett fizikai jellemzőket érintő tényezők, valamint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett kereskedelmi szintet érintő jellemzők – kombinációja*”.

(476) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja kizárólag az a)–j) pontban nem említett tényezőket érinti. Következésképpen a CSC nem azonosított egyetlen olyan tényezőt sem, amellyel e rendelkezés alapján foglalkozni lehetne. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja nem értelmezhető az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének előző albekezdései alapján megállapított szigorú bizonyítási referenciaértékek kijátszására szolgáló mechanizmusként.

(477) Mindenesetre, mivel a 2. cikk (10) bekezdésének k) pontja az állítólagos tényező és az állítólagos árhatás közötti ok-okozati összefüggést is megköveteli, a Bizottság elemezte az összes rendelkezésre álló bizonyítékot és a CSC által előterjesztett érvelést.

(478) A CSC állítása lényegében azon alapul, hogy a vevők következetesen eltérő árakat fizettek a belföldi piacon. Érvelésében azonban nem azonosított egyértelműen olyan (az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a)–j) pontjában előírtaktól eltérő) tényezőt, amely megmagyarázná a magasabb árakat. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az említett szigorú műszaki és minőségi követelmények, hosszú távú szerződések és szigorú tanúsítási eljárások önmagukban nem indokolják az árakat. Amint azt maga a CSC is kifejtette (lásd a (464) preambulumbekezdést), a felszámított árak az ügyfelek tudatos választásának is betudhatók. Ezek szokásos kereskedelmi feltételeknek minősültek, nem pedig az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőnek.

(479) A védintézkedésekre való hivatkozás okafogyott volt, mivel ebben az összefüggésben a Bizottság megjegyezte, hogy a gépjárműipar számára biztosított korrózióálló acél nem szerepelt az ágazat dömpingellenes intézkedések iránti kérelmében, ezzel szemben a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó jelenlegi vizsgálatban egyértelműen a termékkör részét képezi. Az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó vizsgálatban a termékkód nem fedte le vette figyelembe a szóban forgó tömegkiegyensúlyozott akrilnitril-butadién-sztirol gyantát, ezzel szemben a jelenlegi vizsgálatban a gépjárműipar mint rendeltetési hely végső felhasználásnak minősül, és nem releváns a termékkód-besorolás szempontjából, amint azt a Bizottság a (456) preambulumbekezdésben kifejti. Így, bár a termékkód által le nem fedett különbség releváns lehet az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti kiigazítás szempontjából, az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó vizsgálat ebben az esetben nem szolgál hasznos példaként a lehetséges kiigazításra nézve.

(480) Végezetül a fizikai jellemzők, a kereskedelmi szint és más tényezők különbségei miatti kiigazításokra vonatkozó állítása mellett a CSC csoport azt is előadta, hogy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a CSC magasabb belföldi gépjárműipari árai abból erednek, hogy a CSC az egyetlen olyan belföldi gyártó, amely az adott szegmensben tevékenykedik, akkor megjegyzendő, hogy ezeket az árakat az uniós piacon nem létező versenyfeltételek mellett alakítják ki. A CSC ugyanis nem rendelkezett hasonló pozícióval az uniós piacon. Ezért a Bizottságnak az összehasonlítás során figyelmen kívül kell hagynia a belföldi gépjárműipari értékesítéseket, mivel az uniós exportárak nem tartalmaztak a tajvani gépjárműipari piacnak megfelelő felárat.

(481) A Bizottság megjegyezte, hogy az egyes földrajzi piacok minden szegmensére a maga egyedi versenyfeltételei vonatkoznak. E feltételeket többek között a piacon tevékenykedő beszállítók és ügyfelek száma, valamint piaci helyzetük határozza meg. Pusztán az a tény, hogy ilyen feltételek mellett az egyik vevő többet, a másik vevő pedig kevesebbet hajlandó fizetni ugyanazon terméktípusért, nem indokolja az utóbbi esetében a lefelé történő kiigazítást, illetve az előbbi esetében a felfelé történő kiigazítást, sem pedig azt, hogy a rendes érték számítása során a Bizottság ezt az értéket ne vegye figyelembe. Az ilyen árkülönbségek adott esetben egyszerűen csak a szokásos piaci erőket tükrözik, és ezért a rendes versenyfeltételek mellett működő piacgazdaságra vonatkozó rendes érték meghatározása során figyelembe kell venni őket. Az a tény, hogy a CSC az egyetlen olyan belföldi gyártó, amely az érintett szegmensben tevékenykedik, önmagában nem jelenti azt, hogy ebből az okból felárat tud felszámítani. A CSC továbbra is versenykényszer alatt van, mivel a szegmens nyitva áll a behozatal előtt, illetve oda más belföldi gyártók is beléphetnek. Más lenne a helyzet, ha a CSC képes lenne korlátozni a versenyt, akár egyoldalú magatartás, akár más piaci szereplőkkel kötött megállapodások útján. A CSC azonban nem állította, hogy ez lenne a helyzet.

(482) A Bizottság a fent ismertetett okok miatt elutasította az állítást.

(483) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a fizikai különbségeket és a Bizottságnak a (468) preambulumbekezdésben foglalt cáfolatát illetően a CSC csoport előadta, hogy a gépjárműipari termékekre alkalmazandó műszaki leírások és szabványok nem minősülnek egyébként azonos termékekhez tartozó kereskedelmi címkéknek. A CSC csoport ehelyett az érintett hidegen síkhengerelt acéltermékeket az egyes gépjárműgyártók által megkövetelt műszaki leírásoknak megfelelően gyártotta. A műszaki szabványok célja azoknak a jellemzőknek a meghatározása, amelyekkel az acélnak rendelkeznie kell ahhoz, hogy megfeleljen a gyártó által támasztott követelményeknek.

(484) A Bizottság megjegyezte, hogy a CSC csoport csupán leírással szolgált arról, hogy egy vevő kérésére elvégezte termékek testreszabását. A testreszabás – éppen amiatt, hogy egyetlen szereplőt érint – nem határoz meg konkrét fizikai jellemzőket, illetve nem határozza meg fizikai jellemzők homogén csoportját, amelyek vagy amely alapján lehetséges lenne a gépjárműipar számára szánt hidegen síkhengerelt acéltermékek megkülönböztetése. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(485) Ezenkívül a CSC csoport előadta, hogy a Bizottság elismerte a fizikai jellemzők közötti különbség fennállását, hiszen a (470) preambulumbekezdésben azt állapította meg, hogy a CSC csoport nem bizonyította, hogy a gépjárműipar fizikai követelményei eltérő árképzést eredményeztek.

(486) A Bizottság megjegyezte, hogy a (470) preambulumbekezdés csupán megismételte az állítást, amelyet a CSC csoport nem támasztott alá. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(487) Másodszor a fizikai különbségeket illetően a CSC csoport előadta, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a gépjárműipari fizikai követelmények nem eredményeztek eltérő árképzést. A CSC csoport azzal érvelt, hogy elegendő bizonyítékot szolgáltatott az árakra és az ár-összehasonlíthatóságra gyakorolt hatás alátámasztására. Ezek a bizonyítékok a következőket foglalták magukban: i. szigorú műszaki leírások és szabványok, ii. a gépjárműgyártók által a minősített értékesítői státusz megszerzéséhez megkövetelt, nagy terhet jelentő minősítési folyamat, valamint iii. a gépjármű-specifikus minőségirányítási rendszer ISO/TS16949 tanúsításának fenntartása. Ezeknek a minősítéseknek és tanúsításoknak következtében a gépjárműipari vevők számára megterhelőbb és időigényesebb a beszállítóváltás, ami csökkenti a versenyt és az árrugalmasságot. Ez megmagyarázta, hogy miért a CSC csoport volt a tajvani gépjárműipari végfelhasználók felé értékesített egyes hidegen síkhengerelt termékek egyetlen minősített értékesítője. Végezetül a Bizottság a CSC küldöttségi jelentésében rögzítette, hogy a gépjárműipari szegmens nyereségesebb volt a tekercsek más szegmenseihez képest, és hogy a gépjárműipari termékek felárának meglétét teljes mértékben megerősítette a CSC csoport belső értékesítési nyomon követése, valamint hivatalos belföldi árkatalógusa.

(488) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a CSC csoport ezeket az elemeket mint kifejezetten releváns pontokat sorolta fel a fizikai jellemzők különbségeire vonatkozó állításában. Ezért a Bizottság e tekintetben elvégezte ezek értékelését, annak ellenére is, hogy a szóban forgó állítás szempontjából a jelek szerint nem voltak érdeminek tekinthetők. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a CSC csoport nem támasztotta alá a fizikai jellemzők állítólagos különbségeire vonatkozó állítását, mivel állításának alátámasztására nem közölt új elemeket. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a belföldi piacon történő ilyen típusú értékesítés nem az egyetlen olyan értékesítés, amelyre egyedi normák vonatkoznak. Például az Unióba irányuló, a gépjárműipari felhasználók részére történő értékesítésekre az európai nómenklatúra szabványai is vonatkoztak. Hozzá kell tenni azt is, hogy a minősített értékesítői státusz és a bevett kereskedelmi kapcsolatok nem határozták meg a fizikai jellemzőket, hanem a CSC csoport vevőinek tudatos választásából eredő szokásos kereskedelmi feltételek voltak. A Bizottság ezért megismételte, hogy a CSC csoport által hivatkozott bizonyítékok nem bizonyították egy vagy több olyan sajátos fizikai jellemző meglétét, amely vagy amelyek alapján a gépjárműiparba szánt hidegen síkhengerelt termékeket meg lehetne különböztetni a hidegen síkhengerelt termékek más típusaitól. A CSC a gépjárműipari értékesítéseket, ahogy más acéltípusokat (például szerszám- vagy dobacélt) is, a CSC belső rendszerében pusztán a végfelhasználás és a vevő alapján azonosította. Ezt megerősíti az a tény, hogy a CSC rendszere nem tett különbséget egyfelől az autógyártók részére értékesített hidegen síkhengerelt acéltermékek (melyek esetében a CSC minősített értékesítőként járt el), másfelől pedig a gépjárműalkatrész-kereskedők részére értékesített hidegen síkhengerelt acéltermékek (melyek esetében a CSC nem minősített értékesítő volt) között. Következésképpen a Bizottság – a fizikai jellemzők hatását az egyéb szokásos kereskedelmi tényezőktől elkülönítő megalapozott bizonyítékok hiányában – elutasította a CSC csoport állítását.

(489) A CSC csoport előadta, hogy a Bizottság lehetetlen bizonyítási terhet rótt rá, melynek mértéke meghaladta a Bíróság által a Sinopec-ügyben ([118]) alkalmazott mértéket. A CSC csoport állítása szerint bizonyította, hogy a releváns különbségek fennállnak, és egybeesnek egy jelentős és következetes felárral.

(490) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a CSC csoport nem bizonyította, hogy a ténybeli körülmények relevánsak lennének az ár-összehasonlíthatóság szempontjából, vagy hogy szükségszerűen befolyásolnák azt. E tekintetben a CSC csoport az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján vegyes állítást nyújtott be, amely az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése a) pontjának és 2. cikke (10) bekezdése d) pontja i. alpontjának hatálya alá tartozó tényezők kombinációján alapult. Azonban a CSC csoport a (487) preambulumbekezdésben említett legutóbbi állításában nem határozta meg, hogy mely konkrét kiigazítást mely konkrét elemek indokolnának. Más szóval a CSC csoport egy olyan, a belföldi piacon fennálló árkülönbséget állapított meg, amely – a (481) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a szabadpiacon rendes esemény, amelynek a rendes értékben éppen hogy tükröződnie kell, semmint hogy el kellene távolítani abból. A CSC csoport ezt követően nem adott magyarázatot a szóban forgó árkülönbségről az árakat konkrétan befolyásoló tényezők tekintetében, amint azt az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja. Ilyen összefüggés hiányában a kiigazítás nem indokolt. A puszta árkülönbség nem feltétlenül jelent felárat; ha nem áll fenn bizonyítható kapcsolat valamely konkrét tényezővel, akkor az adott terméktípus rendes értékét alakító rendes piaci eseménynek tekintendő. Következésképpen az egyértelmű megkülönböztetés és az állítólagos jogalapok megfelelő alátámasztása hiányában a Bizottság elutasította az állítást.

(491) A CSC csoport megismételte az előállítási költségek relevanciájára vonatkozó állítását is, amellyel a (470) preambulumbekezdés már foglalkozott.

(492) Harmadszor, a kereskedelmi szintben állítólagosan megmutatkozó különbséget illetően a CSC csoport előadta, hogy a gépjárműipar részére történő értékesítéseire a minősített értékesítői státusz, szigorú terméktanúsítási eljárások, gyártóspecifikus gyártási és minőségi követelmények, valamint gépjárműipar-specifikus minőségirányítási tanúsítás jellemző. A CSC csoport azzal érvelt, hogy ezek a követelmények a többi iparági vevő részére történő értékesítései során nem voltak ugyanolyan módon jelen. A CSC csoport előadta továbbá, hogy mivel az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontja kifejezetten elismerte, hogy a kereskedelmi szint különbségei magukban foglalhatnak „*minden olyan eltérést, amely az eredetiberendezés-gyártói eladásokban keletkezhet*”, a kereskedelmi szint fogalma nem csupán a vevő által az értékesítési láncban elfoglalt helyre terjedt ki.

([118]) A fent hivatkozott C-319/24 P. sz., Bizottság kontra Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd és társai ügyben hozott ítélet 120. pontja.

(493) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a minősített értékesítői státusz, a szigorú terméktanúsítási eljárások, a gyártóspecifikus gyártási és minőségi követelmények, valamint a gépjárműipar-specifikus minőségirányítási tanúsítás nem minősülnek a kereskedelem szintjében megmutatkozó különbségeknek. Például az értékesítő minősített státusza vagy annak hiánya nem változtatta meg eladó gyártóként betöltött feladatait. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontjában szereplő, *„olyan eltérést, amely az eredetiberendezés-gyártói eladásokban keletkezhet*" szövegrész azokra a kiigazításokra hivatkozik, amelyek esetében különbség van a saját márkanévvel ellátott termékek értékesítése és az eredetiberendezés-gyártói eladások árai között, mivel ez utóbbi olyan vevők részére történő értékesítés, akik általában saját márkanévvel ellátva értékesítik tovább a terméket, feladatokat látnak el és viselik a kapcsolódó költségeket, nevezetesen az értékesítés utáni költségeket és a reklámköltségeket. A CSC esetében nincs ilyen különbség az értékesítések között, mivel valamennyi értékesítés saját márkanév alatt történt. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a CSC csoport nem bizonyította, hogy jelen ügyben az eredetiberendezés-gyártói eladások eltérő kereskedelmi szintet képviselnének. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(494) Negyedszer, az egyéb tényezők közötti különbségeket illetően a CSC csoport előadta, hogy számos olyan, a gépjárműipari értékesítésekre jellemző tényezőt azonosított, amelyekre az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének többi albekezdése nem, vagy legalábbis nem feltétlenül terjed ki. E tényezők a következőket foglalták magukban: i. a gépjárműipari beszállítókra alkalmazandó, nagy terhet jelentő tanúsítási eljárások, ii. hosszú távú szerződések és műszaki megállapodások, amelyek megkövetelik a gépjárműipari gyártók minőségirányítási rendszereinek és folyamatszabványainak való szigorú megfelelést. A CSC csoport – bár elismerte, hogy bizonyos követelmények (például a gyártóspecifikus műszaki leírások) tükröződhetnek a termék fizikai jellemzőiben, és így a 2. cikk (10) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozhatnak – előadta, hogy más tényezők (például maga a minősítési és tanúsítási eljárás) nem feltétlenül jelentenek fizikai különbséget. A CSC csoport ezért az említett tényezők (melyek közül nem mindegyik tartozik a 2. cikk (10) bekezdésének előző albekezdéseiben felsorolt konkrét kategóriákba) együttes hatásának figyelembevétele érdekében alternatívaként a 2. cikk (10) bekezdésének k) pontjára hivatkozott. A CSC csoport szerint a 2. cikk (10) bekezdésének k) pontja szerinti állítás nem pusztán a különböző belföldi árak meglétén alapult, hanem annak konkrét alátámasztásán is, hogy a gépjárműipari vevők következetesen lényegesen magasabb árakat fizettek azokban az esetekben, amikor ezek a tényezők fennálltak.

(495) A Bizottság először is megjegyezte, hogy – amint azt a (487) preambulumbekezdés ismerteti – a CSC csoport a minősítési és tanúsítási eljárást, valamint a gépjárműipari gyártók által támasztott követelményeknek való megfelelést is felsorolta az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti, a fizikai jellemzőkben mutatkozó különbségek miatti kiigazítás iránti kérelmet alátámasztó tényezők között. Későbbi érvében azonban a CSC csoport elismerte, hogy a minősítési és tanúsítási eljárás nem feltétlenül jelent fizikai különbséget. A többi tényezőt illetően a Bizottság megismételte azon álláspontját, miszerint a nagy terhet jelentő tanúsítási eljárások, a hosszú távú szerződések és a gépjárműgyártók által támasztott követelmények szigorú betartását előíró műszaki megállapodások önmagukban nem határozták meg az árakat. Az árszintek az érintett vevők kereskedelmi döntéseinek is betudhatók voltak. Továbbá, amint azt a (490) preambulumbekezdés kifejti, az árkülönbség önmagában nem jelent felárat. Az árkülönbség adódhat abból is, hogy a nem gépjárműipari értékesítések esetében árcsökkentésre került sor, mely esetben nem kapcsolódik egy adott tényezőhöz, és rendes piaci esemény, amelynek az exportárral való összehasonlítás során egy adott terméktípus rendes értékében tükröződnie kell, és a rendes érték számítása során nem hagyható figyelmen kívül. Következésképpen, mivel ezek az elemek szokásos kereskedelmi feltételeknek minősülnek és nem kapcsolódnak konkrétan a felárhoz, nem minősülnek az ár-összehasonlíthatóságot befolyásoló, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében vett tényezőnek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(496) Ötödször, a CSC csoport megismételte álláspontját az acélra vonatkozó védintézkedések relevanciájáról (melyet a (464) preambulumbekezdés említ), valamint az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó vizsgálat relevanciájáról (melyet a (466) preambulumbekezdés említ), amivel kapcsolatban a Bizottság fenntartotta a (479) preambulumbekezdésben kifejtett álláspontját.

(497) Végezetül a CSC csoport előadta, hogy ellentmondás van egyfelől a Bizottságnak az általános tájékoztató 356. pontjában szereplő (és a (462) preambulumbekezdésben tükröződő) állítása között, amely szerint *„a magas árak azzal magyarázhatók, hogy a CSC csoport volt az egyetlen belföldi gyártó, amely az állítólagos A szegmensben tevékenykedett*", másfelől a (481) preambulumbekezdésben szereplő állítás között, amely szerint az a tény, hogy a CSC volt az egyetlen olyan belföldi gyártó, amely az érintett szegmensben tevékenykedett, önmagában nem jelenti azt, hogy ebből az okból felárat tudott felszámítani. A CSC csoport előadta: továbbra is fennáll a kérdés, hogy tisztességes összehasonlítást eredményezett-e a CSC csoport különleges versenyhelyzetéhez kapcsolódóan kialakult belföldi gépjárműipari áraknak és a CSC csoportnak az ettől eltérő versenyfeltételek mellett kialakult exportárainak az összevetése.

(498) A Bizottság megjegyezte, hogy az általános tájékoztató 356. pontjában szereplő (a (462) preambulumbekezdésben tükröződő) állítása és a (481) preambulumbekezdés közötti látszólagos ellentmondás azt tükrözi, ahogy a releváns piaci feltételekre és a CSC csoport érintett szegmensen belüli helyzetére vonatkozó értékelés változott a vizsgálat során. A 356. pont azon az eredeti feltételezésen alapult, hogy a CSC csoport piaci pozícióját kihasználhatta a magasabb árak felszámítása érdekében. Egy részletesebb elemzés nyomán azonban megállapítást nyert, hogy a szegmens nyitott volt mind a belföldi beszállítók, mind pedig az exportőrök által támasztott verseny előtt. E körülmények között a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a CSC csoport csak akkor tarthatná fenn az állítólagos felárat, ha a szóban forgó szegmensben korlátozott lenne a verseny, akár egyoldalú magatartás, akár a más piaci szereplőkkel folytatott koordináció eredményeként. Az ilyen korlátozásokra vonatkozó bizonyíték vagy akár állítás hiányában a 356. pont alapjául szolgáló eredeti feltételezés nem tartható fenn, amint azt a (462) preambulumbekezdés kifejti. Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC csoport nem vitatta a Bizottságnak a (481) preambulumbekezdésben foglalt következtetését, ehelyett az állítólagos ellentmondásra hivatkozott. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.4.5.2. Az exportár kiigazításai

(499) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett az alábbiak tekintetében: vámok, egyéb importköltségek, fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek.

(500) A Bizottság a következő, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőket vette figyelembe: banki költségek, jutalékok és – kizárólag a CSC esetében – hitelköltségek.

3.4.6. *Dömpingkülönbözetek*

(501) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(502) Az ellenőrző látogatás során a CSC csoport rendelkezésre bocsátotta az Unióba irányuló exportértékesítésben részt vevő egyik harmadik országbeli független kereskedője eredménykimutatásának egyszerűsített változatát annak érdekében, hogy ezeket a költségeket fel lehessen használni a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár megállapításához, mely érték aztán nevezőként szolgál a dömpingkülönbözet vám formájában történő kifejezéséhez.

(503) Azonban a szóban forgó eredménykimutatásban bejelentett költségek és nyereségek nem fedték le az összes kereskedőt, ellenben magukban foglalták e kereskedőnek az egyéb üzleti tevékenységekhez és az érintett terméktől eltérő termékekhez kapcsolódó műveleteit. Ezenkívül az említett független kereskedő SGA-költségeiben szereplő költségtípusok nem voltak eléggé konkrétak ahhoz, hogy biztosítható legyen például a fuvarozási vagy egyéb költségek kétszeres elszámolásának elkerülése. Végezetül e dokumentumok egyike sem szolgált semmilyen információval arra vonatkozóan, hogy az áruk uniós határparitáson számított CIF-szintű végső értéke magában foglalta-e mind a felmerült költségeket, mind pedig a szóban forgó közvetítők által elért állítólagos nyereséget.

(504) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(505) Mindezek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3

(506) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számítja ki. Ebben az esetben azonban a Bizottság csak egy tajvani exportáló gyártói csoportot vett fel a mintába. E különbözet tehát megfelelt a mintában szereplő exportáló gyártói csoport vonatkozásában megállapított különbözetnek.

(507) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete 33,3 %.

(508) A Tajvanon működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene a vizsgálati időszakban, elosztva a vizsgálati időszakban a Tajvanról az Unióba érkező, az Eurostat alapján megállapított teljes importvolumennel.

(509) Ebben az esetben az együttműködés szintje alacsony, mivel a vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártóktól érkező behozatal volumene körülbelül [60–70 %]-ot képviselt az Unióba irányuló teljes exportvolumenen belül. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet a CSC csoport Unióba irányuló kivitelének több mint 5 %-át kitevő terméktípusokra megállapított legmagasabb különbözet szintjén állapítja meg.

(510) A végleges dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3
Egyéb együttműködő vállalatok	33,3
A Tajvanról származó minden egyéb behozatal	59,6

3.5. **Törökország**

3.5.1. *Sajátos piaci helyzet: kiszorító hatás*

3.5.1.1. Elemzés

(511) Annak megállapítása érdekében, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának kiszorító hatása miatt fennáll-e sajátos piaci helyzet a törökországi piacon, a Bizottság a következő elemzést végezte el: először is a Bizottság elemezte a kínai behozatal penetrációját a török belföldi piacon a volumen tekintetében; másodszor, a Bizottság megvizsgálta e behozatalnak a török belföldi piac áraira gyakorolt hatását.

(512) A Bizottság a török kormány által szolgáltatott adatok alapján megvizsgálta az országos mutatókat, valamint a mintában szereplő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok alapján a vállalati szintű mutatókat. A Bizottság mindkét adatsort ellenőrizte a (104) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

3.5.1.2. Felhasználás

(513) A Bizottság a belső felhasználást a török kormány által a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártóira vonatkozóan gyártó szerinti bontásban bejelentett belső felhasználás alapján határozta meg. Kötött értékesítésről nem számoltak be. A szabadpiaci felhasználást a Bizottság a belföldi szabadpiaci értékesítés és a behozatal összegeként állapította meg. A belső felhasználás és a szabadpiaci felhasználás összege a hidegen síkhengerelt acéltermékek teljes törökországi felhasználását adja.

(514) A hidegen síkhengerelt acéltermékek törökországi felhasználása a következőképpen alakult:

16. táblázat

Felhasználás (tonna) ([119])

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Belső felhasználás	[2 795 000–3 453 000]	[2 414 000–2 982 000]	[2 799 000–3 458 000]	[3 020 000–3 730 000]
Index (2022=100)	*100*	*86*	*100*	*108*
Szabadpiaci felhasználás	[2 467 000–3 048 000]	[2 601 000–3 213 000]	[2 332 000–2 881 000]	[2 365 000–2 921 000]
Index (2022=100)	*100*	*105*	*95*	*96*
Összes felhasználás	6 191 841	5 900 957	6 037 586	6 335 628
Index (2022=100)	*100*	*95*	*98*	*102*

Forrás: a török kormány kérdőívre és hiánypótlásra adott válaszai alapján számítva.

(515) A hidegen síkhengerelt acéltermékek továbbfeldolgozhatók; így állítják elő a horganyzott acélt és a szerves bevonatú (előfestett) acélt. A figyelembe vett időszakban a hidegen síkhengerelt acéltermékek továbbfeldolgozott termékek gyártásához való felhasználása 2022 és 2023 között csökkent, 2024-ben visszatért a 2022. évi szintre, a vizsgálati időszakban pedig tovább nőtt. A vizsgálati időszakban Törökországban a hidegen síkhengerelt acéltermékek belső felhasználása 8 %-kal magasabb volt, mint 2022-ben.

(516) A szabadpiaci felhasználás 2023-ban 5 %-kal nőtt. Ezt követően azonban 2024-ben visszaesett, és a vizsgálati időszakban hasonló szinten maradt. A szabadpiaci felhasználás 2022 és a vizsgálati időszak között összességében 4 %-kal csökkent.

(517) A teljes felhasználás 2023-ban ideiglenesen visszaesett (–5 %), majd 2024-ben és a vizsgálati időszakban a 2022. évi szinthez közel ingadozott.

3.5.1.3. A Kínából és más harmadik országokból érkező behozatal volumenének és árainak alakulása

(518) A Bizottság a behozatal volumenét a török kormány által szolgáltatott kereskedelmi statisztikák alapján állapította meg. A piaci részesedést a Bizottság a behozatal volumenének és a törökországi szabadpiaci felhasználásnak az összehasonlításával határozta meg.

(519) A hidegen síkhengerelt acéltermékek Törökországba irányuló behozatala a következőképpen alakult:

17. táblázat

A behozatal volumene és piaci részesedése ([120])

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Korea				
Behozatali volumen (tonna)	161 306	375 954	271 828	329 904
Index (2022=100)	*100*	*233*	*169*	*205*

([119]) Titoktartási okokból az adatokat értéktartományok formájában tüntetjük fel.
([120]) Titoktartási okokból a piaci részesedést értéktartományok formájában tüntetjük fel.

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Piaci részesedés (%)	[5,3–6,5]	[11,7–14,5]	[9,4–11,7]	[11,3–13,9]
Index (2022=100)	*100*	*221*	*178*	*213*
Európai Unió				
Behozatali volumen (tonna)	148 683	274 473	282 910	250 710
Index (2022=100)	*100*	*185*	*190*	*169*
Piaci részesedés (%)	[4,9–6,0]	[8,5–10,6]	[9,8–12,1]	[8,6–10,6]
Index (2022=100)	*100*	*175*	*201*	*176*
Oroszország				
Behozatali volumen (tonna)	323 019	205 107	153 141	230 198
Index (2022=100)	*100*	*63*	*47*	*71*
Piaci részesedés (%)	[10,6–13,1]	[6,4–7,9]	[5,3–6,6]	[7,9–9,7]
Index (2022=100)	*100*	*60*	*50*	*74*
Kína				
Behozatali volumen (tonna)	247 884	272 577	166 683	210 997
Index (2022=100)	*100*	*110*	*67*	*85*
Piaci részesedés (%)	[8,1–10]	[8,5–10,5]	[5,8–7,1]	[7,2–8,9]
Index (2022=100)	*100*	*104*	*71*	*89*
Egyesült Királyság				
Behozatali volumen (tonna)	14 667	29 200	16 515	9 581
Index (2022=100)	*100*	*199*	*113*	*65*
Piaci részesedés (%)	[0,5–0,6]	[0,9–1,1]	[0,6–0,7]	[0,3–0,4]
Index (2022=100)	*100*	*189*	*119*	*68*
A világ többi része				
Behozatali volumen (tonna)	82 978	81 601	27 834	22 370
Index (2022=100)	*100*	*98*	*34*	*27*
Piaci részesedés (%)	[2,7–3,4]	[2,5–3,1]	[1–1,2]	[0,8–0,9]
Index (2022=100)	*100*	*93*	*35*	*28*
Teljes behozatal				
Behozatali volumen (tonna)	978 538	1 238 912	918 911	1 053 760
Index (2022=100)	*100*	*127*	*94*	*108*
Piaci részesedés (%)	[32,1–39,7]	[38,6–47,6]	[31,9–39,4]	[36,1–44,6]
Index (2022=100)	*100*	*120*	*99*	*112*

Forrás: a török kormány kérdőívre és hiánypótlásra adott válaszai.

(520) A teljes behozatal nőtt a figyelembe vett időszak alatt (+8 %); ezen belül 2023-ban jelentősen bővült (+27 %). Piaci részesedése 12 %-kal, azaz [4–4,9] százalékponttal nőtt. A behozott hidegen síkhengerelt acéltermékek főként Koreából, az Unióból, Oroszországból és Kínából származtak.

(521) A Kínából érkező behozatal ingadozott a figyelembe vett időszakban: 2023-ban a 2022. évi értékhez képest 10 %-kal nőtt, 2024-ben pedig a 2022. évi volumen kevesebb mint 70 %-ára esett vissza. A vizsgálati időszakban részben helyreállt, és elérte a 2022. évi volumen 85 %-át. A kínai hidegen síkhengerelt acéltermékek törökországi piaci részesedése ennek megfelelően ingadozott. A figyelembe vett időszak első két évében kismértékben, 4 %-kal vagy [0,4–0,5] százalékponttal nőtt, majd 2024-ben [2,7–3,2] százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszakban elérte a [7,2–8,9] %-ot.

(522) A Koreából érkező behozatal kétszeresére nőtt a figyelembe vett időszakban. A növekedés különösen 2022 és 2023 között volt markáns, amikor a behozatali volumen 133 %-kal bővült. 2024-ben a behozatal jóval a 2022. évi szint felett maradt (+69 %), majd a vizsgálati időszakban tovább nőtt, és elérte a 2022. évi szint 205 %-át.

(523) Tekintettel a zsugorodó belföldi piacra, a koreai behozatal piaci részesedése még nagyobb mértékben nőtt, mint a volumene. A figyelembe vett időszakban a 2022. évi [5,3–6,5] %-ról a vizsgálati időszakban [11,3–13,9] %-ra nőtt, ami 113 %-os növekedést jelent.

(524) Az Unióból érkező behozatal 2022 és 2024 között 90 %-kal növekedett. A vizsgálati időszakban csökkenés volt tapasztalható, de a behozatal így is 69 %-kal haladta meg a 2022. évi szintet. Az Unióból érkező behozatal piaci részesedése a 2022. évi [4,9–6,0] %-ról a vizsgálati időszakban 76 %-kal [8,6–10,6] %-ra nőtt.

(525) Az Oroszországból érkező behozatal csaknem 30 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak alatt. Piaci részesedése az előző évi értékhez képest visszaesett: a 2022. évi [10,6–13,1] %-ról a vizsgálati időszakra [7,9–9,7] %-ra csökkent.

(526) Bár Törökországban az importált hidegen síkhengerelt acéltermékek ötödik legfőbb forrása az Egyesült Királyság volt, az messze elmaradt az első négy legfőbb származási országtól, tekintettel a csökkenő behozatali volumenre (–35 %) és az elhanyagolható piaci részesedésre (a figyelembe vett időszakban 0,3 % és 1,1 % között volt; a legalacsonyabb piaci részesedést a vizsgálati időszakban figyelték meg).

3.5.1.4. Belföldi értékesítési volumen, piaci részesedés, belföldi árak és importárak

(527) A Bizottság a belföldi értékesítési volument a török kormány által a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártóitól gyűjtött adatok alapján állapította meg. A belföldi értékesítés piaci részesedését a Bizottság a törökországi belföldi értékesítési volumennek és a törökországi szabadpiaci felhasználásnak az összehasonlításával határozta meg.

(528) A belföldi értékesítés volumene, a piaci részesedés és a belföldi értékesítési árak a következőképpen alakultak:

18. táblázat

A belföldi értékesítés volumene és piaci részesedése

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Belföldi értékesítés volumene (tonna)	1 924 449	1 821 160	1 825 216	1 728 873
Index (2022=100)	*100*	*95*	*95*	*90*
Piaci részesedés (%)	66,3	59,5	66,5	62,1
Index (2022=100)	*100*	*90*	*100*	*94*
Belföldi értékesítési ár (TRY/tonna)	16 708	20 199	25 968	26 718
Index (2022=100)	*100*	*121*	*155*	*160*
Korábbi belföldi értékesítési árak 2022-es árak (TRY/tonna)	16 708	15 674	15 119	14 502
Index (2022=100)	*100*	*94*	*90*	*87*

Forrás: a török kormány kérdőívre és hiánypótlási felszólításra adott válaszai.

(529) A figyelembe vett időszakban a belföldi értékesítés folyamatosan csökkent. A vizsgálati időszakban a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártóinak belföldi piaci értékesítési volumene a 2022. évi értékhez képest 10 %-kal csökkent.

(530) A belföldi értékesítés piaci részesedése ennek megfelelően szűkült. 2022 és a vizsgálati időszak között a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártói belföldi piacuk 6 %-át elveszítették. 2023-ban a behozatali volumen jelentősen nőtt, ami a hidegen síkhengerelt acéltermékek török piacán a belföldi értékesítés részesedésének jelentős csökkenését eredményezte (–10 %).

(531) A nominális belföldi értékesítési ár jelentősen megnőtt (+60 %). Az infláció hatásával korrigálva a figyelembe vett időszak alatt folyamatosan csökkent. A vizsgálati időszakban 13 %-kal maradt alatta a 2022. évi szintnek.

(532) A Bizottság a figyelembe vett időszakra nézve a belföldi árak és az importárak összehasonlítását is elvégezte. Ehhez az összehasonlításhoz a Bizottság a hidegen síkhengerelt acéltermékek tonnában kifejezett nominális árait vett figyelembe.

19. táblázat

Belföldi értékesítési árak és importárak (TRY/tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Belföldi értékesítési árak	16 708	20 199	25 968	26 718
Importárak	17 428	19 752	27 373	26 978
Behozatali/Belföldi árak aránya	*1,04*	*0,98*	*1,05*	*1,01*
Korea	17 188	18 085	25 063	25 559
Behozatali/Belföldi árak aránya	*1,03*	*0,90*	*0,97*	*0,96*
Európai Unió	19 407	26 286	32 957	34 121
Behozatali/Belföldi árak aránya	*1,16*	*1,30*	*1,27*	*1,28*
Oroszországi Föderáció	16 215	17 789	22 994	22 450
Behozatali/Belföldi árak aránya	*0,97*	*0,88*	*0,89*	*0,84*
Kína	18 927	18 053	26 127	25 646
Behozatali/Belföldi árak aránya	*1,13*	*0,89*	*1,01*	*0,96*
Egyesült Királyság	13 282	16 300	20 766	21 606
Behozatali/Belföldi árak aránya	*0,79*	*0,81*	*0,80*	*0,81*

Forrás: a török kormány kérdőívre és hiánypótlási felszólításra adott válaszai.

(533) Az átlagos importárak a figyelembe vett időszakban (a 2023-as év kivételével) mindvégig a belföldi árak szintje felett maradtak. Az átlagot azonban erősen befolyásolta az Unióból érkező behozatal, melynek ára akár 30 %-kal is magasabb volt a belföldi áraknál (2023-ban). A vizsgálati időszakban az Unióból importált hidegen síkhengerelt acéltermékek árai 28 %-kal haladták meg a belföldi árakat.

(534) A Kínából érkező behozatal átlagára 2022-ben 13 %-kal magasabb volt a belföldi áraknál, majd 2023-ban a belföldi árak 89 %-ára esett vissza. A Kínából érkező behozatal átlagára a következő időszakban (2024, vizsgálati időszak) nagyjából a belföldi árak szintjén maradt.

3.5.1.5. Következtetés

(535) Bár a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártóinak belföldi értékesítése nagyobb ütemben csökkent, mint a szabadpiaci felhasználás, e gyártók továbbra is domináns piaci részesedéssel rendelkeztek a hidegen síkhengerelt acéltermékek török piacán. A behozatal teljes növekedését főként a Koreából és az Unióból érkező behozatal okozta. A figyelembe vett időszakban a Kínából érkező behozatal csökkent, és veszített piaci részesedéséből. Emellett Kína mint az importált hidegen síkhengerelt acéltermékek származási országa csak a negyedik helyen állt Korea, az Unió és Oroszország mögött.

(536) Az árakat illetően megjegyzendő, hogy a kínai importárak a belföldi árakéhoz hasonló szinten voltak, míg a más beszállító országokból, nevezetesen az Unióból érkező behozatal árai jelentősen magasabbak voltak.

(537) Figyelembe véve a hidegen síkhengerelt acéltermékek török gyártói általi belföldi értékesítés volumenét, árait és piaci részesedését, valamint a Kínából, Koreából és az Unióból érkező behozatal volumenét és árait, a Bizottság megállapította, hogy a Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek piaci penetrációja meglehetősen szerény volt, és nem befolyásolhatta jelentősen a hidegen síkhengerelt acéltermékek török piacán érvényesített árakat. Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai behozatal nyomán a török piacon nem alakult ki sajátos piaci helyzet.

3.5.2. *Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása*

3.5.2.1. Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş. (a továbbiakban: Tatmetal)

(538) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a Tatmetal részére 2025. szeptember 18-án küldött kérdőívet kísérő levélben arról tájékoztatta a Tatmetalt, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek valamelyike hamis vagy megtévesztő információkat szolgáltatott, a Bizottság az ilyen információkat figyelmen kívül hagyhatja, és a rendelkezésre álló tényekre támaszkodhat.

(539) A Bizottság 2026. április 16-án tájékoztatta a Tatmetalt arról a szándékáról, hogy az ellenőrző látogatás során felmerült számos probléma miatt az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni.

(540) Először is: a teljes keményacélt illetően a Tatmetal szándékosan úgy döntött, hogy megváltoztatja a termékkód felépítését, és erről csak a helyszíni ellenőrzés során tájékoztatta a Bizottságot. Ez a szabálytalanság a belföldi és az exportértékesítési ügyleteket egyaránt érintette.

(541) Másodszor: a Bizottság azonosította a vizsgált terméknek a vizsgálati időszakban a törökországi szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló és olyan vevők részére történő értékesítését, akik a hidegen síkhengerelt acéltermékekből különböző tulajdonságokkal rendelkező és különböző felhasználású továbbfeldolgozott termékeket, például konyhai eszközöket állítottak elő. Ezeket az értékesítéseket az „egyéb értékesítés” körébe sorolták, és sem belföldi értékesítésként, sem uniós értékesítésként nem jelentették be.

(542) Harmadszor: a Tatmetal két külön átváltásiárfolyam-csoportról számolt be: a belföldi értékesítésekre vonatkozó átváltási árfolyamokat a vállalat számviteli rendszeréből származtatta, míg az uniós értékesítésekre alkalmazandó átváltási árfolyamokat a vámszámla alapján jelentette be. A Bizottság több olyan esetet is feltárt, amikor a vállalat számviteli rendszeréből ugyanazon a napon jelentett átváltási árfolyamok nem feleltek meg egymásnak. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az Unióba irányuló, független vevők részére történő értékesítések során ugyanazon időpontokban alkalmazott átváltási árfolyamok alacsonyabbak voltak a vállalat számviteli rendszeréből jelentett átváltási árfolyamoknál.

(543) Negyedszer: a Tatmetal által bejelentett uniós értékesítéseket illetően a Bizottság több olyan ügyletet azonosított, amelyek során valójában Észak-Macedóniába, nem pedig az Unióba történt kivitel. Ezeket az ügyleteket a szaloniki kikötőben vették nyilvántartásba, de a végső rendeltetési hely Észak-Macedóniában volt, amit a vállalat forrásadatai és a mintában szereplő, összegyűjtött ügyletek is megerősítenek.

(544) Ötödször: az uniós értékesítési táblázatban szereplő szállítási költségek nem voltak teljesek. Számos CIF- és CFR-ügylet esetében nem jelentettek be megfelelő tengeri fuvarozási vagy anyagmozgatási költségszámlákat.

(545) Észrevételeiben a Tatmetal a termékkód felépítéséről szóló első ponttal kapcsolatban azzal érvelt, hogy a teljes keményacél termékek felületi minősége nem egyezik meg a lágyított hidegen hengerelt termékek felületi minőségével, valamint a vonatkozó európai szabvány (EN 10130) is másképpen írja le e két terméket, továbbá hogy a termékkódban meghatározott felületi minőség megadása megtévesztő információnak minősült volna.

(546) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nem kitett felület a legmegfelelőbb szempont a teljes keményacél termékek esetében, mivel e termékeket nem kitett állapotra szánták, és az EN 10130 szabvány értelmében vett megmunkáltság nem jellemzőjük. A Bizottság az érintett termékkódot átsorolta a belföldi értékesítési jegyzékbe és az uniós értékesítési jegyzékbe.

(547) A törökországi szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló értékesítésekre vonatkozó második pontot illetően a Tatmetal előadta, hogy a szabadkereskedelmi övezetekben történő értékesítések a Tatmetal számviteli szabályai szerint nem minősülnek belföldi értékesítésnek, és a török jog szerint nem azonosíthatók EU-specifikus exportértékesítésként. A Tatmetal előadta, hogy a szabadkereskedelmi övezetben történő értékesítést a török jog exportértékesítésként, nem pedig belföldi értékesítésként határozza meg, mivel a török export- és héajogszabályok ([121]) értelmében a Törökországból a valamely vámszabad területre irányuló szállítmányok az exportrendszer hatálya alá tartoznak. A Tatmetal hivatkozott továbbá a vámszabad területekről szóló, 1985. június 6-án elfogadott 3218. sz. törvényre ([122]), amelynek értelmében a vámszabad területek ugyan a török vámterület részét képezik, ám a behozatali vámok és a kereskedelempolitikai intézkedések szempontjából azon kívülinek minősülnek, és a vámszabad területre érkező áruk rendszerint részesülnek a kivitelhez kapcsolódó kedvezményekből. Ezenkívül a Tatmetal igazoló dokumentumokat nyújtott be a vámszabad területeket célzó értékesítéshez kapcsolódó ügyletek fuvarköltségére vonatkozóan arra az esetre, ha a Bizottság úgy döntene, hogy az értékesítéseket belföldi vagy uniós értékesítésként kezeli.

(548) A Bizottság tudomásul vette a Tatmetal magyarázatát, amely szerint bár a vámszabad területek a török vámterület részét képezik, a behozatali vámok és a kereskedelempolitikai intézkedések szempontjából azon kívül esőnek tekintendők. A jelen ügyben a Bizottság megállapította, hogy a vizsgált terméket a török vámterület részét képező vámszabad területeken található vevők részére értékesítették. A Tatmetal azt állította, hogy nincs információja arról, hogy mi történt az árukkal az értékesítések lezárását követően. A Bizottság az érintett vevők weboldalai alapján megjegyezte, hogy e vevők a downstream iparágakban, például a konyhai eszközök és az acél polcrendszerek ágazatában folytatnak üzleti tevékenységet. Ebből következik, hogy a török vámterülethez tartozó vámszabad területeken a későbbi kivitelt megelőzően a vizsgált termék jelentős átalakítására volt szükség. A Bizottság ezért ezeket az értékesítéseket a belföldi piacra irányuló értékesítésként kezelte.

(549) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a törökországi vámszabad területeket célzó értékesítéshez kapcsolódó ügyletek fuvarköltségeire vonatkozó további igazoló dokumentum a belföldi fuvarozási költségekre vonatkozó munkalap volt, amely feltüntette a törökországi övezetekre vonatkozó egységköltséget. A Bizottság megjegyezte, hogy a Tatmetal nem nyújtott be olyan tényleges számviteli adatokat, amelyek alátámasztották volna a fuvarozási költségek szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló értékesítésekhez való hozzárendelését. A Bizottság elutasította az érvelést.

(550) Az átváltási árfolyamokra vonatkozó harmadik pontot illetően a Tatmetal előadta, hogy az exportértékesítések esetében a vámkezelési határidőn alapuló átváltási árfolyamot jelentette be, míg a belföldi értékesítések esetében a Török Központi Bank napi átváltási árfolyamát alkalmazta. A Tatmetal kifejtette, hogy a Török Központi Bank vételi árfolyama az uniós értékesítési jegyzékre, a Török Központi Bank eladási árfolyama pedig a belföldi értékesítési jegyzékre vonatkozott.

(551) A Bizottság megjegyezte: a Tatmetal szándékosan döntött úgy, hogy a TRY-ban megadott nettó számlaértéket a vámkezelési határidő szerinti átváltási árfolyamon átváltja. Továbbra sem volt egyértelmű, hogy a vámkezelési határidő szerinti átváltási árfolyam miért volt megfelelőbb a számla dátuma szerinti átváltási árfolyamhoz képest; ezzel kapcsolatban csak a vállalat azon nyilatkozata állt rendelkezésre, miszerint a számviteli nyilvántartásoknak ez a megközelítés felel meg. A Bizottság megállapította, hogy az uniós értékesítési jegyzékben szereplő, a vámkezelési határidő szerinti átváltási árfolyam a legtöbb esetben magasabb volt, mint az uniós értékesítési jegyzékben szereplő, ugyanazon számladátum szerint alkalmazandó devizavételi vagy -eladási árfolyam. Ez azt eredményezte, hogy a számla elszámolási pénznemben kifejezett értéke magasabb volt, mint a Török Központi Banknak a belföldi piacon történő devizaeladásokra alkalmazott átváltási árfolyama. A vállalat csak a helyszíni ellenőrzés során fejtette ki a Bizottságnak, hogy nem a számla kelte szerinti átváltási árfolyamot vette figyelembe az Unióba irányuló, független vevők részére történő értékesítések során. Az információk késedelmes közlése következtében a Bizottságnak nem állt módjában megfelelően elemezni a benyújtott adatokat, ami jelentősen akadályozta a vizsgálatot.

([121]) Exportrendelet (İhracat Yönetmeliği), Hivatalos Közlöny 26190. sz., 2006. június 6.
([122]) Hivatalos Közlöny 18785. sz., 1985. június 15.

(552) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a vételi megbízás időpontjában alkalmazandó és uniós értékesítési jegyzékben szereplő átváltási árfolyam egyes esetekben eltért a vételi megbízás időpontjában alkalmazandó és belföldi értékesítési jegyzékben feltüntetett átváltási árfolyamtól. Ebben a helyzetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a havi átlagos átváltási árfolyamok következetes használata alkalmas a következetlenségek és a hibásan bejelentett átváltási árfolyamok korrigálására. A Bizottság ezért a bejelentett átváltási árfolyamok tekintetében a rendelkezésre álló tényeket vette figyelembe. A Tatmetal érveit a Bizottság ezen indokok alapján elutasította.

(553) Az Észak-Macedóniába irányuló értékesítésekről szóló negyedik pontot illetően a Tatmetal kifejtette, hogy az értékesítési jegyzék pontatlan vagy félrevezető lehetett a rendeltetési hely szerinti felosztás szempontjából, mivel a vevő címére vonatkozó információkat, a számlával kapcsolatos adatokat, az automatikusan hozzárendelt ERP-címeket vagy a helytelen előzetes szállítási információkat tükrözhetett. Ezért a Tatmetal az országinformációkat a hivatalos vámjegyzék alapján jelentette be. A Tatmetal dokumentumokat nyújtott be annak igazolására, hogy a Bizottság által feltérképezett ügyletek tárgyát képező vizsgált termék végső rendeltetési helye nem Észak-Macedóniában, hanem Görögországban található.

(554) A Bizottság megjegyezte: a Tatmetal döntött úgy, hogy a kiviteli vám-árunyilatkozatban szereplő információkra támaszkodik. A benyújtott kiegészítő dokumentumokban a Tatmetal a szállítási feltételekre (CIF/CFR Szaloniki) és a kiviteli vám-árunyilatkozat szerinti kirakodási kikötőre (Szaloniki, Görögország) hivatkozik. A Bizottság által a mintába felvett ügyletek esetében az értékesítési megbízás visszaigazolásán szereplő végső rendeltetési hely mind a négy esetben Észak-Macedónia volt, és/vagy a vevő címe Észak-Macedóniában volt, és/vagy a vevőnek a számlán feltüntetett címe Észak-Macedóniában volt, és az ERP értékesítési megbízási bejegyzéseiben szereplő végső rendeltetési hely mind a négy esetben Észak-Macedóniában volt. Ezenkívül a Tatmetal nem támasztotta alá állítását például a behozatali vám-árunyilatkozat, szállítólevelek vagy a végső rendeltetési helyet feltüntető teljes hajóraklevél/csomagolási jegyzék benyújtásával. Mivel a Bizottságnak nem állt módjában megerősíteni, hogy az említett ügyletek az Unióban zárultak-e le, kizárta azokat az uniós értékesítési jegyzékből. A Bizottság elutasította az érvelést. A további ellenőrzések során a Bizottság egy további ügyletet azonosított, melynek során Svájc felé történt értékesítés. Ezt az ügyletet a Bizottság törölte az uniós értékesítési jegyzékből.

(555) Az uniós értékesítési jegyzékben szereplő fuvarozási költségekre vonatkozó ötödik pontot illetően a Tatmetal azzal érvelt, hogy az exporthoz kapcsolódó bizonyos költségek nem azonosíthatók közvetlenül a vám-árunyilatkozati formanyomtatványokon. Ehelyett a szóban forgó költségeket az exportértékesítés értékesítési, általános és igazgatási költségei között, az „egyéb” kategóriában vagy a „központi díjak” között tüntették fel. A 18. cikk szerinti levélre reagálva a Tatmetal manuálisan felülvizsgálta az érintett értékesítéseket, hogy bejelentse a hiányzó tengeri szállítási díjat, és beszámolt a további tengeri szállítási és anyagmozgatási költségekről.

(556) A Bizottság áttekintette az exporthoz kapcsolódó hiányzó anyagmozgatási és tengeri szállítási költségekre vonatkozóan benyújtott számításokat és munkafájlokat, és elfogadta a számítást.

(557) 2026. július 15-én a Bizottság arról tájékoztatta a Tatmetalt, hogy további problémákat azonosított, amelyek alapján az alaprendelet 18. cikkének rendelkezéseit kívánja alkalmazni (a továbbiakban: a 18. cikk szerinti második levél).

(558) A Bizottság rámutatott arra, hogy a vállalat nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna a fuvarozási költségek belföldi értékesítési ügyletekhez való hozzárendelését. A helyszíni ellenőrzés során a vállalat azt állította, hogy nincs kapcsolat a belföldi piacon felmerült fuvarozási költségek és az egyes ügyletek között. A vállalat kifejtette, hogyan használta fel a belső adatokat a belföldi értékesítési ügyletek fuvarköltségeinek bejelentésére. E tekintetben a vállalat nem biztosított hozzáférést az ügyletenként bejelentett fuvarozási költségek értékének megállapításához használt adatokhoz, és csak a helyszíni ellenőrzés utolsó napján nyújtotta be a belföldi értékesítési ügyletekre vonatkozó előkészítő munkalapot, amely tartalmazta a bejelentett engedményeket, beleértve a fuvarozási költségeket is. Ezenkívül az érintett alkalmazottak a helyszíni ellenőrzés során nem álltak rendelkezésre további pontosítás nyújtása céljából. Végezetül: bár a Bizottság kifejezetten kérte, a Tatmetal nem nyújtott be igazoló dokumentumokat, például fuvarozási vállalatoktól kapott számlákat.

(559) Észrevételeiben a Tatmetal először is azzal érvelt, hogy az ellenőrzési jelentésben semmi nem utal arra, hogy a Tatmetal ne nyújtotta volna be a szükséges információkat, vagy hogy a benyújtott információk ellenőrzésére ne lett volna lehetőség.

(560) Másodszor, a vállalat fenntartotta, hogy – a Bizottság állításával ellentétben – a logisztikai alkalmazottak telefonon rendelkezésre álltak, és a Bizottság kérésére személyesen is rendelkezésre álltak volna.

(561) Harmadszor, a vállalat azt állította, hogy a bejelentett belföldi értékesítési ügyletekre vonatkozó előkészítő munkalapon szereplő belső adatokon kívül nem volt magasabb szintű olyan konkrét bizonyíték, amely alátámaszthatta volna a belföldi értékesítési ügyletekre vonatkozóan bejelentett fuvarozási költségeket.

(562) Negyedszer, a Tatmetal azzal érvelt, hogy a Bizottság azon elvárása, hogy a vállalatnak kérés nélkül és saját kezdeményezésére további megerősítő bizonyítékokat kellett volna szolgáltatnia, észszerűtlen, és ellentétes a Bizottságnak az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról kötött WTO-megállapodás (a továbbiakban: a WTO dömpingellenes megállapodása) 6.1. cikkéből eredő kötelezettségeivel.

(563) Ötödször, a vállalat azt állította, hogy a Bizottság a belföldi értékesítési ügyletekre vonatkozó masterfile-t a helyszíni ellenőrzés első napján kapta meg, nem pedig az utolsó napon, amint azt a Bizottság állítja. A helyszíni ellenőrzés utolsó napján egy másik előkészítő munkalapot nyújtottak be, mivel a Bizottság azt ekkor kérte.

(564) Végezetül a vállalat előadta, hogy az ellenőrzés utolsó napján benyújtott előkészítő munkalapon szereplő, a fuvarozási egységköltségre vonatkozó adatokat a fuvarokmányokkal együtt észszerű módszernek kell tekinteni a belföldi árufuvarozásra vonatkozóan bejelentett kedvezmények elegendő bizonyítékkal való alátámasztására.

(565) A fentiek ellenére a 18. cikk szerinti levélhez fűzött észrevételeiben a Tatmetal benyújtotta a fuvarozási költségek belső nyilvántartását és a szállítási szolgáltatások nyújtásáról kiállított számlákat.

(566) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az ellenőrzési jelentés az ellenőrzési folyamat leírását tartalmazza, az ellenőrzött vállalat együttműködésének szintjét nem véleményezi. Az ellenőrzési jelentés helyesen tartalmazta a vállalat által a belföldi értékesítési ügyletekhez kapcsolódó fuvarozási költségekre vonatkozóan adott magyarázatokat, és nem vont le következtetéseket a benyújtott bizonyítékok megfelelőségéről. Az tehát, hogy az ellenőrzési jelentés nem tárta fel a benyújtott alátámasztó bizonyítékok hiányosságait, nem értelmezhető úgy, mintha a Bizottság elfogadta volna az adatokat. A Bizottság ezért a (559) preambulumbekezdésben ismertetett állítást elutasította.

(567) A belföldi értékesítési ügyletekre és a kapcsolódó költségekre vonatkozó kérdőívre adott válasz elkészítéséhez felhasznált adatok időben történő rendelkezésre bocsátását, valamint az érintett személyzet rendelkezésre állását illetően meg kell jegyezni, hogy az ellenőrzési folyamatot késleltette az, hogy a vállalat jellemzően nem tudott magyarázatokkal szolgálni, és nem tudta alátámasztani a kérdőívre adott válasz egyéb részeiben szolgáltatott információkat. Következésképpen a Bizottság csak a helyszíni ellenőrzés utolsó napján vizsgálhatta meg a belföldi és az exportértékesítési ügyleteket. Ezért a Bizottság kénytelen volt rangsorolni a benyújtott információkat, és azokat nem állt módjában a rendes körülmények között szükséges részletességgel megvizsgálni. Ezért nem volt releváns az, hogy a logisztikai személyzet személyesen rendelkezésre tudott volna-e állni az ellenőrzés során, mivel a Bizottságot csak a helyszíni ellenőrzés utolsó napján tájékoztatták a belföldi fuvarozás bejelentésére használt módszerről. Nem állja meg a helyét a vállalat azon állítása, miszerint egy belföldi értékesítéssel kapcsolatos masterfile-t az ellenőrzés első napján nyújtottak be. A vállalat valóban benyújtott több úgynevezett masterfile-t. Az értékesítéseket illetően olyan értékesítési jelentést nyújtott be, amely nem tartalmazott információt a fuvarozási költségekről, azaz a szóban forgó kérdés szempontjából nem volt releváns. Következésképpen a Bizottság elutasította a (560) és (563) preambulumbekezdésben ismertetett érveket.

(568) Ami a vállalat azon állítását illeti, hogy a fuvarokmányok (az azt igazoló dokumentumok, hogy az árukat szállítás céljából átadták a fuvarozónak) és a nem alátámasztott fuvarozási egységköltség megfelelő módszer a belföldi ügyletek bejelentett fuvarozási költségének alátámasztására (különösen azért, mert állítólag nem állt a vállalat rendelkezésre konkrétabb bizonyíték), a Bizottság megjegyezte, hogy a vállalat maga nyújtott be fuvarozási számlákat a 18. cikk szerinti második levélre válaszul. Ez egyértelműen azt mutatja, hogy a vállalat rendelkezett olyan bizonyítékokkal, amelyek alátámaszthatták a belföldi fuvarozási költségeket. Következésképpen a Bizottság elutasította a vállalatnak a (561) és a (564) preambulumbekezdésben ismertetett állításait.

(569) A 18. cikk szerinti második levélre válaszul benyújtott dokumentációt illetően megjegyzendő, hogy a Bizottság elutasította azt, mivel annak valódiságát az eljárás e szakaszában nem volt mód ellenőrizni.

(570) Végezetül a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy megsértette volna a WTO dömpingellenes megállapodásának 6.1. cikkét, amikor azt várta a Tatmetaltól, hogy saját kezdeményezésére szolgáltasson a bejelentett fuvarozási költségeket alátámasztó bizonyítékokat. A Bizottság dokumentumokat kért, hogy példákat láthasson a belföldi értékesítési ügyletekre, mely dokumentumok alátámasztják a bejelentett adatokat, például a terméktípust, a vevőt, a rendeltetési helyet, a vevővel való kapcsolatot, az értékesítési mennyiséget és árat, valamint az értékesítési ügylet során felmerült költségeket. A Bizottság kifejezetten bekérte a bejelentett fuvarozási költséget alátámasztó dokumentumokat. A vállalat azonban nem nyújtott be ilyen dokumentumokat, annak ellenére sem, hogy egyértelműen rendelkezett fuvarozási számlákkal, amint azt a (565) és a (568) preambulumbekezdés kifejti. A Bizottság ezért a (562) preambulumbekezdésben ismertetett állítást elutasította.

3.5.2.2. Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa (a továbbiakban: Borcelik)

(571) Az eljárás megindításáról szóló értesítés 10. pontjában a Bizottság emlékeztette az érdekelt feleket arra, hogy ha megtagadják a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy nem biztosítják a szükséges információkat a határidőn belül, illetve jelentősen hátráltatják a vizsgálatot, akkor ténymegállapításait az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre alapozhatja. A Bizottság a mintában szereplő exportáló gyártók részére 2025. szeptember 18-án küldött levelében ismételten ismertette azt is, hogy együttműködés hiánya milyen következményekkel jár a mintába való felvétel tekintetében.

(572) 2026. június 17-én a Bizottság arról tájékoztatta a Borcelikot, hogy a vizsgálat során több olyan kérdés merült fel, amely az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásához vezethet.

(573) Először is a Bizottság a vállalatot négy alkalommal kérte fel próbamérleg benyújtására – a kérdőívben, a hiánypótlásra felhívó első és második levélben, valamint a helyszíni ellenőrzés kezdetén – miután fény derült arra, hogy a vállalat által készített változatból hiányoztak bizonyos adatok. A vállalat által a negyedik kérést követően benyújtott próbamérleg olyan formátumú volt, amely további feldolgozást tett szükségessé. Az, hogy a vállalat nem nyújtotta be megfelelő formában a kért próbamérleget, késleltette a vizsgálatot.

(574) Másodszor, a vállalat nem nyújtotta be a G. táblázatban (Eredménykimutatás) kért összes információt. Konkrétabban: a vállalat úgy döntött, hogy az árfolyamnyereséget és -veszteséget csak a helyszíni ellenőrzés során adja meg úgy, hogy különbséget tesz a tényleges és átszámításból eredő veszteség és nyereség között. Tekintettel arra, hogy a vállalat sok számla esetében könyvelt el devizaárfolyam-nyereséget vagy -veszteséget, a Bizottságnak nem állt módjában kielégítően ellenőrizni a benyújtott információkat.

(575) Harmadszor, a vállalat – annak ellenére, hogy a Bizottság kifejezetten felkérte arra, hogy jóval a helyszíni ellenőrzés előtt nyújtsa be az általa az ellenőrzésre való felkészülés során észlelt kisebb hibák korrekcióit – csak az ellenőrzés első napján nyújtotta be e korrekciókat. Ezenkívül a belföldi értékesítésekre vonatkozó adatokban elvégzett korrekciók egy része nem tekinthető kisebb korrekciónak. E korrekciók eredményeként az egyes belföldi értékesítési ügyletekhez kapcsolódó fuvarozási költségek 250 %-kal nőttek meg.

(576) Negyedszer, a belföldi értékesítési ügyletekhez kapcsolódó fuvarozási költségeket a vállalat által benyújtott olyan bizonyítékok (a vállalat nyilvántartásaiból kinyert, a szállításról és a szállítási költségekről szóló jelentések) támasztották alá, amelyek a belföldi értékesítéseknek csak elhanyagolható – az érintett ügyletek kevesebb mint 3 %-át kitevő – részére vonatkoztak.

(577) Ötödször, a vállalat csak a helyszíni ellenőrzés során tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem számolt be a vizsgált terméknek a gyár és a külső raktár közötti szállításával kapcsolatban felmerült fuvarozási költségekről. A (576) preambulumbekezdésben említett alátámasztó bizonyítékok sem tartalmazták a szükséges információkat.

(578) A vállalat meghallgatást kért a Bizottság szolgálataitól, és észrevételeket nyújtott be a Bizottság azon szándékával kapcsolatban, hogy a (573)–(577) preambulumbekezdésben ismertetett kérdések tekintetében az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni.

(579) A meghallgatás során és észrevételeiben a Borcelik kifogásolta a Bizottság azon szándékát, hogy az alaprendelet 18. cikke alapján a rendelkezésre álló tényekre kíván hagyatkozni; a Borcelik azzal érvelt, hogy nem akadályozta a vizsgálat lefolytatását.

(580) A próbamérlegre vonatkozó első pontot illetően a Borcelik előadta, hogy a teljes vizsgálati időszakra vonatkozó, a költségeket és bevételeket tartalmazó próbamérleget már közölte a kérdőívre adott eredeti válaszban, tehát a Bizottság már rendelkezett az SGA-költségek meghatározásához szükséges információkkal. A Borcelik hozzátette, hogy az eszközöket és a kötelezettségeket tartalmazó számláinak próbaegyenlegét a hiánypótlásra felhívó első levélre válaszul nyújtotta be. A hiánypótlásra felhívó második levelet követően benyújtott egy teljes próbamérleget, amely tartalmazta az eszközöket, a kötelezettségeket, a költségeket és a bevételeket, valamint a helyszíni ellenőrzések során a teljes próbamérleget is benyújtotta.

(581) A Bizottság megjegyezte, hogy a 18. cikk szerinti levéllel kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik csupán a próbamérleg benyújtásának módjára tért ki. A vállalat beszámolója megerősítette, hogy a próbamérleget részben nyújtotta be, és hogy a Bizottság csak a helyszíni ellenőrzés során kapta meg a teljes változatot. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a hiánypótlásra felhívó második levélre adott válasz az ellenőrző látogatás kezdetén volt esedékes, illetve került benyújtásra. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a Borcelik által a 18. cikk szerinti levéllel kapcsolatos észrevételeiben benyújtott tényszerű beszámoló alátámasztotta a Bizottság észrevételeit. Ezenkívül a Borcelik észrevételeiben semmi sem mond ellent a Bizottság azon következtetésének, miszerint a teljes próbamérleget az eljárás során csak igen késői szakaszban kapta kézhez, ami megnehezítette a vállalat által benyújtott adatok elemzését. Következésképpen a Bizottság megerősítette azon ténymegállapításait, melyek szerint a teljes próbamérleg késedelmes benyújtása akadályozta a vizsgálatot.

(582) Az árfolyamnyereségek és -veszteségek bontására vonatkozó második pontot illetően a Borcelik azt állította, hogy a vonatkozó táblázaton kívül (amely két külön sort tartalmaz a realizált és az átszámításból adódó nyereségek és veszteségek feltüntetésére) maga a kérdőív nem írta elő kifejezetten a szóban forgó kiadások bontását. Emellett a Borcelik fenntartotta, hogy sem az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése, sem a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikke, sem pedig az uniós ítélkezési gyakorlat nem tesz különbséget a realizált és az átszámításból adódó árfolyamnyereség és -veszteség között. A Borcelik véleménye szerint az árfolyamnyereségeknek és -veszteségeknek a realizált, illetve az átváltásból adódó kategóriákra történő bontása ezért nem minősült szükséges információnak. A Borcelik továbbá azzal érvelt, hogy amennyiben a Bizottság a bontást szükséges információnak tekinti, úgy azt a hiánypótlásra felhívó levélben kellett volna kérnie. Végezetül a vállalat vitatta a Bizottság azon következtetéseit, amelyek szerint a bontás és az annak alapjául szolgáló bizonyítékok (könyvek) késedelmes benyújtása akadályozta a vizsgálatot, mivel a Bizottságnak már a kérdőívre adott eredeti válasz alapján tisztában kellett volna lennie azzal, hogy a Borcelik nagy számú olyan számlát könyvelt el, amelyeken árfolyamnyereség és -veszteség realizálódott. A Borcelik fenntartotta, hogy e kérdés tekintetében indokolatlan a rendelkezésre álló tényekre támaszkodni, mivel az árfolyamnyereségekhez és -veszteségekhez kapcsolódó könyvek ellenőrzésére volt lehetőség az ellenőrző látogatás során, és azokat mint ellenőrzési bizonyítékokat gyűjtötték össze.

(583) A Bizottság megjegyezte: a Borcelik nem vitatta, hogy nem nyújtotta be a kérdőív vonatkozó táblázatában kért információkat, mely táblázat a kérdőív szerves részét képezi. Az, hogy a Bizottság nem összpontosít a vállalatnak küldött hiánypótlásra felhívó levél valamely konkrét hiányosságára, nem érvényteleníti a dömpingellenes kérdőív tartalmából származó információk benyújtására irányuló eredeti kérést. Ezenkívül az a tény, hogy a vállalat saját kezdeményezésére felülvizsgálatot nyújtott be, amelynek során közvetlenül a kérdőívre adott válasz vonatkozó részeinek ellenőrzése előtt elkülönítette az árfolyamnyereségek és -veszteségek két kategóriáját, megerősítette, hogy a vállalat tisztában volt azzal, hogy a bontás szükséges információnak minősül. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy mérlegelési jogkörrel rendelkezik a realizált és az átszámításból eredő árfolyamnyereségek és -veszteségek ellenőrzésére, biztosítandó, hogy ezeket az összegeket a vizsgált termék előállítására és értékesítésére vonatkozó tényleges adatok alapján, helyesen rendelje hozzá az SGA-költségekhez. Végül a Bizottság valóban tisztában volt azoknak a számlák a számával, amelyeken devizaárfolyam-nyereséget és -veszteséget könyveltek el. A vállalat által a helyszíni ellenőrzés során megadott bontás azonban nem volt összekapcsolva a vonatkozó számlák címével. Ez azt jelenti, hogy a kérdőívre adott válaszban megadott információkból levont feltételezések okafogyottá váltak volna, ha a Bizottság elemzésében a számlák címére hagyatkozott volna. A Bizottság ezért megerősítette következtetését, miszerint az ellenőrzés ütemtervéhez képest késedelmet okozott az, hogy a Borcelik az árfolyamnyereségeket és -veszteségeket csak a helyszíni ellenőrzés során osztotta fel realizált, illetve átszámításból adódó árfolyamnyereségekre és -veszteségekre.

(584) A fuvarozással kapcsolatos költségekre vonatkozó harmadik és negyedik pontot illetően a Borcelik azt állította, hogy a határidőkre vonatkozó bizottsági utasítások ellentmondtak egymásnak, mivel az ellenőrzést megelőző levél arra engedett következtetni, hogy az ellenőrzés kezdetén benyújtott változtatások nem vonják automatikusan maguk után az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását. A Borcelik továbbá azt állította, hogy e korrekciók hatása nem volt ilyen jelentős, és hogy a Bizottság félreértette a helyszíni ellenőrzés során gyűjtött adatokban szereplő információkat, amelyek a vállalat szerint csak a belföldi értékesítésekhez kapcsolódó fuvarozási költségek kiszámítását szemléltető példákat tartalmaztak. Végezetül a vállalat előadta, hogy a Bizottság más, egyidejűleg bejelentett hibakorrekciókat elfogadott.

(585) A Bizottság megjegyezte: a Borcelik nem vitatta, hogy a belföldi fuvarozási költségek felülvizsgált változatát csak az ellenőrzés kezdetén nyújtotta be. A vállalattal közölt határidők egyértelműek voltak. Először is, a Bizottság határidőt tűzött ki a helyszíni ellenőrzésre való felkészülés során feltárt kisebb hibák kijavítására. E korrekciók határidejét az ellenőrzés kezdetét megelőző időpontra tűzte ki. A Bizottság azt is kijelentette, hogy az ellenőrzés megkezdése után végrehajtott korrekciók az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását vonhatják maguk után. Másodszor, a Bizottság valóban további információkat kért a belföldi értékesítésekről, melyek az ellenőrzés kezdetén voltak esedékesek. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy ez a kiegészítő kérés nem jelent újabb lehetőséget további korrekciókra. A Bizottság fenntartotta a korrekciók súlyosságával kapcsolatos álláspontját. E korrekciók a belföldi értékesítés mintegy 60 %-át érintették, és eredményükként a bejelentett belföldi értékesítési költségek 250 %-kal nőttek meg. A Bizottság más korrekciókat valóban elfogadott, tekintettel arra, azok kisebb jelentőségűek voltak, és nem változtatták meg jelentősen a benyújtott információkról alkotott képet. Végezetül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az aktában nem lelhető fel olyan bizonyíték, amely alátámasztaná azt az állítást, miszerint a belföldi fuvarozási költségekre vonatkozóan szolgáltatott adatok pusztán példaként szolgálnának. Először is, a Borcelik ezek az adatokat a helyszíni ellenőrzés során nem példaként ismertette. Másodszor, a vállalat nyilvántartásaiból készült kivonat a vizsgálati időszak valamennyi hónapjára vonatkozóan tartalmazott információkat, és több fuvarozó vállalatot lefedett. Ezért nem világos, hogy az említett adatkészlet hogyan lehetne pusztán a belföldi fuvarozási költségekre vonatkozó információk teljes köréből vett minta. Ezért a Bizottság elutasította a vállalat azon állítását, miszerint a szóban forgó kérdés nem indokolja a rendelkezésre álló tények felhasználását.

(586) A vállalat nem vitatta a Bizottságnak azokat a megállapításait, amelyeket az ötödik pontban fogalmazott meg a külső raktárakat is magukban foglaló értékesítési csatornákhoz kapcsolódó fuvarozási költségek bejelentésével kapcsolatban.

3.5.3. *Rendes érték*

(587) A Bizottság elsőként – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatív volt-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(588) Ezt követően a Bizottság a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal.

(589) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő exportáló gyártó mindegyike esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt. A Bizottság megállapította, hogy néhány olyan terméktípusnál, amelyeket a vizsgálati időszak alatt exportáltak az Unióba, vagy egyáltalán nem történt belföldi értékesítés, vagy az adott terméktípus belföldi értékesítésének volumene 5 % alatti volt, így nem minősült reprezentatívnak.

(590) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(591) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel, vagy magasabb annál.

(592) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során alkalmazott árainak súlyozott átlaga.

(593) A rendes értéket az egyes terméktípusok kizárólag nyereséges belföldi, vizsgálati időszak alatti értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereséges értékesítésének volumene legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át tette ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget.

(594) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy Tatmetal összes belföldi értékesítésének kevesebb mint 30 %-a és a Borcelik összes belföldi értékesítésének kevesebb mint 50 %-a volt nyereséges, és az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta az előállítási költséget. Ennek megfelelően a rendes érték a vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítés során alkalmazott árak súlyozott átlagaként vagy kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként került kiszámításra.

(595) Azon terméktípusok esetében, amelyek értékesítései összességében nyereségesek voltak, a rendes értéket vagy a vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítés árainak súlyozott átlagaként, vagy csupán – a nyereséges értékesítések volumenétől függően – a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számította ki a Bizottság.

(596) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalom keretében elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítették valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte. Azon terméktípusok esetében, amelyeket a belföldi piacon nem értékesítettek, és ahol nem állt rendelkezésre konkrét információ a mintában szereplő exportáló gyártók által a belföldi piacon nem értékesített terméktípusok piaci árairól, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte a rendes értéket.

(597) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban előállított hasonló termék átlagos előállítási költségét megnövelte:

a) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült SGA-költségek súlyozott átlagával; valamint

b) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban a szokásos kereskedelmi forgalom keretében belföldön értékesített hasonló termék kapcsán elért nyereség súlyozott átlagával.

(598) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében a Bizottság az előzőekben említett költséget az adott terméktípusokkal a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletekhez tartozó átlagos SGA-költséggel és nyereséggel növelte meg. Mivel a belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében a belföldi értékesítési árnak nem volt más forrása, a Bizottság a rendes értéket úgy számította ki, hogy a belföldi piacon a szokásos kereskedelmi forgalom keretében lebonyolított összes ügylet SGA-költségeinek és nyereségének súlyozott átlagát hozzáadta az ugyanezen terméktípusok előállítási költségéhez.

(599) Figyelembe véve a Bizottság által a Borcelik együttműködésének részleges hiányára vonatkozóan levont következtetéseket, a Bizottság a rendelkezésre álló tényeket használta fel az SGA-költségek alábbi elemeinek becsléséhez:

— a vállalatnál a vizsgált terméknek a gyár és egy külső raktár közötti fuvarozásával kapcsolatban felmerült fuvarozási költségek,

— azon fuvarozási költségek összértéke, amelyeket alátámasztó bizonyítékok hiányában nem lehetett hozzárendelni az egyes belföldi értékesítési ügyletekhez.

(600) A fuvarozási költségeket illetően a Bizottság elutasította azok ügyletenkénti felosztását. Ehelyett a Bizottság a teljes bejelentett értéket belefoglalta a belföldi értékesítések jövedelmezőségének meghatározásához felhasznált SGA-költségekbe.

(601) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik észrevételeket tett a fuvarozási költségek Bizottság általi kezelésével kapcsolatban. Mivel ezek az észrevételek a rendes érték és az exportár összehasonlítására is vonatkoznak, azokkal a 3.5.5. szakasz foglalkozott.

(602) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az exportorientált hitelek kamatköltségeinek mind a belföldi értékesítéshez, mind pedig az exportértékesítésekhez való hozzárendelését. A Borcelik szerint vissza kell a vonni a Bizottságnak azt a döntését, mellyel elutasította az exportorientált hitelek és az egyéb hitelek közötti különbségtételt, mely elutasítás a hitelek felhasználásán és a hiteleknek az exporttal való összekapcsolására szolgáló mechanizmus hiányán alapult. A Borcelik azzal érvelt, hogy mivel a kiviteli kötelezettség puszta megléte elegendő volt ahhoz, hogy a Bizottság a támogatásra irányuló vizsgálatok során exportorientált kölcsönöket exporttámogatásnak tekintsen ([123]), a Bizottságnak ebben az ügyben is ugyanezt az elvet kell alkalmaznia annak meghatározásához, hogy az említett kölcsönökkel kapcsolatban felmerült kamatkiadásokat kizárólag az exportértékesítésekhez vagy az összes értékesítéshez kell-e hozzárendelni. A vállalat az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(603) A Bizottság megvizsgálta az állítást. A Bizottság hangsúlyozta, hogy az exportorientált hitelekhez kapcsolódó kamatkiadások hozzárendelésére vonatkozó döntése az ügy tényállásán alapult. A jelenlegi vizsgálatban a Bizottság értékelte, hogy az exportorientált hitelek kapcsán felmerült költségeket kizárólag az exportértékesítésekhez kell-e hozzárendelni. A helyszíni ellenőrzés kimutatta, hogy az exportorientált hitel odaítéléséhez a vállalatnak kiviteli kötelezettséget kell vállalnia, valamint hogy létezik egy olyan rendszer, amelynek segítségével a bank nyomon követi a kötelezettségvállalás teljesítését. Az ügyben azonban nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely azt támasztotta volna alá, hogy az exportorientált hitel révén megszerzett pénzeszközöket kizárólag az exportértékesítéssel kapcsolatos költségek fedezésére kellett volna felhasználni vagy hogy azokat így használták volna fel, például úgy, hogy a hitel felhasználása közvetlenül olyan nyersanyagok beszerzéséhez lett volna kötve, amelyeket csak az exportra szánt késztermékek előállításához kellett volna felhasználni. A vállalat az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben sem nyújtott be ilyen bizonyítékot. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(604) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a K+F-kiadásokat a Bizottság kétszer számolta el. E tekintetben a vállalat újra ismertette a K+F-kiadások számviteli kezelését. Előadta továbbá, hogy az említett K+F-kiadásokkal kapcsolatos támogatásokból származó bevételeket figyelembe kell venni.

(605) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és különösen azt ellenőrizte, hogy a K+F-kiadások számviteli kezelésére vonatkozó magyarázatok összhangban voltak-e a vállalat próbamérlegével. A Bizottság megállapította, hogy a K+F-kiadások amortizációját valóban belefoglalták az értékesítési költségekbe és az SGA-költségekbe. Tehát ha a vizsgálat során felmerült K+F-kiadásokat a Bizottság az SGA-költségek százalékos arányának meghatározásakor figyelembe venné, akkor az azt jelentené, hogy a K+F-kiadásokat kétszer számította be. A Bizottság kiigazította számítását, és a dömpingkülönbözet kiszámításához már az SGA-költségek felülvizsgált százalékos arányát használta fel.

([123]) A Bizottság (EU) 2021/823 végrehajtási rendelete (2021. május 20.) az (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikke szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően egyes Törökországból származó szivárványos pisztrángok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, (HL L 183., 2021.5.25., 5. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/823/oj) (79) és (85) preambulumbekezdés.

(606) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik rámutatott arra, hogy a Bizottság az acélhulladék értékesítéséből és a késedelmes kifizetésekből származó bevételeket törölte az SGA-költségekből, és mindkét tételt az összértékesítésbe emelte be. Az SGA-költségek százalékos arányának kiszámításakor azonban a Bizottság csak a vizsgált termék értékesítéséből származó árbevételt vette figyelembe, és nem számolt a fent említett két bevételi tételből származó árbevétellel. A Borcelik kérte a Bizottságot, hogy javítsa ki ezt a számítási hibát. A vállalat az érdekelt felek további végső tájékoztatásával, majd a második további végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben megismételte állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte egyik további végső tájékoztatás tárgyát sem, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az említett további végső tájékoztatások tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(607) A Bizottság módszertana szándékos volt, és nem hibából eredt. A Bizottság közvetlenül a kérdőívben kérte az exportáló gyártókat, hogy a különböző jövedelemtípusokról az árbevétel kategóriájában számoljanak be, ne pedig az SGA-költségek alkategóriái között. Ezenkívül az utasításokból az is kitűnt, hogy a vizsgált termék (vagy akár más késztermékek) értékesítéséből származó bevételektől eltérő bevételeket nem lett volna szabad az egyes termékkategóriák teljes értékesítéséhez rendelni. Ezért az acélhulladék értékesítéséből és a késedelmes fizetésekből származó bevételt nem kellett nevezőként használni a meghatározott SGA-költségek százalékban történő kifejezése során. A vállalat azonban figyelmen kívül hagyta a fent említett utasításokat, és az említett jövedelemkategóriákat az SGA-költségek alatt tüntette fel. A Bizottság ezért a két bevételi tételt törölte az SGA-költségekből, és azokat nem vette figyelembe az SGA-költségek százalékos arányának meghatározásához használt árbevétel értékének megállapításakor. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(608) A gyár és a raktár közötti fuvarozási költségeket illetően a Bizottság az említett raktárak elhelyezkedésére vonatkozó információkat használta fel, és a vállalat által ügyletenként jelentett fuvarozási költségek alapján becsülte meg az átlagos fuvarozási egységköltséget. Ezek a költségek jelentették a hiányzó fuvarozási költségek becslésére az aktában rendelkezésre álló legjobb információkat, annak ellenére, hogy a Bizottság elutasította az allokációt. Bár az alapul szolgáló adatok hibásak voltak, és összességében nem voltak teljesen megbízhatóak, a gyár és a külső raktárak közötti fuvarozási költség becslésének elmulasztása esetén alulértékelt SGA-költségek születtek volna.

(609) Amint azt a (574) és (581) preambulumbekezdés részletezi, a Bizottság problémákat tárt fel a vállalat által az árfolyamnyereségre és -veszteségre vonatkozóan szolgáltatott információkkal kapcsolatban. Bár az adatokat jelentős késedelemmel nyújtották be, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy azok elég részletesek voltak ahhoz, hogy megbízható értéket állapítson meg a realizált árfolyamnyereségekre és -veszteségekre vonatkozóan, amelyet aztán bele kell foglalni az SGA-költségekbe.

(610) A Borcelik a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásának fő nyersanyagát, a melegen hengerelt tekercseket részben egy vele kapcsolatban álló beszállítótól, az AMFCE-től szerezte be. A Bizottság ezért megvizsgálta, hogy e beszerzésekre szokásos piaci áron került-e sor. A Bizottság összehasonlította az AMFCE által a szóban forgó acélminőségeknek a független vevők felé felszámított értékesítési árait a Borcelik felé gyártelepi szinten felszámított értékesítési árakkal. A Bizottság megállapította, hogy az AMFCE a szóban forgó acélminőségű melegen hengerelt tekercseket a független vevők felé magasabb árakon értékesítette, mint amelyeken a Borcelik felé értékesítette a hasonló acélminőségű termékeket. Következésképpen a Bizottság a melegen hengerelt tekercseknek a Borcelik által bejelentett költségét a szokásos piaci ár szintjére igazította ki. Ez az előállítási költségek 1,8 %-os növekedését eredményezte.

(611) A Bizottság a kiigazított előállítási költséget használta fel a belföldi értékesítések jövedelmezőségének a (590) preambulumbekezdésben ismertetett elemzéséhez, valamint a rendes értéknek a (597) és a (598) preambulumbekezdésben ismertetett számtani képzéséhez.

(612) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy nem áll módjában ellenőrizni a számítás helyességét, mivel a Bizottság magán a számadaton kívül nem szolgáltatott információt arra vonatkozóan, hogy hogyan jutott erre a számadatra, és nem adott magyarázatot arra sem, hogy az AMFCE miért utasította el állítólag a szóban forgó információk nyilvánosságra hozatalát. A Borcelik szerint ez akadályozza a védelemhez való jogának gyakorlását, és az alaprendelet 19. cikke (2) bekezdésének megsértésének minősül.

(613) A Borcelik előadta továbbá, hogy jóllehet nincs módja ezt ellenőrizni, az Arcelor Mittal csoport átlagos beszerzési áraira vonatkozó egyéb információk ellentmondani látszanak a szokásos piaci feltételekre vonatkozó elemzéssel kapcsolatos bizottsági következtetésnek.

(614) Végezetül a Borcelik azt állította, hogy az egyéves (vagy hosszabb) időszakra vonatkozó átlagos összehasonlítások a nyersanyagpiacok jelentős ingadozása miatt nem feltétlenül megfelelőek annak meghatározásához, hogy az ügyletek a szokásos piaci feltételek mellett zajlanak-e, és hogy a megfelelő ár-összehasonlítást ugyanazon piac (azaz Törökország) árainak összehasonlításával kell elvégezni. E tekintetben a Borcelik arra kérte a Bizottságot, hogy tisztázza: 1. hogy a szokásos piaci ár elemzéséhez használt ár-összehasonlítás a teljes vizsgálati időszakra vonatkozó átlag volt-e vagy sem, 2. az AMFCE ügyfeleinek elhelyezkedését, és 3. e vevők értékesítési volumenét.

(615) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC megismételte a (612)–(614) preambulumbekezdésben foglalt állításokat, annak ellenére, hogy ezek a kérdések nem képezték az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát, illetve annak ellenére, hogy a CSC azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(616) A Bizottság a vállalatspecifikus végső tájékoztatásban ismertette a módszertant, amelyet annak értékeléséhez használt, hogy a Borcelik piaci áron vásárolt-e melegen síkhengerelt acéltermékeket az AMFCE-től. A Bizottság az adatok egybevetésével történő távoli ellenőrzés során összeállított egy jegyzéket, amely minden olyan ügyletet magában foglalt, melynek során az AMFCE bármely ügyfele részére melegen síkhengerelt acéltermékeket értékesített. A Bizottság ezt követően azonosította azokat az acélminőségeket, amelyeket nem elhanyagolható mennyiségben értékesítettek mind a Borcelik, mind pedig a független vevők részére. A Bizottság összehasonlította ezeknek az acélminőségeknek a független vevők és a Borcelik részére történő értékesítése során érvényesített súlyozott átlagárat. A Bizottság valóban nem bocsátotta a Borcelik rendelkezésére az alapul szolgáló adatokat és az azokból eredő számításokat. Amint azt már kifejtettük, ez az AMFCE titoktartással kapcsolatos fenntartásainak tudható be. A csoport által ebben a témában mutatott korlátozott együttműködés – tekintettel arra, hogy a Borcelik egy közös részvényesen keresztül kapcsolatban állt az AMFCE-vel – korlátozta a Bizottság azon képességét, hogy közzétegye az összes mögöttes adatot és az abból eredő számításokat. Nem fordulhat elő, hogy a csoport először megakadályozza, hogy az egyik szervezet hozzáférjen egy másik szervezet adataihoz, majd a saját magatartására hivatkozva azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát.

(617) Az (613) preambulumbekezdésben foglalt állítást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a vállalat teljesen irreleváns adatkészleteket használt fel elemzéséhez. A megvásárolt melegen síkhengerelt acéltermékeket először három kategóriába sorolta. Ezt követően a Borcelik összehasonlította a független beszállítóknak és az AMFCE-nek fizetett árakat. Először is a Bizottság megjegyezte, hogy a vállalat által létrehozott besorolás nem tette lehetővé észszerű következtetések levonását. A vállalat az AMFCE-től vásárolt melegen síkhengerelt acéltermékek 50 %-át az „egyéb” kategóriába sorolta, ami nem teszi lehetővé a hasonló termékeken alapuló részletes elemzést. Másodszor annak vizsgálata érdekében, hogy a kapcsolatban álló beszállítónak fizetett árak megfeleltek-e a szokásos piaci feltételek elvének, meg kell vizsgálni a beszállító értékesítési árait, ami azt jelenti, hogy a Borcelik által a független beszállítóknak és az AMFCE-nek fizetett beszerzési árak összehasonlítása ebből a szempontból irreleváns volt.

(618) A Borcelik által megfogalmazott és az (614) preambulumbekezdésben foglalt állításokat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a vállalat nem szolgáltatott bizonyítékot a nyersanyagárak állítólagos ingadozására vonatkozóan. Emellett a Borceliktól és az AMFCE-től gyűjtött adatok azt mutatják, hogy a releváns beszerzések/értékesítések nem bizonyos hónapokra vagy negyedévekre koncentrálódtak, hanem egyenletesen oszlottak meg a vizsgálati időszak egészében. A Bizottság az elemzést a teljes vizsgálati időszak súlyozott átlagai alapján végezte el, figyelembe véve az AMFCE független vevőit, azok elhelyezkedésétől függetlenül. A független vevők csoportja olyan vevőket is magában foglalt, amelyek részére az AMFCE kisebb volumeneket értékesített, mint a Borcelik részére, és olyanokat is, amelyek részére összehasonlítható nagyságú vagy nagyobb volumeneket értékesített. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az elemzést nem befolyásolták az AMFCE által az egyéni vevők részére értékesített mennyiségek.

(619) Következésképpen az (616)–(618) preambulumbekezdésekben foglalt megfontolások alapján a Bizottság elutasította a Borcelik (612)–(614) preambulumbekezdésben részletezett állításait.

(620) Figyelembe véve a Bizottság által a Tatmetal együttműködésének részleges hiányára vonatkozóan levont következtetéseket, a Bizottság a rendelkezésre álló tényeket használta fel az SGA-költségeken belül a fuvarozási költségek összértékének becslésére, amelyeket alátámasztó bizonyítékok hiányában nem lehetett hozzárendelni az egyes belföldi értékesítési ügyletekhez.

(621) A (558) preambulumbekezdésben ismertetett tények nyomán a Bizottság nem fogadta el a fuvarozási költségeknek a belföldi értékesítési jegyzékben történő ügyletenkénti allokációját. Ehelyett a Bizottság a teljes bejelentett értéket belefoglalta a belföldi értékesítések jövedelmezőségének meghatározásához felhasznált SGA-költségekbe.

(622) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal arra kérte a Bizottságot, hogy a belföldi értékesítés – beleértve a szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló értékesítéseket is – jövedelmezőségének meghatározása során a vizsgált termék független vevők részére történő teljes belföldi piaci értékesítésének mennyiségéhez adja hozzá a törökországi szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló értékesítéseket.

(623) A Bizottság elemezte a kérést, és beleegyezett abba, hogy a belföldi piac jövedelmezőségének megállapítása során figyelembe vegye a szabadkereskedelmi övezetekbe irányuló értékesítések megfelelő összegét. A Bizottság a kérelemnek helyt adott.

(624) Ezenkívül az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal több észrevételt nyújtott be a belföldi értékesítések jövedelmezőségének meghatározásával kapcsolatban. Az egyedi számlák szintjén történő kiigazításokat kifogásoló észrevételek érzékeny jellege miatt a Bizottság egyedi tájékoztatás keretében küldte meg válaszát a vállalat részére. Az árfolyamnyereségre és az árfolyamveszteségre vonatkozó észrevételeket a Bizottság részben elfogadta. A Bizottság elutasította a rendkívüli bevételekre és veszteségekre, valamint az acélhulladékhoz kapcsolódó ellentételezés felülvizsgált kiigazítására vonatkozó észrevételeket. A Bizottság elutasította az inflációs kiigazítással kapcsolatos észrevételt, és felülvizsgálta az annak alapjául szolgáló értéket.

(625) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Tatmetal kifogásolta, hogy a Bizottság 2025 első felére vonatkozóan a próbamérlegből származó és az inflációs kiigazításra vonatkozó 2024. első félévi adatokat használja helyettesítő mutatóként. A Tatmetal előadta, hogy Törökországnak az adóügyi eljárásról szóló törvényre vonatkozó 582. sz. általános körlevele ([124]) előírta, hogy a 2025. évi beszámolási időszak első, második és harmadik ideiglenes adómegállapítási időszakában nem szabad inflációs kiigazításokat végezni. A Tatmetal továbbá benyújtotta a 7571. sz. törvényt ([125]), amely megerősíti a fent említett körlevél rendelkezéseit. A Tatmetal arra kérte a Bizottságot, hogy ne vegye figyelembe a 2024 első félévére vonatkozó inflációs kiigazítást.

(626) A Bizottság indokoltnak találta az állítást, és ennek megfelelően felülvizsgálta a Tatmetalra vonatkozó dömpingkülönbözetet.

(627) Ezenkívül a Tatmetal megismételte az egyéb bevételekre és a hónap végi árfolyam-értékelésekre vonatkozó állítását, jóllehet az érdekelt felek további végső tájékoztatásában ennek az állításnak az érdemi tárgya nem szerepelt, csupán a számítási képletek. A vállalat egy új észrevételt is tett a G. táblázatban (Eredmény) szereplő pénzügyi bevételekkel kapcsolatban, annak ellenére, hogy azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

3.5.4. *Exportár*

(628) A mintában szereplő exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy importőrként eljáró, velük kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportáltak.

(629) Azon exportáló gyártók esetében, amelyek az érintett terméket közvetlenül az Unióban működő független vevőknek exportálták, az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(630) Azon exportáló gyártók esetében, amelyek az érintett terméket velük kapcsolatban álló, importőrként eljáró vállalatokon keresztül exportálták az Unióba, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban a behozott terméknek az Unióban a független vevők részére történő első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között viselt összes költséggel – köztük az SGA-költségekkel –, valamint az elért nyereséggel kiigazította. A Bizottság a kapcsolatban álló importőrök által bejelentett tényleges SGA-költségekre támaszkodott. A nyereséget illetően megjegyzendő, hogy mivel egyetlen független importőr sem működött együtt ebben a vizsgálatban, a Bizottság a Kínából és az Oroszországi Föderációból származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálatban egy független importőr esetében megállapított nyereséget, azaz a 2 %-ot ([126]) vette figyelembe, mely értékre a melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó közelmúltbeli vizsgálat ([127]) során is támaszkodott.

([124]) Hivatalos Közlöny, 2025. február 15., 32814. sz.

([125]) Hivatalos Közlöny, 2025. december 25., 33118. sz.

([126]) A Bizottság (EU) 2016/1328 végrehajtási rendelete (2016. július 29.) a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 210., 2016.8.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj).

([127]) (EU) 2025/1919 végrehajtási rendelet, (114) preambulumbekezdés.

(631) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal előadta, hogy az uniós értékesítési jegyzékben szereplő jóváírási értesítéseket már azelőtt átváltották TRY-ra, hogy a Bizottság elvégezte volna az átszámítást, ami azt jelenti, hogy az jóváírási értesítésekben szereplő értékek átváltására kétszer került sor.

(632) A Bizottság elemezte a Tatmetal által benyújtott alátámasztó bizonyítékokat, és megjegyezte, hogy a fenti állítással ellentétben a Tatmetal az uniós értékesítési jegyzékben szereplő jóváírási értesítések közül csak egy esetében végezte el a TRY-ra történő átváltást. A többi jóváírási értesítés pénzneme EUR volt, és a Bizottság az átváltási képlet alkalmazásával számította ki a nettó számlaértékeket. A Bizottság továbbá következetlenségeket állapított meg a kiegészítő bizonyítékként benyújtott jóváírási értesítésekben szereplő, EUR-ban megadott értékekben, és ennek következtében helyesbítette az uniós értékesítési jegyzékben szereplő jóváírási értesítések értékét. A Bizottság részben elfogadta ezt az érvet.

(633) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Tatmetal kifogásolta azt, ahogyan a Bizottság az uniós értékesítési jegyzékben szereplő jóváírási értesítéseket kezelte, és egy számlázási kiigazítást érintő dokumentumra hivatkozott, melyet a kérdőívre adott válaszában nyújtott be. A Tatmetal kérte, hogy minden bejelentett jóváírási értesítést TRY-ban kezeljenek.

(634) A Bizottság összehasonlította a számlázási kiigazításból származó jóváírási értesítésekben szereplő értékeket. A Bizottság összevetette az említett dokumentumból származó releváns értékesítési számlákat az összes értékesítési jegyzékkel, amelyet az ellenőrző látogatás során gyűjtött össze, és arra a következtetésre jutott, hogy a jóváírási értesítések értékeit EUR-ban, nem pedig TRY-ban jelentették be. A Bizottság elutasította az érvelést.

(635) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal előadta, hogy a Bizottság hibázott az FCA, a FOB és a CFR Incoterms paritáson kötött ügyletek CIF-értékének kiszámítása során. A Tatmetal arra kérte a Bizottságot, hogy aktualizálja a számítási képletet.

(636) A Bizottság elemezte a kérelmet, és az uniós értékesítési jegyzékben szereplő CIF-érték megállapítása során elvégezte a releváns összegek hozzáadását. A tengeri szállítási, valamint anyagmozgatási és rakodási költségek egységnyi összegeit a 18. cikk szerinti levélre adott válasz nyomán állapították meg. A Bizottság a kérelemnek helyt adott.

(637) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Tatmetal rámutatott arra, hogy kis számú FCA-ügylet CIF-értékeiben elírás történt.

(638) A Bizottság helyesbítette az érintett ügyletek CIF-értékeit, illetve az érintett ügyletek engedményekkel kapcsolatos értékeit. A változás elhanyagolható volt. A Bizottság elfogadta ezt az érvet.

3.5.5. *Összehasonlítás*

(639) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.5.5.1. A rendes érték kiigazításai

(640) A (639) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a rendes értéket gyártelepi szinten állapították meg az előállítási költségek, valamint az adott kereskedelmi szint tekintetében észszerűnek tekintett SGA-költségek és nyereség összegei alapján. A 2. cikk (10) bekezdése alapján a Bizottság kiigazításokat hajtott végre az átváltási árfolyamok, a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a csomagolási költségek, az árengedmények és a kedvezmények, a hitelköltségek, valamint a független belföldi vevőknek nyújtott szavatosság és jótállás tekintetében.

(641) Mindkét török exportáló gyártó kérte a vámvisszatérítést érintő kiigazítást az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja szerint a melegen síkhengerelt acél tekercsekre vonatkozó behozatali vám tekintetében. A Borcelik és a Tatmetal előadta, hogy az importvámokat az importált anyagok után kell megfizetni, és hogy a belföldi értékesítés esetében az előállítási költség magasabb, mint az exportértékesítések esetében, mely utóbbinál nem kell az importvámok jelentette többletköltséggel számolni.

(642) Törökországban behozatali vám alkalmazandó a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásához inputként felhasznált melegen síkhengerelt acél tekercsekre. Az aktív feldolgozási rendszerben azonban a hazai gyártók mentesülnek a vámtétel megfizetése alól abban az esetben, ha a melegen síkhengerelt acél tekercseket késztermék előállításához használják fel, mely utóbbiakat végül exportálnak. A mintában szereplő két exportőr nem nyújtott be olyan bizonyítékot a behozatali vámnak a vizsgálati időszak alatt történő megfizetéséről, amely indokolttá tette volna a tisztességes összehasonlítás célját szolgáló kiigazítást. Éppen ellenkezőleg: a benyújtott információk azt mutatták, hogy teljesítették az aktív feldolgozási rendszeren belüli egyes engedélyekhez kapcsolódó kiviteli kötelezettségeket. A Bizottság ezért megalapozatlannak találta és elutasította az állítást.

(643) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik rámutatott arra, hogy a Bizottság törölte a kapcsolatban álló kereskedő részére a belföldi piacon fizetett jutalékot a kapcsolatban álló és független vevők részére történő belföldi értékesítések tekintetében bejelentett engedmények közül. A Bizottság azonban elmulasztotta törölni ugyanezt a jutalékot abban az esetben, amikor azt a kapcsolatban álló kereskedő által a belföldi független vevők részére végzett viszonteladásból származó bevételként jelentettek be.

(644) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és megállapította, hogy egy elírás következtében a kapcsolatban álló kereskedő által kapott jutalékot valóban nem törölte a belföldi kereskedő által a belföldi piacon független vevők részére történő viszonteladás tekintetében bejelentett engedmények közül. A Bizottság ezt a hibát kijavította.

(645) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a Bizottság következetlen megközelítést alkalmazott, amikor a bejelentett hitelköltségeket eltávolította a belföldi értékesítésekből, miközben az uniós értékesítések esetében figyelmen kívül hagyta a bejelentett hitelköltségeket, de továbbra is beemelt a számításba egy, a bejelentett fizetési feltételek alapján újraszámított összeget. A Borcelik szerint minden értékesítés esetében ugyanazt a megközelítést kell alkalmazni, tekintettel arra, hogy a kifizetési feltételek a két piacon azonosak voltak.

(646) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A Borcelik azt adta elő, hogy a belföldi és az uniós piacon történő értékesítések esetében ugyanazokat a kifizetési feltételeket alkalmazta. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy az Unióba irányuló értékesítések során alkalmazott kifizetési módok nagyrészt nem tették lehetővé azt, hogy a kifizetések beszedésére úgy kerüljön sor, mint a belföldi piacon. A Bizottság azonban megállapította, hogy egy adott belföldi kereskedőn keresztül történő exportértékesítés esetében a kifizetési módok hasonlóak voltak a belföldi piacon alkalmazottakhoz. Ezért a releváns ügyletek esetében a Bizottság a hitelköltséghez kapcsolódó engedményt a független uniós vevők részére történő értékesítésekből is törölte. A fenti elemzés bizalmas részleteit a Bizottság a vállalattal egyedi tájékoztatás keretében közölte.

(647) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik megismételte, hogy a Bizottság következetlen megközelítést alkalmazott, amikor a belföldi értékesítések hitelköltségeit nem vette figyelembe, ezzel szemben az Unióba irányuló értékesítések hitelköltségeit beemelte a számításokba (ez alól a független belföldi kereskedőkön keresztül történő értékesítések képeztek kivételt). Bár a Borcelik egyetértett azzal, hogy a szerződésben foglalt fizetési feltételek befolyásolják az árképzést, kifogásolta azt a módot, ahogy a Bizottság a bejelentett hitelköltségeket a kifizetési feltételek alapján kezelte, vagyis annak alapján, hogy a számlák kifizetésére végül hogyan került sor.

(648) A Bizottság egyértelműsítette, hogy bizonyos kifizetési feltételek – különösen, ha azokat következetesen alkalmazzák, és ha a fizetési határidőről szóló szerződéses megállapodás időpontjában már ismertek – valóban kiolthatják a nyújtott kereskedelmi hitelnek az értékesítési ár szintjére gyakorolt hatását. A Bizottság például úgy ítélte meg, hogy amennyiben a visszatérő vevők nyitott számlát tartanak fenn a beszállítónál, és a fennálló tartozásaikat alkalmi egyösszegű kifizetésekkel rendezik ahelyett, hogy az egyes számlák teljes összegét fizetnék ki az egyedi esedékességi időpontig, úgy a szerződésben megállapított fizetési határidő nem szolgál információkkal a beszállító általi árképzéséhez. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(649) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik kifogásolta azt, ahogy a Bizottság kezelte a Borçelik gyára és (független) raktárai között felmerülő közvetlen szállítási költségeket és fuvarozási költségeket magában foglaló szállítási költségeket. Konkrétabban: a Borcelik azt állította, hogy a közvetlen szállítási költségeket engedményként le kell vonni a belföldi értékesítési árból, és el kell távolítani a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálatához használt SGA-költségek sorából.

(650) A Borcelik előadta továbbá, hogy az üzemből a külső raktárakba történő fuvarozás költségeinek a belföldi értékesítésekbe való belefoglalása nem egyeztethető össze a Bizottság korábbi gyakorlatával, amely szerint a raktárba történő fuvarozás költségei – legalábbis a belföldi értékesítések esetében – nem vonhatók le az alaprendelet ([128]) 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szerinti engedményként (függetlenül attól, hogy a raktár egy vele kapcsolatban álló vagy független fél tulajdonában van-e). A Borcelik szerint ez azt is jelentené, hogy a Bizottság nem alkalmazhatta volna a rendelkezésre álló tényeket e kiadásokkal kapcsolatban, mivel azokról eleve nem kellett beszámolni.

(651) A Borcelik előadta továbbá, hogy a bérelt raktárakba irányuló fuvar díját nem szabad a fuvarozáshoz kapcsolódó költségként hozzáadni az SGA-költségekhez.

(652) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a CSC megismételte a (649)–(651) preambulumbekezdésben foglalt állításokat, annak ellenére, hogy ezek a kérdések nem képezték az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát, illetve annak ellenére, hogy a CSC azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(653) A gyár és a bérelt raktárak közötti fuvarozással kapcsolatban felmerült költségek számviteli kezelését illetően a Bizottság először is megjegyezte, hogy a Borcelik sem a benyújtott számlatükörben, sem a próbamérlegben nem tüntette fel azt a számlakódot, amely alatt a költségeket állítólag elkönyvelték. Amint azt az (573), (580) és (581) preambulumbekezdés tárgyalja, a vállalat több felszólítás ellenére sem nyújtott be teljes próbamérleget. A vállalatnak az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételei nyomán úgy tűnik, hogy a helyszíni ellenőrzés során végül beérkezett változatból még mindig hiányoznak bizonyos elszámolások. Ezenkívül a Bizottság megvizsgálta a vállalat költségelszámolásáról szóló jelentést, és megállapította, hogy jóllehet a fuvarozási költségeket a vállalat nem SGA-költségként kezelte, az előállítási költségen belül sem tüntette fel azokat. A Bizottság ezért megerősítette: annak érdekében, hogy a vizsgált termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos teljes költséghez hozzájáruló valamennyi költséget vehesse figyelembe, megfelelő megközelítés volt a fuvarozási költségeknek az SGA-költségek közé való felvétele, amely a szokásos kereskedelmi forgalomra vonatkozó vizsgálat céljából mutatta ki a költségeket. Bár a belső (a gyártó különböző raktárai közötti) fuvarozás költségei nem vonhatók le az exportárnak vagy a rendes értéknek a kereskedelem gyártelepi szintjére történő nettósításakor (mivel azok ehhez a kereskedelmi szinthez tartoznak), amennyiben azok a belföldi értékesítésekhez kapcsolódnak, továbbra is olyan költségeknek minősülnek, amelyek az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése értelmében „a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállítás[ához]", „illetve értékesítés[éhez]" kapcsolódnak. Következésképpen a Bizottság elutasította a (649)–(651) preambulumbekezdésben ismertetett állításokat.

(654) Végezetül a Borcelik és a Tatmetal előadta, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti azon kötelezettségét, hogy azonos kereskedelmi szinten kell tisztességes összehasonlítást végeznie, tekintettel arra, hogy a szállítási költségeknek az SGA-költségekhez (és így a rendes értékhez) való hozzáadása nem gyártelepi szintű rendes értéket eredményezett, miközben az exportár nem foglalt magában ilyen költségeket, következésképpen gyártelepi szintű volt. A Tatmetal azt javasolta, hogy a Bizottság vezesse vissza a belföldi fuvarozási költséget a belföldi értékesítési jegyzékbe, és az SGA-költségeket tartsa gyártelepi szinten.

(655) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal előadta továbbá, hogy ha a Bizottság fenntartja, hogy a Tatmetal által kiszámított belföldi fuvarozási értékek nem használhatók fel, ezeknek az értékeknek az összegét nem szabad az SGA-költségek kiszámítása során a belföldi fuvarozási költséghez rendelnie. A Tatmetal arra kérte a Bizottságot, hogy teljes mértékben hagyja figyelmen kívül a Tatmetal belföldi fuvarozásra vonatkozó számításait, és a teljes belföldi szállítási számadatot (amelyet a Tatmetal próbamérlege alapján határoztak meg) a G. táblázatban (Eredmény) forgalom alapján allokálja.

(656) A Bizottság megvizsgálta a Borcelik (654) preambulumbekezdésben ismertetett állítását. Kis számú ügylet esetében a fuvarozási költséget valóban megfelelően alátámasztották bizonyítékok. Az egyes ügyletekre vonatkozó szállítási feltételek megfelelő ellenőrzésére is sor került. A Bizottság ezért az ellenőrzött információk alapján azonosította a legalacsonyabb tényleges fuvarozási egységköltséget, és azt alkalmazta minden olyan ügyletre, ahol a vevő részére árut szállítottak. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy mivel ezt a kiigazítást az alaprendelet 18. cikke alapján végezte el, a legalacsonyabb fuvarozási egységköltség alkalmazása biztosította, hogy a vállalat dömpingmagatartását ne becsülje alá amiatt, hogy a vállalat ebben a kérdésben nem működött együtt. A felülvizsgálat részleteit a Bizottság a vállalattal egyedi tájékoztatás keretében közölte.

([128]) A Bizottság (EU) 2021/2012 végrehajtási rendelete (2021. november 17.) az Indiából és az Indonéziából származó, rozsdamentes acélból készült hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, (83) preambulumbekezdés (HL L 410., 2021.11.18., 153. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2012/oj). Vizsgálóbizottsági jelentés: Európai Unió – Az Indonéziából származó, rozsdamentes acélból készült hidegen síkhengerelt termékekre kivetett kiegyenlítő és dömpingellenes vámok, WT/DS616/R, 7.584. pont.

(657) Az érdekelt felek következő végső tájékoztatását követően a Borcelik az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseire hivatkozott, és azzal érvelt, hogy mivel a Bizottság korábban már felhasználta a kérdőívre adott válasz mellékletében és egy ellenőrzési bizonyítékban benyújtott információkat, azokat oly módon kellett volna figyelembe vennie, hogy pontosabb fuvarozási egységköltséget állapítson meg. E tekintetben a Borcelik előadta, hogy a Bizottság által figyelembe vett fuvarozási egységköltség túlságosan alacsony volt. A vállalat rámutatott arra, hogy a kérdőívre adott válasz mellékletében vagy az ellenőrzési bizonyítékban rendelkezésre álló egyszerű átlagos fuvarozási egységköltség jóval magasabb volt. A vállalat továbbá felhívta a figyelmet a kérdőívre adott válasz mellékletében benyújtott fuvarozási egységköltségek tartományára is.

(658) Ezenkívül a vállalat rámutatott arra, hogy mivel a Bizottság a felmerült fuvarozási költségeknek csak egy részét osztotta fel, és a maradványértéket belefoglalta a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata során figyelembe vett SGA-költségekbe, az így kapott rendes érték nem gyártelepi szintű.

(659) A Bizottság megjegyezte: a vállalat nem fejtette ki, hogy miért lenne megfelelőbb a Bizottság által alkalmazott módszertannál egy olyan ellenőrzési bizonyítékból származó információk alapján megállapított egyszerű átlag, amely korábban már jelentős mértékben hiányosnak bizonyult, nevezetesen azért, mert az összes belföldi értékesítési ügyletnek csupán elhanyagolható részére vonatkozóan adott meg fuvarozási költségeket. Először is, amint azt a (656) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság a legalacsonyabb fuvarozási egységköltséget választotta annak biztosítása érdekében, hogy a vállalat dömpingmagatartását ne becsüljék alá egy olyan helyzetben, amikor az nem tanúsít együttműködést a szóban forgó kérdésben. Másodszor, figyelembe véve, hogy az ellenőrzési bizonyítékban benyújtott szállítási jelentés mennyire hiányos volt (a releváns belföldi értékesítési ügyleteknek csak kevesebb mint 3 %-ára terjedt ki, lásd még az (576) preambulumbekezdést), az egyszerű átlagos egységköltség nem tekinthető megfelelőbbnek vagy reprezentatívabbnak a tényleges fuvarozási költségre nézve, mint a Bizottság által alkalmazott módszer. A kérdőívre adott válasz melléklete tartalmazta a szállítási szolgáltatások árlistáját, és azt valóban a gyár és a raktár közötti fuvarozási költségek becslésére használták (a részleteket lásd az (577), (599), (608) és (649)–(653) preambulumbekezdésben) mint a rendelkezésre álló legjobb helyettesítő mutatót. Ennek a mellékletnek a közvetlen ellenőrzésére azonban nem került sor, mivel a helyszíni ellenőrzés során a vállalat kifejtette, hogy a begyűjtött szállítási jelentést használta fel a fent említett ellenőrzési bizonyítékként. Az árjegyzékben szereplő fuvarozási egységköltségek magasabb árról indultak, mint a Bizottság által a szállítási jelentésben azonosított legalacsonyabb fuvarozási egységköltség. Ez arra enged következtetni, hogy maga a melléklet hiányos lehetett, vagy nem tükrözte a szállítási szolgáltatásokért ténylegesen fizetett árakat. A Bizottság elutasította az állítást.

(660) Azt az állítást, miszerint a rendes érték nem gyártelepi szintű érték volt, a Bizottság indokoltnak találta, és ennek megfelelően felülvizsgálta a dömpingkülönbözetet.

(661) A Tatmetalt illetően a Bizottság megismételte, hogy nem nyújtottak be bizonyítékot a belföldi fuvarozási költségek ügyletenkénti bontásban történő megerősítésére. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a kézbesítési címet/átvételt nem rögzítették a számviteli rendszerben, azaz nem követték nyomon a vevő részére leszállítottként bejelentett belföldi értékesítések rendeltetési helyét. Mindazonáltal a Bizottság úgy ítélte meg, hogy mivel erre a kiigazításra az alaprendelet 18. cikke alapján került sor, a rendes érték gyártelepi szinten történő megállapítása során a legalacsonyabb észszerű fuvarozási egységköltség – ebben az esetben a Kocaeli térségre jellemző egységköltség – a fuvarozási költség megfelelő helyettesítő mutatójaként volt felhasználható. A Bizottság részben elfogadta ezt az érvet.

(662) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Tatmetal előadta, hogy mivel a Bizottság a felmerült fuvarozási költségeknek csak egy részét osztotta fel, és a maradványértéket belefoglalta a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata során figyelembe vett SGA-költségekbe, az így kapott rendes érték nem gyártelepi szintű.

(663) A Bizottság indokoltnak találta az állítást, és ennek megfelelően felülvizsgálta a dömpingkülönbözetet.

(664) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a Tatmetal előadta, hogy hiba történt a vevők részére történő belföldi értékesítésekhez kapcsolódó fuvarozási költségek felosztásában. A Tatmetal felkérte a Bizottságot a hiba kijavítására.

(665) A Tatmetal állításának elemzését követően a Bizottság felülvizsgálta a belföldi értékesítésekre vonatkozó adatokat, és ennek megfelelően aktualizálta a G. táblázatot (Eredmény).

3.5.5.2. Az exportár kiigazításai

(666) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: fuvarozási, biztosítási, rakodási és járulékos költségek.

(667) A Bizottság a következő, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőket vette figyelembe: csomagolási költségek, hitelköltségek és bankköltségek.

(668) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a Bizottság helytelenül vizsgálta felül a vizsgált terméknek a Bamesa Otel által független uniós vevők részére történő viszonteladásához kapcsolódó hitelköltség meghatározásához használt kamatlábat.

(669) A Bizottság megvizsgálta az állítást. A kamatlábnak a vállalattal kötött megállapodás szerinti felülvizsgálata során a Bizottság valóban gépelési hibát vétett. A Bizottság kijavította a hibát, és a dömpingkülönbözet kiszámítása során felülvizsgálta a hitelköltségek szintjét.

(670) A Tatmetal esetében – amint azt a (551)–(553) preambulumbekezdés ismerteti – a Bizottság a belföldi értékesítési jegyzékben és az uniós értékesítési jegyzékben szereplő átváltási árfolyam kapcsán megmutatkozó jelentős következetlenségek miatt a rendelkezésre álló tényeket használta fel. A Bizottság a bejelentett napi átváltási árfolyamokat az exportáló gyártók számára összeállított dömpingellenes kérdőívben meghatározott havi átváltási árfolyamokkal helyettesítette.

(671) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal előadta, hogy az uniós értékesítési jegyzék helyesbítései során a Bizottság tévesen kapcsolt tengeri szállítási költségeket bizonyos FOB- és FCA-ügyletekhez.

(672) A Bizottság ügyletenként elemezte a tengeri szállítási költségek hozzárendelését, és kijavította a hibát, melynek következtében bizonyos FOB- és FCA-ügyletekhez tengeri szállítási költségeket rendelt. A Bizottság elfogadta ezt az érvet.

3.5.5.3. Pénznemek átváltása

(673) A belföldi értékesítésre különböző pénznemekben került sor, többen között a következőkben: TRY, EUR és USD. Az Unióba irányuló kivitel EUR-ban vagy USD-ben történt. Ezért a rendes érték és az exportár összehasonlításához valutaátszámításra volt szükség. A Bizottság az értékesítési árakat TRY-re, a mintában szereplő exportáló gyártók elszámolási pénznemére váltotta át.

(674) Annak meghatározásához, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja értelmében melyik időpontot kell az értékesítés időpontjának tekinteni, a Bizottság megvizsgálta, hogy az értékesítés lényeges feltételeit a számla vagy a megrendelés/adásvételi szerződés alapján állapították-e meg. A Bizottság megállapította, hogy az értékesítések túlnyomó többsége nem hosszú távú adásvételi szerződéseken, hanem egyedi megrendeléseken alapult. A megrendelés meghatározta az értékesítés lényeges feltételeit, például a termékleírást, a mennyiséget, a szállítás időpontját, az egységárat (általában devizában, főként USD-ben feltüntetve), valamint a fizetési határidőt. A megrendelés a leszállított mennyiség tekintetében lehetővé tett némi eltérést, az árat azonban véglegesen rögzítette. A mintában szereplő exportáló gyártóktól gyűjtött bizonyítékok megerősítették, hogy a számlán feltüntetett árakat nem igazították ki oly módon, hogy azok tükrözzék a hidegen síkhengerelt acéltermékek árainak ingadozását, illetve a megrendelés pénzneme és a mintában szereplő exportáló gyártók elszámolási pénzneme közötti átváltási árfolyamok ingadozását. A Bizottság ezért megállapította, hogy a megrendelés megfelelőbben határozta meg az értékesítés lényeges feltételeit, és ezért az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja értelmében a pénznemek átváltásához a megrendelés keltét kell figyelembe venni.

(675) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben mind a Borcelik, mind a Tatmetal előadta, hogy az értékesítés lényeges feltételeit nem a megrendelés időpontjában határozták meg. Véleményük szerint a szóban forgó megrendelésekben szereplő elemek a megrendelések leadásának idején még nem voltak véglegesek, és azokat csak a számlázás időpontjában véglegesítették. Mindkét vállalat támogatta a rendelkezésre álló bizonyítékokra hivatkozó állítást, mely szerint a Bizottság által ellenőrzött értékesítések alátámasztották a megrendelés és a számlák közötti különbségeket, melyek értéke egyes esetekben meghaladta a megrendelésben megállapított tűréshatárokat.

(676) A Bizottság a Törvényszék által az Özkan Demir ügyben ([129]) hozott ítélet alapján megjegyezte, hogy a Bizottság állapítja meg azt, hogy a megrendelés időpontja miért határozza meg megfelelőbben az értékesítés lényeges feltételeit. A Bizottság megjegyezte: kitűnik az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontjából – az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének bevezető részével összefüggésben értelmezve, mely bevezető rész az exportár és a rendes érték azonos kereskedelmi szinten történő tisztességes összehasonlítására vonatkozik –, hogy a „lényeges" kifejezés az értékesítés kereskedelmi feltételeire utal, nem pedig jogi feltételekre. A szóban forgó kereskedelmi feltételek különösen az ár, a mennyiség, a fizetési és szállítási módok vagy az adott gazdasági tevékenységre vagy termelési típusra jellemző ügylet egyéb kereskedelmi jellemzői.

(677) A Bizottság megállapította, hogy a török líra a vizsgálati időszak alatt összességében mintegy 33 %-kal értékelődött le az euróval szemben, és hogy a Borcelik és a Tatmetal esetében a megrendelés időpontja és a számla kelte között eltelt idő hossza igen változatos és jelentős mértékű volt: belföldi értékesítés esetén 0 nap és 130 nap közötti, exportértékesítés esetén pedig 0 nap és 182 nap közötti, miközben mindkét vállalat külföldi pénznemben fejezte ki belföldi és exportértékesítését, azaz számítaniuk kellett arra, hogy a török líra értéke jelentősen változik majd a külföldi pénznemekhez képest.

(678) A Borcelik által benyújtott bizonyítékok tekintetében (vagyis azoknak az igazoló dokumentumoknak a tekintetében, melyek további olyan ügyletekhez kapcsolódtak, amelyek esetében a megrendelés időpontjában és a számla kiállításakor eltérő árak voltak érvényben) a Bizottság megállapította, hogy azok valójában nem támasztották alá a vállalat állításait. A Bizottság 47 olyan számla esetében gyűjtött össze igazoló dokumentumokat, amelyek a hidegen síkhengerelt acéltermékek független vevők részére a belföldi piacon történő, valamint a kapcsolatban álló és független uniós vevők részére történő értékesítésére vonatkoztak. Ezek a számlák általában több egyedi ügyletre vonatkoztak (a jelenlegi vizsgálatban általában minden egyes tekercshez külön ügylet kapcsolódott). E dokumentumok között a vállalat csak egy olyan esetet talált, amikor a leszállított mennyiség kívül esett a megállapított tűréshatáron. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez nem töri meg a megrendelésben meghatározott lényeges értékesítési feltételek kapcsán megfigyelt mintázatot, különösen mivel a mennyiség változásának más okai is lehetnek (például a részleges szállítás vagy a halasztott rendelés). A Borcelik előadta továbbá, hogy négy olyan, az Unióba irányuló értékesítésekre vonatkozó számla volt, melynek esetében az ár módosult a megrendelés időpontja és a számla kelte közötti időszakban, és emiatt az értékesítés lényeges feltételei is megváltoztak. A Bizottság megállapította, hogy mind a négy esetben az árukat független belföldi kereskedőn keresztül értékesítették az Unióban. A Borcelik bizonyítékként árajánlatokat nyújtott be, azonban a tényleges megrendeléseket nem adta be. Ezt az árajánlatok kelte és a vállalat számviteli nyilvántartásaiban szereplő megrendelések kelte is megerősítette. Az árajánlatban feltüntetett ár mind a négy esetben gyártelepi szintű volt, de az értékesítési ügylet végrehajtására FOB-paritáson került sor. Ezért valószínű, hogy az árkülönbség – amely mind a négy számla esetében azonos volt – a Borceliknál felmerült további fuvarozási, anyagmozgatási és rakodási költségeknek felelt meg.

(679) Következésképpen az (676)–(678) preambulumbekezdésekben részletezett megfontolások alapján a Bizottság elutasította a Borcelik (675) preambulumbekezdésben ismertetett állításait.

(680) A Tatmetal által benyújtott bizonyítékot illetően megjegyzendő, hogy az két ügyletre vonatkozott, melyeket a Bizottság az ellenőrzés során vett fel a mintába, és a vállalat szerint ezek cáfolnák meg a Bizottság érveit. Ennek az az oka, hogy a megrendelés/adásvételi szerződés és a számla esetében különbségek volt megfigyelhetők a mennyiségekben és az értékesítési árakban, illetve egy esetben a fizetési feltételekben.

(681) Az ellenőrzés során a Bizottság 10 belföldi értékesítési ügyletet és 14 uniós exportértékesítési ügyletet vett fel a mintába. A Bizottság megállapította, hogy a Tatmetal által a mintában szereplő két ügyletre vonatkozóan említett mennyiségi különbség a felek által a megrendelésben elfogadott, illetve ott meghatározott mennyiségi és tömeggel kapcsolatos tűréshatárokon belül maradt. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a hivatkozott két ügylet egyikében az árkülönbség minimális volt (kevesebb mint 0,1 %), ami nem tekinthető a megrendelésben foglalt értékesítési feltételek megsértésének. A megrendelésben meghatározott feltételektől való eltérés fennállását a Bizottság által vizsgált 24 megrendelés közül csak egy esetében állapították meg. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a megrendelésekben megállapított értékesítési feltételektől való eltérés mértéke minimális volt, és az az egy eset, ahol meg nem felelés merült fel, kivételnek számít, amely nem cáfolhatta a Bizottság érveit, miszerint az értékesítés lényeges feltételeit a felek a megrendelés időpontjában határozták meg. A Bizottság elutasította az érvelést.

([129]) A Törvényszék 2026. szeptember 2-i ítélete, Özkan Demir Çelik Sanayi AŞ kontra Európai Bizottság, T-175/24, 41–43. pont.

(682) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Tatmetal előadta, hogy ha a Bizottság megrendelés időpontjában érvényes átváltási árfolyamot alkalmazta volna a számlaérték átváltásához, akkor ugyanezt az átváltási árfolyamot kellett volna alkalmaznia a közvetlen értékesítési költségek (például a fuvarozási, az álláspénzzel és a jutalékkal kapcsolatos, valamint anyagmozgatási és rakodási költségek) átváltásához is az uniós értékesítési jegyzékben. A Tatmetal előadta, hogy a közvetlen értékesítési költségek más pénznemben kifejezett árát előre meghatározták, és hogy a Bizottságnak a megrendelés/adásvételi szerződés kelte és a számla kelte közötti, a Tatmetal által kiszámított átlagos időbeli eltérést kellene figyelembe vennie. Állítása alátámasztására a Tatmetal bizonyítékokat nyújtott be.

(683) A Bizottság pontosította, hogy számításai során az említett költségekre vonatkozó számla kiállításának időpontjában alkalmazott átváltási árfolyamot vette figyelembe. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a közvetlen értékesítési költségek (például a belföldi fuvarozási vagy exportfuvarozási költségek) a számla kiállításának időpontjában kerültek rögzítésre a vállalat könyvelésében, és a számla átváltási árfolyama alapján szerepeltek a belföldi értékesítéseket tartalmazó táblázatban és az uniós értékesítéseket tartalmazó táblázatban. A Bizottság ezért elfogadta a Tatmetal által bejelentett, TRY-ra átszámított értékeket. A Bizottság megjegyezte, hogy a megrendelés napjának alkalmazása az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja szerinti valutaátszámítás miatti kiigazításhoz kapcsolódott, míg a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségekhez kapcsolódó kiigazításokat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szabályozza, amely szerint a számítást a felmerült költségek alapján kell végezni, ahogy azt a Bizottság is tette.

(684) A fentiek ellenére a Bizottság elemezte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a Tatmetal megállapította a megrendelés napján érvényes átváltási árfolyam és a számla kiállításának napján érvényes átváltási árfolyam közötti átlagos különbséget, és megjegyezte, hogy az uniós értékesítési jegyzékre vonatkozóan az átváltási árfolyam kiigazítása céljából benyújtott bizonyítékokat tartalmazó három akta közül az egyik a Tatmetal és a fuvarozó közötti e-mail-váltást tartalmazott, amelyre egy adott napon került sor. A Tatmetal ezt az e-mail-váltást egy exportértékesítési ügylethez kapcsolta, azonban az e-mail-váltásban említett termékeket nem volt lehetséges összekapcsolni egyik exportértékesítési ügylettel sem. Ezenkívül az e-mailek árajánlatokat tartalmaznak, azonban nem ismerhetők meg belőlük a megrendelés vagy az adásvételi szerződés feltételeinek jellemzői. Például nem utalnak egyértelműen arra, hogy a szóban forgó termék hidegen síkhengerelt acéltermék-e, sem az értékesítési feltételekre, sem pedig a mennyiségekre, melyekben a tárgyaló felek megegyeztek stb. A második bizonyíték egy másik fuvarozóval az árajánlatokról folytatott e-mail-váltást foglalt magában, valamint a fuvarozási szolgáltatáshoz kapcsolódó számlát tartalmazott. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a számlát horganyzott acéltekercsekre vonatkozóan állították ki, és a jelek szerint nem kapcsolódott a hidegen síkhengerelt acéltermékekhez. A harmadik bizonyíték a tengeri fuvarozásra vonatkozó e-mail-váltás volt, amely bár tartalmazott néhány értékesítési feltételt, nem voltak benne olyan részletek, amelyek alapján az e-mail összekapcsolható lett volna az uniós értékesítési jegyzékben szereplő ügyletekkel. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(685) Mind a Borcelik, mind a Tatmetal előadta azt is, hogy amennyiben a Bizottság továbbra is úgy ítéli meg, hogy az értékesítés lényeges feltételeit a megrendelés időpontjában határozták meg, ugyanezt az elvet kell alkalmazni nyersanyagbeszerzéseikre is. Ebből szerintük az következik, hogy a Bizottságnak e beszerzések esetében a pénznemek átváltását a megrendelés kelte, nem pedig a számla kelte alapján kell elvégeznie. E tekintetben a Borcelik rámutatott arra, hogy a Törvényszék az Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TA és társai kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítéletben megerősítette, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontjában foglalt, a valutaátszámításra vonatkozó kötelezettségeket/feltételeket az exportértékesítésekre, a belföldi értékesítésekre és az előállítási költségekre is alkalmazni kell. ([130])

(686) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja alkalmazandó azokban a helyzetekben, amikor „*az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség*”. A Borcelik és a Tatmetal költségeiket TRY-ban rögzítették az elszámolásaikban, így jelentették a Bizottság felé, és így ellenőrizték. Mivel a dömpingszámításra a két exportáló gyártó esetében TRY-ban került sor, a rendes érték és az exportár összehasonlításához nem volt szükség e költségek pénznemének átváltására, így a 2. cikk (10) bekezdésének j) pontja nem volt alkalmazandó. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

(687) A Borcelik hivatkozott továbbá a helyszíni ellenőrzés során benyújtott, a nyersanyagbeszerzésre vonatkozó igazoló dokumentumokra. E dokumentumok alapján a Borcelik kiszámította a megrendelés és a számla közötti átlagos átfutási időt, és kérte, hogy a Bizottság a többi nyersanyagbeszerzéshez kapcsolódó megrendelési időpontok becslése során ezzel az átfutási idővel számoljon.

([130]) A Törvényszék 2024. május 8-i ítélete, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TA és társai kontra Európai Bizottság, T-629/21, ECLI:EU:T:2024:303.

(688) Amint azt a (686) preambulumbekezdés kifejti, a jelen ügyben a nyersanyagköltségek tekintetében az összehasonlításhoz nem volt szükség valutaátszámításra. Mindazonáltal a teljesség kedvéért a Bizottság elemezte az igazoló dokumentumokat, és megállapította, hogy az összegyűjtött dokumentumok a beszerzett nyersanyagoknak csupán kevesebb mint 0,1 %-át fedték le. Ezenkívül a megrendeléseknek és a számláknak a számítás során figyelembe vett keltezése nem felelt meg a benyújtott dokumentumokban szereplő adatoknak. A vállalat a számviteli rendszerében a „legutóbbi változás időpontja" alatt rögzített időpontokat vette figyelembe a megrendelés kelteként, holott az igazoló dokumentumokkal együtt benyújtott megrendeléseken azoktól eltérő dátumok szerepeltek. Ugyanakkor a vállalat nem a kereskedelmi számla keltét vette figyelembe az átfutási idő meghatározása során, hanem egy olyan dátummal dolgozott, amely minden jel szerint a vámkezelés időpontja. Összefoglalva: ha szükség is lenne valutaátszámításra az előállítási költség tekintetében (ami nem így van), akkor figyelembe kellene venni azt, hogy a vállalat nem szolgáltatott olyan következetes és megbízható információkat, amelyek lehetővé tennék a szóban forgó átváltások elvégzését. Következésképpen a Bizottság elutasította a vállalat arra irányuló kérelmét, hogy a nyersanyagok értékét a vállalat által szolgáltatott információk alapján a megrendelés napján érvényes átváltási árfolyam használatával vizsgálja felül.

(689) Hasonlóképpen, az érdekelt felek végső tájékoztatására válaszul a Tatmetal információkat nyújtott be, amelyek a nyersanyagáraknak a megrendelés napján érvényes átváltási árfolyam alkalmazásával kért átváltásához kapcsolódott. E tekintetben a Tatmetal benyújtotta a melegen síkhengerelt acéltermékek beszerzési jegyzékét, amelybe manuálisan illesztették be a megrendelések időpontját.

(690) A fentiekben kifejtettek szerint (lásd a (686) preambulumbekezdést) a Bizottság megállapította, hogy jelen ügyben a nyersanyagköltségek tekintetében az összehasonlításhoz nem volt szükség valutaátszámításra. Mindenesetre a Tatmetal nem terjesztett elő sem a megrendelések időpontjainak helyességét alátámasztó, sem a nyersanyagbeszerzési megrendelésekben/adásvételi szerződésekben meghatározott feltételeknek a helyességét alátámasztó bizonyítékot. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a Tatmetal nem hivatkozott olyan jogalapra, amely alapján a szóban forgó kiigazítás indokolt lenne. A Bizottság elutasította az érvelést.

(691) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a Bizottság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja szerinti valutaátszámítási kiigazítással kapcsolatban, mivel nem fejtette ki, hogy a valutaátszámítások hogyan befolyásolták az árakat és az ár-összehasonlíthatóságot.

(692) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése j) pontjának célja ötvözi egyfelől a valutaátszámításnak a különböző pénznemben denominált ügyletek esetén felmerülő gyakorlati szükségességének elemeit, másfelől a tisztességes összehasonlítást, például amikor meghatározza, hogy melyik átváltási árfolyamot kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor az exportértékesítésekhez közvetlenül kapcsolódó határidős devizaügyletekre került sor. A valutaátszámítás gyakorlati szükségességét illetően az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja iránymutatást nyújt arra vonatkozóan, hogy mely időpontot kell figyelembe venni az átváltási árfolyam meghatározásához: az eladás napját, amely rendszerint a számla keltének a napja, kivéve, ha az értékesítés lényeges feltételeit valamely más napon állapították meg. A jelen ügyben a Bizottság megállapította, hogy az értékesítés lényeges feltételeit a megrendelésben határozták meg, amint azt a (674) preambulumbekezdés kifejti. Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy helyénvalóbb a megrendelés keltének napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazni a devizában denominált számlaérték TRY-ra történő átváltásához.

(693) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Borcelik előadta, hogy a Bizottság diszkriminatív megközelítést alkalmazott, amikor a megrendelés keltének napja alapján történő valutaátszámítást csak Törökországra alkalmazta, anélkül, hogy megmagyarázta volna, hogy a török exportáló gyártók helyzete miért tér el a más országokban működő exportáló gyártóinak helyzetétől. A felek valamennyi érintett országban már a megrendeléskor jelentős mértékben megállapodhatnak a termékleírásokról, a mennyiségekről, a szállítási feltételekről, az egységárakról és a fizetési feltételekről. Azt állította továbbá, hogy ez a Bizottság saját álláspontja az acélipari értékesítésekkel kapcsolatban ([131]).

(694) Törökország tartósan magas inflációval (egyes években hiperinflációval) szembesült, ami a török lírának a (677) preambulumbekezdésben említett leértékelődésében nyilvánult meg. A vizsgálat tárgyát képező többi ország egyikében sem figyeltek meg ilyen helyzetet. Következésképpen a Bizottság elutasította az állítást, miszerint Törökország hátrányos megkülönböztetésére került volna sor a többi érintett országgal szemben.

([131]) A Bizottság (EU) 2024/209 végrehajtási rendelete (2024. január 10.) a Kínai Népköztársaságból és a Törökországból származó, acélból készült bulbavas behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L, 2024/209, 2024.1.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj), (64) preambulumbekezdés.

(695) A Borcelik az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte a pénznemek átváltásával kapcsolatos állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

3.5.6. *Dömpingkülönbözetek*

(696) A mintában szereplő exportálók gyártó esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(697) Mindezek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0

(698) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számította ki. Ez azt jelenti, hogy a dömpingkülönbözet számítása a mintában szereplő exportáló gyártók különbözetei alapján történt, figyelmen kívül hagyva a nulla vagy csekély mértékű dömpingkülönbözettel rendelkező exportáló gyártók dömpingkülönbözetét, valamint az alaprendelet 18. cikkében meghatározott körülmények között megállapított különbözeteket.

(699) Tekintettel az ügy ténybeli körülményeire – nevezetesen arra, hogy az együttműködés hiányát a Bizottság csak az eljárás késői szakaszában állapította meg, és a Bizottság mindkét különbözet megállapítása során csak részben támaszkodott a rendelkezésre álló tényekre – a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 9. cikk (6) bekezdése továbbra is alkalmazandó annak ellenére, hogy a mintában szereplő mindkét exportáló gyártó különbözeteit az alaprendelet 18. cikkében említett körülmények között állapította meg. Következésképpen a Bizottság helyénvalónak ítélte, hogy a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetének meghatározása során e különbözeteket vegye figyelembe. Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete 4,9 %.

(700) A Törökországban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene a vizsgálati időszakban, elosztva a vizsgálati időszakban az érintett országból az Unióba érkező, az Eurostat alapján megállapított teljes importvolumennel.

(701) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba érkező teljes importvolumen 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportvolumene adta. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a mintába felvett, a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező vállalat szintjén állapítja meg.

(702) A végleges dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
Egyéb együttműködő vállalatok	4,9
Az érintett országból származó minden más behozatal	7,8

3.6. **Vietnám**

3.6.1. *Sajátos piaci helyzet: kiszorító hatás*

3.6.1.1. Elemzés

(703) Annak megállapítása érdekében, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek kínai behozatalának kiszorító hatása miatt fennáll-e sajátos piaci helyzet a vietnámi piacon, a Bizottság a következő elemzést végezte el: először is a Bizottság elemezte a kínai behozatal penetrációját a vietnámi belföldi piacon a volumen tekintetében; másodszor, a Bizottság megvizsgálta e behozatalnak a vietnámi belföldi piac áraira gyakorolt hatását.

(704) Elemzésében a Bizottság a vietnámi hatóságok által országos szinten, valamint a mintában szereplő exportáló gyártói csoport, a POSVIET által vállalati szinten szolgáltatott mutatókra támaszkodott. A Bizottság mindkét mutatósort ellenőrizte a (106) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

3.6.1.1.1. Belföldi piac: a volumen hatása

(705) Először is a Bizottság elemezte a hidegen síkhengerelt acéltermékek vietnámi felhasználását, amelyről a vietnámi hatóságok a belföldi értékesítés és behozatal alapján számoltak be.

(706) Vietnámban a felhasználás a következőképpen alakult:

20. táblázat

Felhasználás Vietnámban (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Felhasználás Vietnámban	[2 250 000 – 2 350 000] (1)	[2 150 000 – 2 250 000]	[2 800 000 – 2 900 000]	[3 100 000 – 3 200 000]
Index	*100*	*94*	*124*	*138*

(1) Titoktartási okokból az adatokat értéktartományok formájában tüntetjük fel.
Forrás: Vietnámi Piacvédelmi Hatóság.

(707) 2022 és 2024 között (mely utóbbi az utolsó olyan év, amelyre nézve adatok elérhetők) a vietnámi felhasználás 23 százalékponttal nőtt. A vizsgált termék felhasználásának növekedését a vietnámi kormány által elfogadott számos törvény, határozat és szakpolitikai intézkedés vezérelte, amelyek célja az állami beruházások előmozdítása volt, különösen az infrastruktúra és az építőipar terén a 2024–2025-ös időszakban ([132]).

(708) A vizsgált termék Vietnámba irányuló behozatala a következőképpen alakult:

21. táblázat

A Vietnámba irányuló behozatal mennyisége (tonna)

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Teljes behozatal, melyből:	A behozatal mennyisége	266 580	203 390	286 455	314 187
	Index	*100*	*76*	*107*	*154*

([132]) Például a 103/2023/QH15 sz. határozat, a 192/2025/QH15 sz. határozat, az 1321/NQ-UBTVQH15 sz. határozat, a 162/2024/QH15 sz. határozat vagy a 189/2025/QH15 sz. határozat.

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Kína	A behozatal mennyisége	136 484	108 229	156 655	144 106
	Index	*100*	*79*	*115*	*106*
Japán	A behozatal mennyisége	67 681	53 610	86 382	124 213
	Index	*100*	*79*	*128*	*184*
Tajvan	A behozatal mennyisége	28 305	21 043	19 197	17 753
	Index	*100*	*74*	*68*	*63*
Korea	A behozatal mennyisége	18 691	10 758	13 080	15 208
	Index	*100*	*58*	*70*	*81*
Ausztrália	A behozatal mennyisége	3 858	4 387	7 764	9 664
	Index	*100*	*114*	*201*	*250*

Forrás: vietnámi vámhatóság.

(709) A behozatali adatok azt mutatják, hogy a vizsgált termék Vietnámba irányuló behozatala 2022 és a vizsgálati időszak között 54 %-kal nőtt. A behozatal e megnövekedése a belföldi felhasználás növekedését tükrözte, amelyet a vietnámi kormánynak az infrastrukturális beruházások 2024-ben és 2025-ben történő növelésére irányuló tervei ösztönöztek.

(710) E behozatalon belül a hidegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalának volumene 2022 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal nőtt. A behozatal teljes volumenén belül a Kínából érkező behozatal részesedése a 2022. évi 51 %-ról a vizsgálati időszakban 46 %-ra csökkent. Mindazonáltal a figyelembe vett időszak alatt továbbra is Kína volt a hidegen síkhengerelt acéltermékek Vietnámba irányuló behozatalának első számú forrása.

(711) Ezzel párhuzamosan a vizsgált termék Vietnámban történő belföldi értékesítése a következőképpen alakult:

22. táblázat

Belföldi értékesítési mennyiség (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A vietnámi piacon értékesített összmennyiség, melyből:	[2 000 000–2 100 000]	[1 900 000–2 000 000]	[2 500 000 – 2 600 000]	[2 700 000 – 2 800 000]
Index	*100*	*97*	*126*	*140*

Forrás: Vietnámi Piacvédelmi Hatóság (2022–2024); mivel a vietnámi hatóságok nem szolgáltattak a belföldi értékesítésre vonatkozó adatokat, a Bizottság a vizsgálati időszakra nézve a belföldi értékesítést a mintában szereplő exportáló gyártó (POSVIET) által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok alapján számította ki.

(712) A belföldi értékesítés magában foglalta a szabadpiaci értékesítést és a kötött értékesítést. Az értékesítési mennyiségek 2022 és 2024 között 26 %-kal nőttek, összhangban a (707) preambulumbekezdésben ismertetett megnövekedett belföldi felhasználással.

(713) A felhasználásra, behozatalra és belföldi értékesítésre vonatkozó fenti adatok alapján a vietnámi piaci részesedés a következőképpen alakult:

23. táblázat

Piaci részesedés (%) ([133])

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Belföldi gazdasági ágazat	[85–90]	[87–92]	[86–91]	[85–90]
Behozatal, melyből:	[10–12]	[9–11]	[10–12]	[10–12]
1. Kína	[5–7]	[4–6]	[4–6]	[4–6]
2. Japán	[2–4]	[2–4]	[2–4]	[3–5]
3. Tajvan	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
4. Korea	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
5. Ausztrália	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]

Forrás: Vietnámi Piacvédelmi Hatóság.

(714) A piaci részesedést illetően megjegyzendő, hogy a belföldi gazdasági ágazat piaci részesedése 2022 és a vizsgálati időszak között minden évben 85 % felett maradt. A behozatal piaci részesedése 2022 és a vizsgálati időszak között stabilan [10–12 %]-on állt. A kínai behozatal piaci részesedése a 2022. évi [5–7] %-ról 2024-ben kismértékben, [4–6] %-ra esett vissza.

(715) Mind a teljes behozatali volumennek az (708) preambulumbekezdésben ismertetett növekedését, mind pedig a belföldi értékesítésnek a (711) preambulumbekezdésben ismertetett növekedését tükrözte a belföldi felhasználásnak a (706) preambulumbekezdésben ismertetett növekedése, és ennek következtében mindkettő piaci részesedése nagyjából ugyanazon a szinten maradt. Tekintettel a volumenekre ebből az következik, hogy a növekvő felhasználást főként a vietnámi gazdasági ágazat tudta a maga javára fordítani.

(716) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vietnámi belföldi gazdasági ágazat 2022 és a vizsgálati időszak között erőfölényben volt a vietnámi piacon, és egyetlen más ország sem rendelkezett 6 %-ot meghaladó piaci részesedéssel.

3.6.1.1.2. Belföldi piac: árhatás

(717) A Bizottság ezt követően elemezte a kínai behozatalnak a vietnámi belföldi piac áraira gyakorolt hatását. Ennek érdekében – valamint tekintettel arra, hogy a Kínától eltérő országok piaci részesedése alacsony volt – a Bizottság a Kínából érkező behozatal és a belföldi értékesítések egységárait elemezte.

([133]) Bizalmassági okokból tartományt adtunk meg.

(718) A behozatal és a belföldi értékesítés egységára a következőképpen alakult:

24. táblázat

Értékesítési árak Vietnámban (EUR [134]/tonna) [135]

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
A Kínából Vietnámba irányuló behozatal átlagos egységára (CIF)	[900 – 1 000]	[700 – 800]	[650 – 750]	[650 – 750]
Index	*100*	*78*	*73*	*72*
Átlagos belföldi értékesítési egységár Vietnámban	[650 – 750]	[500 – 600]	[450 – 550]	[500–600] [1]
Index	*100*	*77*	*74*	*84*

[1] A vizsgálati időszakra nézve a belföldi értékesítési ár a POSVIET adatain alapul.
Az importárak forrása: vietnámi vámhatóság
A belföldi értékesítési árak forrása: Vietnámi Piacvédelmi Hatóság

(719) Az árelemzés kimutatta, hogy a figyelembe vett időszak során az átlagos kínai importár folyamatosan jelentős mértékben meghaladta a vietnámi belföldi átlagárat, és mindkettő hasonló csökkenő tendenciát mutatott.

3.6.1.2. A kiszorító hatásra vonatkozó következtetés

(720) A fentiek alapján a vizsgált időszakban a Vietnámba irányuló kínai behozatal korlátozott penetrációja nem gyakorolt lefelé irányuló hatást a belföldi árakra. 2022-től a vizsgálati időszakig a vietnámi gazdasági ágazat rendelkezett a vietnámi piacon a legnagyobb részesedéssel, melyhez képest a kínai behozatal piaci részesedése jelentéktelen volt. A kínai importárak következetesen meghaladták a vietnámi belföldi árakat. Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai behozatal nyomán a vietnámi piacon nem jött létre sajátos piaci helyzet.

3.6.2. *Sajátos piaci helyzet: egyéb állítások*

(721) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a panaszban azonosított intézkedések (amelyek állítólag torzították a hidegen síkhengerelt acéltermékek vietnámi előállítási költségeit) eredményeztek-e az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett sajátos piaci helyzetet. Ezek az intézkedések a következők voltak:

a) a vasércre, az acélhulladékra és a szénre vonatkozó exportkorlátozások;

b) vertikálisan integrált termelők jelenléte a piacon;

c) a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásán belül a Kínából származó melegen hengerelt termékekből történő gyártás jelentős mértéke; valamint

d) egyéb szabályozási kezdeményezések.

(722) A vasércre, az acélhulladékra és a szénre alkalmazandó exportkorlátozásokról szóló a) pont, a gyártók vertikális integrációjáról szóló b) pont, valamint a Kínából származó melegen síkhengerelt acél tekercseknek a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártása során történő jelentős mértékű felhasználásáról szóló c) pont tekintetében a vizsgálat megállapította, hogy a POSVIET a vizsgált terméket kizárólag melegen hengerelt tekercsekből állította elő, és e tekercsek többsége [136] Koreából származott. A POSVIET ezért nem tekintendő integráltnak, és nem használt fel Vietnámból származó vasércet, acélhulladékot és szenet, sem pedig Kínából származó melegen hengerelt termékeket.

[134] A vámhatóság az árakat USD-ben és VND-ben tartja nyilván. A belföldi értékesítési árakat VND-ben rögzítik. A Bizottság az árak EUR-ra történő átváltása során a hivatalos átváltási árfolyamot alkalmazta.
[135] Bizalmassági okokból tartományt adtunk meg.
[136] A kapcsolatban álló beszállítóktól vásárolt melegen hengerelt termékek aránya a vizsgálati időszakban vásárolt teljes mennyiség [80–100 %-át] tette ki. Bizalmassági okokból tartományt adtunk meg.

(723) A d) pontot (egyéb szabályozási kezdeményezések) illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a vietnámi kormány megszüntette a 2030-ig tartó időszakra szóló, illetve a 2050-ig előretekintő acélipari fejlesztési stratégiát, és hogy a panaszban említett, a belföldön előállított készletek és áruk felhasználásáról szóló 2010. április 20-i 494/CT-TTg irányelv valójában kötelező erejű a közigazgatási intézményekre (például a minisztériumokra, a minisztériumi szintű ügynökségekre és a kormányhoz kapcsolódó ügynökségekre) nézve. Az irányelv nem volt alkalmazandó a magánszervezetekre, és az említett szabályozási kezdeményezések amúgy sem érinthették volna a POSVIET-et, amint azt a (722) preambulumbekezdés kifejti.

(724) Következésképpen az említett intézkedések egyike sem érintette a POSVIET-et, és mivel a POSVIET bonyolította le a vizsgált termék Unióba irányuló kivitelének [80–100] %-át, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2. cikk (3) bekezdésének rendelkezései sem alkalmazhatók sem a POSVIET-re, sem Vietnámra.

3.6.3. *Rendes érték*

(725) A Bizottság elsőként – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatív volt-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártó esetében reprezentatív.

(726) Ezt követően a Bizottság azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal.

(727) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – a mintában szereplő exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt. A Bizottság megállapította, hogy az Unióba irányuló exportértékesítés teljes volumenének kevesebb mint 0,5 %-át kitevő több terméktípus esetében nem került sor azonos vagy összehasonlítható terméktípus belföldi értékesítésére.

(728) Mivel a szokásos kereskedelmi forgalomban nem értékesítették a hasonló termék bizonyos típusait a belföldi piacon, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte.

(729) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(730) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel, vagy magasabb annál.

(731) Ha mindkét feltétel teljesül, akkor a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszakban történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(732) A rendes értéket az egyes terméktípusok kizárólag nyereséges belföldi, vizsgálati időszak alatti értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereséges értékesítésének volumene legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át tette ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget.

(733) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy az összes belföldi értékesítés körülbelül 27 %-a nyereséges volt, és az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta az előállítási költséget. Ezek közül azok a terméktípusok, amelyek esetében a nyereséges értékesítések meghaladták a 80 %-ot, az összes belföldi értékesítés mintegy 7 %-át tették ki. Ennek megfelelően a Bizottság rendes értéket az említett terméktípusoknak a vizsgálati időszak alatti belföldi értékesítésekor alkalmazott árának súlyozott átlaga alapján számította ki. Ezenkívül azok a terméktípusok, amelyek nyereséges értékesítése az adott terméktípusok teljes belföldi értékesítésének legfeljebb 80 %-át tette ki, az összes belföldi értékesítés 20 %-át képviselték. Ezért a rendes értéket az említett terméktípusoknak csupán a vizsgálati időszak alatti nyereséges értékesítésekor alkalmazott árának súlyozott átlagaként számította ki a Bizottság.

(734) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártó által a vizsgálati időszakban előállított hasonló termék átlagos előállítási költségét megnövelte:

a) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült SGA-költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban a szokásos kereskedelmi forgalom keretében belföldön értékesített hasonló termék kapcsán elért nyereség súlyozott átlagával.

(735) Amikor a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság alternatív forrásokat keresett a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazott árakhoz. Mivel az érintett országban a hasonló terméknek nem volt más, a mintában szereplő együttműködő vagy rendelkezésre álló belföldi gyártója, ilyen árak nem álltak rendelkezésre, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban számtanilag képezte az érintett terméktípusokra vonatkozó rendes értéket.

(736) A POSVIET a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásának fő nyersanyagát, a melegen hengerelt tekercsek jelentős részét több vele kapcsolatban álló beszállítótól szerezte be. A Bizottság ezért megvizsgálta, hogy e beszerzésekre szokásos piaci áron került-e sor. A Bizottság összehasonlította a POSCO Co. Ltd. (a továbbiakban: POSCO HQ) által a szóban forgó acélminőségeknek a független vevők felé felszámított értékesítési árait a POSVIET felé gyártelepi szinten felszámított értékesítési árakkal. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a POSCO HQ általi értékesítés megfelelő helyettesítő mutató, mellyel vizsgálhatók a melegen síkhengerelt acéltermékek bármely kapcsolatban álló beszállítótól való beszerzésének árai. A Bizottság megállapította, hogy a POSCO HQ a szóban forgó acélminőségű melegen hengerelt tekercseket a független vevők felé magasabb árakon értékesítette, mint amelyeken a POSVIET felé értékesítette az azonos acélminőségű termékeket. Következésképpen a Bizottság a melegen hengerelt tekercseknek a POSVIET által bejelentett költségét a szokásos piaci ár szintjére igazította ki. Ez az előállítási költségek 3,7 %-os növekedését eredményezte.

(737) A Bizottság a kiigazított előállítási költséget használta fel a belföldi értékesítések jövedelmezőségének a (733) preambulumbekezdésben ismertetett elemzéséhez, valamint a rendes értéknek a (734) és a (735) preambulumbekezdésben ismertetett számtani képzéséhez.

(738) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a POSVIET előadta, hogy a szokásos piaci feltételek szerinti kiigazítást nem megfelelően végezték el. Konkrétabban arra mutatott rá, a kért információkat és az alátámasztó bizonyítékokat egy kapcsolatban álló másik beszállító nyújtotta be. Ezek az információk (a POSVIET és több független vevő felé felszámított) beszerzési árakra és az értékesítési árakra vonatkozó adatokat tartalmaztak. A POSVIET azzal érvelt, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek e kapcsolatban álló beszállítótól történő beszerzése esetében nem lett volna szabad a kiigazítást elvégezni, mivel a POSVIET felé történő értékesítésekhez kapcsolódott haszonkulcs, és kijelentette, hogy a szóban forgó árak összhangban álltak a szokásos piaci feltételekkel. A vállalat az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(739) A Bizottság megvizsgálta az összegyűjtött adatokat. Először is a Bizottság megállapította, hogy a kapcsolatban álló beszállító által szolgáltatott információk alapján nem egyértelmű, hogy a bejelentett beszerzési ár az összes beszerzési költséget, vagy csak a beszállító vállalat által felszámított árat tartalmazta-e. Másodszor az árrés (a bejelentett beszerzési és értékesítési ár közötti különbség) olyan alacsony volt, hogy aligha tekinthető észszerű nyereségnek, különösen mivel a szóban forgó kapcsolatban álló beszállító által a független vevők részére végzett értékesítések jelentősen magasabb árrést eredményeztek, ami azt jelzi, hogy a POSVIET részére történő értékesítésekre nem a szokásos piaci feltételek mellett került sor. Ezt az elemzést korlátozza az a tény, hogy a kapcsolatban álló beszállító által benyújtott értékesítési jegyzék nem tartalmazott információt a melegen síkhengerelt acéltermékeknek például az acélminőség vagy más jellemzők alapján meghatározott típusára vonatkozóan. A POSVIET külön részletes elemzést kapott kézhez, mivel az bizalmas vállalatspecifikus adatokat tartalmazott. Következésképpen a Bizottság elutasította a (738) preambulumbekezdésben részletezett állítást.

3.6.4. *Exportár*

(740) A mintában szereplő exportáló gyártó vagy a) közvetlenül független vevők részére, b) egy harmadik országban található, kereskedőként eljáró, vele kapcsolatban álló vállalaton, a POSCO International Corporation-ön (a továbbiakban: PIC Korea) keresztül exportált az Unióba, vagy c) a PIC Korea vállalaton keresztül exportált az Unióban importőrként eljáró, kapcsolatban álló vállalatokon, a POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH-n (a továbbiakban: PI Németország) és a POSCO INTERNATIONAL Italia S.r.l-en (a továbbiakban: PI Olaszország) keresztül.

(741) Az érintett termék közvetlenül független uniós vevőknek történő exportértékesítése esetén az exportár az alaprendelet 2 cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

(742) Az érintett terméknek az Unióba irányuló olyan exportértékesítése esetében, amely kapcsolatban álló, importőrként eljáró vállalatokon keresztül zajlott, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban a behozott terméknek az Unióban a független vevők részére történő első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között viselt összes költséggel – köztük az SGA-költségekkel –, valamint az elért nyereséggel kiigazította. A kiigazításokhoz használt haszonkulcs 2 % volt, amint azt a (630) preambulumbekezdés kifejti.

(743) A behozatal és a viszonteladás között felmerült összes költséget tükröző kiigazításokat az Unión belüli anyagmozgatás, berakodás és fuvarozás, valamint a felmerült hitelköltségek tekintetében végezte el a Bizottság.

3.6.5. *Összehasonlítás*

(744) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.6.5.1. A rendes érték kiigazításai

(745) Amint azt a 3.6.3. szakasz kifejti, a Bizottság a rendes értéket a belföldi értékesítési ár alapján állapította meg, vagy az előállítási költségek, valamint az adott kereskedelmi szint tekintetében észszerűnek tekintett SGA-költségek és nyereség összegei alapján számtanilag képezte.

(746) A Bizottság kiigazításokat hajtott végre a következők vonatkozásában: az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja alapján a belföldi piacon történő értékesítés során felmerült fuvarozási, anyagmozgatási és rakodási költségek vonatkozásában annak érdekében, hogy a belföldi értékesítési árat gyártelepi szintre nettósítsa, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének g) pontja alapján a belföldi piacon a független vevők részére nyújtott hitel vonatkozásában, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének f) pontja alapján a hasonló termék belföldi értékesítése során felmerült csomagolási költségek vonatkozásában, valamint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének h) pontja alapján a független belföldi vevők részére nyújtott szavatosság és jótállás vonatkozásában.

(747) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a POSVIET megismételte állítását, miszerint a Bizottságnak a gépjárműipari hidegen síkhengerelt acéltermékek értékesítése esetében ki kellett volna igazítania a rendes értéket.

(748) A vállalat szerint e rendelet 3.4.5. szakaszában maga a Bizottság erősítette meg, hogy a terméktípusok termékkód szerinti besorolása és az ár-összehasonlíthatóság nem ugyanaz az eset, mint amikor a tajvani exportáló gyártók által benyújtott, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti kiigazítás iránti kérelmet a fizikai különbségek, a kereskedelmi szint és más tényezők tekintetében külön-külön vizsgálta. A POSVIET azzal érvelt, hogy a tajvani vállalatok helyzete lényegesen eltér az ő helyzetétől. A POSVIET előadta, hogy a tajvani vállalatokkal ellentétben bizonyítékot szolgáltatott mind a magasabb költségekre, mind pedig az árkülönbség műszaki és kereskedelmi okaira vonatkozóan.

(749) E tekintetben a POSVIET fenntartotta, hogy a termékek hasonlósága nem azonos az ár-összehasonlíthatósággal. A POSVIET szerint az érdekelt felek vállalatspecifikus végső tájékoztatásában a Bizottság arra a kérdésre adott választ, hogy a gépjárműipari és nem gépjárműipari termékek kellően hasonlóak-e ahhoz, hogy ugyanazon termékkód alá tartozzanak, nem pedig arra, hogy kiigazítás nélkül összehasonlíthatók-e az árak tekintetében. A vállalat az áraknak arra a kiigazítására hivatkozott, amelyet a Bizottság a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó akrilnitril-butadién-sztirol gyanta behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás során alkalmazott ([137]).

(750) Ezenkívül a POSVIET előadta, hogy eredeti állítása nem az volt, hogy a magasabb költség magasabb árat eredményezett. A vállalat azzal érvelt, hogy arra vonatkozóan nyújtott be bizonyítékot, hogy a gépjárműipari minőségű termékek költségei magasabbak. A magasabb árakat azonban nem csak a magasabb költségek okozták. A POSVIET azt állította, hogy a gépjármű-értékesítésnek további sajátos gazdasági jellemzői vannak, nevezetesen a következők:

a) szigorú leírások és tanúsítás;

b) a gépjárműipari vevők által az ellátás megbízhatóságának és biztonságának tulajdonított érték;

c) csökkent mértékű árérzékenység, mivel a minősítések és az ismételt tanúsítás miatt a beszállítók helyettesítésére csak korlátozott lehetőség van.

(751) E tekintetben a vállalat emlékeztetett azokra a ténymegállapításokra, melyeket a Bizottság az acélra vonatkozó védintézkedési vizsgálat ([138]) keretében fogalmazott meg, és melyek szerint a Bizottság elkülönítette a gépjárműipari hidegen síkhengerelt acéltermékeket a hidegen síkhengerelt acéltermékek más típusaitól. Az érdekelt felek vállalatspecifikus végső tájékoztatásában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az acélra vonatkozó védintézkedés példája jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a védintézkedési vizsgálatban a termékeket csak a tarifális besorolás alapján azonosították, míg a jelen eljárásban a termékkód megállapítása lehetővé teszi a hasonló terméktípusok összevetését. A POSVIET azonban nem értett egyet ezzel, és fenntartotta, hogy a Bizottság már elismerte, hogy a gépjárműipari acél kereskedelmi szempontból eltér a többitől, mivel pontos leírásoknak megfelelően állítják elő, beszállítói tanúsítást igényel, hosszú távú megállapodások keretében szállítják, és az ott vizsgált körülmények között a szokásos termékektől elkülönítve kell vizsgálni. ([139])

(752) A POSVIET emlékeztetett a fenti állítások alátámasztására benyújtott állítólagos bizonyítékokra. Hangsúlyozta, hogy a gépjárműipari minőségű termékek esetében megfigyelt magas ár nem az egyetlen oka volt a kért kiigazításnak. A vállalat azt állította, hogy a megfigyelt magasabb árak a gépjármű-értékesítés fent említett jellemzőinek betudhatók.

(753) A POSVIET továbbá azt állította, hogy hibás a Bizottságnak az az elemzése, amelyet a Bizottság az ugyanazon termékkód alá tartozó gépjárműipari és nem gépjárműipari minőségű termékek előállítási költségeire vonatkozóan végzett el. A Bizottság a termelési egységköltség tartományait minden olyan termékkód esetében meghatározta, amelyek alatt gépjárműipari minőségű termékeket értékesítése zajlott, és megállapította, hogy a gépjárműipari értékesítések termelési egységköltsége bőven e tartományokba esett. A vállalat azzal érvelt, hogy a Bizottságnak nem így kellett volna eljárnia, hanem súlyozott átlagokat kellett volna meghatároznia. A súlyozott átlagok azt mutatják, hogy a gépjárműipari minőségű termékek átlagos termelési egységköltsége összességében és termékkód szerinti bontásban is magasabb volt, mint a nem gépjárműipari minőségű termékek átlagos termelési egységköltsége. A vállalat megjegyezte továbbá, hogy ez aszimmetriát teremt, tekintettel arra, hogy uniós gépjárműipari vevők részére nem értékesített hidegen síkhengerelt acéltermékeket. E tekintetben a vállalat ismét hivatkozott az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó – a (749) preambulumbekezdésben említett – vizsgálatra.

(754) Végezetül a POSVIET kifogásolta, hogy a Bizottság nem foglalkozott külön-külön az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja (a kereskedelem szintje) szerinti és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja (egyéb tényezők) szerinti kiigazítás iránti kérelmével. A vállalat továbbá fenntartotta, hogy elegendő bizonyítékot szolgáltatott az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti kiigazítás iránti kérelmének alátámasztására (fizikai különbségek). Ebben az összefüggésben a vállalat megismételte azt az érvét is, miszerint az, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékeket az acélra vonatkozó védintézkedés keretében két alkategóriára (gépjárműipari és nem gépjárműipari) osztották fel, alátámasztotta a POSVIET által a fizikai különbségek fennállására vonatkozóan megfogalmazott állítást.

([137]) (EU) 2026/316 végrehajtási rendelet.
([138]) (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet.
([139]) Ugyanott, (156) és (157) preambulumbekezdés.

(755) A Bizottság külön-külön megvizsgálta a vállalat által a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése a), d) vagy k) pontja alapján történő kiigazítására vonatkozóan megfogalmazott állítás elemeit. Szükség esetén a Bizottság vállalatspecifikus tájékoztatásban fejtette ki indokait, mivel egyes benyújtott információk és bizonyítékok bizalmas jellegűek voltak.

(756) Először is, a Bizottság egyetértett azzal, hogy a megállapított termékkód-besorolás ellenére is indokolt lehet a kiigazítás abban az esetben, ha a kiigazítást kérelmező fél bizonyítja az ár-összehasonlíthatóságra gyakorolt hatást. A Bizottság azonban nem értett egyet azzal, hogy e rendelet bármely része megerősítette volna azt, hogy jelen vizsgálatban ez a helyzet áll fenn. A tajvani exportáló gyártók kiigazítás iránti kérelmének elemzése csupán azt mutatta, hogy a Bizottság elemezte és kezelte az érintett felekhez beérkezett valamennyi állítást.

(757) A kiigazítás szükségességét eseti alapon és az ügy tényállása alapján kell megvizsgálni. Ezért jelen ügyben nem alkalmazhatók az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó vizsgálat során megfogalmazott ténymegállapítások, melyekre a vállalat hivatkozik. Az akrilnitril-butadién-sztirol gyantákra vonatkozó vizsgálat során a tömegkiegyensúlyozott terméktípusok részletes elemzése azt mutatta, hogy a tömegkiegyensúlyozott és a hagyományos terméktípusok közötti egyszerű különbségtétel nem vette figyelembe az ebből eredő, a tömegkiegyensúlyozott alapanyag típusától függő költség- és árkülönbségeket ([140]). Ezenkívül a Bizottság a szóban forgó ügyben megállapította, hogy azokat a terméktípusokat, amelyekre nézve kiigazítást alkalmazott, kifejezetten egyetlen vevő számára fejlesztették ki, és az exportáló gyártót szerződés kötelezte arra, hogy e terméktípusokat más vevők részére nem értékesítheti.

(758) Az acélra vonatkozó védintézkedési vizsgálat ténymegállapításait illetően a Bizottság fenntartotta álláspontját. A védintézkedésben alkalmazott érvelés nem releváns a jelen vizsgálat során meghozandó határozatra nézve. A Bizottság nem azért döntött úgy, hogy külön alkategóriát hoz létre a gépjárműipari termékek számára, mert azok a költségek és az árak tekintetében nem voltak összehasonlíthatók, hanem a felhasználók érdekeire tekintettel hozta meg ezt a döntést. E tekintetben bizonyítást nyert, hogy a gépjárműipari termékeket általában „just-in-time" rendszerben szállították be, ami növelte annak kockázatát, hogy egyes konkrét terméktípusokat kiszorítanak a vámmentes kontingensből azon szokásos (nem gépjárműipari) termékek, amelyek nagy mennyiségben szállíthatók és készletezhetők annak az időszak az elején, amelyre vonatkozóan a vámkontingenst meghatározták.

(759) A POSVIET kiigazítás iránti kérelmét illetően a Bizottság megerősítette, hogy az érdekelt felek végső tájékoztatásában az előállítási költség elemzésére összpontosított. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a gépjárműipari értékesítések sajátos jellege, különösen a műszaki leírásokra és a minőségre vonatkozó állítólagos szigorúbb követelmények megmutatkoznának az előállítási költségekben. E tekintetben a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a súlyozott átlagot kellett volna figyelembe vennie annak összehasonlítása során, hogy a gépjárműipari minőségű termékek előállítási költsége összhangban volt-e a nem gépjárműipari minőségű termékek előállítási költségével. Jelen ügyben a súlyozott átlagos egységköltség kiszámítását befolyásolná az, hogy az ugyanazon termékkód alá tartozó egyes terméktípusokat milyen mennyiségben gyártották. A minimális és maximális értékek közötti tartomány megfelelőbb képet adott az egy termékkód alá tartozó, nem gépjárműipari terméktípusok esetében alkalmazandó előállítási költségekről. A Bizottság megállapította, hogy az ugyanazon termékkód alá tartozó gépjárműipari terméktípusok termelési egységköltsége jóval a nem gépjárműipari terméktípusokra nézve megállapított tartományon belül marad.

(760) A vállalat által az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a), d) vagy k) pontja szerint megfogalmazott állítások megfelelő kezelése érdekében a Bizottság megismételte az állításokat, valamint az állításokat alátámasztó érvelést és bizonyítékokat. Ez az elemzés azzal az állítással is foglalkozott, miszerint a POSVIET helyzete alapvetően eltér a tajvani exportáló gyártókétól (lásd a (748) preambulumbekezdést).

(761) A kérdőívre adott eredeti válaszában a POSVIET az acélra vonatkozó védintézkedés mint precedens és a (750) preambulumbekezdésben felsorolt három elem alapján kérte a termékkód-struktúra felülvizsgálatát, és megjegyezte, hogy amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy nem vizsgálja felül a termékkódot, akkor a fizikai különbségek, a kereskedelmi szint és/vagy más tényezők tekintetében kér kiigazítást.

([140]) (EU) 2026/316 végrehajtási rendelet.

(762) A vállalat a kérelmet csak a helyszíni ellenőrzés során nyújtotta be. A POSVIET beadványt nyújtott be, amelyben részletezte a gépjárműipar részére történő értékesítéseknek a nem gépjárműipari vevők részére történő értékesítéseikéhez képest eltérő sajátosságait, valamint benyújtotta a következőket: egy gépjárműipari beszállítójától érkezett levél, melynek tárgya a beszerzési politika, a gépjárműipari vevő által kiadott, a POSVIET által gyártott egyes acélminőségeket jóváhagyó jelentések, a vizsgálati időszak alatti periódusra vonatkozó árajánlat, valamint a kiigazítás szintjének megállapításához szükséges számítás.

(763) A Bizottság megvizsgálta ezeket az információkat és bizonyítékokat annak megállapítása érdekében, hogy helyénvaló lenne-e az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti, fizikai különbségek miatti kiigazítás. A Bizottság megállapította, hogy a vállalat két terméktípus-kategóriát értékesített gépjárműipari vevői részére: i. a többek között a gépjárműipar számára előállított acélra vonatkozó ipari szabványnak megfelelően gyártott terméktípusokat, és ii. a hidegen hengerelt termékekre általában alkalmazandó ipari szabványnak megfelelően gyártott terméktípusokat. A gépjárműipari vevő részére történő értékesítések többsége (75–85 %-a) a második kategóriába tartozott. Ugyanakkor ezeket a gépjárműipari vevő részére értékesített nem gépjárműipari terméktípusokat más, nem gépjárműipari vevők részére is értékesítették. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a vállalat csak a gépjárműipari szabványnak megfelelően gyártott terméktípusokra vonatkozóan nyújtott be jóváhagyási jelentéseket, miközben a kiigazítást a gépjárműipari vevő részére történő valamennyi értékesítése tekintetében kérte. Ezenkívül a benyújtott bizonyítékok azt mutatták, hogy a gépjárműipari szabvány szerint gyártott terméktípusok esetében a gépjárműipari vevő elemezte, hogy azok megfelelnek-e a kért műszaki leírásoknak. A leírások és a vizsgálati módszerek egyaránt a gépjárműipari szabványon alapultak. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a vállalat a gépjárműipari szabvány alapján a gépjárműipari vevő által jóváhagyott terméktípusokat más vevők részére is értékesítette, jóllehet csak kis mennyiségben. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a gépjárműipari vevők részére értékesített terméktípusok többsége esetében nem voltak különbségek a fizikai jellemzők tekintetében, mivel ugyanazokat az acélminőségeket a belföldi piacon nem gépjárműipari vevők részére értékesítették. A gépjárműipari vevők részére értékesített terméktípusok kisebb részét (15–25 %) valóban a többek között a gépjárműiparra (de az elektromos berendezésekhez vagy az építőiparban használt hidegen síkhengerelt acéltermékekre is) alkalmazandó konkrét ipari szabványnak megfelelően gyártották. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem történt meg annak bizonyítása, hogy az e terméktípusok és a nem gépjárműipari vevők részére értékesített terméktípusok között fizikai különbségek vannak. Még ha lennének is ilyen különbségek, a rendes értékre gyakorolt hatásuk elhanyagolható lenne, mivel a gépjárműipari vevők részére történő összes értékesítés a POSVIET teljes belföldi értékesítésének kevesebb mint 2 %-át tette ki. Következésképpen a Bizottság elutasította a rendes értéknek a fizikai különbségekre tekintettel történő kiigazítására irányuló kérelmet. További részleteket a Bizottság a vállalattal egyedi tájékoztatás keretében közölt.

(764) A Bizottság megvizsgálta továbbá a (762) preambulumbekezdésben említett információkat és bizonyítékokat annak megállapítása érdekében, hogy helyénvaló lenne-e az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja szerinti, a kereskedelem szintje miatti kiigazítás. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ahhoz, hogy ez a kiigazítás indokolt legyen, a vállalatnak igazolnia kell, hogy az értékesítési lánc tekintetében az exportár a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország belföldi piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó által ellátott feladatok és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A Bizottság úgy találta, hogy a vállalat mindössze azt állapította meg, hogy a belföldi piacon magasabb árakat számított fel egy vevő – a gépjárműipari vevő – felé. Nem fejtette ki és nem bizonyította azonban a szerepek közötti különbségeket, amelyek megmagyaráznák a magasabb árakat. Hozzá kell tenni azt is, hogy a POSVIET-nek csak egy gépjárműipari vevője volt. Ezért az egyetlen vevővel szembeni árképzési magatartás aligha tekinthető a gépjárműipari és a nem gépjárműipari értékesítések közötti következetes és határozott különbségek bizonyítékának. A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az állítást.

(765) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti kiigazítás iránti kérelmet illetően a Bizottság vállalatspecifikus tájékoztatás keretében részletes elemzéssel szolgált a vállalatnak. Általánosságban a Bizottság megállapította: a vállalat nem bizonyította, hogy összefüggés lenne a vállalat által a gépjárműipari értékesítések sajátos jellemzőiként felsorolt tényezők és a gépjárműipari vevő felé felszámított árak között. A Bizottság különösen azt állapította meg, hogy a mind a gépjárműipari, mind a nem gépjárműipari értékesítést magában foglaló egyes termékkódok alá tartozó gépjárműipari értékesítések veszteségesek voltak, azaz a gépjárműipari értékesítések ezen állítólagos sajátos jellemzői nem voltak képesek az előállítási költséget fedező árat generálni. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(766) Végezetül a (755)–(765) preambulumbekezdésekben foglalt megfontolások alapján a Bizottság elutasította a POSVIET (747)–(754) preambulumbekezdésben részletezett állításait.

(767) Az érdekelt felek további végső tájékoztatását követően a POSVIET megismételte, hogy a gépjárműipari és nem gépjárműipari minőségű termékek előállítási költségeik tekintetében történő összehasonlításához a súlyozott átlag használata megfelelőbb, mint a tartományok alkalmazása. A vállalat fenntartotta, hogy a súlyozott átlag a megfigyelt jelenségek tényleges kereskedelmi jelentőségét tükrözi, ezzel szemben a tartomány a két szélső értéknek tulajdonít döntő fontosságot, függetlenül attól, hogy azok bármelyike reprezentatív-e.

(768) A vállalatnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti, a fizikai különbségek miatti kiigazítás iránti kérelmére vonatkozó bizottsági értékelést illetően a POSVIET két érvet hozott fel.

(769) Először is a vállalat előadta, hogy azoknak az ipari szabványoknak a Bizottság által végzett értékelése, melyek alapján a gépjárműipari vevő részére értékesített terméktípusokat gyártják, nem releváns annak megállapítása szempontjából, hogy indokolt-e az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti kiigazítás. A vállalat érvelése szerint előfordulhat, hogy egy termék ugyanazon termékkód vagy ugyanazon széles körű ipari szabvány hatálya alá tartozik, és mégis további vevőspecifikus követelmények vonatkoznak rá.

(770) Másodszor, a POSVIET azzal érvelt, hogy gépjárműipari vevőjének sajátos igényei bizonyított piaci értéket képviseltek. E tekintetben a vállalat arra hivatkozott, hogy a termékeket a gépjárműipari vevő sajátos műszaki követelményei alapján tesztelik, hogy a termelési egységköltség súlyozott átlaga magasabb, mint az ugyanazon termékkód alá tartozó nem gépjárműipari minőségű termékek költsége, és hogy a gépjárműipari minőségű termékek gyártelepi értékesítési árainak súlyozott átlaga szintén magasabb, mint az ugyanazon termékkód alá tartozó nem gépjárműipari értékesítések esetében.

(771) A vállalatnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja szerinti, a kereskedelmi szint (eredetibe-rendezés-gyártói eladások) különbségei miatti kiigazítás iránti kérelmére vonatkozó bizottsági értékelést illetően a vállalat áttekintést nyújtott a gépjárműipari és a nem gépjárműipari vevők számára elvégzett feladatok közötti különbségekről a következő kategóriákon belül: a) minősítés és tesztelés, b) előrejelzés és tervezés, c) leltár és logisztika, d) árképzési hatáskör, e) követelések kezelése és műszaki támogatás. A vállalat előadta továbbá, hogy a feladatokban megmutatkozó ezen különbségek hatását a gépjárműipari vevő felé felszámított magasabb árak igazolták, és hogy bizonyítást nyert az is, hogy e különbségek az ügyletektől, a termékektől és az időszakoktól függetlenül jelen vannak. Végezetül a vállalat hozzátette, hogy még ha a Bizottság úgy is ítéli meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt feltételek nem teljesülnek teljes mértékben, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának ii. alpontja alapján akkor is különleges kiigazítást kell biztosítania.

(772) A vállalat által benyújtott, az egyéb tényezők alapján történő és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti kiigazítás iránt kérelemnek bizottsági elemzését illetően a vállalat a következőkkel érvelt:

a. a helyszíni ellenőrzés során, vagyis nem csak az érdekelt felek végső tájékoztatását követően nyújtotta be az állítást;

b. a korlátozott fenntarthatóságot a tanúsítási folyamatra vonatkozó bizonyítékok támasztották alá;

c. bár az országonkénti árak differenciáltak, a regionális árképzésről központilag tárgyalnak;

d. az előállítási költségek és az értékesítési árak súlyozott átlagai közvetlen bizonyítékot szolgáltatnak a következetes árhatásra;

e. a veszteséges termékkódok megléte nem cáfolja az árhatást;

f. az Unióba irányuló gépjárműipari értékesítések hiánya kiigazítást tesz szükségessé, mivel állítólag más tényezők árakra gyakorolt hatása is megállapítást nyert.

(773) A Bizottság fenntartotta, hogy az előállítási költségek összehasonlítása esetén a súlyozott átlag használata nem megfelelő módszer annak megállapításához, hogy a gépjárműipari minőségű termékek előállítási költsége következetesen magasabb volt-e, mint a nem gépjárműipari minőségű termékek előállítási költsége. Ha ugyanis több különböző értéket két csoportra osztanak, és mindegyik csoportra átlagot számítanak ki, az egyik átlag szinte minden esetben magasabb lesz, mint a másik. Ez a különbség azonban önmagában nem utal arra, hogy az egyik csoportban található egyedi értékek következetesen magasabbak-e, mint a másik csoportban található egyedi értékek. Ezenkívül a vállalat már az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a), d) és k) pontja szerinti kiigazítás iránti kérelmeit. A szóban forgó elemzés elvégzésére sor került, és a Bizottság a vállalatnak az átlagos előállítási költség elemzésétől eltérő alapon történő kérelmeit elutasította.

(774) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti állítást illetően a Bizottság megjegyezte, hogy következtetését nem arra a puszta tényre alapozta, hogy a gépjárműipari vevő részére értékesített terméktípusok egy bizonyos ipari szabványnak megfelelő termékek voltak. A Bizottság nem vitatja, hogy különböző ipari szabványoknak megfelelően előállított termékek ugyanazon termékkód alá is tartozhatnak. A Bizottság érvelésének lényege az volt, hogy nem volt bizonyíték arra, hogy fizikai különbségek lennének a gépjárműipartól eltérő ágazatok szabványai szerint gyártott egyes minőségek között (melyek a vállalat által a gépjárműipari vevő részére végrehajtott értékesítések túlnyomó többségét tették ki, míg ugyanezeket a konkrét minőségeket nem gépjárműipari vevők részére is értékesítették). A vállalat által benyújtott jóváhagyási jelentések csak a gépjárműipari szabvánnyal összhangban gyártott terméktípusokra vonatkoztak, melyek a vállalat által a gépjárműipari vevő részére végrehajtott értékesítéseknek kisebb részét tették ki. Mindenesetre a vállalat nem ismertette részletesen a gépjárműipari vevők és a nem gépjárműipari vevők részére értékesített terméktípusok közötti fizikai különbségeket. Az árkülönbség puszta fennállása nem fogadható el a fizikai különbségek bizonyítékaként.

(775) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja szerinti állítás kapcsán a Bizottság elemezte a POSVIET által a gépjárműipari és nem gépjárműipari értékesítések tekintetében bejelentett feladatokat. Egyes állítólagos funkciók – nevezetesen a minősítés és a tesztelés, az előrejelzés és tervezés, a leltár és a logisztika, a műszaki támogatás – esetében nem álltak rendelkezésre alátámasztó bizonyítékok, vagy a bizonyítékok csak részlegesek voltak (korlátozott terméktípusra vonatkozóan léteztek jóváhagyási/tesztelési jelentések). A követelések kezelését illetően a jelek arra mutatnak, hogy a végzett feladatok és a nyújtott szolgáltatások között átfedés van. Bár úgy tűnik, hogy a követelések érvényesítését szolgáló eljárás egyértelműen ki van alakítva a gépjárműipari vevő esetében, a követelés jellegétől függően hasonló eljárás alkalmazható a nem gépjárműipari ügyfelekre is. Az árképzési hatáskört illetően nem egyértelmű, hogy az, hogy az árakat központilag tárgyalják meg, mennyiben jelentene a kereskedelem szintjéhez/az eredetiberendezés-gyártói eladásokhoz kapcsolódó feladatot.

(776) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja szerinti állítással kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy:

a) bár a vállalat a helyszíni ellenőrzés során nyújtotta be az állítást, csak az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben azonosította egyértelműen azokat a tényezőket, amelyeket e rendelkezések értelmében figyelembe kell venni;

b) a vállalat nem szolgáltatott bizonyítékot átfogó tanúsítási eljárásra vonatkozóan, hanem csupán jóváhagyási/tesztelési jelentéseket nyújtott be a gépjárműipari vevő részére értékesített korlátozott számú terméktípusra vonatkozóan. A Bizottság megállapította, hogy annak rendszeres tesztelése, hogy a beszállított termékek megfelelnek-e a gépjárműipari vevő műszaki leírásainak, nem vezethetett korlátozott beszállítói fenntarthatósághoz;

c) az árak központosított tárgyalását illetően a Bizottság megjegyezte: a vállalat korábban azt állította, hogy a gépjárműipari vevő felé felszámított árak nem reprezentatívak a vietnámi piacra nézve, mivel azokat nem kifejezetten Vietnámra vonatkozóan, hanem regionális szinten határozták meg. Ezt cáfolták a Bizottságnak a vállalat által benyújtott árajánlattal kapcsolatos észrevételei;

d) az előállítási költségek (és ezzel összefüggésben az árak) súlyozott átlaga relevanciájának tárgyalására már több alkalommal sor került;

e) nem volt egyértelmű, hogy az a tény, hogy a nyolc érintett termékkód közül kettő alá tartozó gépjárműipari értékesítések veszteségesek voltak, mennyiben cáfolná meg a vállalat állítását, miszerint a kiigazítás indokolt volt. Konkrétabban: figyelembe véve azt, hogy a vállalat két módszert javasolt a kiigazítás elvégzésére, és mindkettő az árak olyan szintre történő kiigazításán alapult, melynek esetében az egyes érintett termékkódok alá tartozó gépjárműipari minőségű termékek értékesítése ugyanolyan jövedelmezőségi szintet eredményezne, mint az adott termékkód alá tartozó nem gépjárműipari értékesítések.

(777) Mindenesetre a POSVIET az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a), d) vagy k) pontja szerinti kiigazítás iránti kérelmeit folyamatosan kizárólag a gépjárműipari vevője felé felszámított magasabb árak fennállására alapozta. A vállalat ezt követően előadta, hogy különbségek állnak fenn a fizikai jellemzők, a kereskedelem szintjéhez/az eredetiberendezés-gyártói eladásokhoz kapcsolódó feladatok vagy más tényezők tekintetében. A vállalat – ahelyett, hogy e különbségek fennállását bizonyítékokkal támasztotta volna alá – azt állította, hogy a magasabb árak puszta létezése e különbségek bizonyítéka. E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a vevőtől függő, a

belföldi piacon azonosított árkülönbség a szabadpiacon rendes esemény, amelynek a rendes értékben éppen hogy tükröződnie kell, semmint hogy el kellene távolítani abból. A POSVIET azonban nem adott magyarázatot a szóban forgó árkülönbségről az árakat konkrétan befolyásoló tényezők tekintetében, amint azt az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja. Ilyen összefüggés hiányában a kiigazítás nem indokolt. A puszta árkülönbség nem feltétlenül jelent felárat; az árkülönbség adódhat abból is, hogy a nem gépjárműipari vevők esetében árcsökkentésre került sor, és ha nem áll fenn bizonyítható kapcsolat valamely konkrét tényezővel, akkor az adott terméktípus rendes értékét alakító piaci rendes eseménynek tekintendő.

(778) A (773)–(777) preambulumbekezdésekben foglalt megfontolások alapján a Bizottság elutasította a (767)–(772) preambulumbekezdésben részletezett állításokat.

3.6.5.2. Az exportár kiigazításai

(779) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre visszanettósítsa, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szerint kiigazításokat végzett a következők tekintetében: fuvarozási, biztosítási, rakodási és járulékos költségek.

(780) A Bizottság a következő, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőket vette figyelembe: az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének g) pontja alapján a belföldi piacon független vevők részére nyújtott hitelt, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének f) pontja alapján az érintett termék Unióba irányuló exportértékesítése során felmerült csomagolási költségeket, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján a banki költségeket, valamint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján a jutalékokat. A PIC Korea jutalékot fizetett egy vele kapcsolatban álló vietnámi vállalatnak a POSVIET által előállított érintett terméknek az Unióba irányuló exportjával kapcsolatos dokumentumok kezeléséért, valamint az ahhoz kapcsolódó kommunikációért és egyéb szolgáltatásokért.

(781) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazításra került sor a PIC Koreán – egy kereskedőn – keresztül végzett valamennyi exportértékesítés tekintetében. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kereskedőnél felmerült SGA-költségek és a független importőr 2 %-os nyeresége – a (630) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – megbízhatóan tükrözték azt a jutalékot, amelyet egy független ügynök számítana fel a szolgáltatásaiért.

(782) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a POSVIET megismételte állítását, miszerint a három kereskedelmi vállalat – a PIC Korea, a PI Germany és a PI Italy (a továbbiakban: PI csoport) – egyetlen gazdasági egységet alkotott. A vállalat tudomásul vette, hogy a dömpingellenes eljárásokban az egyetlen gazdasági egység elvét alkalmazták az exportáló gyártóval kapcsolatban álló kereskedőre, amennyiben a kapcsolat gazdasági realitása azt mutatta, hogy a kereskedő a gyártó belső exportrészlegeként járt el. A vállalat az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(783) A vállalat azonban azt állította, hogy a jelen ügyben nem releváns az, hogy a POSVIET nem része az állítólagos egyetlen gazdasági egységnek, és az uniós versenyjogra hivatkozott, amely elismeri, hogy egy vállalkozás olyan gazdasági egység, amely több különálló természetes vagy jogi személyből állhat. Ebben az esetben a teszt a gazdasági egységen és az ellenőrzésen alapul, nem pedig azon, hogy az egyik szervezet gyártó-e. E tekintetben a POSVIET azzal érvelt, hogy a PI csoport egyetlen gazdasági egység, mivel:

a) a csoport beszámolóit összevonták;

b) a három vállalat értékesítési feladatait központilag koordinálták;

c) a két kapcsolatban álló uniós importőr nem önállóan határozta meg az árakat;

d) a két kapcsolatban álló uniós importőrt olyan feladatok ellátására hozták létre, amelyeket a PIC Korea nem tudott ellátni.

(784) A POSVIET előadta: nem ellenzi azt, hogy az SGA-költségeket az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése és 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján is levonják, ugyanakkor ellenzi a nyereség kettős levonását.

(785) Azt is felvetette, hogy az összevont SGA-költségeknek az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti egyszeri levonása lenne helyénvaló.

(786) Végezetül a vállalat emlékeztetett arra, hogy a PT Musim Mas kontra Bizottság ügyben ([141]) hozott ítélet értelmében amennyiben elismerik, hogy egy gyártó és egy vele kapcsolatban álló kereskedő egyetlen gazdasági egységet alkot, a kereskedő nem tekinthető úgy, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti jutalékalapon dolgozó ügynökhöz hasonló feladatokat lát el.

(787) A Bizottság megvizsgálta az állítást. A dömpingellenes eljárásokban valóban az egyetlen gazdasági egység elvét alkalmazták az olyan helyzetek leírására, ahol egy kereskedő kapcsolatban áll az exportáló gyártóval, és a kapcsolat gazdasági realitása azt mutatja, hogy a kereskedő a gyártó belső exportrészlegeként jár el. Ez a körülmény definíció szerint nem ellentétes a vállalkozás uniós versenyjog szerinti értelmezésével, bár meg kell jegyezni, hogy az uniós versenyjog nem alkalmazandó a piacvédelmi vizsgálatokra.

(788) A Bizottság megjegyezte: a POSVIET arra vonatkozó állítása, hogy a PIC Korea, a PI German és a PI Italy egyetlen gazdasági egységet alkot, arra irányult, hogy módosítsa az exportár kiigazításának módját. A vállalat lényegében kifogásolta a fiktív nyereségnek az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése és 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti állítólagos kétszeres levonását, vagy alternatívaként az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján a PI csoport összesített SGA-költségeinek levonását javasolta.

(789) E tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az SGA-költségeknek és a fiktív nyereségnek az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése és 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti levonása két külön gyakorlat, jóllehet mindkettő ugyanazon információtípusra, nevezetesen a kapcsolatban álló vállalatoknál ténylegesen felmerült SGA-költségekre és egy független importőr nyereségére támaszkodik.

(790) Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése értelmében a Bizottság az exportárat azon ár alapján képezte, amelyen a hidegen síkhengerelt acéltermékeket az első független vevő részére továbbértékesítették, mivel a PI Germany és a PI Italy importőrök kapcsolatban álltak az exportáló gyártóval. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban a kiigazítást a behozatal és az viszonteladás közötti felmerült összes költség és a felhalmozódó haszon figyelembevételével végezték el. A behozatal és a viszonteladás között felmerült költségek jelen ügyben magukban foglalták az importőrök által ügyletenként jelentett költségeket, valamint azokat az SGA-költségeket, amelyek nem volt közvetlenül egyedi ügyletekhez kapcsolhatók.

(791) Miután sor került mind az exportár, mind pedig a rendes érték megállapítására, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján a tisztességes összehasonlítás céljából kiigazította az exportárat. A Bizottság megállapította, hogy a PIC Korea hasonló feladatokat látott el, mint egy jutalékalapon dolgozó ügynök, és e feladatokért felár formájában díjazásban részesült. Mivel a felár megfizetésére kapcsolt szervezetek között került sor, arra hatással volt a kapcsolat. Ezért a Bizottság a PIC Koreánál felmerülő SGA-költségeket és a fiktív nyereséget használta az azon jutalékot helyettesítő mutatóként, amelyet a PIC Korea feladatait ellátó független ügynöknek fizettek volna meg.

(792) E tekintetben a POSVIET nem bizonyította, hogy a Bizottság által alkalmazott megközelítés sértené az alaprendeletet. A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése értelmében jogszabály kötelezte arra, hogy az exportár számtani képzése során levonja az SGA-költségeket és a nyereséget. Ami az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítást illeti, a vállalat nem vitatta a Bizottság azon megállapításait, amelyek szerint a PIC Korea a jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló feladatokat látott el. A vállalat azt sem állította, illetve nem is szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a PIC Korea a POSVIET belső exportrészlegeként járt volna el, mely esetben az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás valóban nem lenne helyénvaló.

([141]) A Bíróság 2016. október 26-i ítélete, PT Musim Mas kontra Bizottság, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 41–42. pont és a hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

(793) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a POSVIET előadta, hogy a PIC KR esetében a közvetlenül független uniós vevők részére történő értékesítés során az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján levont nyereség szintjét felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy az tükrözze a vállalat által ellátott feladatok korlátozott jellegét. E tekintetben a vállalat a PT Musim Mas kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre hivatkozott ([142]), amelyben a Bíróság egyértelművé tette, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazása nem a kereskedő és az exportáló gyártó közötti kapcsolat fennállásán, hanem a kereskedő által ellátott feladatokon alapul. A vállalat azzal érvelt, hogy a nyereség szintjét a kereskedő által ellátott feladatokhoz kell igazítani, nem pedig az importőr által ellátott feladatokhoz.

(794) A POSVIET hivatkozott továbbá az OECD transzferár-irányelveire ([143]), amelyek szerint „[a] *viszonteladói árrést befolyásolja a viszonteladó által végzett tevékenységek szintje. Ez a tevékenységi szint széles skálán mozoghat attól az esettől kezdve, amikor a viszonteladó csak minimális szolgáltatásokat nyújt szállítmányozóként, egészen addig az esetig, amikor a viszonteladó vállalja a tulajdonjoggal járó teljes kockázatot, valamint az áruk hirdetésével, marketingjével, forgalmazásával és garantálásával, a készletek finanszírozásával és más kapcsolódó szolgáltatásokkal kapcsolatos teljes felelősséget és kockázatokat. Ha az ellenőrzött ügyletben a viszonteladó nem folytat jelentős kereskedelmi tevékenységet, hanem csak harmadik személynek adja át az árut, a viszonteladói árrés az ellátott feladatokra tekintettel lehet csekély*”.

(795) E tekintetben a vállalat rámutatott arra, hogy a PIC Korea nem biztosít raktározást vagy vámkezelést, és nem végez napi szintű ügyfélkapcsolat-kezelést azon az értékesítési csatornán belül, amelyen közvetlen értékesítést végez független uniós vevők felé.

(796) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a vállalat megismételte a (793)–(795) preambulumbekezdésben foglalt állítást, annak ellenére, hogy ez a kérdés nem képezte az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát, illetve annak ellenére, hogy a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(797) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a POSVIET állításával ellentétben a PT Musim Mas kontra Bizottság ügyben hozott ítélet ([144]) nem kapcsolja össze az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás számszerűsítéséhez használt nyereséget az ügynökként eljáró kereskedő által ellátott feladatokkal. Sokkal inkább maga a kiigazítás kapcsolódik ezekhez a feladatokhoz. E tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti, a jutalék alapján elvégzendő kiigazítás két különálló komponensből tevődik össze: i. a kapcsolatban álló kereskedő tényleges SGA-költségeiből és ii. az ugyanabban az ágazatban tevékenykedő független kereskedő fiktív nyereségéből. Míg a nyereségkomponens annak a haszonkulcsnak a helyettesítő mutatója, amelyet egy összehasonlítható független kereskedő a szabadpiacon érne el, az SGA-költségek komponense a kapcsolatban álló kereskedők által ellátott feladatok miatt felmerült tényleges költségeket tükrözi. Pontosan ez utóbbi elem (a tényleges SGA-költségek) biztosítja, hogy a kiigazítás pontosan tükrözze az ellátott feladatok költségeit.

(798) A Bizottság megerősítette, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti, a PIC Koreán keresztül az Unióba irányuló exportra alkalmazott kiigazítás nem a POSVIET és a PIC Korea közötti kapcsolat fennállásán alapult, hanem azon, hogy egy kereskedő több olyan értékesítési csatornában volt jelen, ahol a jutalékalapon dolgozó ügynökeihez hasonló feladatokat látott el. A kapcsolat fennállása azonban releváns volt a kiigazítás szintjének meghatározásának szempontjából. Míg a PIC Korea tényleges SGA-költségeit a kiigazítás részeként elfogadták, az értékesítések által termelt nyereséget nem lehetett figyelembe venni, mivel a vételárat befolyásolta a POSVIET és a PIC Korea közötti kapcsolat. Ezért egy független uniós importőr nyereségét használták megfelelő helyettesítő mutatóként.

([142]) A Bíróság 2016. október 26-i ítélete, PT Musim Mas kontra Bizottság, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88. pont.

([143]) OECD (2022): Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022 (OECD transzferár-irányelvek a multinacionális vállalkozások es az adóhatóságok számára), 2.37. pont. Elérhető a következő internetcímen: oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (legutóbbi hozzáférés: 2026. szeptember 7.).

([144]) A Bíróság 2016. október 26-i ítélete, PT Musim Mas kontra Bizottság, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88. pont.

(799) A vállalat továbbá azt állította, hogy a nyereség szintjét lefelé kellett volna kiigazítani, mivel a vállalat a vele kapcsolatban álló uniós importőrökhöz képest korlátozott feladatokat látott el, és e tekintetben az OECD transzferár-irányelveire támaszkodott.

(800) Az OECD transzferár-irányelveit illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy azok olyan „[n]*emzetközi transzferárazási normákon alapulnak, amelyről az OECD-tagországok megállapodtak, és amelyet adózási célokra a [multinacionális vállalat] csoportoknak és az adóhatóságoknak alkalmazniuk kell*”. ([145]) Az OECD transzferár-irányelveinek célja nem az, hogy előre jelezzék, milyen nyereség érhető el vagy észszerű egy adott piacon bizonyos áruk viszonteladása esetén a kereskedő által ellátott feladatok alapján. Ebben az összefüggésben a kapcsolatban álló szervezetek által ellátott feladatokon alapuló nyereségfelosztás lényegében arra szolgáló biztosítékul, hogy a nyereséget ne olyan vállalatokhoz rendeljék hozzá, amelyek kevés feladatot látnak el, de alacsony adókulcsot alkalmazó joghatóságokban találhatók.

(801) Mindenesetre a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a PIC Korea által ellátott feladatok a két kapcsolatban álló uniós importőr feladataihoz képest korlátozottak lettek volna. Titoktartási okokból a részletes elemzést a Bizottság külön közölte a vállalattal. Ebben az összefüggésben az OECD transzferár-irányelvei (amelyekre a vállalat érvelése során támaszkodott), példákkal szolgálnak azokra a helyzetekre, amikor a kereskedő feladatai korlátozottnak tekinthetők (szállítmányozóként nyújtott minimális szolgáltatások), illetve amikor jelentősnek tekinthetők, azaz magasabb árrés várható (például a tulajdonjoggal járó teljes kockázat viselése, az áruk hirdetésével, marketingjével, forgalmazásával és garantálásával kapcsolatos teljes felelősség és kockázatok vállalása). Egyértelmű, hogy a PIC Korea átvette az áruk feletti tulajdonjogot a tengeri szállítás során, továbbá felelős volt a forgalmazó hálózat megszervezéséért. Ezért feladatai nem tekinthetők korlátozottnak. Következésképpen a Bizottság elutasította a (797) preambulumbekezdésben ismertetett állítást.

3.6.6. *Dömpingkülönbözetek*

(802) A mintában szereplő exportáló gyártó esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(803) Mindezek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve 16,0 %.

(804) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számítja ki. Jelen ügyben a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete megegyezik a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártóéval, azaz 16,0 %.

(805) A Vietnámban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene a vizsgálati időszakban, elosztva a vizsgálati időszakban az érintett országból az Unióba érkező, az Eurostat alapján megállapított teljes importvolumennel.

(806) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba érkező teljes importvolumen több mint 80 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportvolumene adta. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a mintában szereplő, egyedileg megvizsgált együttműködő vállalat dömpingkülönbözetének szintjén állapítja meg.

([145]) OECD (2022): Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022 (OECD transzferár-irányelvek a multinacionális vállalkozások es az adóhatóságok számára), 1.1. pont. Elérhető a következő internetcímen: oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (legutóbbi hozzáférés: 2026. szeptember 7.).

(807) A végleges dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)
POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
Egyéb együttműködő vállalatok	16,0
A Vietnámból származó minden egyéb behozatal	16,0

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(808) A hasonló terméket a vizsgálati időszakban 22 uniós gyártó gyártotta az Unióban. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(809) A vizsgálati időszak alatt a teljes uniós termelés mintegy 31,5 millió tonna volt, beleértve a kötött piaci értékesítésre szánt termelést is. Ezt a számadatot a Bizottság az uniós gazdasági ágazattal kapcsolatban rendelkezésre álló információkból, nevezetesen az Eurofertől kapott kitöltött és ellenőrzött kérdőív válaszaiból kiindulva, azokat lehetőség szerint a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőíveiben található ellenőrzött adatokkal egybevetve határozta meg.

(810) Amint azt a (94) preambulumbekezdés megemlíti, három uniós gyártóból álló minta kiválasztására került sor. A végleges minta a becsült teljes uniós termelés több mint 24 %-át és a hasonló termék becsült uniós szabadpiaci értékesítésének 17 %-át tette ki, és megfelelő földrajzi területet fedett le.

(811) Összességében elmondható, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős mértékű vertikális integráció jellemzi. A termelés jelentős részét belső felhasználásra, további feldolgozásra használják fel, míg a fennmaradó részt a szabadpiacon értékesítik, közvetlenül versengve a behozatallal.

4.2. Az érintett uniós piac meghatározása

(812) Annak megállapítása céljából, hogy az uniós gazdasági ágazatot érte-e kár, valamint annak érdekében, hogy meghatározza a felhasználást és az uniós gazdasági ágazat helyzetét leíró különböző gazdasági mutatókat, a Bizottság megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék későbbi felhasználását az elemzés során figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben.

(813) Amint azt fentebb kifejtettük, az uniós gazdasági ágazat nagyrészt vertikálisan integrált, és a vizsgált termék elsődleges inputja a különböző magasabb értékű továbbfeldolgozott termékek, például a horganyzott és szerves bevonatú termékek gyártásának. A Bizottság ezért megállapította, hogy a mintában szereplő uniós gyártók a termelésük jelentős részét belső felhasználásra szánták. Erre tekintettel a belső és a szabadpiaci felhasználást a Bizottság külön-külön elemezte.

(814) A belső és a szabadpiaci felhasználás közötti különbségtétel azért releváns a kárelemzés szempontjából, mert a belső felhasználásra szánt termékek nem állnak közvetlen versenyben a behozatallal, a transzferárakat pedig különféle árpolitikák mentén a csoportokon belül rögzítik. Ezzel szemben a szabadpiacra szánt termelés közvetlen versenyben áll a vizsgált termék behozatalával, és az árak szabadpiaci árak.

(815) Annak érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazatról a lehető legteljesebb képet alkossa, a Bizottság adatokat gyűjtött hidegen a síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatos összes tevékenységre vonatkozóan, és meghatározta, hogy az előállított termékeket belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e.

(816) A Bizottság az uniós gazdasági ágazathoz kapcsolódó egyes gazdasági mutatók vizsgálatát a szabadpiaci adatok alapján végezte el. Ezek a mutatók a következők: értékesítési volumen és értékesítési árak az uniós piacon, piaci részesedés, növekedés, exportvolumen és -árak, jövedelmezőség, a beruházások megtérülése, valamint pénzforgalom. Annak érdekében, hogy teljes képet kapjon az uniós gazdasági ágazat helyzetéről, a Bizottság – amikor csak lehetséges és indokolt volt – a vizsgálat ténymegállapításait összehasonlította a kötött piacra vonatkozó adatokkal.

(817) Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzése csak a teljes, tehát az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló tevékenységre vonatkoztatva szolgáltatott releváns adatokat. Ezek a következők: termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás, beruházások, készletek, foglalkoztatás, termelékenység, munkabérek, valamint tőkebevonási képesség. Ezek a mutatók a teljes tevékenységtől függnek, függetlenül attól, hogy a termékeket belső felhasználásra szánják, vagy a szabadpiacon értékesítik.

4.3. **Uniós felhasználás**

4.3.1. *Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)*

(818) A Bizottság az uniós belső felhasználást az Unióban működő összes ismert gyártó általi belső felhasználás és az uniós piacon általuk végzett kötött értékesítés alapján állapította meg. Ezek alapján az uniós belső felhasználás a következőképpen alakult:

25. táblázat

Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Belső felhasználás	24 019 465	24 266 863	24 913 310	24 037 814
Index (2022=100)	*100*	*101*	*104*	*100*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(819) Megállapítást nyert, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós termelésének körülbelül 76 %-a a kötött piacra irányul, míg a fennmaradó 24 %-ot szabadpiaci feltételek mellett értékesítik.

(820) Az uniós belső felhasználás 2022 és 2024 között mintegy 4 %-kal nőtt, ami a belső kereslet fokozatos bővülését tükrözi. Ez a trend azonban nem volt tartós, mivel a felhasználás ezt követően a 2024. évi értékhez képest mintegy 3,5 %-kal csökkent a vizsgálati időszakban, és nagyjából visszatért a 2022. évi szintre. Összességében elmondható, hogy a belső felhasználás terén csupán korlátozott eltérés mutatkozott meg a figyelembe vett időszakban, ami viszonylag stabil downstream keresletet jelez a vertikálisan integrált műveleteken belül.

4.3.2. *Szabadpiaci felhasználás az uniós piacon (tonna)*

(821) A Bizottság az uniós szabadpiaci felhasználást a következők alapján határozta meg: a) az összes ismert uniós gyártó által az uniós piacon végzett értékesítésére vonatkozó Eurofer-adatok, amelyeket a Bizottság összevetett a mintában szereplő uniós gyártók által jelentett információkkal; valamint b) az összes harmadik országból az Unióba érkező, az Eurostat által jelentett behozatal. Ezek alapján az uniós szabadpiaci felhasználás a következőképpen alakult:

26. táblázat

Uniós szabadpiaci felhasználás (tonnában)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Szabadpiaci felhasználás	8 089 250	7 372 012	7 543 690	7 274 722
Index (2022=100)	*100*	*91*	*93*	*90*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza, a mintában szereplő uniós gyártók, Eurostat.

(822) A szabadpiaci felhasználás jelentősen csökkent a figyelembe vett időszakban: az első évben 9 %-kal esett vissza, majd a következő évben mérsékelt, 2 %-os növekedést produkált. Ez a fellendülés azonban átmeneti volt, mivel a felhasználás a vizsgálati időszakban ismét 3 százalékponttal csökkent.

(823) A figyelembe vett időszakban a szabadpiaci felhasználás összességében 10 %-kal szűkült. Ezt a csökkenést főként a downstream felhasználás visszaesése okozta, különösen az építőiparban és egyes ipari alkalmazásokban, melyek az acéltermékek kulcsfontosságú végfelhasználói piacai.

(824) Emellett a számos tagállamban tapasztalható makrogazdasági bizonytalanság és gyengébb gazdasági növekedés hozzájárult ahhoz, hogy az ügyfelek óvatosabb vásárlási magatartást tanúsítsanak: késleltették a megrendeléseket vagy kisebb mennyiséget rendeltek, illetve a készletcsökkentést részesítették előnyben. Ez alacsonyabb azonnali piaci aktivitást és alacsonyabb ügyleti volument eredményezett a szabadpiaci szegmensben.

4.3.3. *Összfelhasználás*

(825) Az összfelhasználás – a belső és a szabadpiaci felhasználás együtt – a figyelembe vett időszak alatt a következőképpen alakult:

27. táblázat

Uniós összfelhasználás (belső és szabadpiaci) (tonna)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Uniós összfelhasználás	32 108 714	31 638 874	32 456 525	31 312 536
Index (2022=100)	*100*	*99*	*101*	*98*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza, a mintában szereplő uniós gyártók, Eurostat.

(826) A figyelembe vett időszakban az uniós felhasználás összességében nagyjából stabil maradt, csak korlátozott mértékben ingadozott: az első évben kis mértékben, 1 %-kal esett vissza, majd a következő évben mérsékelt, 3 százalékpontos növekedést produkált. Ez a növekedés azonban átmeneti volt, mivel a felhasználás a vizsgálati időszakban ismét 4 százalékponttal csökkent.

(827) A figyelembe vett időszakban az összfelhasználás nagyjából stabil maradt; 2022 és a vizsgálati időszak között kis mértékben, mintegy 2 %-kal csökkent. Ez a viszonylagos stabilitás főként annak tudható be, hogy a belső felhasználás nagyjából stabil maradt, ami részben ellensúlyozta a szabadpiaci felhasználásban megfigyelt csökkenő tendenciát, a kereslet általános csökkenése ellenében hatva ezzel.

4.4. **Behozatal az érintett országokból**

4.4.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése, az érintett országokból érkező behozatal volumene és árai*

(828) A Bizottság megvizsgálta, hogy a terméknek az érintett országokból érkező behozatalát az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban összesítve kell-e értékelni.

(829) Az érintett országokból érkező behozatal vonatkozásában megállapított dömpingkülönbözet nagyobb volt az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdése szerinti, a csekély mértékű dömpingkülönbözetet meghatározó küszöbértéknél. A behozatal volumene az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében egyik érintett ország esetében sem volt elhanyagolható. A vizsgálati időszakban a piaci részesedés 3 % és 7 % volt

(830) Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a hasonló termék közötti verseny feltételei hasonlóak voltak. Amint azt a (125) preambulumbekezdés megjegyzi, a vizsgálat kimutatta, hogy az exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat által értékesített hidegen síkhengerelt acéltermékek alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai, valamint alapvető felhasználási területei megegyeznek. Továbbá a behozott termékek egymással és az uniós gazdasági ágazattal, továbbá az Unióban gyártott hidegen síkhengerelt acéltermékekkel versengtek, mivel azokat ugyanazon értékesítési csatornákon keresztül és a fogyasztók hasonló kategóriái részére értékesítik.

(831) Következésképpen az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesült, és a Bizottság az érintett országokból érkező behozatalt a kár meghatározása szempontjából összesítve vizsgálta.

4.4.2. *Az érintett országokból érkező behozatal értéke és piaci részesedése*

(832) A Bizottság az importvolument az Eurostat adatai alapján határozta meg. A piaci részesedések megállapításához összehasonlította az importvolumeneket a 26. táblázatban szereplő uniós szabadpiaci felhasználással.

(833) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

28. táblázat

Behozatali volumen és piaci részesedés

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
INDIA				
Az Indiából érkező behozatal volumene (tonna)	405 319	387 521	435 297	414 530
Index	*100*	*96*	*107*	*102*
India piaci részesedése (%)	5	5	6	6
JAPÁN				
A Japánból érkező behozatal volumen (tonna)	126 021	223 217	246 354	250 001
Index	*100*	*177*	*195*	*198*
Japán piaci részesedése (%)	2	3	3	3
TAJVAN				
A Tajvanról érkező behozatal volumene (tonna)	293 280	440 907	574 505	499 836
Index	*100*	*150*	*196*	*170*
Tajvan piaci részesedése (%)	4	6	8	7
TÖRÖKORSZÁG				
A Törökországból érkező behozatal volumene (tonna)	448 012	228 046	417 253	334 885
Index	*100*	*51*	*93*	*75*
Törökország piaci részesedése (%)	6	3	6	5

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
VIETNÁM				
A Vietnámból érkező behozatal volumen (tonna)	48 282	115 405	157 386	187 767
Index	*100*	*239*	*326*	*389*
Vietnám piaci részesedése (%)	1	2	2	3
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező behozatal mennyisége (tonna)	1 320 914	1 395 097	1 830 796	1 687 020
Index	*100*	*106*	*139*	*128*
Piaci részesedés (%)	16	19	24	23

Forrás: Eurostat A piaci részesedések megállapításához a Bizottság összehasonlította az importvolumeneket a 24. táblázatban szereplő uniós szabadpiaci felhasználással.

(834) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból érkező behozatal összességében nőtt, mind volumenét tekintve (28 %-kal), mind pedig piaci részesedését tekintve (utóbbi érték a vizsgálati időszakban elérte a 23 %-ot). Bár az érintett országokban a fejlemények jelentősen eltérően alakultak, az általános tendencia arra enged következtetni, hogy e behozatal egyre nagyobb mértékben volt jelen az uniós piacon.

(835) 2023-ban a behozatali volumenek vegyes képet mutattak. Az Indiából érkező behozatal kismértékben csökkent (–4 %), míg a Törökországból érkező behozatal meredeken zuhant (–49 %). Ezzel szemben a Japánból (+77 %), Tajvanról (+50 %) és Vietnámból (+139 %) érkező behozatal jelentősen megnőtt. Ennek eredményeként az érintett országokból érkező behozatal teljes volumene nőtt, a piaci részesedés pedig 16 %-ról 19 %-ra bővült (+3 százalékpont).

(836) 2024-ben az emelkedő tendencia markánsabbá vált. Az Indiából (+12 %), Japánból (+10 %) és Tajvanról (+30 %) érkező behozatal tovább nőtt, míg a Törökországból érkező behozatal a 2023-ban regisztrált alacsony szinthez képest markáns helyreállást produkált (+83 %). A Vietnámból érkező behozatal is tovább nőtt (+36 %). Ez a teljes behozatali volumen jelentős bővüléséhez és a piaci részesedés markáns, 24 %-ra történő (5 százalékpontos) növekedéséhez vezetett.

(837) A vizsgálati időszak alatt a behozatali volumen a 2024. évi értékhez képest csökkent, de így jóval a 2022. évi szint felett maradt. Az Indiából érkező behozatal mérsékelten csökkent (–5 %); szintén visszaesett a Tajvanról (–13 %) és Törökországból (–20 %) érkező behozatal. Ezzel szemben a Japánból (+1 %) és Vietnámból (+19 %) érkező behozatal tovább nőtt. Összességében elmondható, hogy az érintett országokból érkező behozatal szintje továbbra is magas maradt, piaci részesedése pedig csak kismértékben csökkent: 23 %-ra esett vissza (–1 százalékpont).

(838) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból érkező behozatal jelentősen megnőtt, mind volumenét, mind pedig piaci részesedését tekintve. A behozatal volumene 2023-ban 6 %-kal nőtt, majd 2024-ben jelentős mértékben, 31 %-kal bővült tovább. Jóllehet a vizsgálati időszakban a 2024. évi értékhez képest 8 %-kal csökkent, így is 28 %-kal haladta meg a 2022. évi szintet. Ezzel párhuzamosan e behozatal piaci részesedése folyamatosan nőtt: a 2022. évi 16 %-ról 2023-ban 19 %-ra emelkedett, 2024-ben pedig elérte a 24 %-ot, majd a vizsgálati időszakban kismértékben csökkent, 23 %-ra esve vissza. Összességében a vizsgálati időszakban tapasztalható enyhe visszaesés ellenére az érintett országokból érkező behozatal erőteljes emelkedő tendenciát mutatott, és uniós piaci pozíciója jelentősen megerősödött.

4.4.3. *Az érintett országokból érkező behozatalhoz tartozó importár és az árerózió*

(839) A Bizottság az importárakat az Eurostat adatai alapján állapította meg.

(840) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatalhoz tartozó súlyozott átlagos importár a következőképpen alakult:

29. táblázat

Importárak (EUR/mértékegység)

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
INDIA				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 051	772	725	680
Index	*100*	*73*	*69*	*65*
JAPÁN				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 021	802	777	718
Index	*100*	*79*	*76*	*70*
TAJVAN				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 042	752	703	690
Index	*100*	*72*	*67*	*66*
TÖRÖKORSZÁG				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 041	834	744	716
Index	*100*	*80*	*71*	*69*
VIETNÁM				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 166	757	708	667
Index	*100*	*65*	*61*	*57*
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
A dömpingelt behozatal átlagára	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*

Forrás: Eurostat.

(841) Összességében az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagára 34 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Ez a csökkenő tendencia külön-külön valamennyi érintett ország esetében megfigyelhető volt; az árcsökkenés a 30 % és 43 % közötti tartományban mozgott, és a legmarkánsabb, 43 %-os csökkenés Vietnámban következett be.

(842) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással a következőket:

(1) a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát; valamint

(2) a mintában szereplő együttműködő (ország neve)-ban/ben működő gyártóktól származó behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, a vámokkal és a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti megfelelő súlyozott átlagárakat.

(843) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyletek vizsgálata alapján, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság kifejezte a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszakbeli elméleti árbevételének százalékában.

(844) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek nyomán (melyek következtében a (270) és a (278) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint Japánban, valamint a (632) és a (636) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint Törökországban módosultak az exportárak) a Bizottság felülvizsgálta az alákínálási különbözeteket.

(845) Konkrétan a Nippon Steelt illetően – azon állítás elfogadását követően, miszerint a Nippon Steel által a MISI és az NST felé érvényesített árak megfeleltek a szokásos piaci feltételek elvének – a Bizottság nem állapított meg exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján. Az alákínálási különbözet és kárkülönbözet kiszámításához figyelembe vett importár megállapításához azonban a Bizottság analógia útján a 2. cikk (9) bekezdését alkalmazta, mivel a vámhatóságok felé bejelentett ár a csoporton belüli kapcsolat fennállása miatt megbízhatatlan volt ([146]).

(846) Jelen ügyben – annak érdekében, hogy a független vevő felé felszámított piaci árat visszanettósítsa az összehasonlítás szerinti kereskedelmi szintre, vagyis arra az importárra, amely közvetlenül az adott termék uniós határon történő vámkezelését követően érvényesül – a Bizottság kiigazította az árat a behozatal és a viszonteladás között felmerült valamennyi költség (többek között az SGA-költségek), valamint a felhalmozódó nyereség tekintetében.

(847) A Bizottság a kapcsolatban álló importőrök által bejelentett tényleges SGA-költségekre támaszkodott. A kiigazításokhoz használt haszonkulcs 2 % volt, amint azt a (630) preambulumbekezdés kifejti. A Bizottság ennek alapján végzett kiigazítást az egyes kapcsolatban álló és az Unióban működő szervezeteknél az első független uniós vevő részére történő viszonteladásig keletkezett nyereség tekintetében. Konkrétabban: az aktában szereplő bizonyítékok azt mutatták, hogy „B" vállalat a MISEA-tól való, a megjelölt helyre leszállítva, kirakodással történő vásárlással összefüggésben fedezte az uniós kikötőben a vizsgált termék leszállításakor felmerülő kirakodási költségeket. Ennek alapján a „B" vállalat együttműködésének hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a MISEA mellett a „B" vállalat is részt vett a behozatali folyamatban. Ezért a Bizottság analógia útján az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését alkalmazta mind a MISEA, mind a „B" vállalat esetében.

(848) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a japán kormány előadta, hogy a Bizottság nem indokolta meg, hogy az exportár számtani képzése során miért vont le 2 %-os túlzott haszonkulcsot az értékesítési láncban részt vevő minden egyes szervezet esetében. Bár a japán kormány az állítást a dömpingszámításhoz használt exportárra vonatkozóan fogalmazta meg, melynek esetében a Bizottság nem igazította ki az exportárat a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján, miután elfogadta a Nippon Steel által a szokásos piaci árra vonatkozó állítást ((270) preambulumbekezdés), az állítás az alákínálás és a kárkülönbözet kiszámítása szempontjából releváns volt.

(849) A Bizottság megjegyezte, hogy a kiigazítást az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával végezte el, amint azt a (845) preambulumbekezdés kifejti. A Bizottság nem támaszkodhatott a kapcsolatban álló importőrök által elért nyereségre, mivel azt az egymással kapcsolatban álló felek közötti értékesítések és árak alapján számították ki. Nem volt mód arra sem, hogy független importőr nyereségét használja helyettesítő mutatóként a jelenlegi vizsgálatban, mivel egyetlen független importőr sem működött együtt. Ezért – amint azt a (847) preambulumbekezdés kifejti – a Bizottság egy független importőr esetében az ugyanezen termékre vonatkozó korábbi vizsgálat során megállapított nyereséget vette figyelembe. Ez a 2 %-os nyereség az uniós importőr alternatív megoldások hiányában elért nyereségének helyettesítő mutatója volt. Mellesleg a 2 %-os nyereség összhangban van azzal az árréssel, amelyet a vizsgálati időszak alatt kereskedők elértek, így a 2 %-os fiktív nyereség nem tekinthető túlzottnak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([146]) Az uniós bíróságok következetesen ezzel a megközelítéssel dolgoztak. Lásd pl.: a Törvényszék 2022. szeptember 14-i ítélete, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd kontra Európai Bizottság, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 63. pont; a Bíróság 2023. június 8-i ítélete, PAO Severstal és Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) kontra Európai Bizottság, C-747/21 P és C-748/21 P, ECLI:EU:C:2023:459, 92. pont.

30. táblázat

Alákínálási különbözetek

Ország	Vállalat	Alákínálási különbözetek (%)
India	JSW Steel Limited	11
Japán	Nippon Steel Corporation	12,5
Tajvan	CSC csoport	9,2
Törökország	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	13,4
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	5,3
Vietnám	POSCO VIETNAM CO., LTD	10,7

(850) Az érintett termék nagyrészt árvezérelt, és a piaci verseny elsősorban az árképzés formájában zajlik. Ezenkívül a piaci árak átláthatók és könnyen hozzáférhetők. A vizsgálat kimutatta, hogy az értékesítéseknek csak korlátozott része történik hosszú távú szerződések alapján, miközben a vevőknek továbbra is lehetőségük van arra, hogy a rendkívül dinamikus piacon beszállítót váltsanak.

(851) Mindezek alapján az érintett behozatalra vonatkozóan megállapított alákínálási különbözetek jelentősnek bizonyultak: India esetében 11 %, Japán esetében 12,5 %, Tajvan esetében 9,2 %, Törökország esetében 5,3 % és 13,4 %, Vietnám esetében pedig 10,7 %.

(852) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat árait leszorította az érintett országokból származó alacsony árú behozatal, amely hasonló tendenciákra és kereskedelmi szerkezetekre engedett következtetni.

(853) Az NSC csoport előadta továbbá, hogy a Bizottságnak az alákínálás és kárkülönbözet kiszámításakor figyelembe kell vennie a japán behozatalhoz kapcsolódó hosszabb szállítási időt. Az NSC csoport előadta, hogy a japán hidegen síkhengerelt acéltermékek lényegesen hosszabb idő alatt jutottak el az Unióba, mint az Unióban gyártott hidegen síkhengerelt acéltermékek, és javasolta, hogy a Bizottság végezze el az exportárnak a fizetési feltételekből adódó hozzáadott költségekkel összehasonlítható mértékű, a pénz időértékét figyelembe vevő kiigazítását.

(854) A kárkülönbözetet úgy állapítják meg, hogy összehasonlítják az exportárat az uniós gazdasági ágazat által a kereskedelem összehasonlítható szintjein alkalmazott kárt nem okozó árral. Amint azt a Bíróság a Hansol-ügyben megállapította, „az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének és 3. cikke (2) bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy a kárt a dömpingelt termék »Unióban történő szabad forgalomba bocsátása« során kell értékelni. Következésképpen az alákínálás kiszámítását főszabály szerint a dömpingelt behozatal szintjén kell elvégezni” ([147]). Más szóval a hasonló termékek uniós gyártói által felszámított gyártelepi árat a „közvetlenül e termék uniós határon történő vámkezelését követő behozatali ár[ral]” kell összehasonlítani. ([148]) A szállítási idők közötti különbség nem befolyásolja a kereskedelem szintjét vagy az összehasonlított termékek jellemzőit, és ezért nem teszi szükségessé az exportár kiigazítását.

(855) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy az NSC által a számlák fizetési feltételeihez kapcsolódóan alkalmazott, a hitelköltségeket érintő analógia nem megfelelő. A hitelköltségek a felek által elfogadott szerződéses fizetési feltételt tükröznek, és közvetlenül a szóban forgó ügylet feltételeihez kapcsolódnak. Ezzel szemben az importált termék Unióba való eljutásához szükséges idő a szállítási és logisztikai intézkedésekből ered, és nem minősül fizetési feltételnek. A későbbi szállítási határidő tehát nem minősül a számla feltételei alapján biztosított hitelidőszakhoz hasonló finanszírozási feltételnek.

(856) Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

(857) Az NSC csoport előadta továbbá, hogy a DC01-exportjának egy részét az építőiparban használták fel, míg az uniós gyártók által értékesített DC01 nagy része gépjárműipari vevőkhöz került. Ennek alapján az NSC azt állította, hogy az alákínálást és az áron aluli értékesítést csak a nem gépjárműipari termékek uniós értékesítésével összevetve szükséges értékelni.

([147]) A fent hivatkozott C-260/20 P. sz., Európai Bizottság kontra Hansol Paper Co. Ltd ügyben hozott ítélet 102. pontja.
([148]) Uo., 103. pont, utólagos kiemelés.

(858) A Bizottság megjegyezte, hogy az alákínálást és az áron aluli értékesítést úgy határozzák meg, hogy a dömpingelt behozatalt összehasonlítják az uniós gazdasági ágazat hasonló termékével, amelyet objektív jellemzők alapján határoznak meg; ennek során nem hivatkoznak arra az ágazatra, amelyben a vevő működik. Ezt az összehasonlítást termékkódonként végzik el. Az NSC maga is elismerte, hogy a konkrét terméket építőipari és gépjárműipari ügyfelek részére is szállítják, és ezért az egyetlen termékkódon belül egyetlen hasonló terméknek minősül. A termékkódokat az eljárás megindításakor állapítják meg az árakra hatást gyakorló, ellenőrizhető fizikai és műszaki jellemzők alapján. A végfelhasználás nem minősül ilyen jellemzőnek. Az NSC nem tudott olyan mérhető műszaki kritériumokat meghatározni, amelyek alapján a gépjárműipari termékek elkülöníthetők lennének más termékektől. Az NSC továbbá nem azonosított egyetlen olyan mérhető jellemzőt sem, amely megkülönböztette volna kivitelét az annak megfelelő uniós értékesítésektől. A nyomonkövethetőségi, tanúsítási vagy besorolási követelmények állítólagos különbségei a kereskedelmi feltételeket, nem pedig a termékjellemzőket érintik. A gépjárműipari és a nem gépjárműipari vevők azonos kereskedelmi szinten működő ipari végfelhasználók.

(859) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy még ha az NSC által a piacról adott leírás pontos is lenne, és nem feltételezésen alapulna, a kár akkor is bekövetkezne. Az uniós gazdasági ágazat kárt szenved azon értékesítések miatt, amelyek során az alacsony árú behozatallal verseng. Ezt a kárt nem szünteti meg az, hogy más vevő esetében magasabb árak érvényesíthetők. Amikor az NSC alákínál az árnak, az uniós gyártók elveszítik az értékesítési lehetőséget vagy kénytelenek csökkentik az árat, és ez a veszteség vagy árerózió jelenti a kárt. Hasonlóképpen, a Bizottság az áron aluli értékesítést a termékkódonkénti költség alapján számítja ki, nem pedig vevőtípusonként. Az áron aluli értékesítés elemzésére tehát nincs hatással az, hogy a vevő mely ágazatban tevékenykedik.

(860) Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(861) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(862) A Bizottság a (92) preambulumbekezdésben jelzett módon az uniós gazdasági ágazatot érő esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(863) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A makrogazdasági mutatókat a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén értékelte. Az értékelés a panaszos által benyújtott információkon alapult, amelyeket az uniós gyártók által szolgáltatott adatok és a rendelkezésre álló hivatalos statisztikák (Eurostat) adatainak egybevetésével ellenőrzött a Bizottság. A mikrogazdasági mutatókat a mintában szereplő uniós gyártók szintjén elemezte. Az értékelés a tőlük származó, megfelelően ellenőrzött információkon alapult. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult.

a) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.

b) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

(864) Az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött a vizsgált hasonló termék teljes termelésére vonatkozóan és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e. Az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó néhány kármutató esetében a Bizottság külön elemezte a szabad- és a kötött piaccal kapcsolatos adatokat, majd összehasonlító elemzést végzett.

(865) A kifejezetten a szabadpiaci szegmens vizsgálatával értékelt mutatók a következők: értékesítés, piaci részesedés, egységárak, egységköltség, jövedelmezőség és pénzforgalom. Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzése csak a teljes, tehát az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló tevékenységre vonatkoztatva szolgáltatott releváns adatokat.

(866) E tágabb értelemben vett mutatók közé tartoznak a következők: termelés, kapacitás, kapacitáskihasználás, beruházások, a beruházások megtérülése, foglalkoztatás, termelékenység, készletek és munkaerőköltségek. E tényezők tekintetében a Bizottság csak az uniós gazdasági ágazat teljes tevékenységére vonatkozóan végezhet érdemi vizsgálatot. Az elemzés megfelel az uniós bíróságok és a WTO ítélkezési gyakorlatának. ([149])

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.5.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(867) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

31. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Termelési mennyiség (tonna)	31 694 255	31 701 294	32 392 557	31 508 803
Index (2022=100)	*100*	*100*	*102*	*99*
Termelési kapacitás (tonna)	46 387 539	45 690 871	45 465 152	43 790 478
Index (2022=100)	*100*	*98*	*98*	*94*
Kapacitáskihasználás (%)	68	69	71	72
Index (2022=100)	*100*	*102*	*104*	*105*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(868) A figyelembe vett időszakban az uniós termelési mennyiség viszonylag stabil maradt. 2022 és 2024 között kismértékben, 2 %-kal nőtt, majd a vizsgálati időszakban csökkent, így a figyelembe vett időszakban összességében 1 %-os, marginális visszaesés következett be.

(869) A termelési kapacitás folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban: összességében 6 %-kal esett vissza. A kapacitás 2022 és 2023 között 2 %-kal csökkent, 2024-ben stabil maradt, majd a vizsgálati időszak alatt további 4 %-kal esett vissza. A termelési kapacitás figyelembe vett időszak alatti 6 %-os csökkenése az alacsonyabb keresleti várakozásokkal magyarázható; mindeközben az uniós felhasználás 10 %-kal visszaesett, ami a piac méretének csökkenéséhez vezetett. Erre reagálva az uniós gyártók a kapacitásfelesleg elkerülése és a hatékonyabb erőforrás-felhasználás biztosítása érdekében kiigazították termelési bázisukat, hogy igazodjanak a csökkenő kereslethez, beleértve a kevésbé hatékony vagy nem alapvető kapacitások kivonását is.

(870) A termelési kapacitás enyhe csökkenése és a viszonylag stabil termelési volumenek következtében a kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszakban folyamatosan nőtt, a 2022. évi 68 %-ról a vizsgálati időszakban 72 %-ra emelkedett, ami 5 %-os növekedésnek felel meg.

([149]) A Bíróság 1991. november 27-i ítélete, Gimelec kontra Bizottság, C-315/90, ECLI:EU:C:1991:447, 16–29. pont; a WTO Fellebbezési Testületének jelentése, 2001.7.24., WT/DS184/AB/R, 181–215. pont.

4.5.2.2. Értékesítési mennyiség és piaci részesedés

(871) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

32. táblázat

Értékesítési mennyiség és piaci részesedés

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen az uniós szabadpiacon (tonna)	5 633 739	5 007 333	4 855 388	4 767 237
Index (2022=100)	*100*	*89*	*86*	*85*
Piaci részesedés (%)	70	68	64	66
Index (2022=100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza és az Eurostat.

(872) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene folyamatosan, 15 %-kal csökkent: 2022 és 2023 között meredek, 11 %-os visszaesés következett be, amelyet a következő időszakokban további 3 százalékpontos és 1 százalékpontos csökkenés követett.

(873) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése összességében 4 százalékponttal csökkent. 2022 és 2023 között 2 százalékponttal, 2023 és 2024 között pedig további 4 százalékponttal esett vissza, majd a vizsgálati időszak alatt 2 százalékponttal nőtt meg.

(874) Összességében az értékesítési volumen csökkenése (–15 %) meghaladta az uniós felhasználás csökkenését (–10 %), ami azt jelzi, hogy a figyelembe vett időszak alatt csökkent a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós gyártóinak piaci részesedése az uniós szabad felhasználásban.

4.5.2.3. Foglalkoztatás és termelékenység

(875) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

33. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma (teljes munkaidős egyenérték)	9 298	9 006	9 013	8 598
Index	*100*	*97*	*97*	*92*
Termelékenység (tonna/teljes munkaidős egyenérték)	3 409	3 520	3 594	3 665
Index	*100*	*103*	*105*	*108*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(876) Az uniós gazdasági ágazatban a foglalkoztatás a figyelembe vett időszakban 8 %-kal csökkent. A foglalkoztatás 2022 és 2023 között 3 %-kal csökkent, 2024-ben stabil maradt, majd a vizsgálati időszak alatt további 5 %-kal esett vissza. Ez a visszaesés a csökkenő értékesítéshez és a gyengébb piaci feltételekhez kapcsolódó kiigazításokat tükrözte. Az ágazatban a hatékonyságot célzó intézkedésekkel fokozatosan racionalizálták a munkaerő-állományt (többek között a távozó munkavállalók helyére nem vettek fel új munkaerőt, továbbá átalakították a termelési tevékenységek szerkezetét) annak érdekében, hogy a költségeket a csökkenő kereslethez igazítsák.

(877) A figyelembe vett időszak során a termelékenység 8 %-kal nőtt. Ez a fejlemény elsősorban a foglalkoztatás csökkenéséből és a nagyjából stabil termelési szintekből eredt, aminek következtében megnőtt az egy munkavállalóra jutó termelés. A termelékenység növekedése tehát a szerkezetátalakítással és a munkaerő racionalizálásával elért hatékonyságnövekedést tükrözi.

4.5.2.4. A dömpingkülönbözet nagysága

(878) Minden dömpingkülönbözet jóval nagyobb volt a csekély mértékű dömpingkülönbözetet meghatározó küszöbértéknél. Figyelembe véve az érintett országokból érkező behozatal volumenét és árait, a tényleges dömpingkülönbözetek jelentős hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazatra.

4.5.2.5. Növekedés

(879) A figyelembe vett időszak alatt az uniós szabadpiaci felhasználás 10 %-kal csökkent. Ezt a csökkenést a piac érett állapota és a tevékenységnek a kulcsfontosságú downstream ágazatokban tapasztalható visszaesése okozta, visszavetve az általános keresletet. Különösen az építőipar és egyes ipari alkalmazások növekedésének hiánya vezetett az érintett termék csökkent mértékű felhasználásához.

(880) Az uniós gazdasági ágazat teljesítménymutatói azonban arra engednek következtetni, hogy az ágazatnak nehézséget okozott piaci pozíciójának megőrzése. Míg a termelés nagyjából stabil maradt (–1 %), az uniós piacon történő értékesítés jelentős mértékben, 15 %-kal csökkent, ami 6 %-os (4 százalékpontos) piacirészesedés-vesztést eredményezett. Ez azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazat nemcsak követte, hanem túl is lépte a felhasználás visszaesését az értékesítés csökkenése tekintetében, tehát alulteljesített az általános piaci fejleményekhez képest.

(881) Az értékesítés és a piaci részesedés visszaesése a csökkenő felhasználással összefüggésben azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat sem abszolút, sem pedig relatív értelemben nem tudott növekedést felmutatni. Ehelyett piaci jelenléte a kereslet általános csökkenését meghaladó mértékben szűkült.

(882) A növekedés e hiánya a foglalkoztatás 8 %-os visszaesésében is megmutatkozik, ami azt jelzi, hogy a romló piaci feltételekre reagálva csökkent a működési kapacitás. Bár a termelékenység 8 %-kal, a kapacitáskihasználás pedig 5 %-kal (4 százalékponttal) bővült, e pozitív fejlemények inkább a munkaerő terén végrehajtott csökkentésekkel, a kapacitáscsökkentéssel és a szerkezetátalakítással elért hatékonyságjavulást tükrözik, semmint hogy a bővülés vagy a fenntartható növekedés jelei lennének.

(883) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszakban nem növekedett. Annak ellenére, hogy az uniós gazdasági ágazat szűkülő szabad piacon működik, amelyet a felhasználás 10 %-os csökkenése jellemez, az értékesítés és a piaci részesedés romlása azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat veszít versenyképességéből, és nem képes a hatékonyságnövekedést úgy kihasználni, hogy annak eredménye piaci növekedés legyen.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.5.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(884) A mintába felvett uniós gyártók uniós piacon, független vevők részére történt értékesítéseinek súlyozott átlagos egységárai a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

34. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységárak az uniós szabadpiacon (EUR/mértékegység)	[1 020–1 095]	[815–875]	[745–800]	[700–755]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Termelési egységköltség (EUR/ mértékegység)	[900–975]	[820–890]	[720–780]	[690–750]
Index	*100*	*91*	*80*	*77*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(885) A fenti táblázat az értékesítési egységárnak a hozzá tartozó termelési egységköltséghez viszonyított, uniós szabadpiaci alakulását mutatja.

(886) A figyelembe vett időszakban az uniós szabadpiaci felhasználás összességében csökkenő tendenciát mutatott, ami a Covid19 utáni időszakban megfigyelhető romló piaci feltételeket tükrözte, és a gyenge kereslet tartós leszorító hatást gyakorolt az árakra; e hatás 2023-tól kezdődően az acél iránti kereslet visszaesésével összhangban fokozódott. Mindezek alapján az uniós gazdasági ágazat átlagos értékesítési egységára jelentősen csökkent: 2022 és 2023 között 20 %-kal, majd 2023 és 2024 között további 8 %-kal, a vizsgálati időszak alatt pedig a 2024. évi szinthez képest további 6 %-kal esett vissza. A behozatal így 2022 és a vizsgálati időszak között összességében 31 %-kal csökkent.

(887) Ugyanebben az évben a termelési egységköltség szintén csökkenő tendenciát mutatott, jóllehet eltérő mintázatot követett. A költségek 2022 és 2023 között 9 %-kal, 2023 és 2024 között pedig meredekebben, 12 %-kal csökkentek. A vizsgálati időszakban a költségek a 2024. évi értékhez képest további 4 %-kal lettek alacsonyabbak. Ez összességében 23 %-os csökkenésnek felel meg 2022 és a vizsgálati időszak között.

(888) Az éves összehasonlítás azt mutatja, hogy az első időszakban (2022–2023) az értékesítési árak csökkenése (–20 %) lényegesen nagyobb volt, mint a költségek csökkenése (–9 %), ami a haszonkulcsok jelentős zsugorodását eredményezte. A következő évben (2023–2024) a költségek az áraknál meredekebben csökkentek ugyan, ám ez nem volt elegendő a haszonkulcs korábban beállt romlásának ellensúlyozásához. Az utolsó időszakban (2024 és a vizsgálati időszak között) mind az árak (–6 %), mind a költségek (–4 %) hasonló ütemben csökkentek tovább, ami azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazatra továbbra is folyamatos nyomás nehezedett, és nem volt képes visszaállítani haszonkulcsait. Tekintettel arra, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek árupiaci terméknek minősülnek, az uniós gyártóknak korlátozott lehetőségük volt arra, hogy kínálatukat differenciálják, és a piaci részesedés további csökkenésének korlátozása érdekében követniük kellett az árak lefelé irányuló alakulását, és ennek megfelelően csökkenteniük kellett értékesítési áraikat.

(889) Összességében elmondható, hogy jóllehet a költségek csökkentek, az értékesítési áraknak a költségekhez viszonyított meredekebb kumulatív csökkenése a jövedelmezőség strukturális romlásához vezetett a vizsgált időszakban, mivel az árak közelebb kerültek a költségszintekhez, és továbbra sem voltak elegendőek a fenntartható megtérülés biztosításához.

4.5.3.2. Munkaerőköltség

(890) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

35. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]
Index (2022=100)	*100*	*107*	*100*	*107*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(891) A figyelembe vett időszak alatt az alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség ingadozó tendenciát mutatott: 2022 és 2023 között 7 %-kal nőtt, majd 2024-ben visszatért a 2022. évihez hasonló szintre, és a vizsgálati időszak alatt ismét 7 %-kal nőtt.

4.5.3.3. Készletek

(892) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

36. táblázat

Készletek

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	[390 000–400 000]	[410 000–420 000]	[385 000–395 000]	[370 000– 380 000]
Index (2022=100)	*100*	*105*	*99*	*95*
Zárókészlet a termelés százalékában (%)	[1–2]	[1–2]	[1–2]	[1–2]

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(893) A készletek 2023-ban nőttek, majd 2024-ben csökkentek, azt követően pedig a vizsgálati időszak alatt tovább csökkentek, ami a figyelembe vett időszakban összességében 5 %-os csökkenést eredményezett. Ezt a fejleményt a viszonylag stabil termelési szintekkel és az értékesítés jelentős visszaesésével összefüggésben kell vizsgálni.

(894) A készletek 2023. évi ideiglenes növekedése abból adódott, hogy míg az értékesítés visszaesett, a termelés stabil maradt. Mivel a piaci kereslet tovább szűkült, az uniós gazdasági ágazat ezt követően a termeléstervezés és a készletgazdálkodás kiigazításával csökkentette készleteit.

4.5.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(895) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

37. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Az Unióban a független vevők részére végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési árbevétel százalékában)	[10–15]	[0–3]	[2–8]	[0–5]
Index	*100*	*3*	*37*	*18*
Pénzforgalom (EUR)	[400–450 millió]	[50–100 millió]	[100–150 millió]	[150–200 millió]
Index	*100*	*19*	*32*	*39*

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Beruházások (EUR)	[300–350 millió]	[400–450 millió]	[400–450 millió]	[400–450 millió]
Index	*100*	*141*	*136*	*133*
A beruházások megtérülése (%)	[70–90]	[0–5]	[10–20]	[5–10]
Index	*100*	*1*	*19*	*9*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(896) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában.

(897) Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a figyelembe vett időszak során markánsan visszaesett. 2022-ben az uniós gazdasági ágazat stabil [10–15] %-os nyereségszintet ért el. A jövedelmezőség azonban 2023-ban meredeken, körülbelül nullszaldóra esett vissza, ami a csökkenő értékesítési árak és a még mindig viszonylag magas előállítási költségek között fennálló jelentős mértékű feszültségnek tudható be.

(898) 2024-ben a jövedelmezőség részben visszaállt az egyszámjegyű szintre; ennek főként az egységköltségek csökkenése volt az oka, mely költségek ütemesebben estek vissza, mint az értékesítési árak. E javulás ellenére a nyereségszintek jóval a figyelembe vett időszak elején megfigyelt szint alatt maradtak.

(899) A vizsgálati időszak alatt a jövedelmezőség ismét [0–5] %-ra csökkent. Bár mind az értékesítési árak, mind a költségek tovább csökkentek, az árerózió meghaladta a költségcsökkenést, negatívan befolyásolva a haszonkulcsokat.

(900) Összességében a jövedelmezőség erősen negatív tendenciát követett a figyelembe vett időszakban: a 2022. évi [10–15 %-ról] több mint 10 százalékponttal [0–5 %-ra] csökkent a vizsgálati időszakban. Ez a fejlemény azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt képes fenntartható nyereségszintet fenntartani, és pénzügyi helyzete az átmeneti javulás ellenére is törékeny maradt.

(901) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A mintában szereplő uniós gyártók nettó pénzforgalma rendkívül volatilis, de összességében romló tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban. 2022 és 2023 között igen meredeken, 81 %-kal esett vissza. Ezt 2024-ben részleges fellendülés (+71 %) és a vizsgálati időszak alatt további növekedés (+20 %) követte, ami arra enged következtetni, hogy a kezdeti összeomlást követően bekövetkezett némi javulás. Összességében azonban e fellendülés ellenére a pénzforgalom 61 %-kal a 2022. évi szint alatt maradt. Ez a romlás szorosan összefügg a jövedelmezőség markáns visszaesésével, aminek következtében csökkent a likviditás belső termelése.

(902) A beruházásokat illetően megjegyzendő, hogy az uniós gazdasági ágazat tőkekiadásai 2023-ban mintegy 41 %-kal nőttek a 2022. évi értékhez képest. Ezt követően a beruházások 2024-ben mintegy 4 %-kal, a vizsgálati időszakban pedig további 2 %-kal csökkentek. A beruházási szintek a vizsgálati időszakban körülbelül 33 %-kal magasabbak maradtak, mint 2022-ben összességében, ami arra enged következtetni, hogy a beruházási tevékenység kezdetben bővült, majd fokozatosan visszaesett. Ezek a beruházások elsősorban dekarbonizációs és zöldítési projektekhez kapcsolódtak.

(903) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a beruházások – hosszú távú jellegük és a termelőeszközök fenntartásának vagy javításának szükségessége miatt – a gyenge jövedelmezőség ellenére is viszonylag magasak maradhatnak. A beruházások növekedésének a figyelembe vett időszak második felében tapasztalt mérséklődése azonban a növekvő óvatosságot és a jövőbeli piaci feltételekbe vetett bizalom gyengülését tükrözi.

(904) A beruházások megtérülését illetően a vizsgálat az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét vizsgálta oly módon, hogy a figyelembe vett időszakban megfigyelt nettó nyereséget a beruházások ugyanezen időszakban megfigyelt nettó könyv szerinti értékéhez kapcsolta. Ez a mutató releváns annak értékeléséhez, hogy az ágazat képes-e a hasonló termék előállításához felhasznált tőke megfelelő megtérülését elérni. A beruházások megtérülésének alakulása tehát az uniós gazdasági ágazat beruházásainak pénzügyi vonzerejébe és fenntarthatóságába nyújt betekintést.

(905) Az elemzés azt mutatta, hogy a beruházások megtérülése a figyelembe vett időszak alatt jelentősen ingadozott, 2023-ban meredeken, 99 %-kal visszaesett, 2024-ben bizonyos mértékben helyreállt, majd a vizsgálati időszakban ismét csökkent. Összességében az időszak közepén megfigyelt igen korlátozott fellendülés ellenére is volatilis maradt a beruházások megtérülése, és az érintett időszak végén jóval alacsonyabb szinten állt, mint ugyanazon időszak elején. Ez a fejlemény a befektetési hozamok stabilitásának romlását jelzi, ami az uniós gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményére nehezedő folyamatos nyomás jele.

(906) A figyelembe vett időszak alatt a mintában szereplő uniós gyártók tőkebevonási képessége jelentősen romlott. Ez a csökkenés elsősorban az alapvető pénzügyi teljesítménymutatók romlásának – és különösen a jövedelmezőség jelentős visszaesésének és a pénzforgalom-termelési kapacitás jelentős romlásának – betudható.

(907) A jövedelmezőség csökkenése aláásta a befektetői bizalmat, és kimerítette a külső finanszírozás mozgósításához szükséges belső tartalékokat. Ezenkívül a pénzforgalom volatilitása és általános romlása korlátozta az ágazat önfinanszírozó képességét, limitálva ezzel pénzügyi rugalmasságát. Következésképpen az uniós gazdasági ágazat általános pénzügyi teljesítménye a figyelembe vett időszak alatt hátrányosan befolyásolta hitelképességét, és akadályozta a kedvező feltételek melletti tőkebevonásra való képességét.

4.6. **A kárra vonatkozó következtetés**

(908) A vizsgálta feltárta, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete jelentősen romlott a figyelembe vett időszak alatt. Az említett időszakban a szabadpiaci felhasználás 10 %-kal szűkült, miközben az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene 15 %-kal, a keresletvisszaesés mértékét meghaladó mértékben csökkent. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedése a 2022. évi 70 %-ról a vizsgálati időszakban 66 %-ra csökkent.

(909) Az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak alatt nem volt képes fenntartani árszintjét. Bár az uniós gazdasági ágazat 23 %-kal csökkentette termelési egységköltségét, átlagos értékesítési árai meredekebben, 31 %-kal estek vissza. Ennek következtében a jövedelmezőség a 2022. évi [0–5] %-ról [10–15] %-ra nőtt.

(910) A kár egyes pénzügyi mutatók romlásában is megmutatkozott. A pénzforgalom 61 %-kal, a beruházások megtérülése pedig 91 %-kal csökkent 2022 és a vizsgálati időszak között. E kedvezőtlen fejlemények ellenére a nettó beruházások szintje a figyelembe vett időszakban magas maradt, és a vizsgálati időszakban 33 %-kal haladta meg a 2022. évi szintet. Mindazonáltal a jövedelmezőség, a beruházások megtérülése és a pénzforgalom jelentős romlása hátrányosan érintette az ágazat pénzügyi helyzetét és azon képességét, hogy a jövőbeni beruházásokhoz belső forrásokat teremtsen.

(911) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében. Ezt a kárt a szabadpiaci értékesítés és piaci részesedés jelentős csökkenése, árerózió, valamint az ágazat pénzügyi helyzetének jelentős romlása jellemezte, különösen a jövedelmezőség, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése tekintetében.

(912) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a japán gyártók előadták, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének 70 %-ról 66 %-ra való csökkenése önmagában túl korlátozott volt ahhoz, hogy alátámassza a jelentős kár megállapítását, különösen mivel az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése továbbra is jelentős maradt. A japán gyártók azzal érveltek, hogy a Bizottságnak a piaci részesedés alakulását az egyéb releváns körülményekkel együtt – többek között az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési volumenének növekedését is figyelembe véve – kell értékelnie.

(913) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek az érvek nem kérdőjelezik meg a jelentős kárra vonatkozó ténymegállapítást. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatás vizsgálatához az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló valamennyi releváns gazdasági tényező értékelésére szükség van, és önmagában egyetlen tényező sem döntő. A megfelelő vizsgálat tehát nem azt elemzi, hogy valamely önmagában vizsgált mutató alapján megállapítható-e kár, hanem azt, hogy a mutatók együttes alakulása az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlását mutatja-e. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését a Bizottság a többi releváns kármutatóval együtt értékelte, és nem elszigetelten vette figyelembe. A Bizottság nem kizárólag a piaci részesedés szűkülésére hagyatkozott, hanem azt a többi releváns mutató (például az értékesítési volumen, a termelés, a kapacitáskihasználás, az árak, az egységköltségek, a jövedelmezőség, a pénzforgalom, a beruházások megtérülése, a foglalkoztatás és a termelékenység) alakulásával, valamint a japán gyártók által hivatkozott körülményekkel (többek között az exportértékesítések alakulásával) együtt értékelte. Az, hogy az uniós gazdasági ágazat megőrizte jelentős piaci részesedését, önmagában nem zárja ki a jelentős kár fennállásának megállapítását, különös tekintettel az uniós gazdasági ágazat piaci helyzetének romlására és gazdasági helyzetének egyéb mutatóira. A kár értékelésének szempontjából a releváns kritérium nem a megtartott piaci részesedés abszolút szintje, hanem az, hogy a figyelembe vett időszakban milyen mértékben csökkent, különösen a növekvő importpenetrációval összefüggésben. Ezenkívül a 70 %-ról 66 %-ra való csökkenés – tekintettel az uniós piac méretére – azt mutatja, hogy a dömpingelt behozatal következtében az értékesítek volumene jelentősen visszaesett; ez a csökkenés nem tekinthető figyelmen kívül hagyható, jelentéktelen visszaesésnek.

(914) Az exportértékesítés növekedését illetően a Bizottság az uniós gyártók exportértékesítési teljesítményének értékelésére hivatkozott, amelyet az ok-okozati összefüggés elemzésének 5.3.1. szakasza ismertet. Az exportértékesítések növekedése nem ellensúlyozta az uniós gazdasági ágazat teljesítményének romlását az uniós piacon, ezért nem változtatta meg a jelentős kárra vonatkozó ténymegállapítást.

(915) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének szintje, annak a figyelembe vett időszak alatti csökkenése és az exportértékesítések alakulása önmagában vagy együttesen nem változtatta meg a jelentős kárra vonatkozó általános ténymegállapítást.

(916) A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(917) Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

(918) A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen okozott károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. Ezek a tényezők a következők:

— egyéb harmadik országokból érkező behozatal,

— az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye,

— belső felhasználás,

— makrogazdasági visszaesések és az ágazati kereslet csökkenése,

— az energiaárak alakulása,

— az uniós szabályozási keret,

— nyersanyagár-ingadozás,

— globális kapacitásfelesleg az acélágazatban,

— a Covid19-válság utóhatásai és geopolitikai instabilitás.

5.1. A dömpingelt behozatal hatásai

(919) Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlása egybeesett az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős és növekvő piaci penetrációjával, mely behozatal következetesen alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak és áreróziót eredményezett. E tekintetben a behozatali volumenek és árak a 27. és 28. táblázatban bemutatott alakulása áreróziót eredményezett az uniós gazdasági ágazat árszintjére nézve, így a két jelenség között ok-okozati összefüggés állapítható meg.

(920) Az érintett országokból érkező behozatal a figyelembe vett időszakban jelentősen, 28 %-kal nőtt: a 2022. évi mintegy 1,3 millió tonnáról a vizsgálati időszakban több mint 1,6 millió tonnára bővült. Ezzel párhuzamosan e behozatal piaci részesedése 16 %-ról 23 %-ra emelkedett, ami 7 százalékpontos növekedésnek felel meg. A dömpingelt behozatal volumenének növekedése egybeesett az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének 70 %-ról 66 %-ra való csökkenésével, ami azt jelzi, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekedése kiszorító hatással volt az uniós gazdasági ágazat értékesítéseire.

(921) Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a figyelembe vett időszak során a dömpingelt behozatal hatásaival összhangban alakult. A jövedelmezőség 2023-ban meredeken visszaesett, mivel az értékesítési árak nagyobb mértékben csökkentek, mint az előállítási költségek. Bár a jövedelmezőség 2024-ben javult, mivel az előállítási költségek gyorsabban csökkentek, mint az értékesítési árak, ez a javulás csak átmeneti volt, és a jövedelmezőség jóval a 2022. évi szint alatt maradt. A vizsgálati időszak alatt a jövedelmezőség ismét csökkent, mivel az értékesítési árak továbbra is gyorsabban estek, mint az előállítási költségek.

(922) Ezenkívül az érintett országokból érkező behozatal tartós leszorító hatást gyakorolt az uniós piac áraira. leszorította az árakat az uniós piacon. Az érintett országokból érkező behozatal átlagos importárai körülbelül 34 %-kal, a 2022. évi 1 047 EUR/tonnáról a vizsgálati időszakban megfigyelt 694 EUR/tonnára csökkentek. A figyelembe vett időszak alatt ezek az árak következetesen az uniós gazdasági ágazat árai alatt maradtak, amelynek átlagos értékesítési árai körülbelül 31 %-kal estek vissza, [1 020–1 095] EUR/tonnáról [700–755] EUR/tonnára csökkenve. Az importált termékek és az uniós gazdasági ágazat árai közötti tartós árkülönbség folyamatos áralákínálásra és árlenyomásra enged következtetni. Ez az árlenyomás korlátozta az uniós gazdasági ágazat azon képességét, hogy fenntartsa a költségekhez igazított árszintet, hozzájárulva ezáltal a jövedelmezőség megfigyelt romlásához.

(923) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal – jelentős volumennövekedése, növekvő piaci részesedése, valamint az uniós gazdasági ágazat áraitól jelentősen elmaradó, következetesen alacsony árszintje révén – jelentősen hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. A megnövekedett importpenetráció és a tartós áralákínálás kombinációja egyértelmű ok-okozati összefüggést teremt a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása között.

5.2. Egyéb harmadik országokból érkező behozatal

(924) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal mennyisége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

38. táblázat

Egyéb harmadik országokból érkező behozatal

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Korea	Mennyiség (tonna)	382 473	388 999	381 372	408 920
	Index	*100*	*102*	*100*	*107*
	Piaci részesedés (%)	5	5	5	6
	Átlagár (EUR)	1 026	817	765	734
	Index	*100*	*80*	*75*	*72*

Ország		2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Egyesült Királyság	Mennyiség (tonna)	273 165	261 541	220 848	138 745
	Index	*100*	*96*	*81*	*51*
	Piaci részesedés (%)	3 %	4 %	3 %	2 %
	Átlagár (EUR)	1 118	852	801	751
	Index	*100*	*76*	*72*	*67*
Ukrajna	Mennyiség (tonna)	99 827	149 989	154 603	171 095
	Index	*100*	*150*	*155*	*171*
	Piaci részesedés (%)	1 %	2 %	2 %	2 %
	Átlagár (EUR)	942	722	678	637
	Index	*100*	*77*	*72*	*68*
A világ többi része	Mennyiség (tonna)	379 132	169 053	100 207	101 705
	Index	*100*	*45*	*26*	*27*
	Piaci részesedés (%)	5	2	1	1
	Átlagár (EUR)	1 118	986	914	884
	Index	*100*	*88*	*82*	*79*
Harmadik országok összesen, az érintett országok nélkül	Mennyiség (tonna)	1 134 596	969 582	857 031	820 465
	Index	*100*	*85*	*76*	*72*
	Piaci részesedés (%)	14	13	11	11
	Átlagár (EUR)	1 071	841	776	735
	Index	*100*	*79*	*72*	*69*

Forrás: Comext.

(925) A figyelembe vett időszakban a Dél-Koreából érkező behozatal 5 %-ról 6 %-ra, míg az Ukrajnából érkező behozatal 1 %-ról 2 %-ra növelte piaci részesedését. Ezzel szemben az Egyesült Királyságból érkező behozatal piaci részesedése 3 %-ról 2 %-ra, a világ többi országából származó behozatalé pedig 5 %-ról 1 %-ra esett vissza. A dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó egyéb harmadik országokból, például Kínából érkező behozatal szintén jelentősen csökkent, piaci részesedése 2 %-ról nullára szűkült. Összességében az érintett országokon kívüli összes harmadik országból érkező behozatal piaci részesedése 14 %-ról 11 %-ra csökkent a figyelembe vett időszakban.

(926) A Bizottság értékelte továbbá az érintett országoktól eltérő harmadik országokból érkező behozatal általános alakulását. Ez az elemzés azt mutatta, hogy az említett behozatal mind abszolút értékben, mind a piaci részesedést tekintve csökkent a figyelembe vett időszakban. A behozatal piaci részesedése a 2022. évi 14 %-ról a vizsgálati időszakban 11 %-ra csökkent. Az átlagos importárak is visszaestek: a 2022. évi 1 071 EUR/tonnáról 735 EUR/tonnára estek vissza a vizsgálati időszak alatt, ami mintegy 31 %-os csökkenésnek felel meg. E csökkenés ellenére e harmadik országokból érkező behozatal átlagos importára a vizsgálati időszak alatt az érintett országok átlagos importára felett maradt. A megfigyelt árcsökkenés tehát az uniós piaci árakra jellemző általános csökkenő tendenciát tükrözte, nem pedig az érintett országoktól eltérő harmadik országokból érkező behozatalnak tulajdonítható konkrét árhatás jele volt.

(927) Az, hogy e behozatal csökkenő mértékben volt jelen az uniós piacon, még inkább megerősíti, hogy nem játszott jelentős szerepet a megfigyelt árhatásokban vagy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének zsugorodásában. Tekintettel az egyéb harmadik országokból érkező behozatal árai és az uniós gazdasági ágazat árai terén tapasztalható párhuzamos csökkenő tendenciára, valamint arra, hogy a harmadik országok árai a vizsgálati időszakban az érintett országok árai felett maradtak, továbbá a csökkenő importpiaci részesedésre, úgy tűnik, hogy az egyéb harmadik országokból érkező behozatal az általános piaci tendencián túl nem gyakorolt konkrét vagy további árleszorító hatást az uniós piacra. Ez a tényező tehát nem gyengítette a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között fennálló feltárt ok-okozati összefüggést.

(928) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a japán kormány előadta, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekedése az egyéb harmadik országokból történő beszerzés áthelyeződéséből eredhetett, nem pedig az uniós piacra nehezedő általános importnyomás növekedéséből. A japán kormány ezért arra kérte a Bizottságot, hogy az érintett országokból érkező behozatal hatásainak, valamint az uniós gazdasági ágazatot ért kárral való ok-okozati összefüggésnek az értékelésekor vegye figyelembe az összes harmadik országból érkező behozatal alakulását.

(929) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyéb harmadik országokból érkező behozatal alakulása nem támasztja alá azt az állítást, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekedése csupán a más forrásokból érkező behozatal helyettesítésének jele lett volna. A fentiekben kifejtettek szerint az érintett országokon kívüli harmadik országokból érkező behozatal piaci részesedése a figyelembe vett időszakban 14 %-ról 11 %-ra esett vissza. Ugyanakkor az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedése 16 %-ról 23 %-ra nőtt, míg az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 70 %-ról 66 %-ra csökkent.

(930) Az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedésének növekedése, valamint az uniós gazdasági ágazat és az egyéb harmadik országokból érkező behozatal piaci részesedésének ezzel egyidőben bekövetkező csökkenése tehát nem pusztán azt jelzi, hogy megváltozott a behozatal forrása. A fejlemények inkább arra engednek következtetni, hogy az érintett országokból érkező behozatal jelenléte megnőtt az uniós piacon, míg más beszerzési források veszítettek piaci részesedésükből.

5.3. Egyéb tényezők hatásai

5.3.1. *az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye,*

(931) Az uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

39. táblázat

Az uniós gyártók exportértékesítése

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Teljes exportértékesítés (tonna)	1 046 797	1 153 564	1 313 619	1 169 942
Index (2022=100)	*100*	*110*	*125*	*112*

	2022	2023	2024	Vizsgálati időszak
Átlagos egységár (EUR/tonna)	[1 108–1 148]	[941–972]	[821–846]	[761–788]
Index (2022=100)	*100*	*84*	*74*	*69*

Forrás: Makrogazdasági kérdőívek, a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(932) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gyártók teljes exportértékesítési volumene 2022 és 2023 között 10 %-kal, 2023 és 2024 között pedig további 14 %-kal nőtt. A vizsgálati időszak alatt az exportvolumen a 2024. évi értékhez képest 11 %-kal csökkent. Összességében az exportértékesítési volumen 12 %-kal volt magasabb a vizsgálati időszakban, mint 2022-ben.

(933) A vizsgálat kimutatta, hogy az exportvolumen növekedését főként a az Egyesült Államokba, Mexikóba és Törökországba irányuló export bővülése okozta. E növekedés sajátos körülményeknek tudható be, többek között annak, hogy az egyik uniós gyártó létesítményeiben felmerült technikai problémák megoldását követően helyreálltak az értékesítések, valamint annak, hogy bizonyos exportpiacokon kedvezőek voltak a piaci feltételek. Az Egyesült Államokba irányuló export növekedése nem volt tartós. Ennek megfelelően a fejlemények nem az exportpiaci feltételek általános javulását tükrözték.

(934) Ugyanakkor az átlagos exportárak a figyelembe vett időszakban folyamatosan csökkentek: 2022 és a vizsgálati időszak között mintegy 31 %-kal estek vissza. Ez azt jelzi, hogy az uniós gyártók csak jelentősen alacsonyabb árak elfogadásával tudták növelni az exportvolument, ami az exportpiacokon fennálló erős versenykényszert tükrözi.

(935) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az exportvolumen növekedését konkrét piaci és vállalati tényezők vezérelték, és az nem az exportpiaci feltételek általános javulásának a jele volt. Az exportértékesítés növekedése összhangban volt az uniós gazdasági ágazat arra irányuló erőfeszítéseivel is, hogy kihasználja jelentős szabad termelési kapacitását úgy, hogy további értékesítési lehetőségeket keres az uniós piacon kívül. Az exportértékesítések azonban nem biztosítottak elegendő jövedelmezőségi forrást az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon elszenvedett kár ellensúlyozásához, és ezért nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

5.3.2. *Belső felhasználás*

(936) A figyelembe vett időszak alatt az uniós belső felhasználás 2022 és 2024 között mintegy 4 %-kal nőtt, majd a vizsgálati időszakban visszaesett a 2022. évi szintre. A figyelembe vett időszakban a belső felhasználás összességében nagyjából stabil maradt, csak korlátozott mértékben változott.

(937) A belső felhasználás e viszonylag stabil jellege azt jelzi, hogy a vertikálisan integrált gyártókon belüli downstream belső kereslet a figyelembe vett időszak alatt nem csökkent lényegesen. Tekintettel arra, hogy a belső felhasználás teszi ki az uniós termelés nagy részét (körülbelül 76 %), a belső felhasználás stabilitása megerősíti, hogy a szabadpiaci szegmensben megfigyelt kár nem tulajdonítható a belső kereslet jelentős visszaesésének. Ennek következtében a belső felhasználást érintő fejlemények nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti fennálló feltárt ok-okozati összefüggést.

5.3.3. *makrogazdasági visszaesések és az ágazati kereslet csökkenése,*

(938) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a makrogazdasági fejlemények és a kulcsfontosságú downstream ágazatok által támasztott kereslet csökkenése hozzájárult-e az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. Az érintett termék iránti kereslet szorosan összefügg az általános gazdasági feltételekkel és az olyan ágazatokban folytatott tevékenységgel, mint az építőipar, a gépjárműipar, a gépipar és a háztartási berendezések ágazata, amelyek együttesen a felhasználás jelentős részét teszik ki.

(939) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági feltételeket az ipari tevékenység lassulása és több downstream ágazatban gyengébb kereslet jellemezte. Különösen az építőipart érintette a beruházások csökkenése és a magasabb finanszírozási költségek, míg a gépjárműipar és a gépgyártás a strukturális kiigazításokhoz és az alacsonyabb ipari termeléshez kapcsolódó lassulás jeleit mutatta. Ezek a fejlemények valószínűleg lefelé irányuló nyomást gyakoroltak a felhasználásra, és hozzájárultak a versenyképesebb és árérzékenyebb piaci környezethez.

(940) Ezenkívül az általános gazdasági lassulás általában minden piaci szereplőt érintene. Míg azonban a keresleti feltételek gyengültek, az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci penetrációja jelentősen nőtt, míg az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése csökkent. Ez az eltérés azt mutatja, hogy a makrogazdasági és ágazati keresleti tényezők nem magyarázhatják a megfigyelt kárt.

(941) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy bár a makrogazdasági fejlemények és a keresletnek a downstream ágazatokban megfigyelt csökkenése befolyásolhatták az általános piaci környezetet, nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított ok-okozati összefüggést.

5.3.4. *Az energiaárak alakulása,*

(942) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy az energiaárak alakulása (különösen a tartósan magas villamosenergia- és földgázárak) hozzájárulhattak-e az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. Az energiaköltségek az érintett termék előállítási költségeinek jelentős részét teszik ki, és a villamosenergia- és földgázárak ingadozása jelentősen befolyásolhatja az energiaigényes iparágak költségszerkezetét.

(943) A figyelembe vett időszakban az energiapiacokat a korábbi szintekhez képest tartósan magas és ingadozó árak jellemezték.

(944) A vizsgálat azonban feltárta, hogy 2022-ben, amikor az energiaárak jelentősen magasabbak voltak, mint a figyelembe vett időszak többi részében, az uniós gyártók az előző évhez képest továbbra is képesek voltak fenntartható szintű jövedelmezőséget produkálni. Ez azért volt lehetséges, mert az uniós gyártók magasabb energiaköltségeket tudtak áthárítani a felhasználókra, az értékesítési árakat a költségszerkezetükkel összhangban lévő szinten tartva.

(945) Ezzel szemben 2023-ban és a vizsgálati időszak alatt az energiaárak jelentősen a 2022-ben megfigyelt szintek alá estek. Mindazonáltal a dömpingelt behozatal által gyakorolt árnyomás megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy az értékesítési árakat a költségeinek fedezéséhez elegendő szinten tartsa, ami a jövedelmezőség jelentős romlásához vezetett. Míg az előállítási költség 23 %-kal csökkent, az átlagos értékesítési árak 31 %-kal estek vissza, mely mérték meghaladja azt a csökkenést, amelyet csak az energiával kapcsolatos költségek indokolhatnának. Ez az eltérés azt mutatja, hogy a jövedelmezőség romlása nem az energiapiacokból eredt: arra enged következtetni, hogy jóllehet az energiaárak befolyásolják az előállítási költségeket, a jövedelmezőség összeomlásában az játszott döntő szerepet, hogy az uniós gazdasági ágazat képtelen volt a költségekhez képest fenntartani árszintjét. Ez az árerózió egybeesett az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedésének jelentős növekedésével, mely behozatal következetesen alákínált az uniós áraknak. Az említett alacsony árú behozatal jelenléte megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy az előállítási költségeket áthárítsa a vevőkre, és ezáltal közvetlenül hozzájárult ahhoz, hogy a jövedelmezőség romlott, fenntarthatatlan szintre esve vissza.

(946) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy bár az energiaárakkal kapcsolatos fejlemények és a hatékonyság érdekében tett erőfeszítések befolyásolták az uniós gazdasági ágazat költségszerkezetét, nem gyengítik a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított ok-okozati összefüggést.

(947) A nyilvánosságra hozatalt követően a japán gyártók előadták, hogy az energiaárak – különösen a gázár és a villamosenergia-ár – emelkedése és volatilitása jelentősen hozzájárult az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásához. Hivatkoztak arra, hogy az uniós gyártók a más régiókban működő gyártókhoz képest magasabb energiaköltségekkel voltak kénytelenek számolni; emellett a japán gyártók azt állították, hogy a Bizottság alábecsülte az energiaköltségek által az uniós gazdasági ágazat versenyképességére gyakorolt hatását. Véleményük szerint a megfigyelt romlást jelentős részben az energiaköltségek növekedésével, nem pedig a Japánból származó behozatallal magyarázható.

(948) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek az érvek nem változtattak a fenti értékelésen. A Bizottság figyelembe vette az energiaárak alakulását és azoknak az uniós gazdasági ágazat költségszerkezetére gyakorolt hatását. Azonban – amint azt a (942)–(945) preambulumbekezdés kifejti – az energiaárak jelentősen magasabbak voltak 2022-ben, amikor az uniós gazdasági ágazat fenntartható jövedelmezőségi szintet tudott fenntartani, ezzel szemben az energiaárak ezt követően csökkentek, miközben az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége gyors ütemben romlott. Ezenkívül a termelési költségek csökkenése jóval nagyobb mértékű volt annál, semmint hogy az energiaköltségek alakulásával magyarázható lett volna, miközben az értékesítési árak tovább csökkentek.

(949) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az energiaáraknak a japán gyártók által említett alakulása nem magyarázhatja az uniós gazdasági ágazat helyzetének a figyelembe vett időszak alatt megfigyelt romlását, továbbá nem gyengíti a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

5.3.5. *az uniós szabályozási keret,*

(950) Egyes felek előadták, hogy a kár oka az uniós szabályozási keret volt.

(951) Az uniós gazdasági ágazat olyan strukturális környezetben működik, amely a folyamatban lévő dekarbonizációs átálláshoz kapcsolódó jelentős szabályozási megfelelési kötelezettségeket és nagy léptékű beruházási követelményeket foglal magában. Ezek a tényezők az Unió hosszú távú működési környezetének részét képezik, és eltérnek azoktól a feltételektől, amelyekkel azoknak a gyártóknak kell számolniuk, amelyek a kevésbé szigorú szabályozási kereteket és kisebb megfelelési terheket előíró harmadik országokban tevékenykednek. Ezek a strukturális feltételek azonban állandó jellegűek, és a figyelembe vett időszak egészében fennálltak, következésképpen nem magyarázhatják meg az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének a figyelembe vett időszak alatt megfigyelt romlását.

(952) A vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat teljesítményének romlása egybeesett az alacsony árú dömpingelt behozatal növekedésével, amely tartós leszorító hatást gyakorolt az uniós értékesítési árakra, és a piaci részesedés további zsugorodásának visszafogása érdekében kikényszerítette az árak összehangolását. Ez az árerózió számos kármutató – többek között a jövedelmezőség, az értékesítési volumen, a piaci részesedés, a foglalkoztatás, a termelési kapacitás és a pénzforgalom – romlását eredményezte.

(953) A strukturális költségek kerete az uniós gazdasági ágazat által viselt költségek általános szintjének részét képezi ugyan, azonban nem szüntette meg a dömpingelt behozatal és a megállapított jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. A kár bekövetkezésének időpontja, valamint a kár nagyságrendje inkább a dömpingelt behozatal volumenének alakulásával és az árazási magatartással mutat összefüggést, semmint a költségeket érintő stabil, hosszú távon fennálló feltételekkel.

(954) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozta, és hogy a strukturális költségek kerete – akár önmagában, akár más tényezőkkel együtt vizsgálva – nem gyengítette a megállapított ok-okozati összefüggést.

5.3.6. *Nyersanyagár-ingadozás,*

(955) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a nyersanyagáraknak – többek között a vasérc, a kokszszén, az acélhulladék és az ötvözőelemek árának – az ingadozása hozzájárulhatott-e az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Ezek az inputok az acélgyártás költségszerkezetének jelentős részét alkotják, és áraik ki vannak téve a globális keresleti és kínálati feltételek, az energiaköltségek és a geopolitikai fejlemények által vezérelt volatilitásnak.

(956) A figyelembe vett időszakban a nyersanyagpiacokon nem mutatkozott egységes tendencia, hanem jelentős áringadozás volt megfigyelhető. A vasérc és a kokszszén ára ingadozott, miközben az acélhulladék és az ötvözetek ára a globális acélkereslethez és a regionális kínálati korlátokhoz kapcsolódó ciklikus változásoknak is ki volt téve. E volatilitás hatására rövid távon megnövekedhetnek az előállítási költségek, a gyártók pedig bizonytalansággal szembesülhetnek a költségtervezés során.

(957) Az említett fejlemények hozzájárulhattak az uniós gazdasági ágazat termelési egységköltségeinek ingadozásához, és befolyásolhatták a költségek kiszámíthatóságát. A költségek e változásai azonban általában minden acélgyártót érintenek világszerte, és önmagukban nem magyarázzák az uniós gazdasági ágazat piaci pozícióját érintő specifikus romlást.

(958) Konkrétabban: a nyersanyaginput-költségek volatilitása ellenére az uniós gazdasági ágazat képes volt 23 %-kal csökkenteni általános termelési egységköltségét a figyelembe vett időszakban, ami azt bizonyítja, hogy történt erőfeszítés annak érdekében, hogy az inputköltségnyomást hatékonyságnöveléssel és működési kiigazításokkal enyhítsék.

(959) Ez a költségdinamika azonban nem eredményezett jobb pénzügyi teljesítményt, mivel az átlagos értékesítési árak körülbelül 31 %-kal csökkentek, ami az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal által gyakorolt tartós árnyomásnak betudható. Ez az eltérés azt jelzi, hogy a nyersanyagár-ingadozás nem befolyásolta az árképzést az uniós piacon.

(960) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy bár a nyersanyagárak ingadozásai befolyásolhatták az előállítási költség stabilitását, nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított ok-okozati összefüggést.

5.3.7. *Globális kapacitásfelesleg az acélágazatban,*

(961) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy az acélágazatban tapasztalható globális kapacitásfelesleg hozzájárulhatott-e az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Az acélipart globális szinten tartós strukturális kapacitásfelesleg jellemzi, ami azzal jár, hogy az intenzívebb nemzetközi verseny és az exportvolumen fokozott rendelkezésre állása jellemzően leszorító hatással van az árakra.

(962) Különösen a Kínában tapasztalható jelentős kapacitásfelesleg járult hozzá a tartósan fennálló exportnyomáshoz a globális acélpiacokon. Ez hatással volt a nemzetközi kereskedelmi forgalomra és a piaci feltételekre, többek között az Unióban is.

(963) Ebben az összefüggésben a globális kapacitásfelesleg az alacsony árú export fokozott rendelkezésre állása révén befolyásolhatja a piaci dinamikát, ami fokozhatja az árversenyt és hatással lehet az importáló piacokon uralkodó árszintekre. E strukturális feltételek tehát mint háttértényezők fontosak az acéltermékek globális kereskedelmi forgalmának megértése szempontjából.

(964) A globális kapacitásfelesleg fennállása azonban nem változtat az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetéseken. A figyelembe vett időszak alatt az érintett országokból érkező behozatal jelentősen növelte jelenlétét az uniós piacon: együttes piaci részesedése 16 %-ról 23 %-ra emelkedett, miközben árszintjei folyamatosan alacsonyan maradtak. A Bizottság megítélése szerint ezért a globális kapacitásfelesleg az általában vett piaci környezet része volt, de nem szüntette meg az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggést.

(965) Az érintett országokból érkező behozatal árai szisztematikusan alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat árainál, és tartós leszorító hatást gyakoroltak az uniós árakra, miközben az átlagos importárak mintegy 34 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszakban. Ez azt jelzi, hogy a globális kapacitásfeleslegből – többek között a kínai export által kiváltott kiszorító hatásból – eredő hatások az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon keresztül jelentkeztek, illetve az erősítette fel őket.

(966) Ezenkívül az egyéb harmadik országbeli beszállítók – melyek piaci részesedése 14 %-ról 11 %-ra esett vissza – által felmutatott eltérő teljesítmény megerősíti, hogy a kár nem magyarázható kizárólag a globális kapacitási feltételekkel, hanem a dömpingelt behozatal sajátos volumenével, illetve a dömpingelt behozatalhoz kapcsolódó árképzési magatartással függ össze.

(967) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy jóllehet a globális kapacitásfelesleg releváns strukturális háttértényezőnek tekinthető, az nem gyengítette az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(968) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a japán gyártók azzal is érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazat nehézségeit a globális acélpari kapacitásfelesleggel és a harmadik országokban zajló támogatott termeléssel összefüggésben kell vizsgálni. A japán gyártók előadták, hogy ezek a tényezők nem tulajdoníthatók Japánnak, amely csökkentette acélgyártási kapacitását, és együttműködött az Unióval a globális kapacitásfelesleg kezelésében. Ezért azt kérték, hogy a Bizottság vizsgálja felül a Japánból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazatot által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggésre vonatkozó értékelését.

(969) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek az érvek nem változtattak a fent ismertetett következtetésen. Amint azt a (961)–(966) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság megvizsgálta a globális kapacitásfelesleg által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt lehetséges hatást, és arra a következtetésre jutott, hogy bár az releváns strukturális háttértényezőnek tekintendő, mégsem gyengítette az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(970) Az, hogy Japán csökkentette acélgyártási kapacitását, vagy együttműködött az Unióval a globális kapacitásfelesleg kezelésében, nem változtatott ezen az értékelésen, különös tekintettel a Bizottság azon ténymegállapítására, hogy a Japánból érkező behozatal dömpingelt volt, és hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5.3.8. *A Covid19-válság utóhatásai és geopolitikai instabilitás.*

(971) Hasonlóképpen a Bizottság megvizsgálta, hogy a világjárvánnyal kapcsolatba hozható utóhatások és a geopolitikai zavarok – többek között a Covid19 következményei, a fegyveres konfliktusok, a szankciók és a regionális instabilitás – hozzájárulhattak-e az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

(972) Jóllehet az említett események hatással lehettek a globális ellátási láncokra, továbbá átmeneti keresleti és logisztikai zavarokat okozhattak, e hatások általános jellegűek voltak, és valamennyi piaci szereplőt érintették.

(973) Mindenesetre nem magyarázzák meg a piaci teljesítményben a figyelembe vett időszakban mérhető eltéréseket, különösen az érintett országokból érkező behozatal piaci részesedésének növekedését, valamint a más harmadik országokból érkező behozatal csökkenését.

(974) Emellett az érintett országokból érkező behozatal árai következetesen az uniós gazdasági ágazat árai alatt maradtak, ezáltal folyamatos leszorító hatást gyakoroltak az uniós árakra, függetlenül a világjárványhoz kapcsolódó fejleményektől vagy a geopolitikai fejleményektől.

(975) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az említett tényezők nem gyengítették az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

5.4. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(976) A Bizottság megállapította, hogy az egyrészről az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal, másrészről az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között ok-okozati összefüggés áll fenn. Egyértelmű időbeli egybeesés volt a csökkenő és nyomott értékesítési árakon érkező dömpingelt behozatal volumenének növekedése és az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlása között, ami a figyelembe vett időszakban különösen nyilvánvalóvá vált.

(977) A dömpingelt behozatal által gyakorolt erős árnyomással szembesülve az uniós gazdasági ágazat kénytelen volt csökkenteni árait annak érdekében, hogy enyhítse a piaci részesedés további csökkenését; ez pedig negatívan befolyásolta pénzügyi teljesítményét. Ez a lefelé történő kiigazítás számos kármutató – többek között a jövedelmezőség, az értékesítési volumen, a piaci részesedés, a foglalkoztatás, a termelési kapacitás és a pénzforgalom – romlását eredményezte.

(978) A Bizottság megvizsgálta, hogy más ismert tényezők hozzájárulhattak-e az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Ezek közé tartozott többek között az uniós gyártók exportteljesítménye, a kereslet alakulása, az inputköltségek ingadozása, valamint az intézkedések hatálya alá nem tartozó harmadik országokból érkező behozatal.

(979) Bár e tényezők némelyike gyakorolhatott korlátozott hatást az uniós gazdasági ágazat helyzetére, megállapítást nyert, hogy egyik sem befolyásolta a dömpingelt behozatal és a jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Külön-külön vagy együttesen sem enyhítették a dömpingelt behozatal káros hatásait.

(980) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és nem álltak fenn egyéb tényezők, amelyek gyengítették volna a feltárt ok-okozati összefüggést.

(981) Az érdekelt felek tájékoztatását követő észrevételükben a japán gyártók továbbá azzal érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazatnak a strukturális versenyképességi kérdésekkel (többek között a termelési hatékonysággal és a kapacitásfelesleggel) kellene foglalkoznia ahelyett, hogy a folyamatos vámvédelemre támaszkodna.

(982) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a japán gyártók által felhozott érveket nem támasztják alá a vizsgálat ténymegállapításai. Amint azt a (869) preambulumbekezdés jelzi, az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása a figyelembe vett időszakban 6 %-kal csökkent. Ez a csökkenés azt tükrözte, hogy a termelési bázist hozzáigazították az uniós felhasználás csökkenéséhez; ennek során többek között kivonták a kevésbé hatékony vagy nem alapvető kapacitásokat is, a kapacitásfelesleg elkerülése és az erőforrások hatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében.

(983) A Bizottság figyelembe vette továbbá az uniós gazdasági ágazat által a gyártóüzemeinek karbantartása és korszerűsítése érdekében végrehajtott beruházásokat, beleértve a környezeti teljesítmény javítását és a környezetbarátabb termelésre való átállás támogatását célzó beruházásokat is. Ezekre a beruházásokra a termelési bázis fenntartásához és az uniós acélágazat változó szabályozási és technológiai követelményeihez való hozzáigazításához van szükség. E beruházások tehát nem tekinthetők úgy, mint amik azt bizonyítják, hogy az uniós gazdasági ágazat nem kezeli strukturális versenyképességének kérdését.

(984) A Bizottság ezért nem találta úgy, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár abból eredt volna, hogy az uniós gazdasági ágazat elmulasztotta kezelni termelési kapacitását vagy hatékonyságát. A strukturális versenyképességre vonatkozó érvek tehát nem kérdőjelezték meg a Bizottságnak a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó értékelését. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

(985) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.

6.1. Kárkülönbözet

(986) A kár megszűnne, ha az uniós gazdasági ágazat az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése értelmében véve képes lenne egy meghatározott irányáron értékesíteni, és ezáltal elérne egy meghatározott nyereségcélt.

(987) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette: az érintett országból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás és fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenyfeltételek mellett számítani lehet. Ez a haszonkulcs nem lehet 6 %-nál kisebb.

(988) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat által a figyelembe vett időszakban elért jövedelmezőség az érintett országokból érkező alacsony árú behozatal által kiváltott erős árnyomás miatt nem volt reprezentatív. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az acélipar strukturálisan ingadozó környezetben működött a figyelembe vett időszakban, amelyre a nyersanyag- és energiaárak ingadozása és a tartós globális kapacitásfelesleg volt jellemző.

(989) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a vizsgálati időszakot közvetlenül megelőző évek alapján nem lehetséges reprezentatív nyereségcélt megállapítani, mivel ezeket az éveket vagy a más országokból (különösen Kínából) érkező dömpingelt behozatal, vagy rendkívüli piaci körülmények befolyásolták. A 2020-as és 2021-es évet például súlyosan érintette a Covid19-világjárvány és az azt követő gazdasági helyreállítás, ami olyan rendkívüli piaci viszonyokat eredményezett, amelyek nem tekinthetők a rendes versenyre nézve reprezentatívnak. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy azok az évek, amikor az ágazat tartósan veszteségesen működött, nem szolgálhatnak megfelelő referenciaértékként az észszerű nyereségcél meghatározásához.

(990) A Bizottság az (EU) 2022/2068 végrehajtási rendeletben megállapítottak szerint megvizsgálta továbbá a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós gazdasági ágazata által 2018-ban elért jövedelmezőséget. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a 2018-as évre rendkívüli körülmények voltak jellemzők (ilyen volt többek között védintézkedések bevezetése és a 232. szakasz szerinti amerikai intézkedések hatásai), amelyek jelentős piaci torzulásokhoz és a kereskedelem eltérüléséhez vezettek. Ezért a 2018-ban elért jövedelmezőség nem tekinthető kellően reprezentatívnak a nyereségcél jelen vizsgálatban történő megállapításához.

(991) A Bizottság ezért korábbi reprezentatív időszakokat vizsgált. Konkrétabban: a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó eredeti vizsgálat, melynek során a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy 2008 a legutóbbi év, amely a rendes versenyfeltételeket tükrözi, és az uniós gazdasági ágazat által abban az évben elért jövedelmezőség súlyozott átlaga alapján 9,9 %-os nyereségcélt állapított meg.

(992) A fentiek fényében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 9,9 %-os haszonkulcs olyan észszerű és kellően alátámasztott jövedelmezőségi szintnek tekinthető, amelyet az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett a dömpingelt behozatal hiányában tudna elérni. Ezért a Bizottság az alapnyereséget 9,9 %-on állapította meg.

(993) Az uniós gazdasági ágazat előadta, hogy a figyelembe vett időszak alatt a beruházások, a kutatás-fejlesztés (K+F) és az innováció szintje rendes versenyfeltételek mellett kissé magasabb lett volna. A Bizottság ellenőrizte az ellenőrző látogatások során szolgáltatott információkat, beleértve a belső beruházási terveket, az irányítási dokumentumokat és a pénzügyi nyilvántartásokat is. A vizsgálat megerősítette, hogy az innovációval kapcsolatos egyes kiadásokat befolyásolta az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzete. A Bizottság ezért az ellenőrzött információk alapján ennek megfelelően kiigazította a nyereségcélt. Az így végrehajtott kiigazítás mértéke a mintában szereplő gyártótól függően akár 0,07 %-ot is elérhetett.

(994) Ennek következtében az e vizsgálat keretében az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban megállapított nyereségcél legfeljebb 9,97 % volt, a mintában szereplő egyes vállalatok helyzetétől függően.

(995) Mindezek alapján a Bizottság a vonatkozó nyereségcélokat a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti előállítási költségének összeadására alkalmazva kiszámította a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árát.

(996) Végül a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban értékelte azokat az uniós gazdasági ágazatban a 11. cikk (2) bekezdése szerinti intézkedés alkalmazásának időtartama alatt jelentkező jövőbeli költségeket, amelyek olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele. A benyújtott – a vállalatok adatszolgáltatási eszközei és előrejelzései által alátámasztott – információk alapján a Bizottság legfeljebb 7,78 EUR/tonna mértékű, a mintában szereplő egyes gyártók helyzetétől függő többletköltséget állapított meg az említett egyezményeknek való megfelelés vizsgálati időszak alatti költségéhez képest. Ezt a többletköltséget hozzáadta a kárt nem okozó árhoz.

(997) A Bizottság ezt követően úgy határozta meg a kárkülönbözetet, hogy az érintett országokban működő, a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által alkalmazott importár súlyozott átlagos értékét (érkeztetési ár) típusonként összehasonlította a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós szabadpiacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék súlyozott átlagos kárt nem okozó árával, melyet az alákínálás-számítás céljából határozott meg. Az ezen összehasonlítás során megállapított esetleges különbséget a Bizottság kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékában. E számítás eredményét az alábbi táblázat mutatja be:

(998) A kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása az „egyéb együttműködő vállalatok” és a „minden egyéb, az érintett országból származó behozatal” kategóriába tartozó vállalatok esetében ugyanúgy történt, mint az ugyanezen vállalatokhoz tartozó dömpingkülönbözet megállapítása.

(999) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos, a (844)–(849) preambulumbekezdésben ismertetett észrevételeket követően a Bizottság felülvizsgálta a Japánra és Törökországra vonatkozó kárkülönbözeteket.

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5
	Egyéb együttműködő vállalatok	9,5	25,5
	Az Indiából származó minden egyéb behozatal	9,5	25,5
Japán	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9
	Egyéb együttműködő vállalatok	54,7	27,9
	A Japánból származó minden egyéb behozatal	54,7	27,9
Tajvan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7
	Egyéb együttműködő vállalatok	33,3	20,7
	A Tajvanról származó minden egyéb behozatal	59,6	27,0
Törökország	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8
	Egyéb együttműködő vállalatok	4,9	16,4
	A Törökországból származó minden egyéb behozatal	7,8	17,8
Vietnám	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8
	Egyéb együttműködő vállalatok	16,0	25,8
	A Vietnámból származó minden egyéb behozatal	16,0	25,8

6.2. **Az érdekelt felek tájékoztatása a nyereségcél kapcsán**

(1000) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Nippon Steel Corporation (a továbbiakban: NSC) és a China Steel Corporation (a továbbiakban: CSC) kifogásolta, hogy a Bizottság a kárt nem okozó ár kiszámításához 9,9 %-os nyereségcélt vett figyelembe. Azzal érveltek, hogy a 2008-ra való hivatkozás nem tükrözi a vizsgálat során uralkodó versenyfeltételeket, és azt kérték, hogy a Bizottság egy későbbi évet vegyen figyelembe, nevezetesen 2017-et. Alternatív megoldásként alacsonyabb nyereségcél alkalmazását kérték. Érveik alátámasztására az uniós acélpiacon megfigyelhető változásokra, többek között a magasabb energiaköltségekre és a gyengébb keresletre, valamint a Bizottság által a más acélágazati vizsgálatok során alkalmazott újabb gyakorlatra hivatkoztak. A CSC az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte ezt az állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(1001) A Bizottság gondosan mérlegelte a 9,9 %-os nyereségcélra vonatkozó észrevételeket.

(1002) A Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy a nyereségcélnak azt a jövedelmezőséget kell tükröznie, amelyet az érintett terméket (nevezetesen a hidegen síkhengerelt acéltermékeket) előállító uniós gazdasági ágazat dömpingelt behozatal hiányában, rendes versenyfeltételek mellett észszerűen érhetne el. A nyereségcélt ezért a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó bizonyítékokkal kell alátámasztani. A más acéltermékek esetében vagy más vizsgálatokban megállapított jövedelmezőségi szintek önmagukban nem tudják meghatározni a hidegen síkhengerelt acéltermékek megfelelő nyereségcélját.

(1003) E tekintetben a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó eredeti vizsgálat közvetlenül releváns bizonyítékokat szolgáltat. A Bizottság ellenőrizte a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós ágazatának 2005 és 2008 közötti jövedelmezőségi adatait, amelyek 9–15 %-os jövedelmezőségi szintet mutattak. Ennek alapján a Bizottság 2008-at tekintette a rendes versenyfeltételeket tükröző legutóbbi évnek, és az uniós gazdasági ágazat által abban az évben elért jövedelmezőség súlyozott átlaga alapján 9,9 %-os nyereségcélt állapított meg.

(1004) A CSC által 2017-re vonatkozóan benyújtott információk nem szolgáltattak egyenértékű bizonyítékot. Konkrétabban: az 1. mellékletben szereplő adatok bizonyos kiválasztott uniós acélgyártókra vagy acélszegmensekre vonatkoztak, és nem állapították meg kifejezetten a hidegen síkhengerelt acéltermékek jövedelmezőségét. Az információk ezért nem voltak összehasonlíthatók azokkal a termékspecifikus és ellenőrzött jövedelmezőségi adatokkal, amelyeken a 9,9 %-os nyereségcél alapult.

(1005) A kifejezetten a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó bizonyítékok azt mutatják, hogy a jövedelmezőség az eredeti intézkedések bevezetését követően jelentősen nőtt: 2017-ben 12 %-ot ([150]), 2018-ban 16,1 %-ot ért el, majd 2019-ben – 2,8 %-ra, 2020-ban pedig – 14,7 %-ra esett vissza ([151]). Ez a fejlemény megerősíti egyrészt azt, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek uniós gazdasági ágazata rendes piaci feltételek mellett 9,9 %-ot meghaladó jövedelmezőséget tudott elérni, másrészt pedig azt, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek jövedelmezősége a piaci viszonyoktól függően jelentős ingadozásoknak volt kitéve.

(1006) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a más acélvizsgálatokban említett és a felek által hivatkozott nyereségcélok nem változtathatnak ezen a következtetésen. A szóban forgó vizsgálatok más termékekre és más ténybeli körülményekre vonatkoztak. A termékspecifikus ellenőrzött nyereségességi adatok megfelelőbb alapot jelentenek, mint a más eljárásokból származó adatok, még akkor is, ha az utóbbiak frissebbek. Különösen a melegen síkhengerelt acéltermékek tekintetében megállapított nyereségcél nem tekinthető a hidegen síkhengerelt acéltermékekre alkalmazandó referenciaértéknek pusztán amiatt, hogy az integrált acélművekben a melegen síkhengerelt acéltermékeket és a hidegen síkhengerelt acéltermékeket is elő lehet állítani. A jelen értékelés szempontjából releváns bizonyíték továbbra is a hidegen síkhengerelt acéltermékek jövedelmezőségére vonatkozó bizonyíték.

(1007) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az érdekelt felek tájékoztatását követően benyújtott információk nem bizonyították, hogy a 9,9 %-os nyereségcél észszerűtlen vagy nem kellően megalapozott lenne. A Bizottság következésképpen megerősítette a (992) preambulumbekezdésben megállapított nyereségcélt.

(1008) Az NSC azt is kifogásolta, hogy a kárt nem okozó ár magában foglalja a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel kapcsolatos előre jelzett környezeti költségeket. Azzal érvelt, hogy az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus hatálybalépését és az uniós környezetvédelmi keret egyéb közelmúltbeli fejleményeit követően az ilyen költségek beemelése kétszeres elszámoláshoz vezethet. Az NSC ezért kérte, hogy a Bizottság e költségeket ne vegye figyelembe, vagy legalábbis vizsgálja felül összegüket annak érdekében, hogy az tükrözze az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer legújabb fejleményeit.

(1009) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus bevezetése önmagában nem teszi irrelevánssá az alkalmazandó környezetvédelmi követelményekből eredő jövőbeli költségeket az alaprendelet 7. cikke (2d) bekezdésének alkalmazásában. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus más-más gazdasági szereplőkre vonatkozik, és egymást kiegészítő funkciókat tölt be: az előbbi az uniós létesítményekből származó kibocsátásokra, az utóbbi pedig az érintett importtermékek beágyazott kibocsátására vonatkozik. Az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus ennek megfelelően nem csökkenti vagy helyettesíti az uniós gyártóknál az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében közvetlenül felmerülő megfelelési költségeket; ezek a költségek továbbra is az uniós gazdasági ágazatnál merülnek fel, függetlenül az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus keretében a behozatalra rótt szén-dioxid-kibocsátási költségektől. Az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus bevezetése ezért önmagában nem bizonyítja, hogy az uniós gazdasági ágazatnál az alkalmazandó környezetvédelmi keret alapján felmerülő jövőbeli költségeket a továbbiakban ne kell figyelembe venni.

(1010) Az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban a Bizottság értékelte az uniós gazdasági ágazatnál az intézkedések alkalmazásának időszaka alatt várhatóan felmerülő jövőbeli költségeket. A fentiekben kifejtettek szerint a Bizottság által megállapított járulékos költségek a mintában szereplő uniós gyártók által benyújtott információkon alapultak, amelyeket jelentéstételi eszközeik és előrejelzéseik támasztottak alá. Az NSC nem bizonyította, hogy az ezen az alapon megállapított konkrét költségeket már elszámolták volna az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmuson keresztül, vagy hogy azok figyelembevétele kétszeres elszámoláshoz vezetne.

([150]) A Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára alkalmazandó intézkedésekre vonatkozó hatályvesztési felülvizsgálat iránti kérelemből származó információk.

([151]) (EU) 2022/2068 végrehajtási rendelet; lásd a (208) preambulumbekezdést.

(1011) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy sem az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus bevezetése, sem az NSC által említett egyéb fejlemények nem szolgáltattak alapot arra, hogy az előre jelzett környezeti költségeket ne vegye figyelembe vagy hogy vizsgálja azokat felül. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

(1012) Az NSC továbbá azzal érvelt, hogy a beruházásokra, a kutatás-fejlesztésre és az innovációra szánt összegnek csak azokat az összegeket szabadna magukban foglalni, amelyek a hideghengerlési szakaszban a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásához közvetlenül kapcsolódnak. Úgy ítélte meg, hogy az upstream beruházásokat ki kell zárni, elkerülendő azt, hogy a melegen hengerelt termékekre vonatkozó külön vizsgálat miatt kétszeres elszámolásra kerüljön sor.

(1013) Amint fentebb kifejtettük, a Bizottság alaposan ellenőrizte az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott információkat, beleértve a belső beruházási terveket, az irányítási dokumentumokat és a pénzügyi nyilvántartásokat is. A kiigazítás megállapításakor a Bizottság ügyelt arra, hogy figyelembe vegye az érintett termék gyártása szempontjából releváns beruházásokat, valamint a kutatás-fejlesztéssel és az innovációval kapcsolatos kiadásokat.

(1014) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a kiigazítás ellenőrzött információkon alapult, és megfelelően tükrözte a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártása szempontjából releváns beruházásokat és a kutatás-fejlesztéssel és az innovációval kapcsolatos kiadásokat.

6.3. Az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet vizsgálata

(1015) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltak szerint a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy Indiában és Vietnámban a vizsgált termék esetében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Ezért a jelen vizsgálat keretében a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban elemezte ezeket az állítólagos torzulásokat annak megállapítása érdekében, hogy a kár megszüntetéséhez elegendő lenne-e a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám kivetése.

(1016) Mivel azonban a kár megszüntetéséhez elegendő különbözetek nagyobbak a dömpingkülönbözeteknél, a vizsgálat e szakaszában nem volt szükséges foglalkozni ezzel a szemponttal.

(1017) A fentiekben bemutatott értékelés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a végleges vámok összegét az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban helyénvaló meghatározni.

6.4. Az intézkedések szintjére vonatkozó következtetés

(1018) A fenti értékelés alapján a végleges dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani.

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
	Egyéb együttműködő vállalatok	9,5
	Az Indiából származó minden egyéb behozatal	9,5
Japán	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9
	Egyéb együttműködő vállalatok	27,9
	A Japánból származó minden egyéb behozatal	27,9
Tajvan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7
	Egyéb együttműködő vállalatok	20,7
	A Tajvanról származó minden egyéb behozatal	27,0

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
Törökország	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	4,9
	A Törökországból származó minden egyéb behozatal	7,8
Vietnám	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	16,0
	A Vietnámból származó minden egyéb behozatal	16,0

7. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

(1019) Miután az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntött, a Bizottság az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekét is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(1020) Az uniós gazdasági ágazat több tagállamot (Ausztria, Belgium, a Cseh Köztársaság, Hollandia, Luxemburg, Magyarország, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, Svédország, Szlovákia és Szlovénia) fed le, és a vizsgált termékhez kapcsolódóan közvetlenül 8 598 teljes munkaidős egyenértéknek megfelelő munkaerőt alkalmaz.

(1021) A vizsgálat során tizenegy gyártó működött együtt. Az ismert gyártók egyike sem ellenezte a vizsgálat megindítását. A 4.5. szakaszban foglalt következtetés szerint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal eredményeként a teljes uniós gazdasági ágazat helyzete romlott. A jelentős kárt mind a mikro-, mind a makromutatókban kimutatták, és különösen az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége, értékesítési volumene és piaci részesedése tekintetében.

(1022) A dömpingellenes vámok kivetése várhatóan visszaállítja a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, és ezzel véget vet az áreróziónak, valamint lehetővé teszi az uniós gazdasági ágazat felépülését. Ez az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének olyan mértékű javulását eredményezné, hogy az megközelítené az ebben a tőkeigényes iparban szükséges szintet. Az érintett országokból dömpingáron történő behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. Emlékeztetni kell arra, hogy a figyelembe vett időszak alatt számos kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. Különösen a piaci részesedés és az értékesítési volumen, valamint a mintában szereplő uniós gyártók pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó mutatók, így a jövedelmezőség és a beruházások megtérülése esetében volt tapasztalható komoly negatív hatás. Ezért fontos a tisztességes árak helyreállítása annak érdekében, hogy valamennyi gyártó egyenlő versenyfeltételek mellett működhessen az uniós piacon.

(1023) Nagyon valószínű, hogy intézkedések hiányában tovább romlana az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete. A hidegen síkhengerelt acéltermékek ágazatának rossz teljesítménye hatással lenne az uniós gyártók downstream tevékenységeire, különösen a belső felhasználásra való gyártásra. Az uniós gyártók támaszkodnak arra az üzleti modellre, amely egyesíti a szabadpiaci értékesítést és a belső felhasználásra való gyártást. Ugyanígy a szabadpiaci szegmens teljesítményének romlása kockázatnak tenné ki a belső felhasználásra szánt termelés szegmensét, amelyben az előbbihez képest a termelési volumen és a foglalkoztatottak száma egyaránt nagyobb.

(1024) Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná, mivel lehetővé tenné a megállapított kárt okozó dömping hatásaiból való felépülést, és támogatná az uniós termelés hosszú távú fenntarthatóságát.

7.2. A független importőrök érdeke

(1025) A (96) preambulumbekezdésben említett módon egyetlen független importőr sem töltött ki kérdőívet, vagy látta el a Bizottságot olyan egyedi információkkal, amelyek rávilágítottak volna arra, hogy az intézkedések bevezetése milyen kárral járna az importőrök számára.

(1026) Együttműködés és konkrét adatok hiányában az intézkedések bevezetésének az importőrökre gyakorolt valószínű hatásait a rendelkezésre álló tények alapján kell értékelni.

(1027) Észszerűen feltételezhető, hogy az importőrök a dömpingellenes vámok kivetése következtében bizonyos költségnövekedéssel szembesülhetnek. Azonban (amint azt a 7.4.1. szakasz részletesebben kifejti) a vizsgálat megerősítette az alternatív beszerzési források – köztük az uniós gyártók – meglétét, valamint azt, hogy tisztességes áron továbbra is lehetséges a behozatal. E tényezők enyhítik az intézkedések potenciális hatását, ennek következtében minden negatív hatás várhatóan korlátozott lesz.

(1028) Míg az importőrök rövid távon az ellátási lehetőségek szűkülésével vagy megnövekedett költségekkel szembesülhetnek, ezek a hatások valószínűleg mérsékeltek lesznek. Ezzel szemben a status quo fenntartása végső soron veszélyeztetné a belföldi ellátás életképességét, és a jövőben potenciálisan a dömpingelt behozataltól való nagyobb függőséghez vezetne. Összességében az uniós gazdasági ágazat számára jelentkező előnyök meghaladják azokat a korlátozott és bizonyítékokkal alá nem támasztott lehetséges hátrányokat, amelyekkel az importőrök szembesülhetnek.

7.3. A felhasználók, a fogyasztók vagy a beszállítók érdeke

(1029) Egyetlen felhasználó, fogyasztó vagy beszállító sem működött együtt a vizsgálatban, és nem nyújtott be időben, hiánytalanul és az előírt formában választ a kérdőívre. Ez azt jelenti, hogy nem nyújtottak be arra utaló bizonyítékot, amely alátámasztaná, hogy az intézkedések bevezetése jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolna a felhasználókra vagy a downstream iparágakra.

(1030) A vizsgálat megindítását követően a BSH észrevételeket nyújtott be (lásd a (90) preambulumbekezdést), azzal érvelve, hogy az intézkedések növelnék a downstream iparágak inputköltségeit, és kedvezőtlenül befolyásolnák a versenyképességet, a foglalkoztatást és az ellátási lánc stabilitását. A BSH azonban a továbbiakban nem működött együtt a vizsgálatban a kérdőívre adott válaszok benyújtásával, és állításait sem támasztotta alá az érintett termék által a teljes előállítási költségen belül képviselt arányra, a termék alternatív szállítóktól való beszerzésének lehetőségére, illetve a költségnövekedés vevőkre való áthárításának képességére vonatkozó ellenőrizhető adatokkal. Az említett alátámasztás hiányában a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni az állítást, ezért azt elutasította.

(1031) A felhasználók együttműködésének hiányában a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján értékelte az intézkedések valószínű hatásait. A vizsgálat kimutatta, hogy a hidegen síkhengerelt acéltermékek költségei a továbbfelhasználóknál – többek között a gépjárműiparban, az építőiparban, a háztartási készülékek ágazatában és az ipari feldolgozóiparban – felmerülő teljes előállítási költségnek jellemzően csak korlátozott részét teszik ki. Ezért az intézkedések bevezetéséből eredő esetleges áremelkedés valószínűleg csak korlátozott hatást gyakorolna a továbbfelhasználók általános költségszerkezetére.

(1032) Ugyanakkor az intézkedések bevezetése hozzájárulna a tisztességes verseny helyreállításához az uniós piacon, valamint egy olyan életképes uniós gazdasági ágazat megőrzéséhez, amely képes az uniós downstream gazdasági ágazatokat megbízhatóan ellátni hidegen síkhengerelt acéltermékekkel, csökkentve ezzel az ellátási zavarok és a dömpingelt behozataltól való túlzott függőség kockázatát.

(1033) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt azzal kellene számolni, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellentétes lenne a felhasználók érdekeivel.

(1034) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a japán gyártók és a japán kormány azzal érveltek, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az intézkedések által az uniós továbbfelhasználókra gyakorolt hatásra. A japán gyártók és a japán kormány előadták, hogy a magas energiaköltségeket már áthárították a felhasználókra, és hogy a további dömpingellenes vámok a meglévő kereskedelmi korlátozásokkal együtt tovább növelhetik a hidegen síkhengerelt acéltermékek árait, és korlátozhatják e termékek rendelkezésre állását. A japán gyártók és a japán kormány ezért azt kérték, hogy az intézkedések értékelése során a Bizottság vegye figyelembe a továbbfelhasználók érdekeit.

(1035) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felhozott érvek nem változtattak a fent ismertetett következtetéseken, amelyekben a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján értékelte az intézkedések által a továbbfelhasználókra gyakorolt valószínű hatásokat, és nem talált arra utaló bizonyítékot, hogy az intézkedések bevezetése jelentős kedvezőtlen hatással lenne a felhasználókra vagy a downstream iparágakra.

(1036) Konkrétabban: amint azt fentebb kifejtettük, a hidegen síkhengerelt acéltermékek költségei a továbbfelhasználóknál felmerülő teljes előállítási költségnek jellemzően csak korlátozott részét teszik ki. A hidegen síkhengerelt acéltermékek árának lehetséges emelkedésére vonatkozó érvek tehát nem bizonyították, hogy az intézkedések bevezetése jelentős hatást gyakorolna a továbbfelhasználók általános költségszerkezetére vagy versenyképességére. A felek azt sem támasztották alá bizonyítékokkal, hogy az intézkedések jelentős ellátási nehézségeket eredményeznének.

(1037) Ugyanakkor – amint azt a fentiekben kifejtettük – az intézkedések bevezetése hozzájárulna a tisztességes verseny helyreállításához az uniós piacon, valamint annak az életképes uniós gazdasági ágazatnak a fennmaradásához, amely képes biztosítani a hidegen síkhengerelt acéltermékek megbízható ellátását a downstream ágazatok számára. A továbbfelhasználókra gyakorolt lehetséges hatásokat ezért mind az intézkedések potenciális költségeivel, mind a megbízható uniós ellátás fenntartásának előnyeivel összefüggésben kellett figyelembe venni.

(1038) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt azzal kellene számolni, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

7.4. **Egyéb tényezők**

7.4.1. *A kínálat rendelkezésre állása*

(1039) Egyes érdekelt felek előadták, hogy az uniós gazdasági ágazat strukturális korlátai miatt nem tudja ellátni az uniós piacot a szükséges mennyiségű és minőségű hidegen hengerelt acéllal. E felek szerint a további kereskedelmi intézkedések bevezetése tovább nehezítené az ellátási feltételeket, súlyosbítaná a meglévő hiányokat, és az Unión belül magasabb árakat eredményezne.

(1040) A Bizottság megjegyezte: a vizsgálat megerősítette az alternatív beszerzési források – köztük az uniós gyártók – meglétét, valamint azt, hogy tisztességes áron továbbra is lehetséges a behozatal. Konkrétabban: amint azt a 31. táblázat ismerteti, az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitásának 72 %-át kihasználva működik, így mintegy 12 millió tonna rendelkezésre álló kapacitás mozgósítható a további kereslet kielégítése érdekében. Az érintett országokból érkező behozatal összesített volumene lényegesen alacsonyabb, mint a rendelkezésre álló kapacitás. A vizsgálat feltárta továbbá azt is, hogy van lehetőség más forrásból származó további behozatalra is, ami hozzájárulna az uniós piac megfelelő ellátásának biztosításához. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

7.4.2. *Az acélipart érintő egyéb intézkedések*

(1041) Egyes érdekelt felek előadták, hogy a dömpingellenes intézkedések és a 2026. július 1-je óta hatályban lévő új acélipari intézkedés egyidejű alkalmazása indokolatlanul korlátozhatja az uniós piachoz való hozzáférést. Azzal érveltek, hogy az említett intézkedések együttes hatása aránytalan korlátozásokat eredményezhet az acélellátásban, és aggályokat vethet fel az Unió tágabb külkereskedelmi politikai célkitűzéseivel való összhang tekintetében.

(1042) A Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingellenes intézkedések és az acélipart érintő jövőbeli horizontális kereskedelempolitikai intézkedések más-más jogi célokat szolgálnak és célkitűzéseik is eltérőek: az előbbiek a belföldi gazdasági ágazatnak kárt okozó tisztességtelen nemzetközi kereskedelmi gyakorlatokhoz, az utóbbiak pedig a globális kapacitásfelesleg által az uniós acélpiacra gyakorolt negatív kereskedelmi hatásokhoz kapcsolódnak. Ezeknek az eszközöknek a jogalapja eltérő, továbbá esetükben más-más bizonyítási követelményeknek kell teljesülniük. Ezek az eszközök tehát nem voltak egymással felcserélhetők, és az egyik létezése vagy esetleges jövőbeli elfogadása nem helyettesítheti a másikat.

(1043) A Bizottság megjegyezte, hogy egy kvótaalapú intézkedés vagy hasonló volumenkorlátozás nem kezelné azt az árakhoz kapcsolódó kárelemet, amelyet a vizsgálat megállapított. Amint azt a 4. és 5. szakasz mutatja, a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a dömpingelt behozatal alákínálást, áron aluli értékesítést és áreróziót okozott. Ezek a hatások a behozatali volumentől függetlenül jelentkeztek. Ezzel szemben a dömpingellenes vámok ellensúlyozzák az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárnak a tisztességtelen árképzéshez kapcsolódó összetevőjét.

(1044) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a vámok kivetése teljes mértékben összhangban van az Unió tágabb acélipari és kereskedelempolitikai célkitűzéseivel. Ezzel szemben az uniós kereskedelempolitika logikáját aláásta volna annak lehetővé tétele, hogy a kárt okozó dömping zavartalanul folytatódjék.

(1045) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt azzal kellene számolni, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel. A Bizottság ezért elutasította az érdekelt felek által felvetett érveket.

(1046) A japán kormány az érdekelt felek tájékoztatását követően előadta, hogy a japán behozatal alakulásának értékelése során figyelembe kell venni a védintézkedések 2025. áprilisi szigorítását. Arra hivatkozott, hogy a szigorítást követően visszaesett a japán behozatal, és úgy ítélte meg, hogy ez a fejlemény nincs összhangban azzal a ténymegállapítással, miszerint a japán behozatal növekedése hozzájárult a kárhoz.

(1047) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a japán kormány érvei nem változtattak a (833)–(838) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseken. Ebben az ügyben a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó ténymegállapítások a figyelembe vett időszakot érintő ellenőrzött adatokon alapultak. Ezek az adatok azt mutatják, hogy a Japánból érkező behozatal a 2022. évi 126 021 tonnáról a vizsgálati időszak alatt 250 001 tonnára nőtt, ami 98 %-os növekedésnek felel meg. Piaci részesedése szintén nőtt, mégpedig 2 %-ról 3 %-ra.

(1048) A japán behozatalnak a figyelembe vett időszakban tapasztalt bővülése és megnövekedett piaci részesedése nem egyeztethető össze azzal az állítással, hogy a japán behozatal nem növelte jelenlétét az uniós piacon. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a japán behozatalnak a figyelembe vett időszak alatti alakulása inkább alátámasztotta, mintsem cáfolta azt a ténymegállapítást, miszerint e behozatal hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

(1049) A japán gyártók és a CSC előadták továbbá, hogy a 2026. július 1-jétől alkalmazandó új acélágazati intézkedés már most is jelentős védelmet nyújt az uniós gazdasági ágazatnak. Előadták, hogy a Bizottságnak a dömpingellenes vámok szükségességének és szintjének értékelésekor figyelembe kell vennie az említett intézkedés és a dömpingellenes intézkedések közötti kölcsönhatást. A CSC továbbá azzal érvelt, hogy túlzott védelmet eredményezhet, ha az új intézkedés által biztosított védelem mellett a Bizottság továbbra is 9,9 %-os nyereségcéllal számol. A CSC az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte ezt az állítását, annak ellenére, hogy a kérdés nem képezte a további végső tájékoztatás tárgyát, és a vállalat azt az utasítást kapta, hogy észrevételeiben a további végső tájékoztatás tárgyát képező kérdésekre szorítkozzon.

(1050) A felhozott érvek nem változtattak a (1045) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseken. A 2026. július 1-jétől alkalmazandó új acélágazati intézkedés megléte önmagában nem befolyásolja a dömpingelt behozatal káros hatásainak vagy az ilyen kár megszüntetéséhez szükséges dömpingellenes intézkedések szintjének értékelését. A két eszköz más-más jogi célokat szolgál és szakpolitikai célkitűzéseik is eltérőek. A dömpingellenes vámok az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó tisztességtelen árképzési gyakorlatokhoz kapcsolódnak, míg az acélágazati intézkedés a globális kapacitásfelesleg által az uniós piacra gyakorolt kedvezőtlen hatásokra reagál. Ezeknek az eszközöknek a jogalapja, illetve a hozzájuk kapcsolódó bizonyítási normák eltérőek, ezért a két eszköz nem tekinthető egymással felcserélhetőnek.

(1051) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a 9,9 %-os nyereségcélt a hidegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó, fent ismertetett bizonyítékok alapján állapította meg, és ez az érték azt a jövedelmezőségi szintet tükrözi, amelyet az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett észszerűen elérhetne. Nem az új acélágazati intézkedésből eredő vagy az által meghatározott védelmi szintről van tehát szó. Pusztán az, hogy a két intézkedés egyidőben áll fenn, nem bizonyítja, hogy a nyereségcél vagy az arra alapuló dömpingellenes intézkedések túlzott védelmet nyújtanának.

(1052) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az új acélágazati intézkedés és a dömpingellenes intézkedések közötti kölcsönhatásra vonatkozó érvek nem szolgáltattak alapot a nyereségcél vagy a dömpingellenes intézkedések szintjének megváltoztatásához. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(1053) Az érdekelt felek további végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a japán kormány megismételte, hogy a védintézkedések 2025. áprilisi szigorítása és a japán behozatal ezt követő csökkenése kétségbe vonja azt a ténymegállapítást, miszerint a Japánból érkező behozatal hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz. Fenntartotta továbbá, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekedése inkább az egyéb harmadik országokból történő beszerzés terén tapasztalható eltolódását tükrözheti, semmint a megnövekedett importnyomást. Végezetül Japán azzal érvelt, hogy az acélipari kapacitásfeleslegről szóló rendelet, amely csökkenti a behozatali kvótát és az 50 %-os kontingensen felüli vámot vezet be, tovább csökkenti a behozatalt; Japán ezért megkérdőjelezte a további dömpingellenes intézkedések szükségességét.

(1054) Ezek a kérdések nem képezték az érdekelt felek további végső tájékoztatásának tárgyát. Mindenesetre a Bizottságnak a szóban forgó érvekre vonatkozó értékelését már ismertették az (1046)–(1048) és az (1050)–(1052) preambulumbekezdések. Ezekben a preambulumbekezdésekben a Bizottság kifejtette, hogy a felhozott érvek miért nem kérdőjelezik meg a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó értékelését, illetve a nyereségcélra és a dömpingellenes intézkedések szükségességére vonatkozó következtetéseit. A Bizottság ezért fenntartotta következtetéseit, és elutasította az állítást.

7.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(1055) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt az érintett országokból származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekét.

8. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(1056) A dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetéseket figyelembe véve az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(1057) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5	9,5
	Egyéb együttműködő vállalatok	9,5	25,5	9,5
	Az Indiából származó minden egyéb behozatal	9,5	25,5	9,5
Japán	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9	27,9
	Egyéb együttműködő vállalatok	54,7	27,9	27,9
	A Japánból származó minden egyéb behozatal	54,7	27,9	27,9

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)
Tajvan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7	20,7
	Egyéb együttműködő vállalatok	33,3	20,7	20,7
	A Tajvanról származó minden egyéb behozatal	59,6	27,0	27,0
Törökország	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8	3,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	4,9	16,4	4,9
	A Törökországból származó minden egyéb behozatal	7,8	17,8	7,8
Vietnám	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8	16,0
	Egyéb együttműködő vállalatok	16,0	25,8	16,0
	A Vietnámból származó minden egyéb behozatal	16,0	25,8	16,0

(1058) Az e rendeletben egyes meghatározott vállalatok számára megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ezért a jelen vizsgálat során e vállalatok tekintetében megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által előállított vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalatok – ideértve a kifejezetten megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat is – által gyártott érintett termékek behozatalára e vámtételek nem alkalmazhatók, így azokra „az érintett országokból származó minden egyéb behozatal” esetében alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.

(1059) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([152]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

([152]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. A kérelemben fel kell tüntetni e rendelet számát és az ügyszámot (AD739).

(1060) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. Az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatni. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számla bemutatásáig a behozatalra „az érintett országokból származó minden egyéb behozatal" esetében alkalmazandó dömpingellenes vám vonatkozik.

(1061) Noha a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. A tagállamok vámhatóságai minden más esethez hasonlóan – az árunyilatkozatban foglalt adatok helytállóságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) kérni, ha a bemutatott számla teljesíti az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(1062) Amennyiben különösen a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételű vállalatoktól érkező export volumene jelentősen megnő, ez a volumennövekedés önmagában is tekinthető az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak. Ilyenkor – a feltételek teljesülése esetén – kijátszásellenes vizsgálat indítható. Ez a vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos hatályú vám kivetésére.

(1063) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében az érintett országokból származó „minden egyéb behozatalra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak az Unióba.

(1064) Azon érintett országok esetében, ahol a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó vámtétel alacsonyabb, mint az adott országból származó minden egyéb behozatalra alkalmazandó vámtétel, azon exportáló gyártók számára, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportálták az érintett terméket az Unióba, lehetővé kell tenni, hogy kérelmezzék ([153]) a Bizottságtól, hogy a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó dömpingellenes vámtétel hatálya alá tartozhassanak. A Bizottságnak három feltétel teljesülése esetén kell helyt adnia a kérelemnek. Az új exportáló gyártónak a következőket kell igazolnia: i. a vizsgálati időszakban nem exportálta az Unióba az érintett terméket, ii. nem áll kapcsolatban olyan exportáló gyártóval, amely exportálta az Unióba az érintett terméket, és iii. a későbbiekben exportálta az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

9. VISSZAMENŐLEGES HATÁLYÚ BESZEDÉS

(1065) A (3) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a vizsgált termék behozatalára.

(1066) Az Eurofer előadta, hogy a végleges dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú alkalmazásának jogilag elérhető lehetőségnek kell maradnia, amennyiben az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, és a behozatalt a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, akár ideiglenes intézkedések hiányában is. Állításának alátámasztására az Eurofer azzal érvelt, hogy a 10. cikk (4) bekezdése nem írja elő kifejezetten ideiglenes intézkedések előzetes bevezetését; emellett az Eurofer a készletfelhalmozás megelőzésére és a végleges intézkedések eredményességének megőrzésére irányuló célkitűzéssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra hivatkozott.

([153]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. A kérelemben fel kell tüntetni e rendelet számát és az ügyszámot (AD739).

(1067) A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdését nem lehetséges elszigetelten értelmezni, hanem az ideiglenes és a végleges vámok közötti kapcsolatot szabályozó 10. cikk egészével együtt kell értelmezni. E tekintetben a visszamenőleges hatályú alkalmazás (melyről a 10. cikk (4) bekezdése rendelkezik) az ideiglenes intézkedések rendszerének kivételes kiterjesztését jelenti, amely lehetővé teszi az ideiglenes vámok kivetését megelőzően nyilvántartásba vett behozatalokra vonatkozó végleges vámok beszedését. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a 10. cikk (4) bekezdése szerinti visszamenőleges hatályú alkalmazás mechanizmusa szervesen kapcsolódik az ideiglenes intézkedések előzetes bevezetéséhez. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy mivel a jelenlegi vizsgálatban nem került sor ideiglenes intézkedések bevezetésére, a végleges dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú alkalmazásának az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti feltételei nem teljesültek.

(1068) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az Eurofer kijelentette, hogy nem ért egyet a Bizottság azon következtetésével, miszerint az ideiglenes intézkedések bevezetése előfeltétele a vámoknak az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése összhangban történő visszamenőleges hatályú beszedésének. Az Eurofer azzal érvelt, hogy a 10. cikk (4) bekezdése külön mechanizmust ír elő a vámok nyilvántartásba vételt követő visszamenőleges hatályú beszedésére, és hogy e rendelkezés alkalmazása nem függ ideiglenes intézkedések előzetes bevezetésétől. Az Eurofer előadta továbbá, hogy a nyilvántartásba vétel és a visszamenőleges hatályú beszedés két különálló mechanizmus, és nem tekinthetők az ideiglenes intézkedésekhez kapcsolódó egyazon mechanizmus részének. Az Eurofer ezért azt kérte, hogy a Bizottság vizsgálja felül az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének értelmezését.

(1069) A Bizottság megjegyezte, hogy a nyilvántartásba vétel és a visszamenőleges hatályú beszedés két különböző lépés, azonban eltérő következtetésre jutott. A nyilvántartásba vétel fenntartja a visszamenőleges hatályú beszedés lehetőségét, amennyiben a jogi feltételek teljesülnek. A nyilvántartásba vétel önmagában nem biztosít jogot a vámok visszamenőleges hatályú beszedésére; ez a jog továbbra is a 10. cikk (4) bekezdésében foglalt követelmények teljesülésétől függ, mely bekezdés a visszamenőleges hatályú beszedést azokra a termékekre korlátozza, amelyek legfeljebb 90 nappal az ideiglenes intézkedések alkalmazásának kezdőnapja előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba. Mivel a szóban forgó időszak kiszámításához kifejezetten az ideiglenes intézkedések szolgálnak hivatkozási pontként, a 10. cikk (4) bekezdése szerinti visszamenőleges hatályú beszedés nem alkalmazható abban az esetben, ha nem került sor ideiglenes intézkedések elrendelésére. Ez az értelmezés továbbá összhangban van a Bizottság közelmúltbeli gyakorlatával is ([154]).

(1070) A Bizottság ezért fenntartotta, hogy a végleges dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú alkalmazásának az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti feltételei nem teljesültek. Ezért a felvetést a Bizottság elutasította.

10. **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

(1071) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2024/2509 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([155]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden egyes hónap első naptári napján közzétett kamatlábbal megegyező mértékű késedelmi kamat fizetendő.

(1072) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

([154]) A Bizottság (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete (2022. február 16.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 36., 2022.2.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

([155]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L, 2024/2509, 2024.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a következő termék behozatalára: síkhengerelt, bármilyen szélességű termék vasból vagy ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból (de nem rozsdamentes acélból), hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább meg nem munkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül, kivéve az alábbiakat:

— síkhengerelt, bármilyen szélességű, bármilyen vastagságú „elektromos" termék vasból vagy ötvözetlen acélból, tekercsben is, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább nem megmunkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül,

— síkhengerelt, vasból vagy ötvözetlen acélból készült, bármilyen szélességű termék, legfeljebb 0,35 mm vastagságú, tekercsben, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül, lágyított (ún. „feketelemez"),

— síkhengerelt, bármilyen szélességű termék más ötvözött acélból, szilícium-elektromos acélból,

— síkhengerelt termék ötvözött acélból, hidegen hengerelve (hidegen tömörítve), de tovább nem megmunkálva, gyorsacélból;

e termékek jelenleg az ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99) alá tartoznak, és Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból és Vietnámból származnak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
India	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	88GB
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	9,5	Lásd a mellékletet
	Az Indiából származó minden egyéb behozatal	9,5	8999
Japán	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9	88GD
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	27,9	Lásd a mellékletet
	A Japánból származó minden egyéb behozatal	27,9	8999
Tajvan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7	88GG
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	20,7	Lásd a mellékletet
	A Tajvanról származó minden egyéb behozatal	27,0	8999

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Törökország	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	88GI
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	88GJ
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	4,9	Lásd a mellékletet
	A Törökországból származó minden egyéb behozatal	7,8	8999
Vietnám	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	88GO
	A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	16,0	Lásd a mellékletet
	A Vietnámból származó minden egyéb behozatal	16,0	8999

(3) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség tonnában) hidegen síkhengerelt acélt a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő az (érintett ország)-ban/ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.” Mindaddig, amíg nem kerül sor ilyen számla bemutatására, az érintett országból, vagyis az Indiából, Japánból, Tajvanról, Törökországból vagy Vietnámból származó minden egyéb behozatalra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új, Tajvanon vagy Törökországban működő exportáló gyártók felvételével, amelyekre a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra érvényes megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámtételt kell alkalmazni. Az új exportáló gyártónak igazolnia kell a következőket:

a) a 2024. július 1-jétől 2025. június 30-ig tartó vizsgálati időszakban nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban egyetlen olyan exportőrrel vagy gyártóval sem, amely az e rendelettel bevezetett intézkedések hatálya alá tartozik, és amely együttműködhetett volna az eredeti vizsgálatban; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2026. november 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

Egyéb, a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártók

Ország	Név	TARIC-kiegészítő kód
India	Tata Steel Limited	88GC
Japán	JFE Steel Corporation	88GE
	Proterial, Ltd.	88GF
Tajvan	Synn Industrial Co., Ltd.	88GH
Törökország	Erdemir Group — Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş. — Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş.	88GK
	Atakaş Çelik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	88GL
	Yıldız Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş.	88GM
	Gazi Metal Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş	88GN
Vietnám	Công Ty Cổ Phần China Steel & Nippon Steel Việt Nam	88GP
	Công ty Cổ phần Tập đoàn Hoa Sen	88GQ